

สารอโศก

อันตีปตลล ก.พ.-เม.ย. ๒๕๖๐

ISSN 0857-7585

ปลุกเสกพระแท่นๆของพุทธ ครั้งที่ ๔๑

โรงพยาบาลของพี่จิรรม ๓
สนามหลวงสนามรัก

ของพี่จิรรม
SARIRAN FOOD

● หนึ่งในนိสสัยพระ

หน้าที่ของพระไม่มีเลยในการดิ้นแส
กระเสือกกระสนหาที่อยู่ให้เกินการ
ถ้าไม่มีดกหัสถ์ใดมาสร้างให้อยู่จริง ๆ
พระพุทธรองค์ก็ได้ทรงสอนให้อยู่โคนไม้
อยู่ป่า อยู่ถ้ำ อยู่เรือนว่าง
ที่ไม่มีใครเข้าถือสิทธิ์เป็นเจ้าของนั้นด้วยซ้ำไป
ต้องสร้าง “นิสสัย” ให้อยู่โคนไม้ให้ได้
ถึงอย่างนี้ต่างหากคือ “พระ”
ขอยืนยันว่า “พระ” ไม่มีหน้าที่วุ่นวายหาเงิน
ก่อสร้างกุฏิ สร้างโบสถ์ สร้างวัด

● สมณะโพธิรักษ์

สารบัญ

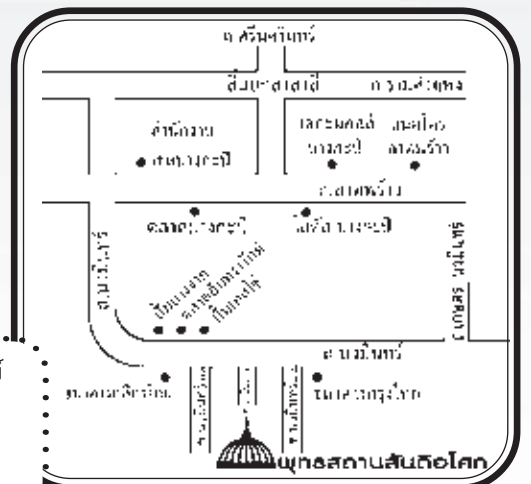
ปีที่ ๓๗(๔๐) ฉบับที่ ๓ เดือนก.พ.-เม.ย.'๖๐ จำนวน ๑๐,๐๐๐ เล่ม

หนังสือในนิตยสาร.....	๑
แถลง (งานปลูกเสกฯ ครั้งที่ ๔๑ + งานตลาดอารีเยฯ ครั้งที่ ๓๘).....	๓
งานปลูกเสกพระแท่นของพุทธ'๖๐ ครั้งที่ ๔๑	๔
งานตลาดอารีเยฯสงกรานต์ปีใหม่'๖๐ ครั้งที่ ๓๘	๒๒
ขยะเอ๋ย	๒๙
สืบห่านาทีกับพ่อท่าน	๓๐
อุบัติเหตุกับการสูญเสียสมณมหาเถระภณเดโชใหญ่ สมณะดินดี สันตจิตโต	๓๙
เก็บเล็กผสมน้อย (เดินแก้พรุณ)	๔๖
โรงบุญกองทัพธรรม ๓ (สนามหลวง สนามรัก).....	๔๘
เรียงวลีภริยธรรม	๖๐
จดหมายจากญาติธรรม	๖๒
ผังรายการสถานีโทรทัศน์บุญนิยมทีวี (FMTV)	๗๐
บันทึกจากปัจฉาสมณะ (เหตุที่ทำให้พ่อครูอายุยืนยาว).....	๗๒
จากโลกีย์ถึงโลกุตระ (น.ส.เกษร ตะบูนพงศ์).....	๙๑
ธรรมะประทับใจ	๙๒
กว่าจะถึงอรหันต์ (พระสุภาภัมมารีธิดาเถรี).....	๙๔
รายงานจากพุทธสถาน (ประจำเดือน ก.พ.-เม.ย. ๒๕๖๐).....	๙๘
สรุปรายงานการประชุมองค์กรต่างๆของชาวอโศก	๑๒๓
ใต้ร่มอโศก (ประจำเดือน ก.พ.-เม.ย. ๒๕๖๐).....	๑๓๕
ร้อยอ้อ...เป็นหนึ่งในรู้แจ้ง	๑๔๐
กรรมตามสนอง (ไฟกรรม).....	๑๔๑
หอมดอกพุดธา	๑๔๔

● จุดมุ่งหมายในการจัดทำสารอโศก

- เพื่อเพิ่มพลังธรรมให้กับผู้อ่าน
- เพื่อระลึก ทบทวน สรุปสภาวะธรรม และกิจกรรมที่ได้ทำมา
- เพื่อเป็นเข็มทิศชี้ทางการปฏิบัติก้าวต่อไป
- เพื่อประโยชน์แก่นุชนรุ่นหลัง จะได้อาศัยเป็นข้อมูลในการศึกษาพฤติกรรม และวิธีการดำเนินงานของ“อโศก” อันจะเป็นแนวทางในการสืบสานพระศาสนา

เจ้าของ : มูลนิธิธรรมสันติ บรรณาธิการ : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์
 สำนักงานและพิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มูลนิธิธรรมสันติ ๖๗/๑
 ถ.นวมินทร์ ซ.๔๔ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ ๑๐๒๔๔
 โทร. ๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐ FAX ๐๒-๓๗๔-๙๕๗๐
 www.boonniyom.net, www.asoke.info, e-mail : sanasoke130@gmail.com
 ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์

งานปลูกเสกฯ ครั้งที่ ๔๑ +

งานตลาดอารีเยะ ครั้งที่ ๓๘

พ่อครูฯเคยกล่าวเอาไว้ว่า ถ้าการปฏิบัติธรรมของแต่ละคนลดละกิเลสได้จริง ก็ย่อมจะมีจิตใจชวนชววยช่วยเหลือผู้อื่นได้เพิ่มขึ้นตามไปด้วย

ใครที่เคยยึดรูปแบบความหลังของงานปลูกเสกฯ แบบเก่าๆ ที่เน้นความเคร่งๆ ชรั่มๆ ก็จจะรู้สึกว่า รูปแบบของงานปลูกเสกเปลี่ยนไปไม่เหมือนเดิม เพราะความคักดีลลลลลลของงาน ไม่ได้มีแค่สวดมนต์ ฟังธรรม ถือศีล ๘ อย่างเดียว แต่ทุกวันนี้ **ความคักดีลลลลลลอยู่ที่การปฏิบัติธรรม เดินหน้าเข้าหามรรค ๘ เป็นหลักเป็นการฝึกสมาธิในชีวิตประจำวัน** ที่มีการคิด-พูด-ทำ และการดำเนินอาชีพ **เพื่อให้เกิด“สัมมา” โดยมีองค์ประกอบของ“สัมมาทิฐิ-สัมมาวายมะ-และสัมมาสติ”** เป็นตัวห้อมล้อมเพื่อช่วยกันประกอบยัญพิธี **“ทินนัง”**ครั้งใหญ่ของชาวอโศก คือ **“ตลาดอารีเยะครั้งที่ ๓๘”**

การจัดงานตลาดอารีเยะครั้งนี้ ถือเป็นการฉลองเปิดอาคารเฮือนสวน ในพื้นที่ ๑๑ ไร่ ๒ ในตัว ด้วยพื้นที่อาคารที่กว้างใหญ่ทำให้ประชาชนที่แห่ทะลักมาซื้อสินค้า ได้รับความสะดวกสบายมากขึ้น ไม่เดินไกล ไม่ร้อนแดดเหมือนทุกๆปีที่ผ่านมา พ่อครูฯได้กล่าวสรุปงานเอาไว้ว่า

“.....ตั้งแต่พวกเราได้ช่วยกันพัฒนา ทำตลาดอารีเยะขึ้นมา มีความเจริญทั้งทาง เศรษฐศาสตร์ ทางสังคมศาสตร์ และจิตศาสตร์ การที่ชาวบ้าน เขาเฮละโลมากันเป็นเรือนหมื่นเรือน แล่น โดยที่เราไม่ได้มีประชาสัมพันธ์อะไรออกไปมากมาย **พอถึงวันงานเค้ามาพริบเลยมันเป็นงานประเพณีที่ยิ่งใหญ่มาก มันหมายถึงว่างานของเราเข้าถึงจิตใจเขาแล้วมันยิ่งใหญ่** สิ่งนี้มันแสดงให้เห็นถึง **“จิตวิญญาน”** ของเขาที่ตั้งใจรอคอยจะได้สิ่งเหล่านี้ มันเป็นเรื่องที่เข้าถึงจิตวิญญานแล้ว และก็จะเห็นได้ว่า เมื่อเขามาแล้ว เขาก็จะให้ความร่วมมือไม่ร่วมมือกับเราเป็นอย่างดี พยายามปรับตัวของเขาให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมของเรา คนเป็นหมื่นเป็นแสนที่พากันมาซื้อของไม่ทิ้งขยะให้สกปรกเลอะเทอะ ช่วยกันรักษาความสะอาดได้เรียบร้อยดี

การที่ไม่มีอาชญากรรม ไม่มีคนเมา และมีน้ำใจ ช่วยกันคนละไม้คนละมือ คือเกิดพัฒนาการทางจิตศาสตร์ ถึงเขาจะอยากได้มีโลภอยู่บ้าง แต่ก็พยายามสังวรสำรวมพอเป็นไป แน่นอนมี error บ้าง เวียนเทียนบ้าง แต่ไม่ถึงกับแย่งชิงทะเลาะวิวาท ละอายกันด้วยซ้ำไป ใครเอามากไปก็เหนียมๆ จึงเกิดวัฒนธรรมของการเอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ **ทำให้เห็นพัฒนาการเพิ่มขึ้นถ้าคนเรามีสำนึกแบบนี้ก็เจริญ** เราลงทุนไปเท่าไรก็คุ้มค่า ปีต่อไปเราก็น่าจะเสียสละกำไรอารีเยะให้มากขึ้นเพราะนำส่งสารประชาชน

สิ่งที่เราทำขึ้นมา **นี้ เพื่อความเจริญของสังคมไม่ได้ทำเพื่อค้าขาย การค้าขายเป็นเรื่องรอง** มาก แต่เรื่องที่เราทำเป็นเรื่องของการพัฒนาสังคม มันทำให้สังคมเกิดปัญญา กับการเสียสละ เกิดการช่วยเหลือเกื้อกูล และการแบ่งปัน และ **ได้รู้ว่า อะไรเป็นความจำเป็น อะไรเป็นสิ่งที่จะช่วยชีวิตให้ดำเนินต่อไป**

ซึ่งถ้าเราสามารถจัดตลาดอารีเยะได้มากกว่าปีละ ๑ ครั้งจะดีไหม?”

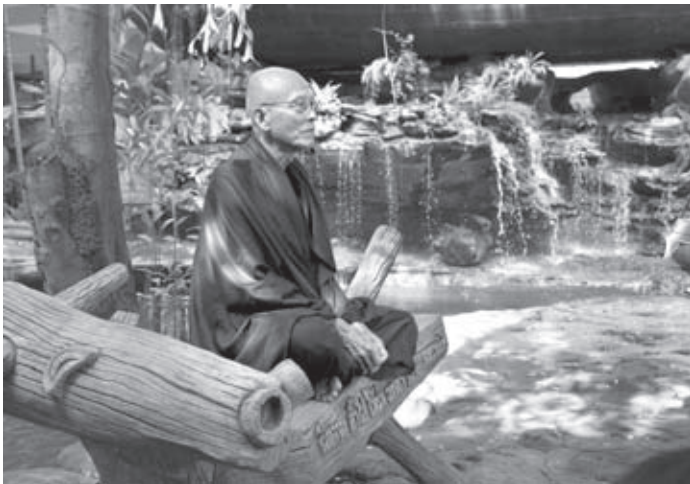
งานปลูกเสกพระแท่นๆของพุทธ'๖๐

ครั้งที่ ๔๑

วันพุธที่ ๕ ถึงวันอังคารที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๐ ใครไปร่วมงานปลูกเสกพระแท่นๆของพุทธครั้งที่ ๔๑ จะได้เห็นภูมิทัศน์ที่เปลี่ยนแปลงไปของราชธานีโอศอก

เขื่อน สวน.(สัมมาสิกขาวิชชารามนาวาบุญนิยม)เพิ่งสร้างเสร็จหมาดๆ เป็นอาคารใหญ่มหึมา ๒ ชั้น พื้นที่ชั้นล่างกว้างขวาง ๑๑ ไร่ พร้อมห้องน้ำ ๘๐ ห้อง

น้ำตก ๓ แห่ง รอบเขื่อนศูนย์บุญ โดยจากเดิมมีเพียง**น้ำตกแมนน้ำริน** หน้าเขื่อนสวยเหมิด และต่อมาก็เกิด**น้ำตกผาแดง**ข้างเขื่อนศูนย์บุญ กระทั่งล่าสุดมีน้ำตกที่สร้างเสร็จใหม่ๆ อยู่ที่บึงด้านหลังเขื่อนศูนย์บุญ คือ **น้ำตกหินน้ำไหล**

งานนี้มีการอัญเชิญ**พระพุทธรูปปางปรองดอง** และมีการช่วยกันลากเรือไฟผามาน

ก่อนงานปลุกเสกฯ วันจันทร์ที่ ๒๗ มีนาคม ถึงวันพุธที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๐ มีการเข้าค่ายนักเรียนสัมมาสิกขาชั้น ม.๖ และปวช.๓ ที่กำลังจะจบการศึกษาจาก**โรงเรียนสัมมาสิกขา และวิทยาลัยอาชีวศึกษาสัมมาสิกขา** ชื่อค่าย “**ขอทำดีเพื่อพ่อ**” โดยมีนักเรียน ม.๖ จาก ๔ โรงเรียน มีบ้านราชา ๑๙ คน ศีระะโศก ๕ คน ปฐมโศก ๓ คน สันตโศก ๑ คน เป็นนักเรียนหญิง ๑๖ คน นักเรียนชาย ๑๒ คน รวมทั้งหมด ๒๗ คน

เมื่อเรียนจบมีนักเรียนที่ตั้งใจจะอยู่วัดต่อ ๔ คน มีการเลือก**ประธานรุ่น** ได้**นายเพชรรุ่งพุทธสุทธิโอภาส** เป็นประธาน รองประธานคือ**นายแดนภูไพโร** และเลขาคือ **น.ส.ดาวจลองขวัญ**

ค่ายนี้จัดขึ้นเพื่อสานสัมพันธ์นักเรียนก่อนที่จะจบการศึกษา เพื่อเติมเต็มสัมมาทิฐิ ตามปรัชญาการศึกษา “ศีลเด่น เป็นงาน ชาญวิชา” นักเรียนอยู่ในสังคมสิ่งแวดล้อมที่มีมิตรดีสหายดี สร้างภูมิคุ้มกันให้จิตใจมาตลอด ๖ ปี ฝึกฝนถือศีล ๕ รับสัมมาทิฐิจากพ่อครู สมณะ ลิกขมาตุ และผู้ใหญ่ในชุมชน ล้วนเป็นบุญกุศลที่อดทนฝ่าฟันมาได้ถึง ๖ ปี และจะรับกวดในวันดี ๑๑ เมษายน วันสุดท้ายของงานปลุกเสกฯ

วันสุดท้ายของค่าย พ่อครูเมตตาให้อโวกา และให้ชื่อรุ่นว่า “**ระเบิดรัก**” หรือ **Bomb of love** เพราะตรงกับเหตุการณ์บ้านเมืองในปัจจุบัน ที่ประชาชนได้ออกมาแสดงความรักที่มีต่อในหลวง ร.๙ จึงเป็นที่มาของชื่อรุ่นนี้

เมื่อจบค่าย “**ขอทำดีเพื่อพ่อ**” ก็ต่อด้วยค่าย**ยุวชนอโศกสัมพันธ์(ยอส.)** วันพุธที่ ๒๙ มีนาคม ถึงวันจันทร์ที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ ของนักเรียนจากทุกโรงเรียนสัมมาสิกขา เข้าค่ายทั้งหมด ๓๐๑ คน โดยรุ่นพี่ที่เข้าค่ายทำดีเพื่อพ่อมาช่วยดูแลรุ่นน้อง ร่วมกับคณะครู

เป็นค่ายที่สำคัญของนักเรียนสัมมาสิกขา ที่พี่น้องน้องๆสัมมาสิกขาทุกพุทธสถาน ทุกระดับชั้น ตั้งแต่อนุบาล จนถึงมัธยมศึกษา รวมถึงพี่อาชีวศึกษาสัมมาสิกขา ได้มาคบคุ้หน้าทำความรู้จักกัน และได้มาสัมพันธ์กัน เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

มีการกิจกรรมกันที่ทุกคนจะมาช่วยผู้ใหญ่เตรียมงานและร่วมงานสองงานที่สำคัญ คือ**งานปลุกเสกฯ และงานตลาดอาริยะ**

❀ วันอังคารที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๐ ❀

๕.๓๐ น. มีการ**สัมมนาการศึกษาบุญนิยม** มีสมณะ ๑๐ รูป ลิกขมาตุ ๓ รูป ปะ ๒ คน ครูฝ่ายชาย ๔ คน ครูฝ่ายหญิง ๓๓ คน เข้าร่วมสัมมนา การสัมมนาได้พูดถึงเรื่อง “**เดือนแห่งความใกล้ชิดกั้วิกฤตศรัทธา**” จากนั้นมีการแบ่งกลุ่ม

พูดคุยกัน เพื่อค้นหาแนวทางการปฏิบัติ ในช่วงท้าย พ่อครูมาแสดงธรรมปิดการสัมมนา

❧ วันพุธที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๐ ❧

๖.๓๐ น. เป็นวันแรกและเป็นวันเดียวที่พ่อครูได้มานำหมู่ผู้บวชออกบิณฑบาตในชุมชน ส่วนวันอื่นๆของงานจะมีสมณะ ลิกขมาตุ ออกบิณฑบาตเป็นสองสายภายในชุมชน

๙.๐๐ น. พ่อครูแสดงธรรม และนำพาปฏิบัติญาณศีล ๘ พ่อครูแสดงธรรมบางส่วนดังนี้ งานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ และงานปลุกเสกพระแท่นๆของพุทธ ชื่อต่างกัน แต่การปฏิบัติเหมือนกัน โครงสร้างเดียวกันทั้งหมด คือ เป็นการมาปฏิบัติธรรมมาฝึกฝน เป็นธรรมเนียมประเพณี เป็นจารีตของชาวอโศกราชมา

อาตมาทำงานศาสนาพุทธมา ๔๖ ปี อย่าง ๔๗ ปี เราได้จัดงานนี้มา ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ ยังไม่เป็นไฉนเป็นพายุ ก็เลยไม่นับ อาตมาได้คิดที่จะจัดทำอันนี้ขึ้นมา ก็ได้คิดจากที่อาตมาบวชมา และในกลุ่มพระภิกษุ ท่านก็งานจัดงานปลุกเสกๆ พุทธาภิเษกๆกัน แต่ท่านทำกันนั้น มันเป็นการปลุกเสกๆ พุทธาภิเษกๆอิฐหินดินปูน อีกอย่างหนึ่งท่านก็มีการอยู่ปริวาส เขาบอกว่าไปอยู่อย่างนี้ มันจะได้บริสุทธิ์ ได้บุญกุศล อาตมาก็ไปเข้าปริวาสกับเขา ทั้งที่อาตมาไม่ได้อาบัติขั้นสังฆาติเสส การอยู่ปริวาสจะต้องเป็นผู้ที่อาบัติขั้นครุกาบัติ เป็นอาบัติที่รองจากปาราชิก ตอนนั้นอาตมาไม่รู้

ก็ไปเห็นพฤติกรรมที่เขาจัดงานกัน ให้ญาติโยมมาทำบุญทำทาน สวดมนต์ให้พรไปตามพิธี บางที่จัดถึง ๑๐ วัน อยู่ปริวาส ได้เงินทองกันเป็นงานใหญ่ เมื่อเสร็จงาน พระที่มาเข้าปริวาสก็แบ่งเงินกัน

อาตมาก็เห็นว่า **การที่จะให้คนมาชุมนุมกัน แล้วก็ร่วมกันช่วยกันพากันปฏิบัติประพฤติดี นั้นดี แต่ไม่ใช่อยู่ปริวาส** แต่คนมารวมกันก็ดี มีญาติโยมมีพระมารวมกัน แล้วก็มาช่วยกันอบรม สั่งสอนมาประพฤติปฏิบัติให้ดี อาตมาก็เห็นดีในเรื่องนี้ แต่ไม่ยอมเรียกว่าปริวาส ก็คนไม่มีความผิดนะที่มานี่ เป็นคนต้องการพัฒนาปฏิบัติเรียนรู้สิ่งควรปฏิบัติ สิ่งใดประยุกต์ให้เป็นการจัดการอย่างนี้

ก็ขอให้พวกเราตั้งใจยืนหยัดนำพาทำ ในสิ่งที่เป็นสัมมาทิฐิ สัมมาปฏิบัติ พากปฏิบัติ เพื่อที่จะให้เป็นประโยชน์ของศาสนาให้ได้

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. **รายการปฐมนิเทศ โดย สมณะเดินดิน ติกขวีโร สมณะฟ้าไท สมชาติโก สมณะแสนดิน ภูมิพุทธโร ลิกขมาตุกล้าข้ามฝัน อโศกตระกูล**

พิธีประดิษฐานพระพุทธรูปปางสมาบัติ

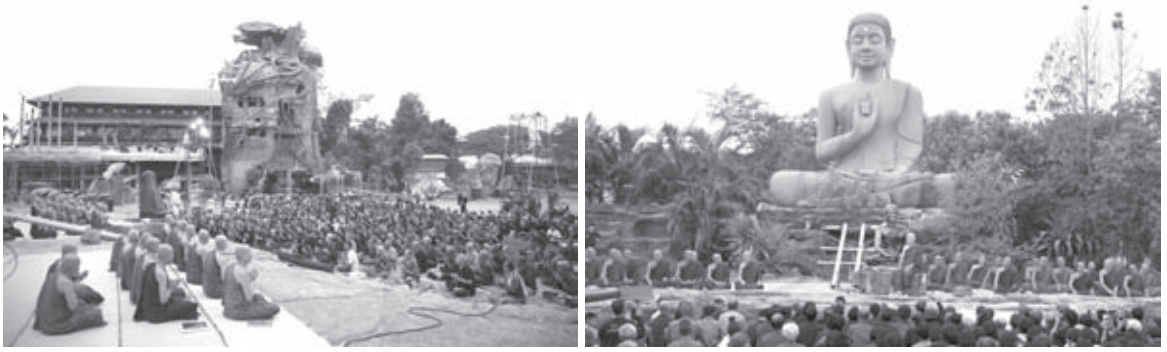
๑๗.๓๐ น. มีการอัญเชิญพระพุทธรูปปางที่ ๓ ของชาวอโศกขึ้นประดิษฐานที่หน้าพระพุทธรูปโต หรือพระพุทธรูปอิทธิธรรมนิมิต โดยพระพุทธรูปปางที่ ๓ นี้พ่อครูดำริให้จัดทำขึ้น มีลักษณะเป็นปางนั่งสมาธิทำมือคว่ำและประสานกันบนหน้าตัก มีความหมายถึงการปรองดอง จึงเรียกชื่อว่า **ปางสมาบัติ** หรือ **ปางปรองดอง**

เวลา ๑๗.๓๒ น. พ่อครูนำหมุ่่นักบวช เดินจากหน้าอุทยานไม้ตาย มาสู่ลานหน้าพระพุทธรูปอิทธิธรรมนิมิต พ่อครูกล่าวว่า....ตอนนี้ ๑๗.๓๔ น. เดี่ยวจะมีตไป ไม่เห็นโฉมพระพุทธรูปปางใหม่ปางที่ ๓ ของเรา สร้างมา ๓ ปาง...

ณ บัดนี้เราจะได้มีพิธีกรรมชนิดหนึ่ง คือ เราจะได้ประดิษฐานพระปางที่ ๓ ของชาวอโศก พระปางที่หนึ่งอยู่ข้างหลังเรา องค์ใหญ่ เรียกว่า **พระพุทธรูปอิทธิธรรมนิมิต** เป็นปางแรก เรียกว่า **ปางตรีลักษณ์** ลักษณะ ๓ คือ โลกุตระ(เหนือโลก) โลกวิทู(รู้ทันโลก) โลกานุกัมปายะ(เกื้อกูลอนุเคราะห์โลก)

นั่นเป็นคุณธรรมอันวิเศษของธรรมะพระพุทธเจ้า ทำให้คนมีจิตเหนือโลก จิตที่สมบูรณ์อยู่เหนือ ไม่ได้ไปข่ม แต่ไปช่วยเหลืออุ้มชู โลกานุกัมปายะ รู้มีปัญญาเข้าใจโลก โลกวิทูแล้วช่วยเขาได้ตามบารมี คนมีโลกวิทูมากก็ช่วยโลกได้มาก คนที่เข้าใจได้น้อย ก็ช่วยได้น้อย เป็นปางแรกที่เรารสร้างขึ้น

องค์ที่สองเรียกว่า **สมเด็จพระปฐวีขิตตวิชชา** ที่บ้านราชฯเรามีเจตนาจะสร้างสูงถึง ๑๕๑ เมตร เอาเป็นหินสลักเลย ก็ได้แต่ฝันไป จนปานนี้ก็ไม่ได้เห็นว่าจะได้ แต่ก็มีคนพยายามอยู่นะที่จะสร้างให้ได้

สมเด็จพระปฐวีชิตอวิชชา มีความหมายว่า ปราบอวิชชาของมนุษย์โลกได้
ปางที่ ๓ เรากำลังจะทำพิธีประดิษฐาน ที่จริงมีองค์แรกที่ภูฟ้าผาธรรม แต่อาตมาไม่ได้ทำ
พิธีเปิด เป็นองค์แรกที่ทำปางนี้ รูปร่างลักษณะองค์เล็กกว่านี้ แต่ใช้หยกขาว แต่องค์นี้ใหญ่กว่าเป็น
โลหะ เสรีใจใหม่ๆสดๆเลย

ทำพิธีเปิด แล้วค่อยเอาไปขึ้นอยู่บนหน้าองค์พระพุทธรูปธรรมนิมิต และอาตมาก็คิดว่า จะ
หล่อสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯขึ้นอีก ก็ว่าจะเอามาตั้งสามองค์ซ้อนเลย

องค์ที่สามเรียกชื่อธรรมดาคว่า **ปางปรองดอง** เป็นภาษาชาวบ้านสามัญ แต่ถ้าเป็นภาษาบาลี
ก็เรียกว่า **ปางสมานัตตา** ไม่เอาคำว่าสมานัตตตต เป็นคำนาม แต่อาตมาใช้คำกิริยา สมานัตตา มีกิริยา
ตลอดเวลา ต้องปรองดองทุกลมหายใจเข้าออกนะ แล้วจะปรองดองอย่างไรจะได้สาธยายกัน

ณ บัดนี้อาตมาก็จะขอเผยเณม ถือว่าเปิดเณมพระปางปรองดองหรือสมานัตตา ณ บัดนี้
(พ่อครูได้เปิดผ้าที่คลุมพระพุทธรูปออก)

ก็เป็นอันว่าได้เห็นเณมหน้า ท่านจะมีมือเป็นปรองดองสมานกัน เป็น Realistic ส่วนใหญ่
มี Idealistic เล็กน้อย คือตกแต่งเกินจริงไปบ้าง ให้ดูดีเกินธรรมชาติไปบ้าง ก็ใช้ได้ เข้าทำทุกอย่าง
เลย ทั้งลักษณะหน้าตา ผม ทุกอย่างแม้แต่มือไม้ พอใจตามประสาอาตมานะ

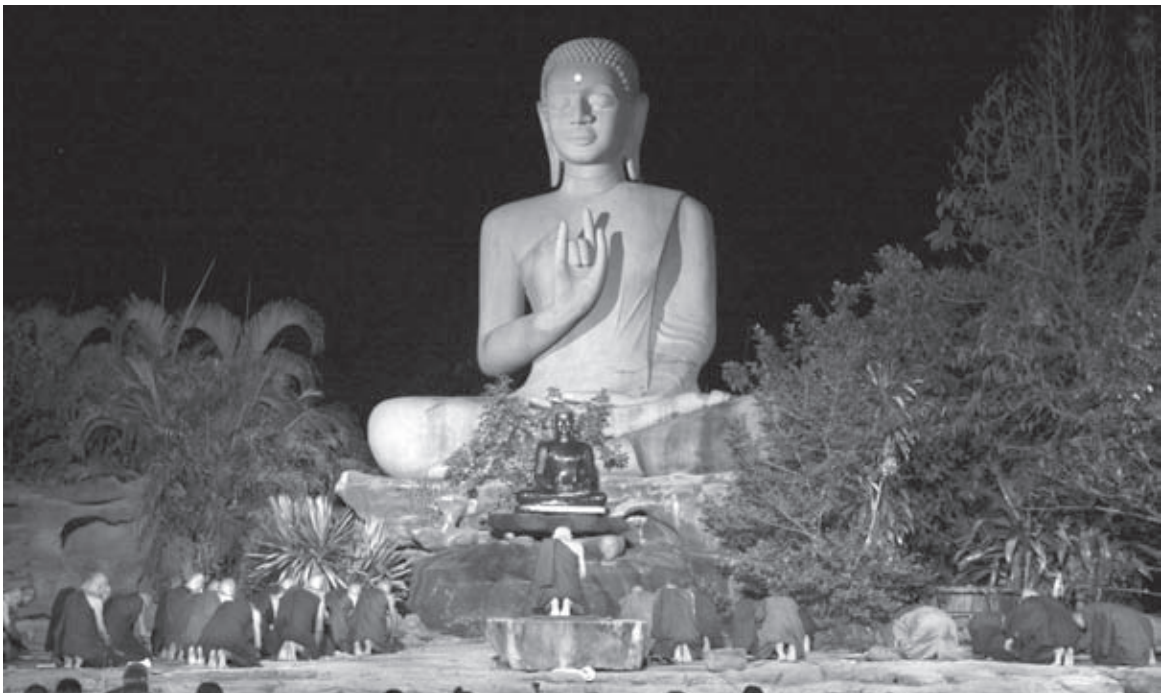
**การปรองดองเป็นสัจจะของมนุษยชาติ คือ ให้อยู่อย่างอบอุ่นสบายใจ และธรรมชาติของ
มนุษย์ไม่มีอะไรไม่ขัดแย้ง มีตั้งแต่ขัดแย้งนิด จนถึงมากมาย เมื่อมีการขัดแย้ง ก็ยอมให้กันได้แม้จะ
ขัดใจขัดแย้งบ้างก็ ยอม มีคนยอมได้ แล้วอยู่กันอย่างกลมกลืนปรองดองสงบอบอุ่น มีขัดแย้งในใจ
แสดงออกบ้างก็ไม่รุนแรง นั่นคือสภาพสังคมกลมกลืน สภาพอยู่ได้ดี เพราะความเห็นตรงกันไม่มี จะ
มีต่างกันอย่างสุด แม้ที่สุดสูงที่สุดแล้วเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า มีภูมิธรรมเป็นสัมมาสัมพุทธโธสูงที่สุดเท่ากัน
สององค์ แต่จะมีความต่าง**

เมื่อพ่อท่านกล่าวจบแล้ว ก็เป็นการอัญเชิญพระสมานัตตา หล่อด้วยโลหะมีน้ำหนัก ๒๘๐
ก.ก. ขึ้นไปประดิษฐานบนแท่น สมณะหลายรูปช่วยกันยกขึ้นบนรางท่อเหล็ก แล้วช่วยกันเข็นขึ้นตาม
ราง แล้วยกขึ้นประดิษฐานบนแท่นหิน ที่พ่อท่านเคยนั่งแสดงธรรม **ระหว่างยกตอนแรกก็มีอุบัติเหตุ
เล็กน้อย ทำให้สมณะพื้นฟ้าเลือดออกที่มือ แต่อาการไม่มาก** เมื่อประดิษฐานเสร็จเรียบร้อยแล้ว
พ่อท่านพาทุกคนกราบ ๓ ครั้ง เสร็จแล้วกล่าวสาธุพร้อมๆกัน ๓ ครั้ง ต่อจากนั้นพ่อท่านได้กล่าวอีกว่า
นี่คือเรื่องที่เราไม่ได้ไปสร้างไปออกแบบ ไม่ได้ไปตีไซน์ ไม่ได้เขียนสคริปไว้เลย เป็นเรื่องจริง

จากใจจริงๆ ทุกอย่างเป็นน้ำใจเป็นวิญญานทั้งหมดเลย แต่ยังมีเลือดออกนิดหน่อย ท่านเลือดออก คนเก่าองค์เก่า คือ ท่านผืนฟ้า อนุตตโร อนุตตโร คืออนุตระ สุดแล้ว แต่ยังมีเออเรือ ยังเลือด ไหลนิดหน่อย มันก็เป็นนิमितนะ สรูปแล้วต้องเสียดสละ

วันพฤหัสบดีที่ ๖ เมษายน ๒๕๖๐

๔.๐๐-๖.๐๐ น. พ่อครูแสดงธรรมเรื่อง “ศีล สมภาสิ ปัญญา แบบ พุทธที่สัมมาทิฐิ”... ยิ่งอยากยิ่งเห็นซ้ำ

มี sms 0893867xxx ส่งมาว่า.....อนุโมทนาพ่อครูสอนสมาธิทุกวัน ทุกงานบุญเลย! **หลับตาสัมผัสเห็นแต่โลกของตัวเอง! สัมตารู้สัมผัสเห็น ทุกตัวตนทั้งโลก**

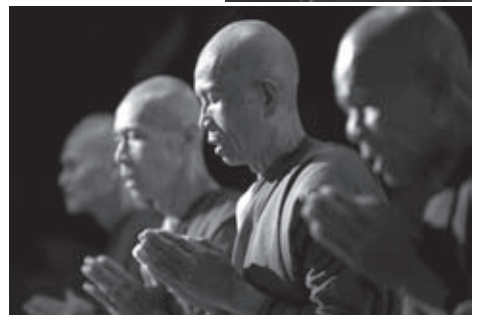
พ่อครูตอบว่า.....หลับตา สัมผัสเห็นแต่โลกของตนเอง คนที่ ตายไปแล้ว ไม่มีทวาร โดยเฉพาะทวารทั้ง ๕ ตาหูจมูกลิ้นกาย คนตายไปแล้ว มีแต่จิตวิญญาณ ไม่มีตาหูจมูกลิ้นกาย ให้เป็น ทวารที่จะไปรู้อะไรได้ เพราะฉะนั้นจึงอยู่ในภพของตนเอง ไม่เห็นอะไร ไม่ได้รับรู้อะไรข้างนอก คนตายไปแล้ว จึง เป็นคนที่ไม่สามารถที่จะไปรู้ ไปเห็นอะไรต่ออะไรทั้งนั้น มีแต่ความรู้สึก

มีแต่ความรู้สึก รู้สึกตัวเองอย่างไรก็เป็นอย่างนั้น รู้สึกตัวเองเป็นเวทนาเกิด เวทนาเทียม ซึ่งเป็นอุปาทาน ใครก็ตามที่มีอุปาทาน แล้วเขามีจริงๆ คนนั้นมีจริงๆ จิต ของตัวเองมีวิชชา ถ้าจิตใจตัวเองไม่มีวิชชา ไม่มีอุปาทาน คนที่หมดอุปาทานแล้ว คนที่ปฏิบัติไป จนจิตตัวเองมี ชาติรู้ อัญญา ปญญา ปัญญา จนกระทั่งเป็นญาณรู้ เป็นวิมุตติญาณทัสสนะครบถ้วน แล้วก็รู้ว่า ตัวเองกิเลส หมดจริงๆ จึงจะใสสะอาด จะรู้ทะเลอุปปรุงปรุงจริงๆ รู้ทะเล อุปปรุงปรุงไปรอบตัว และสามารถที่จะมีพลัง รู้ออกไปนอก ตัวได้

เพราะฉะนั้นคนที่ยังไม่ได้ฝึก มีธาตุรู้ที่เกิดจริง มันไม่ได้ถึงขีดเขต ไม่มีคุณสมบัติ คุณภาพที่จริง คุณได้ เท่าไหร่ก็เท่านั้น จะไปได้เกินตัวมากกว่าความจริงที่คุณ เป็น มันเป็นไปได้ไม่ได้

ที่พูดความนี้ เจตนาขยายความให้รู้ว่า สายนั่งหลับตาสมาธิ เป็นสายที่ไม่รู้ข้างนอกเลย เพราะฉะนั้นจะเป็นผู้รู้รอบไม่ได้ จะรู้แต่ในภพ รู้แต่ในสิ่งเดียวสิ่งหนึ่ง

๖.๓๐-๘.๐๐ น. **ประชุมตลาดอาริยะ....ที่** ชั้น ๑ เฮือนศูนย์บุญ สมณะเดินดิน ดิกขวีโร เป็นประธาน

๙.๐๐-๑๐.๐๐ น. รายการธรรมะก่อน
นั้น เรื่อง **“ชีวิตใหม่กับพลังงานสะอาด”**
สมณะเดินดิน ดิถีขวีโร ดำเนินรายการ มีผู้ร่วม
รายการ คือ **คุณดินแดนไทย(ณกานต์ จันธิ-
ภษนารถ) คุณพัชระ เลื่อนผลเจริญชัย คุณ
ธรรารีย์(ชิน) และพระนันท์**

๑๒.๓๐ น. แบ่งกลุ่มเป็น ๑๐ กลุ่ม
สนทนารธรรมกับสมณะ **สิกขมาตุ**

๑๔.๐๐ น. ช่วงภาคบ่ายของงาน **จะมีบูรณาการศีลเต็ม – เข้มงาน – สืบสานวิชา** ซึ่ง
เป็นการบูรณาการด้วยการช่วยกันทำงานจัดเตรียมงานตลาดอาริยะ ที่จะจัดต่อจากงานปลูกเสกฯ
งานตลาดอาริยะเป็นงานใหญ่ ต้องมีการเตรียมงานกันอย่างมากมาย

รายการต่างๆ บางรายการต้องมีการปรับเปลี่ยนให้เหมาะกับสถานการณ์ จึงมีความเป็น
มหัศจรรย์อันจีรังสูง

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. **รายการภาคค่ำ สัมภาษณ์ปฏิบัติกร ชุด “พลังเขียว”**

สิกขมาตุผาแก้ว ชาวหินฟ้า ดำเนินรายการ... **“ที่บ้านราชธานีอีสาน
หนาวก็ไม่หนาวเกิน ร้อนก็ไม่ร้อนเกินไป ปีนี้อุดมสมบูรณ์มากเลย แดงไทย
แดงโม แดงกวา มีมาก ท่านคานธีกล่าวว่า คำตอบอยู่ที่หมู่บ้าน คำตอบอยู่
ที่คนทำ เหลือกินก็แจกจ่าย อยากเอาไปที่ห้องสนามหลวง แต่ก็ไม่มีรถไป
ก็เลยเอาไปแจกชาวบ้านก่อน คนมีคุณ บุญมีคำ กิจกรรมมีผลเจริญ”**

คุณถาวร สยะรักษ์ : “อายุ ๗๕ ปี มีความตั้งใจว่า บุญนิยมต้องมีความสมบูรณ์ จะทำผักไปสนับสนุนที่สนามหลวง อยากทำเพื่อศาสนา งานของพ่อครู”

นายสุวัฒนา มลาปริ(พลีค) : “มาเข้าชั้น ม.๑ อ่านหนังสือ ไม่ออก เขียนก็ไม่ได้ แต่วันนี้จบ ปวช.แล้ว ตอนแรกเขาจะไม่รับ สมณะ ด่วนดีกับแม่เล็ก เป็นครูสอนให้จนอ่านออกเขียนได้ ได้เรียนรู้อยู่ด้าน กลีกรรรมตั้งแต่ ม.๑ ถึง ม.๓ ซึ่งใจชอบใจรักมาก ได้ทำกลีกรรรมกับป้า แมว และ อ.ธงชนะ ไปเรียนรู้ ปลูกหัวผักกาดได้ใหญ่ขึ้นๆ”

คุณสีนวล เสือสุวรรณ : “เป็นผู้ดูแลปลูกกล้วยหักมุก อายุ ๖๘ ปี เริ่มต้นจากการปลูกกล้วยหักมุก จากมีผู้ให้มาสองหน่อ จนปัจจุบันมี กล้วยกินทั้งปี”

คุณวัฒนา ปทุมทิพย์ จากชุมชนศรีโคตรบูรณ์ : “แต่ก่อนก็ ไปช่วยปลูกและปฏิบัติธรรมที่ศิระะขอโตกทุกปี มาเริ่มปลูกที่บ้านราชปี พ.ศ.๒๕๕๖ มาปลูกครั้งแรกเจอเพลี้ยไฟลง เลยไม่ได้กิน ต่อมาก็พยายาม พัฒนาดูแลจนถึงปัจจุบันนี้ได้ผลผลิตมากกว่าปีนี้ได้ ๘ ตัน แดงโม ๑๒ ตัน แดงไทย ๑๐ ตันแล้ว และก็ยังมีผลผลิตให้เก็บเหลืออยู่อีกเยอะ”

คุณกมล พรหมมาก : “มานำ เสนอสูตรปุ๋ยต่างๆหลายชนิด ทำจาก ๐ บาทก็ทำได้ ทำจากจาวปลวก ขยะ รำ การหมกดิน ปุ๋ยรดน้ำไฟ ถ่านกำมัน ซึ่งทั้งหมดคือพลังเขียว โดยใช้กฎ ๗ ข้อ ๓ ไม่ ๔ ต้อง ๓ ไม่คือ ๑.ไม่เอาเคมี ๒.ไม่ไถ ๓.ไม่เผา ส่วน ๔ ต้องคือ ๑.ต้องวางระบายน้ำ ๒.ต้องใช้จุลินทรีย์ชีวภาพ ๓.ต้องมีพืชคลุมดิน ๔.ต้องปลูกพืชหลากหลาย ๑๕ ชนิดขึ้นไป”

วันศุกร์ที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๐

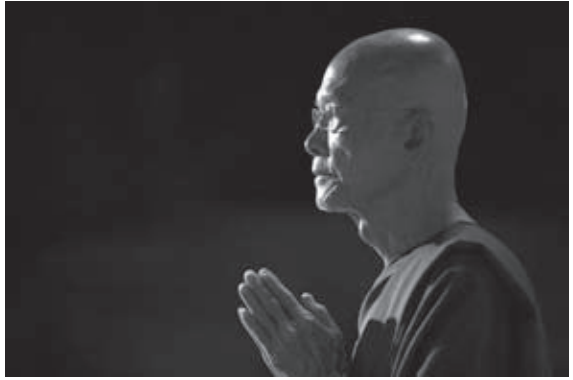
๔.๐๐-๖.๐๐ น. **พ่อครู**แสดงธรรมเรื่อง “ศีล สมธิ ปัญญา แบบพุทธที่สัมมาทิฐิ” มี สมณะและพระอาคันตุกะ ๖๒ รูป ลิกขมาตุ ๑๖ รูป ภริกาและปะ ๗ คน ภรวาสชาย ๑๔๒ คน ภรวาสหญิง ๓๓๐ คน รวมทั้งหมด ๖๑๗ คนร่วมฟังธรรม

พ่อครูแสดงธรรมบางส่วนดังนี้....สมธิจากตื่นสู่หลับอันไม่ขาดตอน สมธิที่เขาได้อยู่ในศาสนาต่างๆ **การนั่งสะกดจิต แล้วทำmeditation นั้นไม่ใช่สมธิของ พระพุทธเจ้า** สมธิของพระพุทธเจ้าเป็นสมธิของคนทั่วไป ที่คนต้องสร้างอยู่ในชีวิตประจำวัน ธรรมดา ทุกเวลา ยืน เดิน นั่ง นอน สามารถทำได้ถึงขั้นนอนหลับ ก็เป็นสมธิ ต่อเนื่องไปเลย ตื่นอยู่ก็เป็นสมธิ

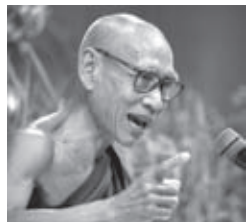
หลับไปก็เป็นสมาธิ ก่อนนอนก็คิดพิจารณาอะไร พอหลับไป เราก็คิดเรื่องนั้นต่อไปได้เลย อย่างนี้เรียกว่า **เป็นสมาธิที่ต่อเนื่อง ไม่ได้ขาดตอน**

ถ้าใครฝึกฝนดีแล้ว มีสมาธิ มีสติสัมปชัญญะ แล้วก็ดำเนินฝึกไป มันจะเกิดอย่างที่ว่าสมาธิว่า ตอนยังตื่นๆ หรือหลับตาลงไป ก็ยังรู้สึกตัว เป็นการระลึกที่อยู่ภายนอก ก็ระลึกอย่างหนึ่ง แต่พอตัดไปในภวังค์ มันเป็นเรื่องอีกเรื่อง เรียกว่าฝัน มันก็คนละเรื่องกันไม่ต่อกัน นั่นเรียกว่า **สมาธิไม่ได้ต่อเนื่อง สติสัมปชัญญะไม่ต่อเนื่อง** แต่ถ้าฝึกอย่างดีแล้ว สมาธิดีแล้ว ขณะนี้ที่เรากำลังคิดอยู่ นอนหลับเราก็คิดไป **แม้เราจะหลับเข้าสู่ภวังค์ ตัดทวารภายนอก ความคิดเดียวกันนั้น ก็ยังคิดต่อเรื่อยไป แม้แต่ที่สุต ตื่นมารู้สึกตัวความคิดนั้น ก็เป็นเรื่องเดียว ต่อเนื่องกัน นี้เรียกว่าสมาธิที่ต่อเนื่องเป็นสติสัมปชัญญะ** นอกจากเราจะคิดเรื่องนี้พอแล้วนานแล้ว ก็เอาเรื่องใหม่ขึ้นมา แต่ถ้าเรื่องมันต่ออยู่ก็จะต่อ นี้หลุดเล่าจากความจริงจากการฝึกตัวเองมา ไม่มีใครบรรยายที่ไหนหรอก ตัวเองทำได้อย่างนั้นเลย เล่าสู่ฟัง

๖.๓๐-๘.๐๐ น. **ประชุมสถาบันบุญนิยม และคกร.**(เครือข่ายกสิกรรมไร้สารพิษแห่งประเทศไทย) สมณะเดินดิน ตึกชีวีโร เป็นประธาน

๙.๐๐-๑๐.๐๐ น. รายการธรรมะก่อนนั้น เรื่อง **งานด่วน vs งานดี** โดย **สมณะด่วนดี สุขโว** งานด่วนต้องมีดีกำกับ จึงจะไม่ใช่เป็นด่วนนรก, อนุสาวรีย์อัถตตา คือ อนุสาวรีย์แห่งการยึดความเห็นของตน ไม่เชื่อฟังผู้ใหญ่

ธรรมะอีกเรื่องคือ **วิสาสา ปริมาญาติ** โดย **สมณะดวงดี ฐิตปุญญ** พุทธพจน์ ๗ ทำให้มีญาติเยอะ ไปไหนมาไหนจะได้รับการอนุเคราะห์เป็นอย่างดี ไม่แบ่งเขาแบ่งเรา

๑๒.๓๐-๑๔.๐๐ น. **รายการบำเพ็ญธรรม** แบ่งกลุ่มเป็น ๑๐ กลุ่ม สนทนาธรรมกับสมณะ

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. **บำเพ็ญคุณ** บูรณาการ ศิลเต็ม เข้มงาน สืบสานวิชา แบ่งกลุ่มไปช่วยงานที่โรงป่วย ที่เขื่อนสวน. ที่ริมมุน เช่น รื้อเถาแดง หว่านงา ทำ ๕ ส.ลานเบ็งฟ้า ฯลฯ

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. **รายการภาคค่ำ** สัมภาษณ์ปฏิบัติกร ชุด **“สนามหลวงสนามรัก”** สมณะล้อม รัชมกิตติโก ดำเนินรายการ ปฏิบัติกรมีดังนี้

คุณเอื้ออภัย จากสี่มาโอศก : เป็นครั้งหนึ่งในชีวิต เราได้รับใช้แขกของพระราชชา

สมณะดินทอง นครวโร : ช่วงที่สี่มา
 อโศกไปรับใช้ที่สนามหลวง มีกลุ่มญาติธรรมถึง
 ๙ แห่ง รวมกันมาช่วยกันทำงาน และยังมีมีศิษย์
 เก่ามาร่วมด้วย เน้นเป็นคนอ่อนน้อมถ่อมตนเป็น
 คนรับใช้ เป็นโอกาสที่ได้ร่วมทำงานกับหน่วยงาน
 ราชการ ได้สัมผัสสัมพันธ์กัน ของบริจาคเยอะ
 เช่น พืชผัก ก็เอาไปแบ่งตามเต็นท์ต่างๆที่ทำ

อาหารแจก เหมือนเป็นพี่น้องกัน เขามีของก็เอามาให้เรา มันเกิดผลวงกว้างไปทั่วสนามหลวง อีก
 ฝั่งหนึ่งของโลกเกิดสงคราม แต่ของเรากำลังรุ่งเรือง รู้สึกประทับใจ

ฟ้าใกล้รุ่ง เลิศทรัพย์สุรีย์ : ได้ไปช่วยงานช่วงแรก เป็น สทร.(สำเร็จทุกเรื่อง) ไปช่วย
 หุงข้าว รอบแรกหุงใหม่ หุงข้าวหม้อเบอร์ ๕๐ ได้ฝึกหุงข้าวถึงวันละ ๒๖ หม้อ ได้อาๆช่วยสอน ข้าว
 มีหลายสายพันธุ์ที่จะหุงยากมาก ต่อมาทำข้าวต้ม ทำ
 อาหาร และยังทำงานบุญนิยมที่วี ทำอาหารเสร็จก็มา
 จับไมค์ สัมภาษณ์ทำสื่อบ้าง

หมอเขียว(ดร.ใจเพชร กล้าจน) ทีมแพทย์
 วิถีธรรม : รู้ข่าวพระองค์เสด็จสวรรคต ก็คิดว่าเราจะ
 ทำอะไรช่วยกันได้ จึงหารือกับพ่อครู แพทย์วิถีธรรม
 จึงได้ไปร่วมทำอาหารแจกที่สนามหลวง

❀ วันเสาร์ที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๐ ❀

๔.๐๐-๖.๐๐ น. **ทำวัตรเช้า** พ่อครูแสดงธรรมเรื่อง “ศีล สมာธิ ปัญญา แบบพุทธที่สัมมา
ทิฎฐิ” มีสมณะ-พระอาคันตุกะ ๕๒ รูป ลิกขมาตุ ๑๗ รูป กรัก-ปะะ ๖ คน ฆราวาสชาย ๑๓๗ คน
 ฆราวาสหญิง ๔๓๐ คน รวมทั้งหมด ๖๔๒ คน

พ่อครูแสดงธรรมบางส่วนดังนี้.....เวลาของเรา ก็เพื่อศึกษาฝึกฝน ชีวิตก็ไม่เห็นมีอะไร ดู
 แลไม่ให้เจ็บป่วยอะไรนัก เป็นต้น ก็ศึกษาและฝึกฝนไป ชีวิตประกอบด้วย รูปนามชั้น ๕ ก็เจริญไป
 การเจริญของพระพุทธเจ้า อาตมาว่า เป็นความรู้ที่รู้จบสูงสุดแล้ว ไม่มีอะไรจะรู้เท่าความรู้พระพุทธเจ้า
 ไม่ว่าจะป็นด้านสสารหรือพลังงาน

๖.๓๐-๘.๐๐ น. **ประชุมพาดิษย์บุญนิยม**

๘.๐๐-๑๐.๐๐ น. ธรรมะก่อนฉัน เรื่อง **พัฒนาตนเป็นคนอาริยะ** โดยลิกขมาตุรินฟ้า
นิยมพุทธ..... สัตว์พัฒนาจากเซลล์เดียวมาเป็นหลายเซลล์ สัตว์พัฒนามาเป็นคน อเวไนยสัตว์ พัฒนา
 ต่อไปเป็นเวไนยสัตว์ เรียนรู้เรื่องอาริยสัจ ๔ เหตุแห่งทุกข์คือสุขหลอกๆ(สุขขัลลิกะ) นิโรธ ความดับ
 ทุกข์ โดยเดินตามทางคือมรรคมีองค์ ๘

เรื่องพลังชีวิต โดย ลิกขมาตุลัจฉิกตา ตั้งเฝ้า การเรียนรัฐธรรมนูญ คือการเพิ่มเติมพลังให้กับชีวิต พลังกาย พลังจิต พลังชีวิตที่สมบูรณ์

๑๒.๓๐ น. **บำเพ็ญธรรม** แบ่งกลุ่มพบสมณะ ลิกขมาตุ

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. **บำเพ็ญคุณ** ตามจุดต่างๆ เช่น การเตรียมสินค้าไว้ขายตลาดอารียะ

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. **รายการภาคค่ำ** สัมภาษณ์ปฏิบัติกร ชุด **คลื่นลูกใหม่** ดำเนินรายการโดย **สมณะฟ้าไท สมชาติโก** คลื่นลูกใหม่ ที่เข้ามาในชุมชนอโคกใหม่ฯ

❀ วันอาทิตย์ที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๐ ❀

ร่วมลากเรือ “ไฟผาน” ลู “เขาวา”

๔.๐๐-๖.๐๐ น. **พ่อครู**แสดงธรรมเรื่อง “ศีล สมธิ ปัญญา แบบพุทธที่สัมมาทิฐิ” มีสมณะ และพระ ๕๑ รูป ลิกขมาตุ ๑๖ รูป กักรักปะ ๗ คน ขรवासชาย ๑๖๑ คน ขรवासหญิง ๔๕๖ คน รวมทั้งหมด ๖๙๑ คน

พ่อครูแสดงธรรมบางส่วนดังนี้

คนเรานั้นเริ่มต้นที่ศีล เป็นเครื่องชีวิตความเป็นมนุษย์ คนใดไม่มีศีลเลย แม้สักข้อ เช่น คนยังฆ่าสัตว์ได้ คนนั้นยังไม่ใช่คน คนนั้นเป็นเดรัจฉาน คนยังเอาของคนอื่น ที่ไม่ใช่ของเรา ในฐานะขโมย ก็ยังไม่สูงส่ง ยังเป็นเดรัจฉาน คนผิดผิวเขาเมียใคร ที่ไม่ใช่คู่ของตน ก็ยังเป็นเดรัจฉาน คนที่ยังโกหก ก็ยังไม่ใช่คน ยังเป็นเดรัจฉาน คนที่ยังไปหลงมัวเมากับอบายมุข คนนั้นก็ยังไม่ใช่คน

พระพุทธเจ้าเริ่มต้นตรัสที่จุลศีล มัชฌิมศีล มหาศีล เริ่มต้นด้วยศีล เสร็จแล้วปฏิบัติตาม

กรอบของศีล เบื้องต้นพื้นฐาน เป็นศีล ๕ เวลาคุณเกี่ยวข้องกับสัตว์ เกี่ยวข้องกับข้าวของ ทุกสิ่งทุกอย่าง อันไม่ใช่ของของเรา เกี่ยวข้องทางตาหูจมูกลิ้นกาย ก็ต้องระมัดระวังในกามที่จัดจ้าน พุทธก็อย่าปด จิตอย่าไปหลงมัวเมา กับสิ่งควรเลิกมาได้แล้ว ศีล ๕ กรอบแรก **แม้บวชมาเป็นสมณะ ก็ไม่ใช่ศีล ๒๒๗ อันนั้นมันคือพระวินัย เป็นข้อห้าม มีบทลงโทษ** แต่ศีล คือศีล๕ ศีล๘ ศีล๑๐ จุลศีล มัชฌิมศีล มหาศีล คือข้อปฏิบัติที่จะขัดเถลาตน แม้จะบวชแล้ว ก็ต้องปฏิบัติเหมือนกัน ทำให้เกิด อธิศีล อธิจิต อธิปัญญา อธิวิมุตติ ปฏิบัติได้ทุกคน ทุกขณะทุกเวลา ทุกอาชีพ ทุกกรรมการงาน

๖.๓๐-๘.๔๕ น. **รวมตัวไปช่วยงานที่ เขื่อน สวน.** เตรียมสถานที่ ขนสินค้า เตรียมสินค้า เพื่อขายในงานตลาดอารียะ

๙.๐๐-๙.๓๐ น. ธรรมะก่อนฉัน เรื่อง **ซาบซึ่งประทับใจ** โดย **สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์** และเรื่อง **คั่นสดๆ** โดย **สมณะลานศิลป์ วชิโร**

๑๓.๓๐-๑๖.๐๐ น. **บำเพ็ญคุณที่** เขื่อน สวน.

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. **รายการภาคค่ำเรื่อง “ความมหัศจรรย์ของศีล”** โดยสมณะ**บินบนฉิรจิตโต** ดำเนินรายการ โดยมีนางสาว**ฟ้าไกลรุ่ง เลิศทรัพย์สุรีย์** เป็นผู้ช่วยดำเนินรายการ ในช่วง ๒-๓ ปีที่ผ่านมา หลายชุมชนจัดอุโบสถศีล หลายชุมชนเปิดโอกาสให้ญาติธรรมมาร่วมงานเพิ่มขึ้น มีหลายแห่งหลายภาค โดยเริ่มจัดที่สันตติโศกก่อน ซึ่งแต่ละที่ก็มีญาติธรรมมาร่วมค้ำค้ำมากขึ้น จึงได้นำผลมาให้ได้รู้ว่า มีบุคคลที่ได้ยืนยันซึ่งได้อานิสงส์จากงานที่ได้จัดขึ้น ปฏิบัติกรเหล่านี้คือผลจากการอบรมศีลอบรมธรรมนั่นเอง มีดังนี้ **คุณวัฒนา สง่างาม, คุณรัตนา ทองดี, คุณเฉลียว ทองชื่น, คุณเปี่ยมล หาดูชนะ, คุณกุหลาบ วงษ์ลุน, คุณอาทิตย์(นาคี) ไข่แก้ว, คุณธนายุทธ(ตาล)**

❀ **วันจันทร์ที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๐** ❀

๔.๐๐-๖.๐๐ น. **พ่อครูแสดงธรรมเรื่อง “ศีล สมธิ ปัญญา แบบพุทธที่สัมมาทิฐิ”** มีสมณะ+พระ ๕๖ รูป ลิกขมาตุ ๑๗ รูป กรัก+ปะ ๔ คน ฆราวาสชาย ๑๘๐ คน ฆราวาสหญิง ๕๐๕ คน รวมทั้งหมด ๗๖๒ คน

พ่อครูแสดงธรรมบางส่วนดังนี้.....ศีลข้อ ๑ ใจเป็นตัวประธาน พระพุทธเจ้าให้เรียนรู้อใจ ที่

มีการเกี่ยวข้องกับสัตว์ อย่าง
 หยาบ คืออย่าไปทำร้าย ทำลาย
 ไปฆ่า ไม่มีใจเอ็นดูเมตตา
 แต่ความคิดร้าย อันนี้ก่อน
 เพื่อนเลย ทำก่อน เรื่องโทสะ
 มूल พยาบาทรุนแรง ต้องเว้น
 ขาดฆ่าสัตว์ ละอายในการไป
 ฆ่าสัตว์

จุลศีลข้อแรกละ

การฆ่าสัตว์ มันละเอียดมาก เว้นขาดจากการฆ่าสัตว์

ดูกรภิกษุทั้งหลาย อีกอย่างหนึ่ง เมื่อปุถุชนกล่าวชมตถาคต พึงกล่าวเช่นนี้ว่า พระ-
สมณโคดม ละการฆ่าสัตว์ เว้นขาดจากการฆ่าสัตว์ วางทัณฑะ วางศาสตรา มีความละอาย มี
ความเอ็นดู มีความกรุณา หวังประโยชน์แก่สัตว์ทั้งปวงอยู่

ต้องมีความละอาย เป็นคนจะไปฆ่าสัตว์ทำไม คนที่ละอายในการฆ่าสัตว์ แล้วจะไปกินสัตว์
 ได้ไหม ก็ไม่ได้ ยิ่งมีความเอ็นดูสัตว์

คนเราก็แปลก กินสัตว์ชนิดนี้ แต่รักสัตว์อีกชนิดหนึ่ง รักเลย ใครมาแตะไม่ได้

พระพุทธเจ้าให้มีความเอ็นดู กรุณา คือเห็นสัตว์มันน่าช่วยเหลือก็ลงมือช่วยเหลือ แล้วยัง
 หวังประโยชน์แก่สัตว์ทั้งปวงอยู่ จะเป็นสัตว์เล็กน้อยสัตว์ใหญ่ ก็หวังจะเป็นประโยชน์แก่สัตว์ทั้งปวง
 ไม่เว้นแม้สัตว์ร้าย แม้สัตว์ตัวเล็ก แต่ที่เป็นเชื้อโรคในตัวเรา โดยมันทำร้ายเราก็ต้องเอาออก เพราะ
 สัตว์มันไม่รู้เรื่อง แต่คนมันรู้เรื่อง ไม่อย่างนั้นมันไม่ไว้ชีวิตเรา เราก็ต้องเอาออก

หลังทำวัตร **ลงฐานงานโรงป่วยพลังชีวิต** เก็บแตงและเก็บมัน

๙.๐๐ น หมู่สมณะ ลิกขมาตุ ญาติโยมมารวมพลัง **ลากเรือ“ไฟผาน”** มาที่ **“เขาวัว”** วัน
 นี้ได้มีการร่วมแรงร่วมใจกันของชาวอโศกทุกฐานะ ลากเรือไฟผาน ซึ่งเป็นเรือที่ถูกไฟไหม้ส่วนหัวไป
 ๖ เมตร จากทั้งหมด ๒๖ เมตร โดยใช้แรงงานคนลากจูงขึ้นไปถึงตีนเขาวัว ที่อยู่หน้าเรือโคกใต้ดิน
 สมณะ ลิกขมาตุ ญาติธรรม และเด็กนักเรียน รวมแล้วหลายร้อยคน ช่วยกันดึง ลาก โดยมี

สมณะที่กำกับดูแลคอยบอก เพราะเรือขนาดใหญ่ แต่ทางที่ลากผ่านไปก็ไม่ได้ใหญ่มาก และยังมีทางที่ต้องเลี้ยวอีกด้วย โดยได้ลากเรือในเวลา ๙.๐๐ น. ลากจากถนนตรงมุงหน้าบ้านคุณเต็มบุญ มาสู่ลานหน้าองค์พระพุทธรูปโต และไปที่ตีนเขาว่า หน้าเรือโคกไต้ดิน ได้สำเร็จอย่างเรียบร้อยราบรื่น ง่ายงาม ไม่มีอุบัติเหตุแต่อย่างใด

๑๒.๐๐-๑๔.๐๐ น. **บำเพ็ญคุณ**ที่เสือนสวนและโรงป่วยหลังชีวิต

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. รายการ “**๒ นาฬิกาของของเกจิฯ**” สมณะสิกขมาตุที่เป็นเกจิอาจารย์ในงานนี้ได้มาให้ธรรมะรูปละ ๒ นาฬิกา ดำเนินรายการโดย **สมณะบินบนฉิรจิตโต** รายการนี้เป็นเทศนาถกถ์สุดท้ายในชีวิตของ **สมณะดินดี สันตจิตโต** ที่ต่อมาได้ประสพอุบัติเหตุทางรถยนต์จนมรณภาพไปในวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๖๐

วันอังคารที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๐

๔.๐๐-๖.๐๐ น. **พ่อครู**แสดงธรรมเรื่อง “**ศีล สมภาณี ปัญญา แบบพุทธที่สัมมาทิฐิ**” พ่อครูพานำสวดมนต์ มีสมณะ-พระ ๕๒ รูป ลิกขมาตุ ๑๔ รูป ภริกาปะ ๔ คน ภรวาสาชาย ๑๙๑ คน ภรวาสาหญิง ๔๘๒ คน รวมทั้งหมด ๗๔๓ คน

พ่อครูแสดงธรรม.....ทำเวทนาสองให้เป็นหนึ่ง

ทั่วไปนี้เขาสอนกันว่า อย่าอยู่เพื่อนสอง ต้องอยู่คนเดียว ซึ่งเป็นเรื่องมิจฉาทิฐิ

คำว่าเดียวคือธรรมะ ต้องเป็นเอกัคคตา ไม่ได้หมายเอา ตัวตนเราเขา ไปปลีกเดี่ยว ไม่ใช่แต่ให้จิตอย่ามีเพื่อนสอง ต้องทำเวทนาในเวทนา เป็นธรรมะสอง

ทำเวทนา ๒ ให้เป็นเวทนา ๑ ธรรมทั้งสองเหล่านี้ รวมเป็นอันเดียวกับเวทนา โดยส่วนสอง (เทว ฐมา ทูเยน เวทนาย เอกโสมสธนา ภานุตฯ) พระไตรปิฎกเล่ม ๑๐ ข้อ ๖๐

เวทนาเก คือ อนัตตา ไม่เที่ยงแท้ อารมณ์ปรุงแต่ง ยึดเองถือเอง เช่น กินแตงโมนี้ อร่อยเหลือเกิน กินแล้วไม่เสียชาติเกิด รสแตงโม บางคนกินไม่อร่อย บางคนไม่ชอบด้วย บางคนชอบ กินกล้วยน้ำว้า มากกว่ากินแตงโม กิเลสอุปาทานต่างคนต่างยึด ต่างคนต่างชอบไม่ชอบ อรหันต์ง่ายนิดเดียว อย่าให้มีชอบหรือไม่ชอบ แล้วทำการงานอย่างเหมาะสม ได้สัดส่วน ไม่ผิตเพี้ยนหรือเสี่ยง ทำให้ควร งานนี้เหมาะสมกับเรา ไม่เป็นไปอย่างอบาย หรือเพื่อโลก โกรธ หลง ให้เหมาะสมกับเรา ใช้สัพบุริสธรรม ๗ ใช้ศีกกำกับ งานนี้ไม่มีฉาวฉินชา ๕(ไม่ค้าขายอาวุธ ไม่ค้าขายสัตว์มีชีวิต ไม่ค้าขายเนื้อสัตว์ ไม่ค้าขายสิ่งมอมเมา ไม่ค้าขายสิ่งที่เป็นพิษ) ไม่มอมเมาให้คนติด ซึ่งมิจฉา **ศาสนาพุทธสอนให้ละหนายคลาย ไม่ได้สอนให้ติดยึด พุทธศาสนิกชนใด หาทางสร้างแล้วทำให้คนติดยึด อันนั้นเป็นขบถต่อพระพุทธเจ้า**

๖.๓๐-๘.๓๐ น. **บำเพ็ญคุณ**ที่โรงบุญพลังชีวิต และเขื่อนสวน.

๙.๐๐-๑๐.๐๐ น. รายการ “**สรุปงานปลุกเสกพระแท้ๆของพุทธ**” ครั้งที่ ๔๑ โดย**สมณะบินบน ธิรจิตโต** เป็นผู้ดำเนินรายการ มี**ลิกขมาตุผาแก้ว ชาวหินฟ้า คุณแกลงแกลง** ร่วมรายการ
ลิกขมาตุผาแก้ว : ก่อนงาน เรามีการเตรียมงานเตรียมพื้นที่ทำผ้าไร่สารพิษ ทำกิจกรรมตั้งแต่ปลายเดือนมกราคม ๒๕๖๐ ดูแลกันมาอย่างต่อเนื่อง โดยชาวบ้านราชฯร่วมกับชาวชุมชนศรีโคตรบูรณอัสก และชาวชุมชนศิระชะอัสก ปีนี้อุดมสมบูรณ์ ผักสลัดที่เราปลูก วันนี่วันสุดท้ายของงานยังกินกันไปไม่ถึงครึ่งเลย งานตลาดอาริยะก็ว่าจะเอาไปทำสลัดขายจานละ ๑ บาท ปีนี้พริกตกมากเลย การปลูกผักก็ใส่ปุ๋ยตราพิเศษ คือ ใส่ใจ ปีนี้มีแตงโมรับประทานตลอดงาน การเตรียมงานต่างๆปีนี้เบาขึ้น ในส่วนที่ไม่ต้องกางเต็นท์เตรียมใช้ในงานตลาดอาริยะ เพราะเราจัดงานที่เขื่อนสวน. ที่เพิ่งสร้างเสร็จ

ช่วงรายการ ๒ นาทีทองของเกจิฯ สะดุดใจและก็สะท้อนใจ ที่**ปัจฉาสมณะเปิดคลิปเสียงของพ่อครู** ที่พูดถึงสังขารร่างกายพ่อครูที่อาจจะไปไม่ได้ไม่ยืนยาวตามที่ตั้งไว้ พ่อครูบอกว่าปีนี้ปี'๖๐ ยังได้อยู่ ครบรอบ ๘๔ ปี **นี้จะหนักอยู่ไม่รู้จักจะอยู่ได้หรือไม่ เพราะพ่อครูว่าหนักก็เรื่อง อัดตา มานะ**

ที่พวกเราไม่ยอมฟังกัน

ฟังแล้วทำให้หนักถึงพ่อหลวงที่จากไป แล้วประชาชนค่อยตื่นตัว เราก็คควรตื่นตัวก่อนพ่อครู จะจากพวกเราไป

คุณแก่งแก่น : เป็นผู้ใหญ่บ้านศิระชะอโศก แต่ก็ช่วยปลูกผัก ล้างรถ ยกหม้อ ฯลฯ ทำงาน หนึ่งวัน หลวงพ่อวินก็พาเด็กมาปลูกผักที่บ้านราชา และผู้ใหญ่บ้านก็มาเป็นตัวแทน

สมณะบินบน ธิรจิตโต : ปีนี้มีคนลงทะเบียน ๑,๐๕๖ คน การมาร่วมงานก็มาทำทิวทัศน์ให้เป็นสาธารณโภคี ใครมางานนี้ก็กินแตง ๓ แตง มี แตงกวา แตงโม แตงไทย จนมีการพูดกันว่า ใครมางานปลูกเสกครั้งนี้กินแตงไม่ถึง ๓ แตง แสดงว่ายังไม่ถึงงาน งานนี้ไม่มีรายการตอบปัญหา แต่มีการตอบโจทย์ชุมชน คือแก้ปัญหาชุมชนนั่นเอง

พิธีรับกลต รุ่น “ระเบิดรัก”

๑๕.๐๐ น. พ่อครูเป็นประธานพิธีรับกลต ที่เขื่อนศูนย์บุญ วันรับกลตเป็นวันสำคัญของนักเรียนสัมมาสิกขาที่ได้ฝึกฝน ขัดเกลาตน จนจบการศึกษาจากโรงเรียนสัมมาสิกขา และวิทยาลัย

อาชีพศึกษาสัมมาสิกขาของชาวโศก ถือเป็นความสำเร็จ จนได้รับกมลจากพ่อท่าน พิธีรับกมลมี ครั้งแรกปี พ.ศ.๒๕๔๒ ที่พุทธสถานปฐมโศก จังหวัดนครปฐม ผ่านมาแล้ว ๑๘ รุ่น การเข้ารับกมลเรียงตามลำดับต่อไปนี้

๑. **โรงเรียนสัมมาสิกขาราชธานี และวิทยาลัยอาชีวศึกษาสัมมาสิกขาวิชชาราม** จังหวัด อุบลราชธานี จำนวน ๑๙ คน (ม.๖ จำนวน ๑๒ คน ปวช.จำนวน ๕ คน ปวส.จำนวน ๒ คน)

๒. **โรงเรียนสัมมาสิกขาศิระหอโศก และวิทยาลัยอาชีวศึกษาสัมมาสิกขาศิระหอโศก** อำเภอ กันทรลักษณ์ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน ๖ คน (ม.๖ จำนวน ๑ คน ปวช. ๔ คน ปวส. ๑ คน)

๓. **โรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมโศก** อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม นักเรียนชั้น ม.๖ สำเร็จ การศึกษาจำนวน ๓ คน

๔. **โรงเรียนสัมมาสิกขาภูผาฟ้าน้ำ** อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ นักเรียนชั้นม.๖ สำเร็จ การศึกษาจำนวน ๑ คน

๕. **โรงเรียนสัมมาสิกขาสันตือโศก** เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร นักเรียนชั้นม.๖ สำเร็จ การศึกษาจำนวน ๑ คน

๑๕.๓๐ น. เสร็จพิธีรับกมล พ่อครูแสดงธรรมให้โอวาทแก่นักเรียน จากนั้นนักเรียนแต่ละ โรงเรียนร่วมกันถ่ายรูป **สมาคมศิษย์เก่าสัมมาสิกขา** ทำกิจกรรมต้อนรับน้องใหม่บรรยากาศอบอุ่นดี

งานปลูกเสกฯครั้งนี้ มีสิ่งพิเศษที่เป็นสิ่งใหม่เกิดขึ้นถึง ๓ ประการคือ

๑. มีการสนทนาธรรมเป็นกลุ่มกับสมณะสิกขมาตุเกจิฯ ซึ่งปกติจะเป็นรายการธรรมะบน กระดาน ปีนี้ จัดให้สมณะสิกขมาตุเกจิฯ ลงคุยกับญาติโยมเป็นกลุ่มๆ หลากหลายกลุ่มมากขึ้น ทำให้การคบสัตบุรุษบริบูรณ์ยิ่งขึ้น

๒. ได้มีการอัญเชิญพระพุทธรูปปางที่สามของชาวโศก คือ ปางสมานัตตา(ปางปรองดอง)

๓. ได้มีการร่วมแรงร่วมใจกันของชาวโศกทุกฐานะ ลากเรือไฟผานขึ้นสู่เขาว่า

งานปลูกเสกฯครั้งนี้ มีการเตรียมงานตลาดอาริยะที่จะจัดต่อจากงานปลูกเสกฯไปด้วย จึง ต้องใช้การปฏิบัติธรรมที่เป็นมรรคมืองค์ ๘ ให้บริบูรณ์มากขึ้น ความเข้มขลังของงานนี้ จึงไม่ได้มี ภาพของการเดินจาริก เดินจงกรม แต่จะไปอยู่กับการเดินเก็บแตง เดินเก็บพริก เดินเข็นปุ๋ย ช่วยกัน ลงสินค้าตลาดอาริยะ จัดสินค้าจัดร้านขายของ ทำ ๕ สถานเรือ ลากเรือ ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็น สัมมาอาชีพะที่บริสุทธิ์ถึงขั้นพัน ลากแลกลาก(ลาภาน ลากัง นิชิคิงสนตา)

เป็นการเดินหรือทำงานเพื่อเสียสละ เพื่อลดละกิเลส ความโลภ โกรธ หลง ลดละโลกธรรม ลดละอัตตา ไม่ได้เป็นการเดินหรือทำงานเพื่อสะสมอตฺตาแต่อย่างใด เป็นการเดินตามหลักสัมมาอาริยมรรค มืองค์ ๘ ได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น อันเป็นทางแห่งการพ้นทุกข์ตามที่พระพุทธองค์ตรัสไว้ในพระไตรปิฎกเล่ม ๒๕ ข้อ ๓๐ ว่า

“มรรคมืองค์ ๘” นั่นคือ “ทางเอกทางเดียว ไม่มีทางอื่น”(เอเสวมัคโค นัตถัญญ)

❀ *กิมงานท่าวอโศก*

งานตลาดอารีเยะ สงกรานต์ปีใหม่ไทย'๖๐ ครั้งที่ ๓๘

เดือนเมษายน แม้จะเป็นเดือนสุรร้อนแรงในรอบปี แต่สำหรับชาวโคกกลับเป็นเดือนที่มีความเย็นของการเสียดสละ ดับความร้อนรุ่มในใจและกาย คลายความเอาเปรียบด้วยมือที่ชุ่มด้วยการให้ ด้วยความกระตือรือร้นพร้อมแบ่งปัน ด้วยธารน้ำและน้ำตกใสเย็น

วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ ถึงวันอาทิตย์ที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๐ ที่หมู่บ้านชุมชนราชธานีอโศก ต.บุงไหม อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี มีการจัดงานตลาดอารีเยะสงกรานต์ปีใหม่ไทย'๖๐ เพื่อสืบสานพระราชดำรัสในหลวงรัชกาลที่ ๙ “ขาดทุนของเราคือกำไรของเรา” สินค้าทุกอย่างในตลาดอารีเยะเป็นสินค้าที่ขายในราคาต่ำกว่าต้นทุนทั้งสิ้น โดยครั้งนี้ถือเป็นปีที่ ๓๘ ของการจัดงาน

รุ่งเช้าของวันพฤหัสบดีที่ ๑๓ เมษายน เวลา ๖.๓๐ น. นับเป็นการเริ่มต้นวันแรกของงาน พ่อครูรับนิมนต์นำหมูนักบวชออกบิณฑบาต จุดเริ่มคือหน้าเขื่อนตลาด สายบิณฑบาตจะผ่านหน้าหมู่บ้านราชา เข้าสู่เขื่อน สวน. เสมือนเป็นเส้นทางของการเชื่อมจุดสองจุดของ

งานตลาดอาริยะ เราเริ่มงานโดยการบำเพ็ญทาน การให้ การเสียสละ ผ่านพุทธประเพณีการบิณฑบาต ญาติธรรมและประชาชนร่วมใส่บาตรพ่อครูและหมูนักบวช มีสมณะ ๓๙ รูป ลิกขมาตุ ๘ รูป

พ่อครูเทศนาเปิดตลาดอาริยะ ที่เวทีใหญ่เฮือนสวน ในเวลา ๗.๓๐-๘.๐๐ น. ท่านเน้น

ย้ำอุดมการณ์แบบพอเพียงและบุญนิยม .....เราขาดทุนให้แก่สังคม ทำให้แก่สังคม เสียเปรียบให้แก่สังคมอย่างจริงใจไม่มีอะไรซับซ้อน เพราะทำอย่างมีสมรรถนะ ทำให้เกินกินเกินใช้ มีส่วนเหลือเอาไปเผื่อแผ่แก่คนอื่นได้ เมื่อสังคมมีลักษณะแบบนี้ร้อยคนพันคน ก็มีส่วนเกินรวม

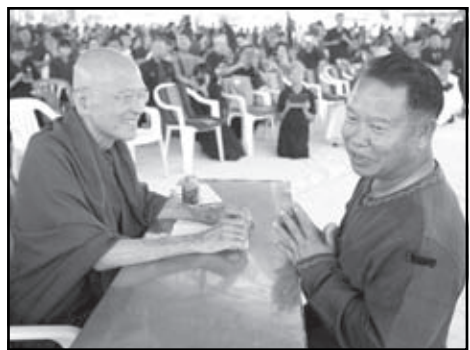
กันมาก เมื่อมีมากก็สะพัดได้เป็นรูปร่าง เป็นของสังคมหมู่มวล ที่จะมีส่วนเหลือส่วนเกินอย่างเป็นกลุ่มก้อน จำนวนที่เห็นเป็นรูปธรรม เอาไปแจกจ่ายได้นั่นเอง.....

จากนั้นอาจารย์ประสาน บุญเฉลียว รับทำหน้าที่เป็นพิธีกร เชิญท่านปลัดจังหวัดอุบลราชธานี นายพิจิตร บุญทัน มากกล่าวเปิดงาน โดยคุณข้าพุทธ ขาวดารา เป็นตัวแทนของสถาบันบุญนิยม ในฐานะองค์กรที่จัดงาน เป็นผู้กล่าวรายงานวัตถุประสงค์ของงาน

ตลาดอาริยะ เป็นงานประจำปี จัดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่เศรษฐกิจพอเพียง และระบบบุญนิยม ในวิธีการค้าขายที่ไม่หวังกำไร ไม่ฉวยโอกาสเอาเปรียบ หรือขูดรีดผู้ซื้อ โดยผู้ขายก็รู้จักการให้และการเสียสละ ผักฝนตนเองลดละกิเลสไม่โลภมาก แสดงน้ำใจต่อผู้อื่น และเพื่อให้ชาวบ้านทั่วไปได้เลือกใช้สินค้าราคาต่ำกว่าทุน เป็นการให้ของขวัญแก่ประชาชนในเทศกาลปีใหม่ของไทย และเป็นการพบปะสังสรรค์กันของชาวบุญนิยมอีกด้วย

ปลัดจังหวัดได้กล่าวสัมโมทนาียกถาเพื่อเปิดงานตลาดอาริยะ มีใจความว่า ผมเคยมานอนที่นี่เมื่อหลายปีก่อน แต่มาครั้งนี้ มีอาคารใหญ่โตมโหฬารเกิดขึ้น

สถานที่เปลี่ยนแปลง แต่สิ่งเหล่านี้ไม่สำคัญเท่ากับการที่ชาวโศก ได้มีชีวิตตามเศรษฐกิจพอเพียง สอดคล้องตามหลักของพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙

เสียงลั่นฆ้องชัยเปิดงานตลาดอารีเยอย่างเป็นทางการก็ตั้งขึ้นเมื่อเวลา ๐๘.๑๘ น. โดย ปลัดจังหวัดเป็นคนให้สัญญาณตีฆ้องด้วยตัวเอง จากนั้นปลัดพร้อมด้วยคณะได้ให้เกียรติเดินเยี่ยมชมตลาดอารีเย

ปีที่ตลาดอารีเยแบ่งเป็นสองโซน คือที่อาคาร สวน. จะเป็นจุดหลักจุดใหญ่ และที่เขื่อน ตลาดจะเป็นจุดรอง นับเป็นงานแรกของการเปิดใช้งานอย่างเป็นทางการของเขื่อน สวน. และเขื่อน

ตลาด โดยเขื่อนสวน.ถือเป็นอาคารใหญ่ที่สุดของชาวอโศก แต่เมื่อเปิดพื้นที่ใช้สอยจริงก็แทบจะไม่พอกับการรองรับคลื่นมหาชนที่เข้ามาจับจ่ายสินค้า อนุญาตนี้ ทำให้เห็นได้ว่า พ่อครูให้ทำอาคารใหญ่พื้นที่ ๑๑ ไร่ ทำไม

เราเลือกหาสินค้า
จำเป็นหลายประเภทเพื่อนำมา
จำหน่ายในงานนี้ อาทิ เสื้อผ้า รองเท้า เสื้อ ที่นอน

หมอน ผ้าห่ม ครก จานซามพลาสติก- กระเบื้อง-สแตนเลส ถึง กะละมัง หม้อ กระจก น้ ้อ น กระจก น้ ้า ยีน กระจกน้ ้าธรรมดา กระจกน้ ้าไม่ธรรมดา เต่าพื้น เต่าถ่าน เครื่องจักสาน กระบุง กระจัง กระจิบ หวด

ตะกร้า ผ้าเต็นท์ทั้งผืนใหญ่และเล็ก

ยาสมุนไพรรทั้งชนิดเม็ดและชนิดน้ำ น้ำต่าง
น้ำสกัดย่านาง ยาต้ม น้ำมัน ยาหม่อง ไม้กวาด
จุด ขวดดีท็อกซ์ ชุ้มแพทย์ทางเลือก แพทย์วิถีไทย
แพทย์วิถีธรรม

ธรรมทัศน์สมาคมมีหนังสือ ซีดีการเกษตรและ
ธรรมะ เพิ่มพูนสติปัญญา พาสื่อสรภาพ

อุปกรณ์การเกษตร มีด พรวน จอบ เสียม
กล้าไม้ เมล็ดพันธุ์ ไม้ดอก ไม้ผล ไม้ป่า ไม้ไม่ป่า และอื่นๆ
อีกมากมาย

ครั้งนี้มีความลงตัวในการจัดร้านสินค้าให้สะดวกเพิ่มขึ้น ประชาชนสามารถเดินหา
ร้าน

ต่างๆ่ายกว่าเดิม ไม่ต้องเดินมาก **ผู้คนมีวัฒนธรรมการ**
เข้าคิวอย่างน่ายกย่อง สุขาที่เตรียมไว้ ๘๐ ห้องแทบ
ไม่พอกับการให้บริการ ต้องเร่งสูบล้อมต่อห้อง

ความประทับใจที่มอบให้กับ**ผู้ตรงออกงาม**

ปุ๋ยที่ใส่แล้ว
งอกใส่แล้วงาม
ในราคา
ต่ำ เตี้ย
ติด ดิน
กระสอบ
ละ ๕๐
กก. ราคา
เพียงกระ

สอบละ ๑๖๐ บาท สามารถซื้อกันได้แบบไม่อั้น

จำหน่ายแบบไม่จำกัดจำนวน สุดแล้วแต่ใครจะสามารถขนไปได้ พ่อแม่พี่น้องต่างเอารถกระบะ รถ
หกล้อ รถสิบล้อ มาขนกันไม่ขาดสาย โรงปุ๋ยจึงเป็นอีกหนึ่งพื้นที่ ที่มีผู้คนมากันอย่างทะลักทะลาย

สินค้าจำพวกกระเทียม หอม พริก เกลือ ซีอิ๊ว น้ำตาล น้ำมันพืช ข้าวสาร ข้าวเหนียว
พืชพันธุ์ธัญญาหารที่ปลอดภัย **จากชาวกิจกรรมไร่สารพิษ** จักรยานมือหนึ่ง มือสอง **จากไทยและญี่ปุ่น**
พ่อแม่พี่น้องที่มาเห็นราคาและจำเป็นต้องสินค้าแต่ละชนิดแล้ว ต้องตะลึงในราคา

ภายในงานตลาดอาริยะนี้ ไม่น่ามีคนปล่อยให้ตัวเองต้องท้องหิว เพราะ**อาหารมังสวิรัต**
หลากหลายเมนูนั้นราคาจานละบาทเดียว หากมีแค่สิบบาทก็อิ่มร่อยกันทั้งบ้านได้ สามารถนั่งกิน
อาหารไปนั่งฟังเพลงเพลินๆ จากบรรดาศิลปินรับเชิญมากมายหน้าหลายตา ที่พร้อมใจกันมาสร้าง
ความสนุกครื้นเครงให้ผ่านอารมณ์ สุขใจกันได้ทั้งวัน

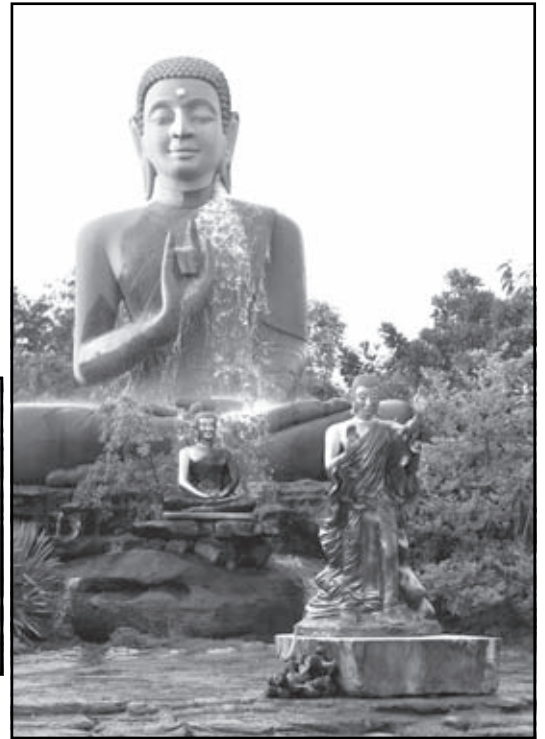

งานนี้ทุกคนต่างมาสดน้ำใจให้เย็นชื่นชุ่มฉ่ำ หัวใจไปทั้งแผ่นดินบ้านราช หนักนิดร้อนหน่อย ก็ยังมี สารระโนลัจจะให้ชิมซัปปปฏิบัติ มีสารระโนลัจจะ มี ความรื่นเริงในความเรียบง่าย

ฤดูร้อนนี้ไม่ต้องหลบร้อนไปเที่ยวไกลถึงน้ำตก ไทเห่น เพราะมาที่บ้านราชฯ แห่งเดียวได้หลายบรรยากาศ ใคร

ว่างจากการจับจ่ายซื้อหาสินค้า ก็แวะไปชม เดินเล่น ถ่าย ภาพ เซลฟี น้ำตกผาแหงน ที่เริ่มเปิดให้ชม

และลงเล่นน้ำกันได้ที่น้ำตกหินน้ำไหล หรือแก่งสระโพธิ์หน้าองค์พระพุทธรูป เป็นครั้งแรกในวันแรกของงานนี้อีกด้วย นับเป็นสถานที่ที่สัปปายะแท้จริงสำหรับผู้มาเยือน

เวทีชาวบ้านมีทั้งดนตรีและการแสดง เริ่มเปิดเวทีตั้งแต่ ๔ โมงเช้าถึงสามทุ่ม วงฆรรวาศรับหน้าที่เป็นวงหลัก มีพิธีกรอารมณ์ดีสลับผลัดเปลี่ยนมาจัด

กิจกรรมขายของบาทเดียว โดยชาวบ้านสามารถเดินและซื้อของด้วยเงินเพียงบาทเดียว สนุกกันง่ายๆ แบบนี้จึงมีคนให้ความสนใจมาร่วมจำนวนมาก เบิกบานแจ่มใสและได้ข้าวของกลับไปใช้สอยที่บ้านกัน

นอกจากกิจกรรมขายของบาทเดียวแล้ว บนเวทียังมีการแสดงจาก**บ้านนาฏศิลป์ คีตศิลป์ไทย** อ.นางรอง

จ.บุรีรัมย์ การแสดงของ**นักเรียน สัมมาสิกขา** และการแสดงจาก**ชุมชนชาวอโศก**อีกหลาย บรรยากาศผ่อนคลายและเป็นกันเอง ม่วนซื่นไฮแซวตั้งแต่เช้าจรดค่ำ

ลานจอดรถเต็มไปด้วยรถกระบะ และรถบรรทุก รวมทั้งรถจักรยานยนต์ แม้จะมีรถมาจอดเป็นจำนวนมาก แต่กลับมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ปริมาณขยะในพื้นที่นั้นน้อยมาก แม้จะมีประชาชนเต็มเอือ่นสวน. กลับไม่มีขยะเกลื่อนกลาดตามพื้น **คน**

ที่มารับประทานอาหารก็ร่วมมือล้างจานเช็ดจานที่ตนเองรับประทาน ทำให้เห็นถึงความเจริญทางจิตใจของประชาชนที่มาร่วมงาน ที่เจริญขึ้นทุกปี

งานนี้สมาชิก**สมาคมศิษย์เก่าสัมมาสิกขารวม**ตัวกันเสียดสะพานขายน้ำ ศิษย์เก่าสัมมาสิกขาทุกสถาบันร่วมมือกันอย่างดี โดยแบ่งกันขายตามจุดต่างๆ

ช่วงเย็นวันที่ ๑๗ เมษายน **ศิษย์เก่าประมาณ ๒๐๐ คนรวมตัวมาราบพ่อครู เพื่อขอรับพรปีใหม่ไทย** จากนั้นไปช่วยทำบุญต่อ ร่วมกันเข็นบุญกรอกบุญ ทลายกองบุญ มีพลังสมเป็นวัยรุ่น พ่อครูเดินไปให้กำลังใจลูกหลานถึงโรงบุญ นับ

เป็นบรรยากาศที่อบอุ่นคุ้นเคยยิ่ง

ตลาดอาริยะจัดโดยคนที่อยากจน มุ่งมาจน จนจนสำเร็จ จนอิหลือหลอ จนแบบบุญนิยม ชายแต่สินค้าจำเป็นและมีสาระต่อชีวิต ผู้มาซื้อของล้วนเป็นคนขาดแคลนทุนทรัพย์ บางคนต้องเก็บเงินไว้ทั้งปี เพื่อจะมาซื้อหาสินค้าที่

ใช้ดำรงชีพไปตลอดปี ประชาชนจะเรียกตลาดอาริยะนี้ว่า **“ตลาดของถูก”** ต่างก็ชอบลูกจูงหลานมาซื้อของเป็นประจำทุกปี พวกเขาจะบอกต่อกัน ทั้งญาติพี่น้อง และคนในหมู่บ้าน

กระตักน้ำ กระตักข้าวเหนียว กระตัก น้ำตาล น้ำมันพืชเป็นสินค้าพื้นฐานที่มีคนเข้าคิวซื้อกันยาวเหยียด สำหรับคนรวยผู้นิยมหุรหาวจะไม่สนใจสินค้าเหล่านี้สัก แต่สำหรับคนจนแล้ว **สิ่งเหล่านี้ มีค่าจำเป็นต่อชีวิตพวกเขา**

สินค้าหลายอย่างหมดลงภายในวันแรก ปຼ່ງอองงามหมดโกดังตั้งแต่วันเริ่มงาน เนื่องจากประชาชนมีความต้องการซื้อปຼ່งเพิ่มขึ้นกว่าปีก่อนๆ สินค้าหลายอย่างหมดในวันที่สอง แต่หลายร้านก็เก็บสินค้าไว้เพื่อแผ้วพื่อแม่พี่น้องประชาชนที่จะมาในวันสุดท้ายของงาน

ตลาดอาริยะเป็นตลาดขายสินค้าที่ผู้ขายไหวผู้ซื้ออย่างจริงใจ ผู้ขายเจตนามาให้ ตั้งใจมาเสี่ยสละ ขายของโดยตนขาดทุน อีกทั้งร่วมสร้างวัฒนธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตน เพื่อไม่ให้ใจตนเยอหยิ่งหลงใหญ่ถือตัวว่าให้เขา ดังนั้นผู้ขายจึงน้อมใจไหวผู้ซื้อ เป็นการสร้างสันติสุขให้แก่โลก เพราะว่า.....ในโลกแห่งความอลวน ... **จะสันติได้ก็ด้วย“ผู้รับ” และ “ผู้ให้”** โดย“ผู้รับ”ก็รับแต่เพียงพอดี ทั้งรู้สึกเป็นหนี้บุญคุณ“ผู้ให้” และมีปัญญารู้ทุกข์ของการรับไว้ “ผู้ให้”ก็รู้สึกเป็นหนี้บุญคุณผู้รับ ทั้งรู้จักใช้ปัญญาในการให้ และเห็นโทษภัยของการเก็บสะสมหวงกักตนไว้ **นี่แหละคือทางสายเดียวที่จะคำจุนโลกให้สงบ ร่มเย็น มีสันติสุขโดยแท้**

*** ทัมตวนข่าวอโศก**

ขวดพลาสติกแทนถุงพลาสติก ในงานตลาดอารีเยที่บ้านราชฯ

ใงานตลาดอารีเยจัดขึ้นในวันที่ ๑๓-๑๕ เมษายน ๒๕๖๐ ปีนี้จัดขึ้นเป็นครั้งแรกที่
เยือน ส่วน เป็นเรือนขนาดใหญ่กันแดดกันฝน เพื่อให้พี่น้องที่มาต่อคิวซื้อสินค้าราคาบุญนิยม
สะดวกสบายมากขึ้น

เดิมทุกปีในงานตลาดอารีเย จะมีการจำหน่ายน้ำหวานใส่ถุงพลาสติก เมื่อพี่น้องที่มาใน
งานตลาดอารีเยเต็มมาแล้ว ก็จะมีถุงพลาสติกเป็นขยะ ต้องใช้จิตอาสาจัดการเก็บขยะถุงพลาสติก
เหล่านั้น

ดังนั้นเพื่อแก้ปัญหา ปีนี้จึงเตรียม
ขวดพลาสติกเนื้อดีสำหรับนำกลับมาใช้ใหม่ได้
จำหน่ายที่บริเวณจุดขายน้ำ ซึ่งจำหน่ายขายใน
งานทั้งขวดและน้ำหวานราคา ๑๐ บาทเท่านั้น
และยังสามารถนำขวดกลับมาเติมน้ำหวานได้ฟรี
ตลอดทั้งสามวันที่จัดงาน ซึ่งนอกจากจะลด
ขยะจากถุงพลาสติกแล้ว ยังสร้างวัฒนธรรม
การพกพาตนเองให้กับพี่น้องที่มาร่วมงาน

เท่าที่สังเกตการณ์และสอบถามจาก
พี่น้องที่ซื้อขวดน้ำ ก็ให้การตอบรับที่ดีไม่มีปัญหาอะไร บางคนชอบ บอกว่าสามารถนำไปใช้ที่อื่นได้
ด้วย ส่วนศิษย์เก่าสัลมมาลิกษาที่รับหน้าที่เป็นพี่ชายก็บอกว่า สะดวกสบายในการใส่น้ำ

แต่เนื่องจากเป็นปีแรก ทำให้ประเมินสถานการณ์พลาด เพราะจัดหาภาชนะได้เพียง
๒,๐๐๐ ขวด ทำให้ขายหมดภายใน ๒ ชั่วโมง จึงต้องกลับมาใช้ถุงพลาสติกทดแทน ดังนั้นงานในปี
ต่อไปจะจัดหาขวดน้ำให้มีมากกว่านี้ ถ้าเป็นไปได้จะให้มียอดงาน ๓ วันเลยทีเดียว

สำหรับขยะส่วนกลางมีการวางถุงดำไว้ทั่วงานเพื่อใส่ขยะแห้ง แต่ขาดป้ายบอกจึงทำให้
พี่น้องใส่ขยะทุกประเภทลงไปในถุงเดียวกัน ซึ่งปัญหาเหล่านี้ทำให้เกิดการเรียนรู้ นำไปสู่การแก้ปัญหา
ในโอกาสหน้า ส่วนของร้านค้าต่างๆ ให้ความร่วมมือในการแยกขยะพลาสติก และล้างกระดาดได้ดี

การจัดงานมีในปีนี้ จุดที่จัดงานเป็นองค์รวม ไม่กระจัดกระจาย ทำให้การจัดเก็บขยะ
ทุกวันง่ายกว่าทุกครั้ง และในส่วนของลานจอดรถก็ยังไม่ไกลกัน

ทางทีมงานสขจ.คุยกันว่า ในปีต่อไป ต้องทำการประชาสัมพันธ์ให้มีการพกพาภาชนะมาใช้
ใส่น้ำในงานให้มากขึ้น รวมถึงต้องจัดหาขวดน้ำให้เพียงพอต่อการจัดงานทั้ง ๓ วัน ในส่วนของการ
จัดการขยะส่วนรวมจะต้องมีป้ายบอกและมีถังใส่ให้เรียบร้อยกว่านี้ แล้วพบกันใหม่ปีหน้าจะ

☆ ทิม สมอ.

ตลาดอาริยะสงกรานต์ตี๋ใหม่ไทย ๖๐

ครั้งที่ ๓๘

“ตลาดอาริยะ”ที่ชาวโศกจัดขึ้นเป็นปีที่ ๓๘ (๑๓ ถึง ๑๕ เมษายน ๒๕๖๐) ในช่วงปีใหม่ไทย มีจุดมุ่งหมายเพื่อมอบความสุขให้ชาวบ้านมาซื้อหาสินค้าปัจจัย ๔ จำเป็นในชีวิตประจำวันใน “ราคาต่ำกว่าทุน”จริงๆโดยไม่หักค่าใช้จ่ายใดๆ อีกทั้งเป็นสินค้าใหม่เอี่ยม มีคุณภาพ ซึ่งเรามีทีมงานคัดสรรอย่างตั้งใจ โดยทุกสินค้าต้องขายในระดับที่ ๓. ของความเป็น“ตลาดอาริยะ” คือขายต่ำกว่าทุนทุกสินค้า โดยเฉพาะ“อาหาร”เราขายในราคาจานละบาทเดียว เท่านั้น ทุกครั้งของตลาดอาริยะที่ได้จัดมา

การขายของใน“ตลาดอาริยะ” ที่เป็นการค้า ๑ ใน ๔ ระดับการค้าระบบบุญนิยมของชาวโศก คือ ๑. ขายถูกในราคาต่ำกว่าท้องตลาด ๒. ขายเท่าทุน ๓. ขายต่ำกว่าทุน ๔. แจกฟรี นั่นคือ ในงาน“ตลาดอาริยะ”สินค้าทุกชนิดจะต้องขาย“ต่ำกว่าทุน”ทุกชนิด

เราเจตนาขายให้เห็นการพาณิชย์ ซึ่งการพาณิชย์ของมนุษย์คือเอาสิ่งแลกเปลี่ยน ซึ่งแบบทุนนิยมนั้น เขาใช้หลักตายตัวคือ maximize profit ได้กำไรมามากเกินเท่าไหร่งดี แต่หลักสัจธรรมนั้นคือ “ขาดทุนของเราคือกำไรของเรา”อย่างแท้ อย่างจริงใจ ไม่ใช่การลดราคาเพื่อเอาใจลูกค้าเป็นคราวๆแบบทุนนิยมที่เขาทำกัน เพราะเป็น“การทำงาน”คือ กัมมันตะที่เรามี“เจตนา”ละลดกิเลสของเราจริงๆ ไม่ใช่“เจตนา”ที่ยังมีกิเลสแฝงอยู่ในจิตแน่นอน

ฉะนั้นคือ “กัมมันตะ” ที่ผู้สัมมาทิฐิจะปฏิบัติ “สัมมากัมมันตะ” เพราะมีปัญญาปฏิบัติธรรม ที่เกิดความเป็น “บุญ” ได้ผล ไม่ใช่แค่ฉลาดเฉโกเท่านั้นที่แม้จะฉลาดอัจฉริยะยิ่งปานใดก็ไม่สามารถ ปฏิบัติ “กัมมันตะ” ให้เป็น “บุญ” ได้เลย เพราะ “ทำใจในใจ” ไม่เป็น คือ ไม่ “โยนิโส”

แม้จะเป็นแค่ “ได้ส่วนบุญ” (บุญภาคิยะ) เป็นลำดับๆ คือ ละกิเลสได้บ้างบางส่วน ยังไม่หมด ล้นกิเลสเหล่านั้นก็เป็น “การเกิดส่วนบุญ” ได้แก่ มีส่วนที่ลดละจางคลายกิเลสของตนลงไปได้ว่าเป็น “การทำใจในใจ” (มนสิการ) กันจริงๆ ซึ่งถึงขั้นมี “ผลบุญ” มีใช้ได้แค่ “ผลกุศล” เท่านั้น

“.....ประเทศไทยเรามี “บุญ” มีความเจริญทางจิตหรือทางธรรมสูง เพราะเรามีในหลวง ร.๙ เป็นพระโพธิสัตว์ พระโพธิสัตว์จะมีสยงอภิญญา มีความรู้ยิ่งของตนเองติดตัวมาแต่ปางบรรพ์ “บุญ” เป็นความรู้พิเศษเชิงโลกุตระ เป็นคุณวิเศษที่มีในศาสนาพุทธเท่านั้น ศาสนาอื่นใดไม่รู้จู้จู้แจ้ง รู้จริงในคำว่า “บุญ” อย่างสัมมาทิฐิแท้

ซึ่งบุคคลคนโลกียะธรรมดามีแต่จะเอากำไรมากๆ คืออุดมการณ์คนสามัญทั่วไป แต่โลกุตระ มี “ความเห็น” คือ ทิฐิอย่างแท้จริง ที่เป็นอัญญาหรืออัญญะ ซึ่งได้แก่ “ความรู้” ชนิดอื่น ที่เป็นความรู้ความเห็นที่จริง ไม่ใช่แค่ปรัชญาเท่านั้น

อย่างกรณีในหลวงของเราตรัสมาจากพระทัยชัดเจนว่า “ขาดทุนของเราคือ กำไรของเรา” พูดอย่างนี้นักเศรษฐศาสตร์ก็บอกว่า พูดอย่างนั้นได้อย่างไร แต่ท่านตรัสมาจากพระทัยของท่านจริง ๆ ว่าเห็นจริงอย่างนั้น ความเห็นนี้เรียกว่าอัญญาที่เป็น “อัญญา” เป็นความรู้พิเศษ ที่เห็นจริงอย่างนั้นจริงๆ ตาม “ปัญญา” (มีใช้แค่ความรู้แบบ “เฉโก” เท่านั้น) เพราะเป็นความรู้ชั้น “โลกุตระ” ของ “อาริยบุคคล” ในศาสนาพุทธจริง.....” (พ่อท่านเทศน์ทำวัตรเช้าวันที่ ๑๑ เม.ย. ๖๐ ในงานปลุกเสกพระแท้ ๆ ของพุทธ ๓ พุทธสถานราชธานีโอศอก)

จากบทสัมภาษณ์พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ ถึงการพาณิชย์ในตลาดอาริยะของชาวโอศอก บุญญาวุธหมายเลข ๒ ซึ่งกำลังพุ่งแรงมาแรงในขณะนี้และอีกหลายคำถามสำคัญน่ารู้ได้ ณ บัดนี้

ถาม ตลาดอาริยะครั้งนี้มีอะไรต่างจากปีก่อนๆ เช่น เรื่องสถานที่ เรื่อง คนมาจับจ่าย และบรรยากาศทั่วไป

พ่อท่าน เรื่องสถานที่ต่างจากปีก่อนๆ มาก เพราะปีนี้เราอุทิศส่วที่ลงทุนลงแรงสร้าง โรงเรือนมีพื้นที่ตั้ง ๑๑ ไร่ เป็นอาคารกว้างขวางใหญ่โตซึ่งแข็งแรงอยู่ในที่จำกัด อาตมาตั้งชื่อว่า “เขื่อนสวน” ซึ่งเมื่อลองเปิดใช้เป็นที่ครั้งแรก โดยเราใช้จัดงานตลาดอาริยะครั้งที่ ๓๘ ก็ปรากฏว่าใช้ได้ดี ไม่แออัดยัดเยียดกันเกินไป ซึ่งในตอนแรกก็กลัวกันว่ามันจะแน่นเกินไป แต่เอาเข้าจริงก็พอเป็นไปได้ คูอบุ่นแน่นหนาใช้ได้ทีเดียว เป็นผลสำเร็จตามเป้าที่เราเจตนาเอาไว้

นอกจากนี้ก็ทำให้บรรดาพ่อค้าแม่ขายผู้ที่จะมาตั้งร้านสะดวกขึ้น ไม่ต้องไปตั้งร้านรวงกันใหม่ หรือต้องยกเต็นท์กันเขต ตั้งแท่นอะไรต่างๆ นานาเหมือนปีก่อนๆ ปีนี้เราแค่เอาตาข่าย เอาเชือกกันก็เสร็จแล้ว ใครจะมี ๒ ช่อง ๓ ช่องก็แล้วแต่ ชาวของที่พวกเขาเข้ามาจำหน่ายบรรจุได้มาก จะมากน้อยแค่ไหนก็ของแต่ละเจ้า ส่วนใครจะเล็กจะใหญ่ก็ตามจริงของมัน แม้แต่สิ่งแวดล้อมเราก็มีห้อง

น้ำห้องส้วมอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกันถึง ๓๐ กว่าห้อง เรียกว่าเรียบบร้อยขึ้น สะดวกขึ้นเยอะทีเดียว
คุ้มกับการลงทุนเพราะว่า เราเองก็จัดมาแล้ว ๓๘ ครั้ง ซึ่งแต่ละครั้ง เราต้องหอบต้องหิ้ว ต้องสร้าง
ต้องรื้อ ต้องขน ต้องย้าย ต้องอะไรๆหลายอย่างสารพัดมากันทุกปี ตั้ง ๓๐ กว่าปีแล้ว ทั้งหนักหนา
สาหัส เสียเวลา เสียแรงงานเสียทุนรอนอะไรไป เสร็จแล้วก็ต้องสูญเสียชีวิตไป แต่ครั้งนี้เรามีอาคาร
ถาวร สะดวก รวดเร็ว เมาขึ้น ง่ายขึ้นกันทุกคนทั้งฝ่ายผู้จัด และผู้จะมาใช้บริการอะไรต่างนานา
ก็คิดว่าคุ้มและได้ผล

ถาม บางคนตั้งว่าสร้างไทย

พ่อท่าน มันก็ไม่ใหญ่เกินหรอก เพราะเราได้ใช้เปิดตลาดอารียะกันไปแล้ว ก็
ตลาดอารียะ ครั้งที่ ๓๘ นี่ไง ก็ดูไม่หลวม ไม่ดูโหล่งโหล่งนะ ดูดีมากทีเดียว ไม่คับแคบจนเกินไป
ใช้ได้เลย พอดีพอเหมาะ ถ้าเผื่อว่าเล็กกว่านี้ก็จะไม่ดี ขนาดนี้ใช้ได้ ตามที่เราจัดดู ต่อไปถ้าคนมา
เยอะขึ้นมันจะแน่นเอาเสียด้วยซ้ำหะนะลิ

ถาม พ่อท่านดำริจะใช้เอื้อนสวนต่อไปอีกโดยทำเป็นตลาดนัด สัปดาห์ละ
๓ วัน เริ่มจากวันศุกร์ เสาร์และอาทิตย์ พ่อท่านคิดอย่างไร

พ่อท่าน เราจะได้ใช้ประโยชน์มากขึ้น โดยเน้นประโยชน์สูงสุด เป็นเป้าหมาย
ที่เราชูๆกันอยู่ที่จะทำ จริงๆแล้วอาตมาคิดไว้ตั้งแต่แรก ว่าอาคารนี้ชั้นบนเราจะใช้เป็นสถานศึกษา จึง
ให้ทำชั้นบนไว้สูง ชั้นล่างเป็นที่ทำธุรกิจเป็นพาณิชย์ ก็เป็นตลาดค้าขายนี่แหละ ส่วนชั้นบนเป็นสถานที่
ศึกษา งานทางสังคมจะใช้เป็นที่อาศัยก็ได้ ทำให้เกิดประโยชน์ใช้สอยอะไรก็ตามกันได้ อาคารก็มีหลังคา

ที่มุ่งไว้ แต่ไม่ได้กั้นอะไร แสดงว่า
ต้องกั้นเองเป็นอาคารอเนกประสงค์
เพื่อจัดอะไรก็ได้เหมือนกับที่เขาทำกัน
ทั่วไป อย่างศาลาที่เมืองทองธานี
เป็นต้น แต่ของเราไม่ได้หรูหรา ไฮโซ
อย่างนั้นเท่านั้น ก็แค่แบบบ้านนอกๆ

ตอนนี้ที่เราทำกันอยู่เป็น
งานประจำคือการทำตลาดอารีเยนี้
แหละเป็นหลัก ที่เราจัดเป็นคราวๆปี
ละครั้งสองครั้ง ซึ่งส่วนมากก็ปีละ
ครั้งใหญ่ๆในงานฉลองสงกรานต์-
ปีใหม่ไทย ที่ต้องใช้สถานที่เยอะ
เพราะมีคนมาซื้อของเยอะจริงๆ
อาตมาจึงได้ดำริต่อว่าเมื่อตลาดอารีเย
ผ่านไปแล้ว ช่วงที่ไม่ใช่“ตลาดอารีเย”
ก็เป็น“ตลาดบุญนิยม”ไปตลอดได้ เรา
ก็จะทำตลาดของเรานั้นแหละขายอยู่
ในหมู่บ้านของเรา คนข้างนอกใครต่อ
ใครจะมาร่วม มาดูมาซื้อมาขายก็มา

เราก็เอาของมาวางตั้งไว้ดูไว้ขาย ตกเย็นไม่มีใครมาซื้อเราก็ยกเข้าครัวทำกับข้าวกินกัน ถ้าขายได้ก็ขาย
ขายไม่ได้ก็เอาไปกินไปใช้เอง ก็ไม่มีปัญหาอะไร ไม่เสียหายอะไร อย่างนี้เป็นต้น แต่ต่อไปถ้ามันจะ
กลายเป็นตลาดที่สังคมรับรู้กันมากขึ้น และพากันมาใช้บริการซื้อขายสินค้ากันเป็นล่ำเป็นสัน ราคา
บุญนิยม มีพืชผักผลไม้ไร้สารพิษ แต่ไม่มีเนื้อสัตว์หรือไม่มีสัตว์เป็นไม่มีสิ่งที่เป็นของมอมเมา ของ
เป็นพิษ โดยเฉพาะอาวุธเช่นหมากัน ไม่มีขายแน่ เพราะนั่นมัน“มัจฉาวิชชา”แท้ๆที่พระพุทธเจ้าห้าม
ชาวพุทธค้าขาย แต่ชาวพุทธทุกวันนี้ขบถ ไม่ปฏิบัติตามคำสอนของพระพุทธเจ้ากันแล้ว ค้าขาย
“มัจฉาวิชชา ๕”กันเป็นสามัญแล้ว

โดยเฉพาะขายอาหารมังสวิรัติจจะมีเป็นประจำอยู่ในเขื่อนสวนนี้แน่ มีเมนูอาหารหลากหลาย
บริโภคกันให้ชีวิตเจริญ เราก็ใช้เป็นตลาดได้ ส่วนจะเป็นตลาดนัดตลาดประจำอะไรก็ได้หมด ตอนนี้
มันยังไม่เกิดตลาดประจำเราก็ทำตลาดนัดไปก่อน

ถาม ตลาดนัดคือนัดหมายกันมา

พ่อท่าน ใช่ ถ้าคนมาประจำ ก็เป็นตลาดประจำ ก็ไม่เป็นตลาดนัดแล้ว กลายเป็น
ตลาดถาวร แต่ก็จัดตลาดนัดได้ เป็นคราวๆไป

ถาม ที่บ้านเราแม่น้ำตก
เกิดใหม่ชื่อ “หินน้ำไหล” ก็ไม่ได้คิด
มาก่อนว่าจะมี แต่ว่าพอท่านไป
เห็นกองหินที่เราเก็บมาไว้ตั้งแต่
สมัยแรกๆ มันกองไว้เฉยๆ จะเอา
ออกไปก็ไม่ได้ด้วย พอท่านเลย
มองว่า เราน่าจะทำน้ำตกตรงนี้

พ่อก่าน ทุกวันนี้ที่
ตรงนั้นก็แม่น้ำตกแล้วเห็นใหม่ล่ะ
อาตมาก็คิดได้เอง ปกติเห็นพื้นที่ที่
เหมาะสมก็คิดออก ก็สร้างขึ้น และนี่มันยังมีเค้า มีหินกองอยู่แล้ว อาตมาก็ยิ่งคิดออกได้ง่าย แค่นี้
เสริมหินหน่อยก็เสร็จเป็นน้ำตกอย่างที่นำไป ก็เป็นเลย ใช้ได้เลย

ถาม ช่วงนี้เราเปิดเรื่องการพาณิชย์มากขึ้น อย่างที่สันตอโศกและที่พ่อก่าน
มาทำที่บ้านเรา ถ้าไปชาวโศกต้องมาทำเรื่องการพาณิชย์

พ่อก่าน เพราะการพาณิชย์เป็นเรื่องของสังคมมนุษย์ชาติที่เจริญแล้ว พอเจริญมันก็
เกิดการแลกเปลี่ยน เกิดการเพื่อแลกเปลี่ยนแจกจ่ายแจกจ่ายกันไป นี่คือการพาณิชย์ ซึ่งเป็นวิธีการของคน
เป็นสามัญ ในสมัยโบราณใครมีอะไรก็มาแบ่งกันใช้แบ่งกันกินตามความจำเป็น แต่เดี๋ยวนี้ เศรษฐกิจ
ไม่เหมือนโบราณแล้ว ต่างคนต่างอยากได้เปรียบ วิธีการของโลกก็จะต้องตั้งค่า ตั้งราคาที่ยอมกันได้ก็
ถือว่าเป็นราคาตลาด ใช้เป็นการแลกเปลี่ยนกันตามอัตรา เป็นราคาตลาด เกิดจากสังคมปัจจุบัน
ทั่วโลก ซึ่งเป็นธรรมชาติที่จะต้องเกิดขึ้น ไม่ใช่เรื่องประหลาด

ถาม การพาณิชย์คือการค้าขายเพื่อเอากำไร แต่พ่อก่านจับมาเดินคู่กับการ
ศาสนา ซึ่งมาพหุชาติคุณ มาทำกาให้ การเสียสละ เพราะเหตุใด

พ่อก่าน การพาณิชย์เป็นการแลกเปลี่ยนวัตถุต่างๆกัน คนโดยธรรมชาติมีการสังเคราะห์
กัน คือถือถือแลกเปลี่ยนกัน โบราณมีกันมาก แต่กิเลสเห็นแก่ตัวเห็นแก่ได้ของคนจะต้องเอาเปรียบ
ผู้อื่น เพราะเหตุนี้ จึงเกิดการพาณิชย์ ซึ่งกลายเป็นเรื่องที่น่าลำบาก และถึงขั้นแล้วร้ายขึ้นในสังคมมนุษย์
เพราะฉะนั้นผู้ที่รู้ธรรมก็พยายามจะเอาธรรมไปเสริมไปช่วย เอาเข้าไปในจิตมนุษย์ เมื่อมนุษย์ผู้เข้าใจ
และมีจิตที่เห็นว่าดี จะต้องช่วยสังคมมนุษย์ในเรื่องการพาณิชย์นี้ จึงต้องพยายามคิดอ่านช่วยสังคม
ปฏิภานมนุษย์มีไหวพริบว่า เออ สิ่งนี้ดีนะ ซึ่งเป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่ไม่โง่เง่า และไม่ปรารถนาร้าย
มันก็ต้องทำ เราก็พยายามเสริมหนุน สร้างให้ทั้งความรู้ทั้งสิ่งที่ดีควรจะเป็นก็ใส่ให้เขาไป เพราะฉะนั้น
การพาณิชย์ที่มีธรรมก็จะเข้าไปร่วมมือทิพพลด้วยจะเป็นตัวสอดแทรกอยู่ในจิตวิญญาณมนุษย์ อยู่ใน

ความสำคัญของมนุษย์ จึงเป็นสิ่งที่ดี ถ้าไม่เช่นนั้นมันก็คิดแต่จะเอากำไรมากๆ คิดจะเอาเปรียบกัน หนักหนาสาหัส จะโกหกกัน โกงกัน ทะเลาะกัน มันก็จะเกิดความรุนแรงต่อกัน ฆ่ากันแก่งกัน ทำลายกัน มันก็ไม่ดี

ถาม การพาณิชย์เราก็เข้าไปยุ่ง ตอนแรกเขาก็ว่าเราเอาศาสนาไปยุ่งกับการเมือง

พ่อก่าน นั่นเป็นความเข้าใจผิดของคนผู้ไม่ถ่องแท้ว่าศาสนาไม่ควรยุ่งกับงานอาชีพทั้งหลายของมนุษย์ ไม่ว่าจะการพาณิชย์หรือการเมือง ซึ่งล้วนเป็น“สัมมาอาชีพของคน”ทั้งนั้น แต่ชาวพุทธทุกวันนี้น่าเสียดายที่มีจิตวิญญูสติโตนึงเกินไป ก่ออื่นเราต้องเข้าใจว่าการเมืองคืออะไร **ความหมายของการเมืองโดยสังจะชัดๆ** การเมืองคือการทำงานกับพลเมือง งานการที่ต้องมีในสังคมคนเป็นสามัญ การเมืองคืองานที่คนต้องเอาใจใส่ทำให้แจ่มแจ้งในเรื่องของเมืองของพลเมือง แล้วทำให้พลเมืองสังคมนี้อยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข อบอุ่นเป็นประโยชน์แก่กันและกัน เอื้อเอ็นดูกัน ที่นี้ถ้ากิเลสของแต่ละคนต่างมากขึ้นๆ โดยไม่มีใครไปเสริมเติมคำว่าคุณธรรมใส่เข้าไปในคนเลย กิเลสมันก็ยิ่งผยอง ยิ่งเห็นแก่ตัว และยิ่งถ้าไม่มีผู้รู้พยายามพูดให้สติ พยายามพูดให้ความรู้ที่จะถ่ายทอดสังจะความจริงให้สังคมผู้คน ถ้าไม่มีจะจริง ๆ มันก็แย่ ดังนั้นผู้รู้หรือปราชญ์ หรือศาสดาอย่างพระพุทธเจ้าเป็นต้น จึงต้องพยายามนำสิ่งนี้ให้แก่มนุษย์ เพราะฉะนั้นถ้าใครมาบอกว่า ศาสนาไม่ควรไปเกี่ยวกับการเมือง ผู้ที่นั่นไม่เข้าใจว่าการเมืองคืออะไร ที่ไม่เข้าใจก็คือเขาเข้าใจผิดว่าการเมืองคือการแย่งอำนาจตามประสาทางรัฐศาสตร์ที่ตื่นๆง่ายๆ ซึ่งมันไม่ใช่ มันโง่เข้าไปเข้าพวงกันไปใหญ่เลย

การเมืองที่ถูกต้องโดยสังจะธรรมแล้ว ก็คืองานที่จะทำกับพลเมือง หรือจัดการพลเมืองให้มีประโยชน์คุณค่าแก่กันและกัน อย่าให้กิเลสมันมากจนมีแต่โทษแต่ภัยแก่กันและกัน แล้วเรื่องป้องกันไม่ให้กิเลสเข้าไปเป็นพิษต่อสังคมมันก็ต้องเป็นหน้าที่ของศาสนาหรือผู้รู้ธรรมะ หากผู้อยู่ในวงการศาสนาหรือคนไม่รู้ธรรมะ หรือยิ่งคนผู้เรียนธรรมะนั้นแหละเข้าใจผิดไม่ยอมเข้าไปเกี่ยวข้องกับสังคม สังคมมันก็ไม่ดี สังคมคนควรอยู่ดีกินดีให้ได้ อันนี้ต่างหากที่คืองานการเมืองที่ต้องมีธรรม ส่วนที่ไป

เข้าใจผิดแยกการเมือง แยกธรรมะ นั้นต่างหากที่หลงผิดกันไปใหญ่แล้ว นั้นไม่ใช่ธรรมะ มันเป็นธรรม มันจึงไม่ใช่การเมือง หรือเป็นการเมืองที่เต็มไปด้วยธรรม เราก็ต้องพยายามให้เขาเข้าใจให้ถูก เราจึงต้องนำความจริงนี้ไปใส่ให้พลเมืองในสังคมรับรู้ ซึ่งก็ต้องศึกษาพุทธธรรมให้เป็นลำดับให้ดี ปฏิบัติไปตามลำดับให้ถูกต้อง

ถาม *สรุปว่าศาสนายุ่งเกี่ยวกับทุกเรื่องได้เลย*

พ่อท่าน ใช่ แต่ผู้จะไปยุ่งกับทุกเรื่อง หรือยุ่งกับเรื่องใดนั้น ก็ต้องมีความรู้ ในเรื่องนั้นมีธรรมาธิปไตยในเรื่องนั้นๆก่อนนะ มีธรรมาธิปไตยคือ ผู้มีอธิปไตยหรือมีอำนาจไม่เป็นทาสโลก เรียกว่า ไม่อยู่ใต้อำนาจ“โลกาธิปไตย” และมีอำนาจไม่เป็นทาสตนเอง เรียกว่า ไม่อยู่ใต้อำนาจ“อัตตาธิปไตย” เป็นมนุษย์ที่มีอธิปไตยหรือมีอำนาจที่เป็นธรรม หรือมีธรรมเป็นอำนาจ เพราะเมื่อมีมนุษย์ก็ต้องมีธรรม สรุปสั้นๆสั้นๆง่ายๆ ถ้ามนุษย์ไม่มีธรรม ก็ไม่ใช่สังคมมนุษย์แล้ว สังคมก็ไม่มีมนุษยธรรม มนุษย์แปลว่าผู้มีจิตใจสูง ถ้าไม่มีธรรมก็เป็นคนจิตใจต่ำแล้ว คำว่าคนที่ เป็นภาษาไทยนี้แหละคือมนุษย์ มนุษย์หรือมนุษย์โสภณาบาลี ที่แปลว่าผู้มีใจสูงอยู่แล้ว สัตว์โลกที่เร็วกว่าคน มันเป็นได้ง่าย เป็นจิตใจต่ำได้ง่าย ฉะนั้นจึงจำเป็นที่ปราชญ์หรือผู้รู้ทั้งหลายต้องพยายามให้สติให้ความรู้ให้การฝึกฝนให้เป็นคนมีธรรมให้ได้ ต้องช่วยคนให้มีธรรมจนมีโลกุตระธรรมบริบูรณ์เป็นอัตโนมัติ เป็นดีสุด

ถาม *ช่วงนี้มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นกับชาวอโศก เป็นการสูญเสียครั้งใหญ่ มีสมณะภรณภาพ ๑ รูป และบาดเจ็บบาหุสสิวก ๑ รูป บรรวาสตาย ๓ คนและได้รับบาดเจ็บหลายคน และก่อนหน้านั้นเราก็มีสมณะภรณภาพด้วยโรคเส้นเลือดสมองตีบ ๑ รูป ขณะนี้ก็มีสมณะสิกขมาตอาพาธอยู่อีกหลายรูป สิ่งที่เกิดกับพวกเราในช่วงนี้ พ่อท่านคิดอย่างไร*

พ่อท่าน อันนี้เราก็ไม่รู้ได้ และเราจะพยากรณ์หรือรู้ล่วงหน้าไม่ได้ ไม่มีใครอยากให้เกิด แต่มันถึงเวลาถึงคราว จะเป็นความผิดของพวกเราที่บกพร่องอะไรก็แล้วแต่ก็เป็นได้ หรือเป็นเรื่องที่เหตุปัจจัยมันครบมันถึงวาระก็แล้วแต่ อาตมาเคยตั้งข้อสังเกตกับตัวเองว่า อาตมาพาชาวอโศก ทำมาจนกระทั่งเราตั้งกลุ่มที่มีพฤติกรรมสังคมต่างๆ ทำงานทั้งในกลุ่มชุมชนชาวอโศกเองเกิดเป็นกลุ่ม

ชุมชนจนคนรู้ได้ว่าเป็นชุมชนชาวโศกมีวัฒนธรรมหรือพฤติกรรมชีวิตแบบนี้ๆ และทั้งออกงานร่วมสัมพันธ์กับสังคมมากี่หลากหลายครั้ง แล้วชาวโศกก็แคล้วคลาดจากเรื่องอุปัทวเหตุต่างๆ มาก ซึ่งเป็นเรื่องที่เราเองก็ต้องมีการเคลื่อนไหวกับสังคม การเคลื่อนไหวก็ขึ้นอยู่กับความเร็ว เราก็อยู่กับโอกาสนี้แหละ ไปชุมนุมอยู่ท่ามกลางเหตุการณ์ที่คนอื่น ๆ ได้รับบาดเจ็บและล้มตาย แต่พวกเราที่แคล้วคลาดมาได้ อาตมารู้สึกอย่างนั้น คุณรู้สึกยังงั้นมั๊ย ทำไมไม่มีเหตุการณ์นั้นนี้ อะไรเป็นเหตุให้เกิดขึ้น เราก็ไม่มีคำตอบว่าทำไมเกิดอย่างนั้นอย่างนี้ เพราะเหตุบังเอิญเมื่อถึงครั้งถึงคราวที่จะเกิดตอนนั้นมันก็เกิด มันไม่เกิดในสิ่งไม่น่าเกิดก็ดีแล้ว ถ้ามันเกิดก็ไม่ว่าจะทำอย่างไร เราก็แก้ไขกันไป อะไรที่เราผิดพลาดบกพร่องก็พยายามกันใหม่ อย่าให้เกิดขึ้นอีก ก็เท่านั้นเอง ทุกอย่างก็เป็นไปตามกรรมหรือการกระทำ

ถาม เราได้บทเรียนอะไรจากตรงนี้

พ่อท่าน ได้สิ ทุกเวลาที่เราทำงานไปด้วยเรียนไปด้วยทำงานไปด้วย ทำทุกอย่างเราก็ได้บทเรียนแน่นอน มันเป็นการศึกษาอบรมฝึกฝนปฏิบัติกิจของมนุษย์ พวกเราไม่ใช่ไม่มีเจตนาไม่มีปัญญาไม่มีตัวเฉลียวฉลาดจะรู้อะไรนี้ เรารู้แล้วต้องพากเพียรทำให้ถูกต้องให้เกิดคุณค่าประโยชน์ที่ถูกต้องที่ดีประเสริฐอย่างไร เราจะพยายามทำให้ได้ ทั้งประโยชน์ตน ทั้งประโยชน์ท่าน ที่เหมาะสม

ถาม ในงานโศกรำลึกปีนี้ พ่อท่านได้บอกเล่าถึงว่าในวัย ๘๔ ปี เริ่มมีอาการนำเป็นห่วงเหนียวง่ายขึ้น และขอให้พวกเราอย่าประมาท ขวนขวายช่วยงานศาสนากันมากขึ้น ทำให้เกิดเสียงสะท้อนจากผู้ฟังข้างนอก ในท่านองว่านั่นคือวิบากกรรมของพ่อท่าน เพราะในช่วงที่ผ่านมามี ท่านได้ว่ากล่าวโงมตีเกรสสมาคมบ่อยๆ ตรงนี้พ่อท่านคิดอย่างไร แต่ในหมู่ชาวโศกเองต่างพากันตื่นตัวในกรณีนี้ ก็ถือเป็นการส่งสัญญาณครั้งแรกจากพ่อถึงลูกหลายๆคน ที่ยังชะล่าใจ ไม่เอาจริง เพื่อจะได้ไม่ต้องเสียใจ เสียตาย และเสียน้ำตาเหมือนที่ได้เกิดมาแล้วเมื่อครั้งชาวไทยสูญเสียในหลวงรัชกาลที่ ๙ กว่าที่จะรู้สึกสายเกินไป สัญญาณนี้จึงนับเป็นอีกความเมตตาของพ่อท่านที่ให้แก่ลูกใช้หรือไม่

พ่อท่าน ประเด็นที่ว่าเป็นวิบากของอาตมาใช่ไหม ที่ไปกล่าวโงมตีเกรสสมาคมบ่อยๆ ก็จริงเป็นจริง เป็นวิบากอาตมาที่ไปกล่าวโงมตีบ่อย การกล่าวโงมตีบ่อย แต่ไม่ได้เป็นความเกลียดชัง ทว่าเป็นความรัก เป็นความเมตตา ที่ดีบ่อย เพราะต้องเอามาระครอบครว้เดียวกัน ก็อย่าให้ทำอะไรผิด ทำอะไรไม่ดี หากไม่ดี ก็เป็นการลงพรหมทัณฑ์เลย ก็ไม่มีน้ำใจ มันช้อนอย่างนี้เสมอ ลัจจะจะตีกลับช้อนไปมา หากเราเข้าใจสภาพหมุนรอบเชิงซ้อนที่ลึกซึ้งยิ่ง คุณจะไม่มีปัญหาแล้วจะใช้เป็นประโยชน์ในการอ่านทิศทาง ว่าตอนนี้ทิศทางเป็นอย่างไรแล้ว สุดท้ายอาตมาคิดว่าก็มีสองนัยสองทาง กลับไปกลับมา ก็เป็นวิบากของอาตมา ว่าจริงแล้วอาตมายินดีรับวิบากเพื่อพวกคุณ เพื่อตัวเขาชาวพุทธที่ต่อต้านนั้นแหละอาตมาเสียสละตัวเองแม้มีวิบากแต่เพื่อให้คุณเพื่อทุกคนได้ขยับเขยื้อน

เสียที เรื่องของเรื่องมันลึกซึ่งอย่างนี้ พุดไปแล้วเหมือนพุดโก้ๆ แต่แท้จริงแล้วมันคือ อย่างนั้นจริงๆ อาตมาไปหลง“ลึงลมอมข้าวพอง”ใช้ชีวิตอยู่แบบคนโลกๆเสียตั้ง ๓๖ ปี เมื่อรู้ตัวเองแล้วว่า“ชีวิตคนคืออะไร?” อาตมาก็จึงเลิกชีวิตแบบคนโลกๆทันที มามีชีวิตที่ดีที่สุดที่คนควรจำทำจะเป็นจะอยู่ แม้จะมีวิบากในการ“ตำหนิสิ่งที่ควรตำหนิ - ชมในสิ่งที่ควรชม”ก็เป็นธรรมดาที่จะต้องเป็นต้องมี หมดปัญหาแล้วสำหรับอาตมาในเรื่องอย่างนี้ อาตมามีแต่ปัญญาที่ทำทุกอย่างชนิดที่เข้าใจและมั่นใจว่าที่ทำนี้ “ควรที่สุด” ตามสัปบุริสธรรม๗ - มหาปเทศ๔” ก็ทำไป จนกว่าจะสิ้นชีพดับขันธินชาตินี้

อีกอันหนึ่งบอกว่าเป็นการส่งสัญญาณของอาตมาให้ลูกๆหลายคนที่ยังชะล่าใจ มันก็ซ้อนสิ่งที่จริง ให้เราศึกษาสำนึกอย่าประมาท ต้องเร่งรัดพัฒนา เป็นสิ่งจริง สรุปลงแล้วก็เห็นพวกเราต้องศึกษาแล้วก็ต้องปฏิบัติให้เกิดผล เมื่อศึกษาได้แล้วก็เอามาตั้งเกณฑ์ให้แก่ตนเอง แล้วปฏิบัติให้เกิดผลธรรม ให้เจริญๆ อย่าทำตนเหมือนคนโลกๆทั่วไปที่ไม่ใส่ใจในธรรมะ หลงโลกจนไม่สำนึกสำเหนียกเป็นโมฆะบุรุษ เสียชาติเกิดตามที่พระพุทธเจ้าตรัสจริงๆนะ

ทุกวินาทีๆที่ผ่านไปๆ อย่างนี้ก็แต่ว่า เอาน่า!..ขอเวลาอีกหน่อยค่อยสนใจธรรมะ นั่นคือ **ผู้ดูถูกระดมด้วยความโง่อย่างเต็มตัวเต็มตนทีเดียว!!!**

บทสรุป

ในสมัยพุทธกาล พระพุทธเจ้าได้ทรงประกาศอีก ๓ เดือนจะปรินิพพาน ให้บรรดาภิกษุของพระองค์รับรู้ เพื่อให้ภิกษุไม่ประมาท และได้เตรียมตัวเตรียมใจ นับเป็นความกรุณาอันยิ่งใหญ่ ซึ่งพ่อท่านก็ได้กระทำตามเฉกเช่นเดียวกัน อีกทั้งการยอมรับวิบากของผู้รื้อขนสัตว์ในฐานะท่านเป็นโพธิสัตว์อันมีเจตจำนงแน่วแน่ เพื่อช่วยมวลมนุษยชาติให้พ้นภัยจากวิภูฏสงสาร

อุบัติเหตุ

กับการสูญเสียสภานะมหาเถรวัฑฒ์ไทย

สมณะตินดี สันตจิตโต

เกิดอุบัติเหตุทางรถยนต์ของชาวสังฆสถาน
ทะเลธรรม จ.ตรัง เมื่อวันที่ ๑๗ เมษายน
๒๕๖๐ เวลาประมาณ ๑๓.๓๐ น. บนถนน
เพชรเกษมขาช่องใต้ หลักกิโลเมตรที่ ๔๒๕+๖๐๐
ต.เขาไชยราช อ.ปะทิว จ.ชุมพร ขณะกำลังเดินทาง
กลับจากอุบลราชธานี รถตู้เกิดเสียหลักพุ่งชนต้นไม้ข้างทางอย่างแรง

วันก่อนเกิดอุบัติเหตุ สมณะและญาติธรรมชาวทะเลธรรมได้เดินทางกลับจากงาน
ปลูกเสกพระแท่นของพุทธ และงานตลาดอาริยะ ที่พุทธสถานราชธานีอโศก จ.อุบลราชธานี

โดยคณะเวชระเบียนอาหารเช้า ที่พุทธสถานสีมอโคก จ.นครราชสีมา และไปพักค้างคืนที่พุทธสถานปฐมอโคก จ.นครปฐม พอรุ่งเช้าดีห้าของวันเกิดเหตุ คณะเดินทางได้ออกเดินทางจากพุทธสถานปฐมอโคก เดินทางไปเรื่อยๆ เวชพักรถเพื่อรับประทานอาหารแล้วเดินทางต่อ จนเกิดเหตุการณ์น่าสลดดังกล่าว เจ้าหน้าที่ตำรวจสันนิษฐานว่า คนขับหลับใน

ส่งผลให้มีผู้เสียชีวิตทันที ๒ ราย และมีผู้บาดเจ็บอีก ๘ คน เป็นท่านสมณะ ๒ รูป และเป็นฆราวาส ๖ คน ส่วนใหญ่อาการสาหัส ถูกนำตัวส่งโรงพยาบาลมาบอำมฤต และต่อมาถูกส่งต่อไปยังโรงพยาบาลชุมพร อ.เมือง จ.ชุมพร

ผู้เสียชีวิตทันทีที่เกิดเหตุ ๒ คน คือ **คุณตั้งมั่น บุญสัมฤทธิ์โอศก** และ**คุณฉลองรัฐ** และในเวลาต่อมามีบุคคลสำคัญอีกท่านสิ้นชีพิตักษัย คือ**สมณะดินดี สันตจิตโต** หรือ**หลวงพ่อดำ** มรณภาพลงขณะกำลังย้ายตัวจากโรงพยาบาลมาบอำมฤตไปโรงพยาบาลชุมพร พบอาการเลือดออกในปอดจากการถูกกระแทกอย่างแรง ตำแหน่งในขณะโดยสารรถตู้ที่นั่งท่านนั่งอยู่แถวแรกหลังคนขับ

เวลาต่อมามีผู้เสียชีวิตเป็นรายที่ ๔ คือ **นางวิไล ภัทรพิทักษ์** เสียชีวิตจากสมองบวม กระดูกคอและหลังหัก มีเลือดออกจากปอดและช่องท้อง

รายชื่อผู้ได้รับบาดเจ็บสาหัส มีดังนี้

๑. **สมณะแต่ธรรม ธัมมรักชีโต** ต้องผ่าตัด เพราะมีเลือดออกในช่องท้อง กระดูกเชิงกรานหักด้านขวา ปอดมีเลือดออก ซึ่งโครงด้านขวา ซี่ที่ ๖, ๗ หัก กระดูกไหปลาร้าด้านซ้ายหัก

๒. **นางมณฑา แก้วบำรุง** มีบาดแผลตามใบหน้า ตั้งจมูกหัก แขนขวาหัก กระดูกสะโพกหลุดและร้าว ต้องผ่าตัด

๓. **น.ส.สิริพร กุมกาญจน์** แขนขวาหัก ๓ ท่อน ต้องผ่าตัด

ส่วนที่ยังอยู่ รพ.มาบอำมฤต อาการไม่หนักมาก ได้แก่

๑. **น.ส.บำรุงศรี ถาวร** เจ็บหน้าอก ฟกช้ำดำเขียว

๒. **นางสาวศศิธร โคกอ่อน** หัวแตกเย็บ ๒๐ เข็ม
ปวดหลัง

๓. **นางศรารัตน วงศ์ศุภนันท์** เจ็บหน้าอก มีรอยขีดข่วนเขียวช้ำตามใบหน้า แพทย์ให้ออกจากโรงพยาบาลได้

ศพคุณฉลองรัฐ ทางลูกและญาติฯได้ติดต่อนำกลับไปทำพิธีที่บ้าน จ.ยะลา

ศพคุณตั้งมั่น บุญสัมฤทธิ์โอศก ได้นำไปทำพิธีฌาปนกิจ วันพุธที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๐ ที่เมรุสุตชีวิตพุทธสถานปฐมอโคก จ.นครปฐม

ศพของสมณะดินดี สันตจิตโต ทางท่านจันทร์และสมณะเดินทางไปติดต่อบรรดาญาติเพื่อไปทำพิธีที่พุทธสถานราชธานีโคก จ.อุบลราชธานี

คนป่วยที่อยู่โรงพยาบาล สมณะ และญาติธรรมช่วยกันดูแลเป็นอย่างดี ทีมแพทย์ วิทยากรก็มาช่วยกายภาพยืดเส้นยืดสาย แพทย์ พยาบาล เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลก็พยายามรักษาและดูแลดีมาก ได้รับความร่วมมือหลายฝ่ายเป็นอย่างดี

วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๐ เป็นวันฌาปนกิจสรีระสมณะดินดี สันตจิตโต มีผู้มาร่วมงานหลายร้อยคน จากทั่วประเทศ ทั้งสมณะ ลิกขมาตุ ญาติธรรม และญาติพี่น้องของท่าน

เวลา ๑๒.๓๐-๑๔.๐๐ น. มีรายการ**ร่วมรำลึกสมณะดินดี สันตจิตโต** ดำเนินรายการโดย**สมณะบินบน ธิรจิตโต** มีสมณะและฆราวาสมากล่าวรำลึกคุณงามความดีของท่าน หลากหลายแง่มุม

เวลา ๑๔.๐๐ น. ตั้งแถวเดินธรรมยาตราเคลื่อนศพสู่เฮือนสุดชีวิต

๑๕.๐๐-๑๖.๓๐ น. **พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์** แสดงธรรมกัณฑ์พิเศษ

จากนั้นสมณะ ลิกขมาตุ ผู้มาร่วมงานทุกคนแสดงความเคารพศพครั้งสุดท้าย และวางไม้ต่างๆที่แต่ละคนหามาช่วยกันฌาปนกิจ

พ่อท่านเป็นผู้ประชุมเพลิง

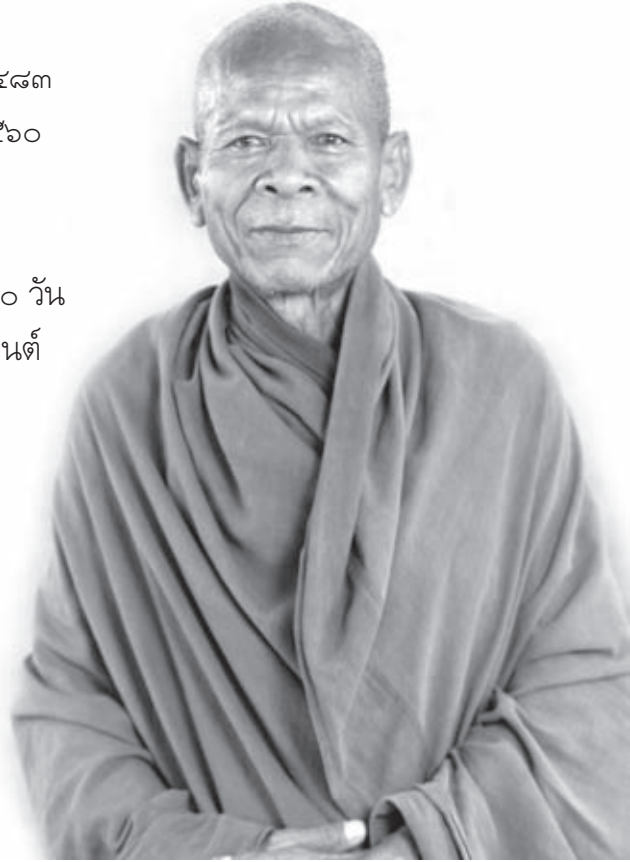
ประวัติโดยย่อ

สมณะตินดี สันตจิตโต

ชื่อเดิม อ่อนสา สัมทาน
ชาตะ วันศุกร์ที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๔๘๓
มรณภาพ วันจันทร์ที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๖๐
สิริอายุได้ ๗๗ ปี
อุปสมบท วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๑๘
มีอายุพรรษา ๔๑ พรรษา ๘ เดือน ๑๐ วัน
 เป็นลูกคนที่ ๔ ของนายแหลมและนางมนต์
 สัมทาน มีพี่ ๓ คน มีน้อง ๑ คน

สมัยเด็กเป็นคนขี้อาย โตมาจับผู้หญิงไม่เป็น
 เป็นคนไม่เกเร แต่ก็ไม่เรียบร้อย ชอบพูดเล่นตลก
 กับเพื่อน รักเพื่อน ไม่พาเพื่อนไปทำชั่ว ทำงานขัด
 กำไลเงิน และเหล็กกล้า อยู่ตลาดพลู กรุงเทพฯ

ต่อมาพี่ชายเขียนจดหมายให้ไปช่วยทำไร่
ที่บ้านกระแซงใหญ่ มีเนื้อที่ร้อยกว่าไร่ พอไปช่วย
 ทำไร่ ญาติๆ และพี่น้องอยากให้มีครอบครัว ไม่
 กล้าขัดใจพี่น้อง จึงยอมแต่งงานกับนางสุพิศ มี
 ลูกชาย ๑ คน ลูกสาว ๑ คน ครองเรือน ๗ ปี
 เห็นทุกข์ของการครองเรือนมาก ต้องทำไร่ทำนาใช้หนี้สินให้พ่อตาอยู่ ๗ ปีจึงหมด

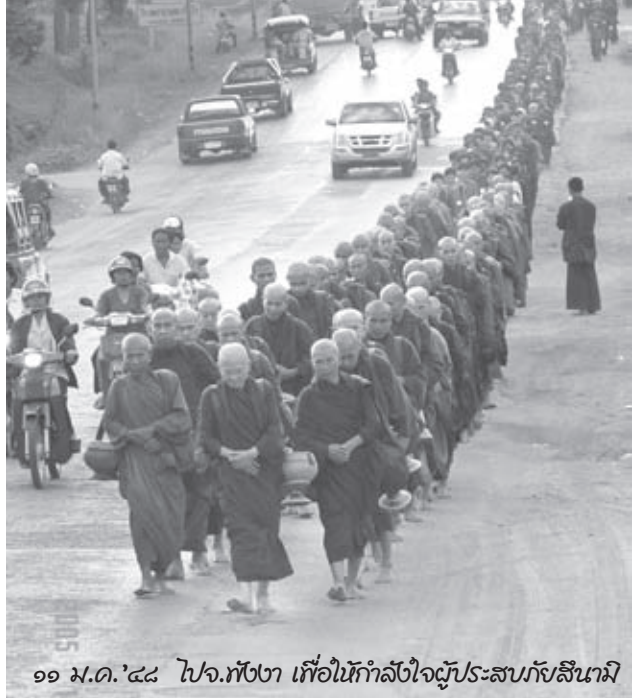

อยู่บ้านกระแซงใหญ่ เพื่อน
เอาหนังสืออโศกมาให้อ่าน เช่น ลำธาร
 ชีวิต คนคืออะไรทำไมสำคัญนัก?
 หนังสืออโศกเล่ม ๑-๒-๓ ได้อ่าน
 หนังสือก็เลิกอบายมุข เลิกดื่มเหล้า
 เลิกสูบบุหรี่ เลิกเล่นการพนัน และเริ่ม
 ปฏิบัติธรรมถือศีล ๕ ศีล ๘ เมื่ออายุได้
 ๓๒ ปี กินมังสวิรัตินะ ๒ มื้อ เข้า-เย็น
 เลิกเสพเมถุนใหม่ๆ ต้องพราวจากแม่บ้าน
 ไปนอนอยู่ที่ไร่ ใช้เวลาหนึ่งเดือนทำไป

เรื่อยๆ จนถึง ๖ เดือน

ตอนนั้นไม่คิดจะบวช อยากอยู่ช่วยครอบครัวไปก่อน แต่มีเหตุปัจจัยจึงต้องออกบวช ปฏิบัติธรรมจนลูกเมียและพ่อตาไม่เข้าใจ ทว่าปฏิบัติศีลเคร่งเกินไปไม่เหมาะที่จะอยู่ครองเรือน อนุญาตให้ไปบวชได้ พ่อตาบอกว่าไม่ต้องห่วงลูกเมีย พ่อจะเลี้ยงให้ ให้ลูกออกบวชได้ จึงได้ตัดสินใจออกบวชด้วยความว่าง เบา สบาย เหมือนปล่อยนกออกจากกรงขัง

๑๑ ม.ค. ๒๕๕๘ ไปจ.พัทลุง เพื่อไปทำสังฆกรรมอุปสมบทกับสินามิ

ท่านประทับใจพ่อท่านสมณะ โพรธิรักษ์ ที่ทิ้งชีวิตฆราวาสที่มีหน้าที่การงาน เป็นดารามีเงินเดือนมากกว่าเงินเดือนนายกรัฐมนตรีนับไม่ถ้วนถึงที่มาได้ มาเปรียบกับตัวเอง เราไม่มีทรัพย์สินอะไร มีแต่ที่ดิน ลูกเมีย แค่นี้เราทิ้งไม่ได้หรือ?

ตอนที่ท่านบวชได้ ๓ พรรษา เกิดกามโรคกะลุ่มลุ่ม คิดจะลาสิกขา แต่เอาชนะกามได้ ด้วยการตั้งตบะธรรม อับปิจนะ ลดการฉันอาหารลง จิตจึงสงบได้

ประทับใจครั้งหนึ่ง นั่งสมาธิ เกิดแสงสว่างโล่งเบาเหมือนกับตัวเราไม่มี เหมือนลอยอยู่ในอากาศ ตอนนั้นคิดว่า ถ้าเราจะนั่งอย่างนี้อยู่สัก ๒-๓ วันก็ได้ เพราะมันไม่ปวดไม่เมื่อย นั่งเบาสบาย แต่มีจิตตัวหนึ่งคิดว่า ถ้าเรานั่งอยู่อย่างนี้ก็เสียงานเปล่า อย่างกระนั้นเลยเราต้องออกมาทำงาน เพราะตอนนั้นต้องรับผิดชอบงานทำบาปตร ถักถลกบาตร การได้สมาธิแบบนี้ไม่ใช่การบรรลुरुธรรม หรือมีฤทธิ์เดชอะไร ทำให้คนหลงติดในสมาธิแบบฤๅษี ซึ่งเป็นมิจฉาทิฎฐิ

ท่านเคยตั้งตบะบำเพ็ญหลายอย่าง เช่น อดอาหาร, อดนอน, สองวันฉันครั้งหนึ่ง, ฉันแต่ผักสดผลไม้ ๕๐ กว่าวัน ฯลฯ

ท่านมีความถนัดทางสายเงาใจ เป็นสายศรัทธา ท่านเป็นรัตตัญญูผู้บวชนาน เป็นภันเตใหญ่ เป็นสมณะรูปแรก ต่อจากพ่อท่าน ตอนที่พ่อท่านลาออกจากเถรสมาคม มีพระติดตามพ่อท่านมา ๑๙ รูป สามเณรอีก ๒ รูป ท่านเป็นพระหนึ่งใน ๑๙ รูป

ท่านเป็นสมณะผู้ใหญ่สุด รองจากพ่อท่าน แต่กลับอ่อนน้อมถ่อมตน เป็นตัวอย่างที่ดีให้กับน้องๆ คือท่านพร้อมที่จะทำตามหมู หมูให้ทำอะไรท่านจะอ่อนโยนอ่อนน้อมเป็นไปตามหมู ไม่ได้ถือกับหมู หมูสมณะมีนโยบายอะไร ท่านก็จะทำตามหมู ไม่ขัดแย้ง โอ้โศกจัดงานอะไร ท่านก็จะไปร่วมแทบทุกงาน ไม่ว่าจะงานไหนๆก็จะเห็นท่าน

เป็นคนซื่อ ไม่มีพิษมีภัยกับใคร ติดดิน ใจเย็น ใจดี มีน้ำใจ ไม่ข่มน้องๆ ใครๆก็เข้าหาได้ง่าย ไม่ถือตัวตน เป็นนักยอม มักน้อยสันโดษ ไปไหนก็ง่ายๆ มีบริวารเท่าที่จำเป็น คือ

น้อยมาก มีความเป็นกันเองกับทุกคน เป็นคนอบอุ่น เป็น สายอืด เรื่องความอดทนสูงมาก ชอบทำตบะขลังๆ มีบุคลิกขลังที่สุดในสมณะอโศก

มี การ ปรา ร ภา

ความเพียรเสมอ ขัดเกลาตัวเอง มักมีตบะเรื่อยๆ ในการขัดเกลาตัวเอง เป็นสายประหยัด เวลาจะทำอะไรก็จะ

ใช้วัสดุที่มีอยู่ตามธรรมชาติ มาทำให้องๆและเพื่อนๆสมณะด้วยกันเอาไปใช้ ท่านประยุกต์ใช้ในสิ่งที่มีอยู่ เช่น ขาบาตร ถลกบาตร ผาบาตร ที่ใส่กระตักน้ำดื่ม เป็นสมณะที่มีความเป็นพื้นบ้านสูง เป็นตัวของตัวเอง สอนทั้งเด็กและผู้ใหญ่ให้เป็นนักสู้ รู้จักพึ่งตัวเอง

สมณะดินดีหรือพวกชาวอโศกเรียกว่า หลวงพ่อดำ มักจะมีคำเทศนาที่เป็นบทกลอนธรรมที่ปนอารมณ์ขันเล็กน้อย ท่านเคยช่วยคนติดเหล้าจนมือสั่นให้เลิกกินเหล้าได้ ถ้าไม่เลิกอาจจะตายได้ เพราะไม่กินข้าวเลย เคยช่วยคนที่ติดการพนันให้เลิกเล่นห่วยได้หลายคน

ท่านเคยบอกไว้ว่า...การเป็นนักบวชชาวอโศก คนมองภายนอกเหมือนกับทรมานตนเองตอนกลางคืนกินกลางทราย หารู้ไม่ว่าการนอนกลางคืน ทำให้สุขภาพร่างกายแข็งแรง หายปวดเมื่อย การเดินเท้าเปล่าก็ทำให้สุขภาพดี รักษาโรคต่างๆได้

ประสบการณ์ในการฉนยาอดด้วยน้ำมูตรเน่า มีครั้งหนึ่งท่านป่วยเป็นไข้หวัดเรื้อรัง รักษาเดือนหนึ่งก็ไม่หาย หมอให้ยามากิน ฉดยาก็หลายครั้งยังไม่หาย ได้ยินจากใครไม่ทราบบอกว่าฝรั่งรักษาโรคหวัดด้วยการอดอาหาร เลยคิดขึ้นได้ว่าเราน่าจะเอาของฝรั่งมาบวกกับของพระพุทธเจ้า ก็ได้ใช้วิธีปฏิบัติคือกางกลดอยู่กลางแจ้ง มีกะลาใบหนึ่งฉีกออกมาเมื่อไหร่ก็ดื่มเข้าไป ตอนแรกรู้สึกแสบๆ ขมๆ พอทานเข้าก็จิตสนิทเหมือนน้ำธรรมดา อาการไข้ก็หายไป

การเดินทางไปในถิ่นทุรกันดาร ไม่มีน้ำก็ใช้ดื่มฉี่แก้คอแห้งได้ เคยใช้รักษาลิวตุ่มคันตามร่างกาย เคยโดนสว่านแทงนิ้วทะลุจนเลือดไหล ก็ห้ามเลือดด้วยปัสสาวะ และปิดแผลด้วยว่านหางจระเข้ ไม่ให้โดนน้ำ ๕ วัน แผลหาย

ท่านเป็นผู้บุกเบิกพุทธสถานศิระะอโศก ไปบุกเบิกกับพระอัคควัณโณ(ลาสิกข์ออกไปแล้ว)ที่เป็นเพื่อนสนิท สมัยแต่ก่อนศิระะอโศกเป็นป่าช้าบ้านกระแซง เป็นที่ร้างๆ เป็นป่าละเมาะ ไม่มีต้นไม้ อยู่ท่ามกลางของคนที่ไม่ศรัทธา ต้องต่อสู้บุกเบิก ตั้งเป็นธรรมสถาน ต้องขุดน้ำใช้เอง ปลูกต้นไม้ หาริให้มีน้ำใช้ เพราะอยู่ในที่เนิน กว่าขุดบ่อได้ ก็ลำบากมาก ขุดไปก็เจอหินศิลาแลง พัฒนามาเรื่อยๆจนเป็นพุทธสถาน มีชุมชนชาวบ้านมาอาศัยอยู่ร่วมกัน จัดงานปลูกเสก

ครั้งแรก น้ำก็ต้องตักจากบ่อลึกๆ น้ำไม่พอใช้ ต้องพาญาติธรรมไปอาบน้ำที่ห้วยตามาย

ท่านประทับใจตัวเอง ที่ได้เลิกละจากกามคุณ ๕ ทั้งทรัพย์สินสมบัติละความอยากมาได้ ไม่กลับไปเสพอีก เป็นคนจนด้วยความสบายใจ ถ้าใครอยากได้ต้องทำเอาเอง ประทับใจในความมกน้อยสันโดษ บิณฑบาตได้ข้าวเปล่าก็มีความสุข ไม่กระวนกระวายใจ ยังมีกำลังเดินวันละ ๒๐ ถึง ๓๐ กิโลเมตร (จากหนังสือ “วิสุตาส ปรมา ญาตี” พิมพ์เดือนเม.ย.๒๕๔๖)

ท่านตายในชีวิตพรหมจรรย์ เป็นความฝันอย่างหนึ่งของสมณะก็คือ ได้ตายในผ้ากาสาวพัสตร์ ท่านเป็นผู้หนึ่งที่ทำความฝันได้สำเร็จ

พ.ศ.๒๕๔๖ ท่านเคยบอกไว้ในหนังสือ “วิสุตาส ปรมา ญาตี” ว่า ชาตินี้ท่านเอาแค่ โสดา สกิทา อนาคามี อรหันต์ก็พอแล้ว ชาตินี้หน้าค่อยมาต่อโพธิสัตว์

วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๐ พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ได้แสดงธรรม ก่อนทำพิธีฌาปนกิจ สมณะดินดี มีความตอนหนึ่งที่มีผู้ถามว่า ท่านดินดีเป็นโพธิสัตว์ระดับไหน พ่อครูตอบว่า

อันนี้อาตมาไม่อยากพูดเท่าไร เตี่ยพวกเราจะไปเอาอย่าง เพราะบางคนไม่ถึงขั้นแล้วไปเอาอย่างแล้วมันช่วย แล้วมันผิด ก็เลยไม่อยากอธิบาย อาตมาารู้ ท่านเคยบอกอาตมาไว้ว่า เขตท่านท่านทำอย่างนี้ได้ แต่ถ้าใครยังไม่ถึงเขตท่านทำอย่างนี้ไม่ได้ อาตมาจึงรู้ว่า**ท่านเป็นโพธิสัตว์** บอกแค่นี้แล้วกัน เนี่ยมันต้องถึงขีด มันต้องรู้ อาตมาไม่รู้ อาตมาถึงบอกเิงว่า**ท่านเข้าใจโพธิสัตว์** ท่านทำอันนี้ได้ แล้วท่านก็ทำจริงใจ ท่านไม่โกหก ถ้าคนที่ไม่ถึงขีด ถ้าเขาทำไม่ได้เขาจะโกหกต่อ แล้วคนนั้นช่วยมั๊ย ไซ้มั๊ย เขาไปทำแล้วมันผิดมันไม่ได้ ไม่ได้เขาจะโกหกต่อ เขาจะไม่กล้ารับว่าเขาทำผิด เขาจะโกหกซ้ำอีก แล้วมันช่วย อาตมาถึงว่า ไม่ถึงขีดอย่าไปทำ เพราะนั้น ท่านเคยพูด เคยบอกอาตมา แล้วอาตมาก็ อ้อ อันนี้ ท่านถึงขีดท่านถึงกล้าทำยังงี้ และกล้าทำแล้วกล้าสารภาพผิด อาตมาว่า เอาตกลง ท่านสารภาพผิด ก็เท่ากับท่านปลงอาบัติ ใช้ได้ นี่คือความรู้ของอาตมา ที่รู้ว่าท่านเป็นโพธิสัตว์ เท่านั้นก็คงชัดขึ้นแล้วนะ

☆ **กิมอานว่าวอโศก**

สมณะสมณะถ้วน	ดินดี
ถึงกาละสู่ปรุพี	สลักไว้
สุวรรณजारคัมภีร์	กุศลจรด วิบัติบุญ
อโศกพุทธวิมุตติได้	จากนี้....เพียงกาย....
หลวงพ่อก่อวิชา	พุทธศิลป์
ดินดีให้ชีวิน	มนุษย์นี้
ของชาว นาวาสินธุ	เจริญตาม โพธิสัตว์
อโศก น้อมกราบลา	ซึ่งแล้ว กระแสธรรม.

เดินแก้พรุน

กระดูกจะพรุนหรือไม่พรุน อยู่ที่การเดินมากกว่ากินแคลเซียม และต้องให้เดินเยอะๆตั้งแต่เด็กๆสะสมความแข็งแรงของกระดูกเหมือนคนญี่ปุ่น

มีเรื่องการเดินมาฝากกัน รับรองว่าถ้าอ่านจนจบ จะได้ครบทั้งความรู้และสุขภาพดีๆแบบเต็มที่แน่นอน

นายแพทย์โยชิโนะริ นะงุโมะ ผู้อำนวยการใหญ่ของโรงพยาบาล ๔ แห่ง ในประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเป็นแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการศัลยกรรมตกแต่งและรักษาโรคกระดูก ได้เขียนหนังสือซึ่งเป็นผลงานระดับ Best seller (หนังสือขายดี) ในญี่ปุ่น มาหลายเล่ม

และหนึ่งในนั้น มีบทหนึ่งที่ว่า “มาชดเชยแคลเซียม ด้วยการเดินกันเถอะ” ซึ่งมีเนื้อหาน่าสนใจและเหมาะกับผู้สูงอายุ อยากขอหยิบยกมาเล่าสู่กันฟังดังต่อไปนี้

คุณหมอเล่าว่านักบินอวกาศที่ใช้ชีวิตอยู่ในยานอวกาศเป็นเวลานาน ทั้งที่กินแคลเซียมเป็นปริมาณมากกว่าคนทั่วไปหลายเท่า แต่พอกลับถึงโลกก็ยังเป็นโรคกระดูกพรุน (Osteoporosis) เพราะไม่ได้ออกกำลังกายเนื่องจากอิทธิพล ของแรงโน้มถ่วงโลก เมื่อเป็นเช่นนั้น กระดูกจึงค่อยๆอ่อนแอลง

คุณหมอจึงแนะนำว่า ถ้าอยากทำให้กระดูกแข็งแรง ต้องเดินให้มากเป็นสองเท่าของคนทั่วไป เพราะแรงโน้มถ่วงจะทำให้

กระดูกรับภาระหนัก แล้วปริมาณแคลเซียมในกระดูกก็จะค่อยๆเพิ่มขึ้นเองได้ตามธรรมชาติ

ถ้าเป็นเช่นนั้น ทำไมจึงมีการพูดกันโดยทั่วไปว่า แคลเซียมจะลดน้อยลงตามอายุล่ะ?? คุณหมออธิบายเพิ่มเติมต่อดังนี้

แต่เดิมกระดูกเป็นเหมือนธนาคารซึ่งเก็บสะสมแคลเซียมเอาไว้ เมื่อแคลเซียมในเลือดลดลงก็จะนำแคลเซียม จากกระดูกมาใช้แทน และเมื่อผู้สูงวัยมีการเดินที่ไม่เพียงพอกระดูกก็จะค่อยๆเปราะบางลง

ถึงแม้จะกินแคลเซียมมากเพียงใดก็จะมีผลช่วยอะไรมากนัก เพราะปัจจัยหลักที่สำคัญคือ “ปริมาณการออกกำลังกาย” ที่ผู้สูงวัยมีลดน้อยลง ถึงขนาดผู้สูงวัยบางรายในแต่ละวัน แทบไม่ได้มีการขยับตัวเลยนั่นเอง

นอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับปริมาณฮอร์โมนที่ลดลงอีกด้วย เพราะเดิมทีฮอร์โมนเพศไม่ว่าจะเป็นฮอร์โมนเพศหญิง หรือฮอร์โมนเพศชายต่างก็มี **“ฤทธิ์เสริมสร้าง”** ทำให้ **กระดูกแข็งแรงและกล้ามเนื้อบีบบีบ**

สำหรับผู้ชายนั้น ถึงแม้จะใกล้วัย ๘๐ ปี แต่ปริมาณฮอร์โมนเพศชายที่ผลิตออกมาก็ไม่น้อยไปกว่าช่วงวัยรุ่น ในขณะที่ฮอร์โมนเพศหญิงจะเริ่มลดลงตั้งแต่อายุประมาณ ๒๕ ปี และจะหยุดผลิตเมื่อหมดประจำเดือนตอนอายุประมาณ ๕๐ ปี

แน่นอนว่า.....หากไม่มีฮอร์โมนเพศก็จะไม่สามารถหล่อเลี้ยงร่างกายได้ ธรรมชาติจึงจำเป็นต้องผลิตฮอร์โมนทดแทนขึ้นมา ชื่อว่า **“แอนโดรเจน(Androgen)”** ซึ่งเป็นฮอร์โมนเพศชายที่หลั่งออกมาจากต่อมหมวกไต เพื่อชดเชยฮอร์โมนเพศหญิงในส่วนที่ขาด แต่แอนโดรเจนก็ไม่ได้มีปริมาณมากเพียงพอ กระดูกจึงไม่สามารถรักษาแคลเซียมเอาไว้ได้

นอกจากนั้น ผู้สูงวัยยังมีแนวโน้มที่จะเดินน้อยลงเรื่อยๆตามอายุที่เพิ่มมากขึ้น จึงยิ่งทำให้ขาดแคลเซียมมากขึ้นไปอีก ส่งผลทำให้มีอาการปวดหัวเข่าและสะโพก พอปวดแล้วก็จะยิ่งเดินน้อยลงเรื่อยๆจนถึงขั้นต้องนั่งรถเข็นซึ่งจะยิ่งเข้าสู่วงจรแยๆ ที่ทำให้ยิ่งมีกระดูกอ่อนแอลงไปเรื่อยๆจนเกินแก้ไข

ในทางกลับกัน ต่อให้เป็นวัยหนุ่มสาว หากนั่งทำงานอยู่แต่หน้าคอมพิวเตอร์ วันๆ แทบไม่มีการขยับตัว แล้วจู่ๆวันหนึ่งก็ลุกขึ้นมาปีนเขา ใช้งานอย่างหักโหมทันที ก็จะมีอาการปวดข้อปวดเข่า เพราะร่างกายไม่เคยชิน ดังนั้นเราจึงควรฝึกนิสัยรักการเดิน

ให้เป็นกิจวัตรอย่างสม่ำเสมอ

คุณหมอยะชิโนะริ นะงูโมะ มีอายุถึง ๖๐ ปีแล้ว แต่อายุกระดูกที่ตรวจวัดได้ยังมีอายุเพียงแค่ว่า ๒๘ ปี ซึ่งอ่อนกว่าอายุจริงกว่า ๓๐ ปี นั่นเป็นเพราะคุณหมอรักการเดินเป็นชีวิตจิตใจมาตั้งแต่เด็ก ซึ่งคุณหมอบอกว่าการเดินมากหรือน้อยในวัยเด็กสะสมมา จะมีผลอย่างยิ่งต่อระดับความรุนแรงของโรคกระดูกพรุน เมื่ออายุมากขึ้นด้วย

ดังนั้นพ่อแม่ที่โง่ลูกมาก ไม่ยอมให้ลูกได้เดินบ้าง เพราะกลัวเหนื่อย หรือลำบากควรจจะรีบเปลี่ยนความคิดใหม่ เพราะคุณหมอบอกว่า พ่อแม่ชาวญี่ปุ่นจะฝึกให้ลูกเดินเยอะๆ ถ้าบ้านและโรงเรียนไม่ไกลจากกันมากนัก ก็จะใช้วิธีเดินไปกลับแทนการนั่งรถไฟฟ้า หรือขึ้นรถไฟฟ้าก็จะพยายามให้เด็กๆได้ยืน เพื่อฝึกกำลังขาและสะโพก เพราะการฝึกขาและสะโพกให้แข็งแรงตั้งแต่วัยเด็ก จะเป็นตัวกำหนดความแข็งแรงของกระดูกไปตลอดชีวิตเลย

โถงบุญกของทัฬฐธรรม ๓
สนามหลวงสนามรัก

ฉบับนี้เป็นฉบับที่ ๓ ที่ยังคงมีรายงานการจัดโรงบุญกองทัพธรรม ที่สนามหลวง หรือ **พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์**ตั้งชื่อให้อีกชื่อหนึ่งว่า **โรงบุญอาลัยในหลวงร.๙** เป็นการทำอาหารมังสวิรัต เลี้ยงผู้ที่มาสักการะพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช แม้จะผ่านมาหลาย เดือนแล้ว แต่ความรักความศรัทธาในพระองค์ยังไม่ลดน้อยถอยลงเลย ประชาชนยังคงหลั่งไหลกัน มาไม่ขาดสาย จึงเป็นบุญเป็นกุศลของเราชาวอโศกหรือชาวกองทัพธรรม ที่ยังได้ทำอาหารมังสวิรัต เลี้ยงประชาชน ณ สนามหลวงแห่งนี้ ยังคงเป็น **สนามหลวงสนามรัก ที่ระเบิดของความรัก A Bomb of Love** ยังคงกระจายไปทั่ว

การจัดโรงบุญที่ผ่านมา มี ๔ ช่วงเวลาใหญ่ๆที่มีการเปลี่ยนแปลง

ช่วงแรก หลังการเสด็จสวรรคต ประชาชนหลั่งไหลมาสักการะพระบรมศพกันเป็น จำนวนมาก ประชาชนต้องยืนเข้าแถวที่สนามหลวงท่ามกลางแสงแดด เวลาฝนตกประชาชนก็ไม่ย่อท้อ ยังคงยืนเข้าแถวรอด้วยจิตใจที่มุ่งมั่น

มีประชาชนมาแจกอาหาร และมาเสียดสละกันมากมาย **ชุมชนสันตืออโศก**และ**ชุมชนปฐมอโศก** ก็ไปแจกอาหารมังสวิรัตด้วย ซึ่งไปแบบไม่เป็นทางการ พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ให้ใช้ชื่อว่า **โรงบุญ ถวายอาลัยในหลวงร.๙ เริ่มไปแจกตั้งแต่วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๙** หลังจากวันเสด็จสวรรคต ๓ วัน **พอวันที่ ๒๔ ตุลาคม เริ่มไปแจกอย่างเป็นทางการ** โดยพ่อท่านให้ใช้ชื่อว่า **โรงบุญกองทัพธรรม**

แรกๆมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยมาก ต้องย้ายที่ย้ายเต็นท์บ่อยๆ สถานที่คับแคบ การทำงาน ลำบากมาก หลายๆอย่างต้องทำไปจากสันตืออโศกและปฐมอโศก **เจ้าหน้าที่กอร.รส.**(กองอำนวยการร่วม รักษาความสงบเรียบร้อยบริเวณโดยรอบพระบรมมหาราชวัง ประกอบด้วย ๕ หน่วยงานคือ สำนัก-

พระราชวัง กองทัพบก กรุงเทพมหานคร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และจิตอาสาเพื่อพ่อ ที่อยู่หอประชุมธรรมศาสตร์(Volunteer for dad)) ที่ดูแลก็ยังไม่ค่อยรู้จัก ต้องเอาคำที่พ่อท่านให้เป็นหลักใจ ตอนที่ประชุมเตรียมงาน เอามาใช้ในการประสานและทำงานครั้งนี้อย่างเต็มที่ พ่อท่านบอกให้พวกเรา

ไปอย่าง “อ่อนน้อมถ่อมตน เป็นคนรับใช้” และ “ความบริสุทธิ์เท่านั้นที่จะชนะทุกสิ่งทั้งโลกในที่สุด” ซึ่งเราต้องใช้คาถานี้อย่างเต็มกำลัง บริการอย่าง เป็นผู้ให้ที่ไม่เรียกร้อง ไม่ต่อรอง ทำด้วยใจ ประชาชนจะมากแค่ไหน เราก็พร้อมทำอาหาร บริการเต็มที่เต็มที่ **ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พล.ต.อ.อัศวิน ขวัญเมือง** ตัวแทนจากกอร.รส.มัก คอยมาดูแลให้ความช่วยเหลืออยู่ประจำ และยังมี

ตัวแทนของผู้ว่าคือ**คุณแนน(นางชนิษฐา โพธิ์เงินนาค)** ก็คอยมาประสานงานอำนวยความสะดวกให้ ช่วงนั้นประชาชนต้องยืนเข้าแถว ไม่มีเก้าอี้บริการ แถวยาวมาก ไม่ว่าจะเป็นช่วงเวลาเช้า สาย บ่าย ค่ำคืน หรือย่ำรุ่งก็จะเห็นประชาชนเข้าแถวยาว มารอคิวอย่างใจจดจ่อข้ามวันข้ามคืน ยิ่งเสาร์อาทิตย์ยิ่งแน่นมาก ฝนตกแดดออกก็ไม่หวั่น **คนเข้าแถวต้องรักษาคิวของตัวเอง ไม่สามารถที่จะออกมาเอาอาหารได้ พวกเราก็เอาอาหารใส่กระทงใส่ภาชนะไปบริการให้ในแถวเลย** เห็นความ ยาวนานของการเข้าแถว และสภาพที่ต้องทนต่อความหิวและความร้อน

ช่วงที่ ๒ ช่วงต้นเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๙ เป็นช่วงที่มีการปรับปรุงสถานที่ **ทาง เต็นท์ มีเก้าอี้ให้นั่งรอ ประชาชนจะสะดวกสบายขึ้น มีการจัดระเบียบการเข้าคิวให้ดีขึ้น**

ช่วงนี้ประชาชนเดินทางมาสนามหลวงประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ คนต่อวัน ทาง กทม. จึงมีการ ปรับปรุงสถานที่เพื่อต้อนรับประชาชน มีการทางเต็นท์ขนาดใหญ่ ๑๐x๒๐ เมตร จำนวน ๗๒ หลัง ที่สนามหลวงฝั่งทิศเหนือ มีการจัดระบบการเข้าคิว แบ่งเป็นสิบสามชุด ตั้งชื่อที่หัวเต็นท์เป็นอักษร ก ถึง ซ ประชาชนได้รับความสะดวกสบายมากขึ้น ไม่ต้องโดนแดดโดนฝน จัดเก้าอี้ให้นั่งรอ มีพัดลม และทีวีฉายพระราชกรณียกิจ ซึ่งจะรองรับประชาชนได้ถึง ๒๐,๐๐๐ คน ย้ายการบริการอาหาร และ

หน่วยบริการต่างๆซึ่งอยู่ทางฝั่งทิศใต้ มาอยู่ทิศเหนือที่จัดใหม่ทั้งหมด รอบๆที่เป็นทางเดินก็มีการกางเต็นท์ ประชาชนจะได้เดินอย่างไม่โดนแดดโดนฝน ส่วนทางฝั่งทิศใต้ก็จะมีการเตรียมพื้นที่ที่จะสร้างพระเมรุมาศ

เมื่อโรงเรียนกองทัพธรรมย้ายเต็นท์มา ได้อยู่ตรงข้ามมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ติดกับมูลนิธิร่วมกตัญญู และได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบดูแลอาหารที่เต็นท์ ก กับ ข ด้วยกัน **ช่วงนี้ทำอาหารที่เต็นท์ แล้วจัดใส่กระถงใบตองหรือภาชนะ แล้วนำไปบริการประชาชนในแถว ที่เต็นท์ ก และ ข ตั้งแต่ตี ๔ ครึ่ง ถึงประมาณ ๒ ทุ่ม ถ้าประชาชนมากก็อาจอยู่ถึง ๓-๔ ทุ่ม**

สถานที่ยังคับแคบ จึงต้องหุงข้าวจากสันตือโคกส่งมาประมาณวันละครั้งต้น นักเรียนสัมมาสิกขาช่วยกันเพาะถั่วงอกส่งมาวันละประมาณ ๑๐๐ ก.ก. เราบริการอาหารประมาณวันละ ๓๐,๐๐๐ กระถง

ผู้ว่าฯกทม. พล.ต.อ.อัศวิน ตั้วแทน กอ.ร.ร.ส. จะดูแลความเรียบร้อยต่างๆ มักจะแวะมา

ดูแลโรงบุญกองทัพธรรมประจำ **เราจะจัดอาหารมังสวิรัตให้ท่านและภรรยา(คุณเล็ก-นางวาสนา ขวัญเมือง)รับประทานอยู่บ่อยๆ** เตินท์แจกอาหารของกทม.ก็อยู่ใกล้ๆ จึงช่วยเหลือค้ำคูณกันเป็นอย่างดี คุณเล็กจะมาช่วยแจกอาหารอยู่เป็นประจำ ตอนเย็นเวลาอาหารไม่พอแจกประชาชน คุณเล็กก็จะมาบอกให้ช่วยทำเพิ่ม ชาวตฤติบมาให้เพิ่ม ให้ช่วยทำอาหารแจกต่อ

ช่วงที่ ๓ มีการเปลี่ยนแปลงให้โรงครัวที่ทำอาหารแจกตทำและงดแจก ให้ออกจากสนามหลวงทั้งหมด ตั้งแต่วันครบร้อยวันของการเสด็จสวรรคต คือ **วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๐** **รัฐบาลมอบหมายให้ทหาร ตำรวจ และกระทรวงต่างๆหมุนเวียนกันมาดูแลประชาชน โดยให้จัดหาอาหารกล่องมาบริการ ไม่มีการทำอาหารที่สนามหลวง** แต่ยังมีโรงครัวต่างๆ ๑๓ เจ้า ที่ยังยืนหยัดต้องการทำอาหารแจกจนถึงวันถวายพระเพลิง ผู้ว่าฯกทม. จึงจัดหาสถานที่ให้ และตกลงเลือกกันได้ **ที่บริเวณหลังรูปปั้นพระแม่ธรณีบีบมวยผม** กลุ่มต่างๆจึงได้สถานที่ทำอาหารแจกกันต่อไป เริ่มตั้งครัววันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๐

วันที่ ๒๒ มกราคม กระทรวงแรกที่มารับผิดชอบดูแลประชาชน **บริการแจกอาหารกล่อง** ได้ประมาณ ๑ สัปดาห์ **ปรากฏว่าในแต่ละวันมีการทิ้งอาหารจำนวนมาก** เพราะอาหารไม่สดใหม่ จึงมีการเปลี่ยนแปลงอีกครั้ง ให้กระทรวงต่างๆตอาหารกล่อง แล้วให้ผู้ประกอบอาหารโรงครัวต่างๆ ทั้ง ๑๓ เจ้า ที่พร้อมที่จะทำอยู่แล้ว ทำอาหารแจกเหมือนเดิม โดยทำอาหารเป็นหม้อใหญ่ส่งไปจัดแจกที่เต็นท์ ก ถึง ช บริการประชาชนที่นั่งรออยู่ในแถว โดยทหาร ตำรวจ และกระทรวงต่างๆที่รับผิดชอบจะทำงานร่วมกับโรงครัวต่างๆ

ชาวกองทัพธรรมจึงได้มีโอกาสทำงานร่วมกับทหาร ตำรวจ และเจ้าหน้าที่จากกระทรวงต่างๆ ที่หมุนเวียนกันมา ช่วงนี้ยังคงงานหนักไม่แพ้ช่วงที่ ๑ และช่วงที่ ๒ และยังคงรับผิดชอบเตียงที่ ก และ ข เหมือนเดิม บริการอาหารตั้งแต่ตี ๔.๓๐ จนถึงค่ำ (ยกเว้นตอน ๑๑.๐๐-๑๓.๐๐ น. กลุ่มรวมใจทำให้พ่อเป็นผู้ให้บริการ)

โรงครัวที่แจกอาหาร ส่วนใหญ่เป็นวัด เช่น วัดหลวงตามหาบัว วัดสังฆทาน วัดหลวงปู่มั่น วัดถ้ำจุนโท วัดป่าทรัพย์ภูแว่น และกองทัพธรรมซึ่งรวมจากหลายพุทธสถาน แล้วยังมีครัวศรัทธาธรรม ครัวเจ็ลิ่ง ครัวหลวงพ่อเอกลักษณ์ ครัวศาลาอาญา ครัวมิราเคิลออฟไรท์ ครัวช่างหัวมัน

ช่วงที่ ๔ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๐ มีการรื้อเตียงที่ใหญ่สำหรับประชาชนนั่งรอคิวโซน ก ถึง ข ออกทั้งหมด เพื่อใช้สถานที่จัดพิธีวันพีชมงคล ย้ายที่ที่ประชาชนนั่งรอคิวไปอยู่ที่เตียงทางเดินที่รายรอบสนามหลวง **งดการบริการอาหารแก่ประชาชนขณะที่นั่งรอ เปลี่ยนเป็นให้ประชาชนเดินไปรับประทานอาหารที่เตียงทำอาหารที่หลังพระแม่ธรณีฯ หรือตรงประตูรั้วศาลาอาญา** โรงครัวทั้ง ๑๓ โรงก็พร้อมบริการที่หน้าเตียงของตัวเอง ช่วงนี้ประชาชนยังคงมาราบสักการะจำนวนมาก แต่จำนวนลดลง อยู่ที่ประมาณ ๒๐,๐๐๐ คน วันเสาร์อาทิตย์และวันหยุดประมาณ ๓๐,๐๐๐ คนขึ้นไป

โรงครัวกองทัพธรรมบริการตั้งแต่ ๖.๐๐ น. จนถึงประมาณเกือบ ๒๐.๐๐ น. โรงครัวอื่นๆจะเปิดบริการช้ากว่า ประชาชนสามารถเดินเลือกอาหารได้ตามชอบใจ เมื่อประชาชนต้องเดินมา

รับประทานเอง จำนวนคนที่มารับประทานจึงไม่มากเท่ากับที่ไปบริการอาหารตามแถว การทำอาหารก็ทำน้อยลงไปด้วย

ทหาร ตำรวจ และเจ้าหน้าที่จากกระทรวงต่างๆก็ยังคงหมุนเวียนกันเข้ามาทำหน้าที่ช่วยแต่ละโรงครัว และบริการตักอาหารให้ประชาชน เขาจัดเวรกันเป็นสองกะ กะเช้าตั้งแต่ตีสามครึ่งถึงเที่ยง กะสองเที่ยงถึงค่ำ กลุ่มกะเช้าบางที่ครัวต่างๆก็ยังไม่เปิด **ครัวกองทัพธรรมเปิดตั้งแต่ตีสี่** เพื่อนๆก็จะเรียกให้มาช่วยที่กองทัพธรรม ก็เลยทำให้เจ้าหน้าที่มาช่วยเราเยอะในตอนเช้าตรู่

เจ้าหน้าที่จากกระทรวงต่างๆที่มาช่วยงาน เราจะต้อนรับและให้คำแนะนำในการทำงาน ทั้งล้างผัก หั่น เด็ด ซอย เตรียมวัตถุดิบให้กับพ่อครัวแม่ครัว เพื่อปรุงอาหารมาบริการประชาชนของพระราชธาตุตอน ๖ โมงเช้า **อาหารที่ทำหลักๆจะมีข้าวแกง อาหารจานเดียวประเภทข้าวและเส้นต่างๆ ผลไม้ ขนมหวาน** เราจะให้เจ้าหน้าที่ชิมหรือรับประทานก่อนที่จะแจก จะได้เชิญชวนประชาชนได้ การบริการแจกอาหารถ้าช่วงที่ประชาชนมามาก เจ้าหน้าที่ที่บริการแทบจะไม่ได้หยุดพักเลย เราจึงต้องช่วยกันเปลี่ยนเวรกันได้พักได้รับประทานอาหาร

การได้ทำงานร่วมกัน ทำให้เรามีความเป็นพี่น้องกันมากขึ้น ทั้งกลุ่มญาติธรรม และเจ้าหน้าที่ที่มาช่วยงาน เราจะอยู่กันแบบพี่แบบน้อง **เจ้าหน้าที่หลายคนบอกว่า มาที่กองทัพธรรมแล้วเกิดความอบอุ่นประทับใจในการต้อนรับ และก็มีความเป็นกันเอง** เจ้าหน้าที่บางคนไม่เคยได้กิจกรรมการให้แบบนี้ บางคนถึงกับหลั่งน้ำตา บางคนขออาสาว่าถ้าวันหยุดทำงานจะขอมาร่วมช่วย ซึ่งทางเราก็ยินดีอย่างยิ่ง

ขณะที่เขากำลังตักอาหารบริการประชาชนเนี่ย บางคนน้ำตาซึม เพราะเกิดมาเขาไม่เคยเป็นผู้ให้เลย ไม่เคยเป็นผู้บริการเลย พอเขามาทำหน้าที่ตรงนี้ เขาเล่าว่ามันเป็นความประทับใจครั้งหนึ่งในชีวิตของเขา ปรากฏว่าเขาถามว่า ถ้าสมมติวันเสาร์อาทิตย์เขาจะมาแบบไปรเวท มาแบบเป็นจิตอาสาธรรมดา ทางครัวเรายินดีไหม เราก็ยินดี

เจ้าหน้าที่จากกระทรวงการท่องเที่ยวบางคนเล่าให้เราฟังว่า มีเจ้าหน้าที่จาก กอ.ร.ส. ระดับพันโท ที่ดูแลพวกเราในครัวต่างๆ เขาก็มาคุยเจ้าหน้าที่ว่า ถ้ามีการประกวดกัน ผมจะให้ครัวกองทัพธรรมอันดับหนึ่ง หนึ่งในด้านความสะอาด สองด้านการบริการ คำพูดคำจา ความเป็นระเบียบ

วินัย

ท่านผู้พันบุญมี อาหาร เคยชมว่า ครั้วกองทัพธรรมสะอาดที่สุด แม้แต่เจ้าหน้าที่ของกรมอนามัยของกรุงเทพมหานคร เขาก็ยกให้เราเรื่องการล้างผัก **เราล้างผักถึง ๕ น้ำ** ล้างอย่างสะอาด ไม่ใช่จุ่มน้ำขึ้นน้ำ **น้ำล้างผักยังผสมน้ำชาข้าวและน้ำส้มสายชู** เพื่อช่วยล้างสารพิษด้วย

เราได้รับการยอมรับ บางคนมาขอบคุณกองทัพธรรม บอกขอบคุณมากๆ กองทัพธรรมไปที่ไหนทำให้เขาอบอุ่นและสบายใจ เขาบอกว่าเราทำเพื่อประชาชนจริงๆ

ณ วันนี้ครั้วแต่ละครั้วเราแบ่งปันกันทุกอย่าง ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน **พอเราได้รับบริจาคของมา** เราก็จะแบ่งแจกให้กับครั้วต่างๆ **ครั้วอื่นๆพอเขาได้ เขาก็แบ่งมาให้เราเช่นกัน** ครั้วอื่นๆจะมาขอข้าวสวยที่หุงสุกแล้วที่ครั้วเราเสมอๆ ใครจะเอาที่หม้อก็มาบอกไว้ เราก็จะหุงให้ ครั้วไหนขาดอะไรก็ไปขอยืมกัน เขาก็บอกให้เอาไปเลย ไม่ต้องเอามาคืนนะ มีอะไรก็แบ่งปันกันตลอด **สาธารณโภคีเกิดขึ้นจริงๆ** ณ สนามหลวงสนามรัก

เมื่อต้องทำภารกิจต้อนรับประชาชนที่มาเคารพพระบรมศพ ทุกชุมชนของชาวโอศกหรือชาวกองทัพธรรม ต่างให้ความร่วมมือกันอย่างเต็มที่ แม้แต่ละที่จะมีภารกิจมากมาย แต่ก็ร่วมกันประชุมจัดสรรแบ่งสมาชิกมาร่วมช่วยกันทำอาหาร แม้บางชุมชนที่เล็ก ก็ยกกันมาแทบจะหมดชุมชน

ชุมชนชาวโอศกที่มาเอานาระมีทั้งหมด ๙ ชุมชน

๑. ชุมชนสันตือโศก กรุงเทพมหานคร เป็นศูนย์กลาง เป็นพื้นที่ดูแลองค์รวม วัสดุอุปกรณ์การทำอาหารต่างๆสันตือโศกมีพร้อมอยู่แล้ว การไปตั้งโรงครั้วจึงตั้งได้อย่างรวดเร็ว วัตถุประสงค์ในการทำอาหารที่มาจากชุมชนต่างๆ หรือที่มีผู้บริจาคมา ก็จะมารวมกันที่สันตือโศก เพราะขนย้ายใกล้สนามหลวงที่สุด ที่นี้จึงเป็นโกดังเก็บวัตถุดิบในการทำอาหาร ช่วงแรกๆที่เริ่มแจก อาหารหลายอย่างต้องผลิตจากที่นี่ไป โดยเฉพาะข้าวต้องเข้าเวรหุงเตรียมกันตั้งแต่ตอนเย็นจนถึงตอนเช้า แล้วจึงขนไปสนามหลวง แต่ละชุมชนที่มารับหน้าที่ก็จะมาพักค้างที่นี่ จะมีรถคอยบริการไปส่งไปรับ

๒. ชุมชนปฐมโอศก จ.นครปฐม เป็นพี่รองที่ดูแลองค์รวมร่วมกับสันตือโศก เมื่อทางสันตือโศกต้องรับงานใหญ่ ปฐมโอศกก็จะร่วมทำควบคู่กันไป เช่น ต้องทำข้าวห่อไปส่งที่สนามหลวง ๕,๐๐๐ ห่อ ปฐมโอศกและสันตือโศกก็จะแบ่งกันทำ เพราะทั้งสองชุมชนนี้ใกล้สนามหลวงที่สุด การรับงานต่างๆจึงช่วยแบ่งเบากันได้ เมื่อสันตือโศกต้องทำกระทงไปตองส่งที่สนามหลวงทุกวัน ปฐมโอศกก็ร่วมด้วยช่วยกันทำส่งทุกวันเหมือนกัน การทำงานจึงมีพลังมีมวล ไม่ทอดทิ้งกัน ชาวชุมชนปฐมโอศกและเครือข่ายใกล้เคียงจะช่วยกันปลูกผักพืชต่างๆ เพาะเห็ด ทำแจก๊วย ฯลฯ ร้านค้าของชุมชนจะบริจาคของแห้งวัตถุดิบในการประกอบอาหารให้อยู่เสมอๆ

๓. ชุมชนราชธานีโอศก จ.อุบลราชธานี ชาวบ้านราชเป็นหน่วยพร้อมลุย งานนี้จึงไม่พลาดโอกาสในการทำดี รวมพลังกันมาช่วยหลายสิบคน แต่ละรอบที่มาร่วมบ้านราชมักจะได้เจองานหนัก เป็นช่วงที่ประชาชนมากันจำนวนมาก ต้องคัดกระทะต่อกระทะ หม้อต่อหม้อ จนแม้ครั้วแทบไม่มีเวลากินข้าว ชาวบ้านราชเคยทำสถิติทำอาหารจำนวนมากถึง ๗๒ หม้อเบอร์ ๕๐ วันนั้นเป็นวัน

มาชมชาด้วย ชาวบ้านราชมีเนื้อที่การทำกสิกรรมมาก จึงส่งพืชผักมาให้เสมอๆ ช่วงที่แดงโสมสุก ประชาชนที่สนามหลวงก็จะได้รับประทานแดงโสมไร้สารพิษด้วย

๔. ชุมชนภูผาฟ้า จ.เชียงใหม่ ต้องปิด**ชมร.ชม.**(ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขา เชียงใหม่) เพื่อภารกิจสำคัญมาร่วมบุญร่วมกุศลที่สนามหลวง ยิ่งช่วงแรกๆที่การจัดสรรยังไม่ลงตัว ภูผาฟ้าก็จะปักหลักอยู่ช่วยตลอด บางชุมชนมีสมาชิกน้อย ภูผาฟ้าก็ไม่พลาดโอกาสเข้าไปร่วม ด้วยเสมอ เวลามีรถมาก็จะเอาพวกผลไม้ พืชผัก มาร่วมด้วย ทั้งจากที่ปลูกเองและจากเครือข่าย

๕. ชุมชนคีรีระอโคก จ.คีรีระเกษ มักจะได้เป็นหน่วยบุกเบิก เมื่อมีการย้ายสถานที่ มักจะเป็นวาระของคีรีระอโคกพอดี จึงได้รับบุญหนักขนย้ายข้าวของ จัดสถานที่ ชุมชนและเครือข่าย ก็จะส่งพืชผัก ข้าว มัน ฯลฯ ส่งมาให้เสมอ

๖. ชุมชนสีมอโคก จ.นครราชสีมา จะมีชาวชุมชนอื่นๆใกล้เคียงร่วมด้วย เช่น **ชุมชน หินผาฟ้า** **วังน้ำเขียว** **เมฆาโคก** **บุรีรัมย์โคก** **เลยลัดโคก** **เลไลย์โคก** **ดินหนองแดนเหนือ** **แก่นอโคก** คนในชุมชนสีมอโคกมีจำนวนน้อย จึงบอกข่าวไปยังเครือข่าย พอถึงวันรับงานกลับเป็น ชุมชนที่มีคนมาร่วมมากที่สุด ครั้งแรกที่มารับงานมาช่วยกันถึงร้อยละกว่าคน ยอมทิ้งงานทั้งการมาร่วม เติร์ทที่ดับแคบจึงอบอุ้มด้วยน้ำใจของผู้มีใจ มาพร้อมกับพืชผักธัญญาหารต่างๆ เอกลักษณ์ของวาระ ของสีมอโคกคือ **ผัดหมี่โคราช** ที่ผัดออกมาร้อนๆกระหะต่อกระหะ เป็นที่ชื่นชอบของประชาชนทั่วไป

๗. ชุมชนศาลือโคก จ.นครสวรรค์ เป็นชุมชนที่มี**สว.**(ผู้สูงวัย)เป็นประชากรหลัก แม้จะเป็นชุมชนเล็ก มีชาวชุมชนไม่กี่คน แต่ก็รวมใจกับเครือข่าย เช่น **ชาวพิษณุโลก** **ชาวเพชรบูรณ์** ฯลฯ มาร่วมด้วยใจที่เต็มร้อย หลายคนนั่งรถไฟลากกระเป๋าตัวเอง พลังของชาวศาลือโคก **แม้จะเป็น สาว(เหลือ)น้อย หนุ่ม(เหลือ)น้อย แต่พลังก็ไม่แพ้ชุมชนอื่นๆ** แม้จะต้องนั่งเหยียดแข้งเหยียดขา ทำงานก็ตาม แกรมมีอารมณ์ขัน คุยกันสนุกสนาน ทำงานอย่างเบิกบาน คนเฒ่าคนแก่จากศาลือโคก บอกว่า ทรายไต่ที่ยังเดินได้ทำนาก็จะมาร่วมทำอาหารแจก

๘. ชุมชนทะเลธรรม จ.ตรัง เป็นชุมชนที่เล็กมาก มีสมาชิกอยู่ในชุมชนไม่กี่คน แต่ชาวใต้ ไม่ทิ้งกัน มีการประสานงานชักชวนกัน จนมี**ชาวใต้หลายจังหวัดมาร่วมช่วยหลายสิบคน** กลายเป็น กลุ่มใหญ่ และปฐมอโคกซึ่งเป็นพี่เลี้ยงก็จะช่วยดูแลร่วมด้วยเสมอ เมนูเด็ดของชุมชนนี้คือ **ข้าวย่าน-ปักข์ใต้ ผัดหมี่กระตือรือรสรสขลาคั่วกลิ้ง แกงไตปลา** ฯลฯ

๙. จิตอาสามูลนิธิแพทย์วิถีธรรม อาจารย์หมอบเขียว(ดร.ใจเพชร กล้าจน)ประธานมูลนิธิ ได้ชักชวนจิตอาสาจากจังหวัดต่างๆให้มาร่วมงานบุญงานกุศลครั้งนี้ จิตอาสาจึงเป็นกลุ่มใหญ่ที่เอากาละรับงาน ในช่วงบ่ายถึงค่ำของทุกวัน ในวันที่ประชาชนมากันจำนวนมาก จิตอาสาที่สู้ไม่ถอย เพิ่มพลังร่วมกันทำอาหารให้ประชาชนได้อิ่มท้อง แม้จะค่ำมีด ๓-๔ ทุ่ม กำลังใจยังเต็มเปี่ยม จิตอาสาจะมีตัวหลักที่มาอยู่ประจำ และจะมีจิตอาสาจากภาคต่างๆหมุนเวียนกันมาช่วย ทำให้ทำงานได้อย่างยาวนาน นอกจากนั้นจิตอาสาบางคนก็จะทำอาหารมาร่วมแจกเสมอๆ บางคนก็เอาข้าวของ วัตถุติดมาร่วมบริจาค **ทุกวันที่เสร็จการทำงานแล้ว ก่อนกลับจะมีการประชุมร่วมกัน เพื่อปรับปรุง แก้ไขได้ทันเหตุการณ์** สร้างความรักความสามัคคีให้กับหมู่กลุ่ม เป็นเอกลักษณ์ที่ทำมาอย่างต่อเนื่อง

สิ่งหนึ่งที่เป็นที่นิยมมากคือ **น้ำโคลโรฟิลล์**ที่จะมีบริการประจำตลอด ตั้งแต่เช้าจนค่ำ เป็นที่นิยมของประชาชนและเจ้าหน้าที่หน่วยงานต่างๆ เป็นน้ำสมุนไพรที่มีประโยชน์ บางคนมาดื่มแล้วหายเป็นโรคมะเร็งได้ด้วย

เวลาแต่ละชุมชนมารับงาน **สมณะสิกขมาตุ**ที่อยู่ประจำแต่ละชุมชนนั้น ก็จะมาร่วมด้วย ตอนเช้าท่านจะบิณฑบาตแถวนั้น งานไหนที่ท่านช่วยได้ท่านก็จะช่วยทำ มาให้กำลังใจ ทำให้พวกเราอบอุ่น **พ่อท่าน**ก็ไปเยี่ยมให้กำลังใจ และติดตามข่าวอยู่เสมอ **ส่วนคุณลุงจำลอง(พลตรีจำลอง ศรีเมือง)**ก็มาให้กำลังใจอยู่เรื่อยๆ เวลาคุณลุงมาจะมีประชาชนมาขอถ่ายรูปด้วยจำนวนมาก

การที่ชาวกองทัพธรรมสามารถแจกอาหารได้ตลอดทั้งปี เป็นเพราะแต่ละชุมชนแต่ละกลุ่มช่วยกันลงขัน ช่วยกันผลิตวัตถุดิบ หลายๆที่บริจาคผักส่งมาให้ประจำ และตั้งใจปลูกเพื่อส่งมาให้ โดยเฉพาะหัวมันข้าวโพดหนึ่งใหม่ๆบริการประชาชน ก็เป็นน้ำพักน้ำแรงที่พวกเราช่วยกันเพาะปลูก ผลไม้บริจาคกันเป็นคันรถส่งเข้ามาให้ **ผลผลิตแห่งพลังรักที่ส่งเข้ามาเป็นพลังที่บริสุทธิ์ ไม่ใช่สารเคมี ไร้อาหารพิษ ทำด้วยใจ ส่งมาที่สนามหลวงสนามรัก**

นอกจากนั้นยังมี**ประชาชน**ที่อยากร่วมแสดงความรักด้วยการบริจาคอาหาร ขนม ข้าวของ วัตถุดิบต่างๆ นำมาให้ หรือมาบริจาคที่โรงพยาบาลกองทัพธรรมมากมาย จนเราไม่อาจจะกล่าวชื่อได้หมด

อย่างข้าวสวยที่เราบริการทุกวัน **เราไม่เคยต้องซื้อข้าวเจ้าเลย เป็นน้ำใจล้วนๆ มาจากชุมชนหรือจากประชาชนนำมาบริจาคให้อย่างสม่ำเสมอ** ช่วงหลังนี้ทางแพทย์วิถีธรรม อาสาแสดงความประสงค์ขอบริจาคข้าวให้ตลอด

จนกว่าจะเลิกแจก เป็นข้าวอินทรีย์จากโรงสีของแพทย์วิถีธรรม

เราก็คือประชาชนของพระองค์ท่าน เราเป็นเศษเสี้ยวธุลีหนึ่งในรัชกาลนี้ ที่เราจะตอบแทนพระองค์ท่าน

♥ **ทีมงานข่าวโลก**

ดอกดาวเรือง ริมทาง ข้างคูน้ำ
 เหลืองอร่าม งามนัย สดจักษ์เห็น
 ได้พิรุณ อุ่นอาบ งามกระเซ็น
 จึงงามเด่น เช่นดอกไม้ สุราลัย
 ที่สดสวย ด้วยสองมือ ถือจอบเสียม
 บวกใจเบี่ยม ด้วยรักยิ่ง กว่าสิ่งไหน
 ให้ดาวเรือง สีสเหลืองดอก บอกความนัย
 ว่าดวงไทย อาลัยองค์ พระทรงธรรม์

❀ ผศ.บัวเงิน พาทีกาน

เดินตามรอยมีท้อดำพ่อสอน
 อ่า่านองนอนความรัฐชาติไน้
 ทัศนนาแดนันเวตประเทศไทย
 ปณิธานจิ่งใหญ่ได้รู้ทำ

จีตแนนทางอ่า่านั้นลางปีแล้ว
 ปลุกฝิ่งแนนรากไทยไน้ดมทำ
 ไซ้แต่จอตเอาจิตมาติดจำ
 แต่เราข้ำเราเริ่มเพิ่มวิชา

อยู่กั้บดินเนั้นดินเป็นนุ้มนทรรพ์
 มอองแล้วจ้บวิเดระน้เพาะคุณด่า
 เมื่อปลุกท้ชมิได้. ไซ้ปัญญา
 แก้ปัญหากันไปไม่นึ่งนอน

เนั้นเนื่อท้ทำกินสิ้ประโยชน
 เปลี่งนไน้เป็นรูงโรจนเอาไว้ก่อน
 แบ่งออกเสิงสิ้ส่วนชวนแบ่งทอน
 แล้วเสริมช้อนทฤษฏีใหม่ได้ทำกิน

เศรชฐกิจทอเพิงบเล็งบชัทรอด
 ท้บองตนเองตลอดปลอดอนนี้สิ้
 ทอประมาณมีเนตุผลบนเอาจิด
 ภูมิคุ้มกันถวิลจิบดีงาม

ได้ดีบงลักแนนทางท้บสามนี้
 มานลางปีเป็นบาทบทนมดดำถาม
 แล้วปลุกรากแ่นดินเต็มถีนตาม
 บนนิยามของพ่อขอต่อเอง

❀ สิริวดี

www.Aromklon.com

ขอแผ่นดินร่มเย็นตั้งเป็นอยู่
คอยคำขูบองไทยให้พ่อปลื้ม
รักษาชาติศาสนาอย่าได้ล้ม
หยิบและยืมปันน้ำใจให้แกกัน..

คำพ่อสอนนกสอนเขียนเรียนไม่หมด
อ้าและอดตำเนินไปให้คงมั่น
รู้จักตนพอเพียงเลี้ยงชีพ
ลูกตั้งมั่น..ขอเป็นข้ารองพระบาททุกชาติไป

๙๙ ต้นตระกูลรานต์

www.Aromklon.com

จาก“ยามเย็น” จวบ“ยามค่ำ” ยังจำได้
หนาวจับใจ ไร้“สายลม” ของ“ลมหนาว”
ยิ่ง“ค่ำแล้ว” “แสงเทียน”ไหว ใจรานราว
มันแตกร้า ไอ้วา “ชะตาชีวิต”

“พระมหามงคล” เสด็จสวรรคต
น้ำตานัน คล้าย“สายฝน” ท้นดวงจิต
“อาทิตย์อัสดง” แผลงหล้า พามืดมืด
“แว่ว”แต่ทุกซ์ ทุกสารทิศ สะอื้นอึ้ง
แม้“เมื่อโสมส่อง”ฟ้า นภากระจ่าง
แต่ในใจ “ไร้จันทร์”สว่าง จะส่องถึง
“แผ่นดินของเรา” พระกรุณา ยังตราตรึง
ถวายเป็น ซึ่ง “ดวงใจกับความรัก”

คือ“แก้วตาขวัญใจ”ชาติ ราษฎร์“รัก”ยิ่ง
“ไกลรุ่ง”แล้ว ขอทุกสิ่ง ซึ่งประจักษ์
ในวันวาน เป็นเพียง“ฝัน” อันร้ายนัก
จงความจริง “เตือนใจ”ักดี “รักคืนเรือน”
แต่มีอาจ เกิด“ความฝันอันสูงสุด”
ถึง“ยี่มสี่” ทุกข์มีหยุด ดุจดเหมือน
“ในดวงใจนิรันดร์”กาล วาน“แสงเดือน”
ทูล ๕ เยือน สวรรคาลัย “ไกลกังวล”

๙๙ ผศ.ดร.จิณดิษฐ์ ละออปกษิม

คณะครุศาสตร์ จุฬาฯ

จดหมาย

จากญาติธรรม

สังคมแม่เด็กรุ่นใหม่ขาดแบบอย่าง

ในกรณีที่ต้องดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมยุคนี้ ซึ่งพ่อท่านบอกว่า ตัวอย่างที่ดีมีค่ากว่าคำสอน นั้น เด็กรุ่นใหม่จะหาตัวอย่างที่ดีได้จากที่ไหน เพราะไม่ว่าสังคม นักการเมือง หรือสังคมสงฆ์ มีแต่เรื่องไม่ดี แล้วเมื่อสังคมเป็นแบบนี้แล้ว เราจะทำจิตอย่างไรให้เข้าใจสภาพที่เกิดขึ้นจริงในสังคม

- ผู้สงสัยติดกับในวัฏฏสงสารกำลังหาทางออก

- ประการแรกตัวเราต้อง“ได้”ความดีนั้นๆ(ละโงงโงธหลง)ให้ได้ก่อน ด้วยการพากเพียรเต็มที่ ทำดีที่สุดเท่าที่สติปัญญาความสามารถเราจะทำได้ ประการต่อมาฝึกเข้าร่วม“รวมหมู่รวมกล่ม” กับผู้อื่นเพื่อทำความดี ความดีก็จะยิ่งเพิ่มพลัง เพิ่มฤทธิ์ ส่วนอีกประการหนึ่งคือฝึกเผยแผ่ความดีนั้นผ่านการสื่อสาร ยุคนี้มีสังคมออนไลน์ นับเป็นช่องทางกระจายข่าวความดีความประเสริฐได้ หรือจะบอกเล่าผ่านมายังสื่อหนังสือถึงการปฏิบัติตนที่เป็นรูปธรรมของการลดละกิเลส ก็ย่อมได้กระจายความเจริญยิ่งๆด้วย

ส่วนจะได้ผลกับสังคมวงกว้างแค่ไหนใครจะได้รับผลกระทบที่ดีนั้นก็คงต้อง“ได้เท่าที่ได้” อย่าคาดหวัง อย่าห่อเหี่ยวหมดกำลังใจ

กติกามารยาทอยู่โศก

ผมได้รับสารโศกอันดับที่ ๓๔๓ พ.ศ.-ก.ศ.'๕๙ และทุกฉบับที่ส่งมาขอบคุณมากครับ **พร้อมนำความคิด/คำสอนของพ่อท่านมาใช้กับชีวิตประจำวัน** ผมเคยได้เข้าไปสัมผัสสมัยผมทำงานอยู่ที่บางเขน ปี ๒๕๔๗-๒๕๕๕ หลังจากย้ายมาทำงานที่ระยองเป็นบ้านอยู่ปัจจุบัน ก็ไม่ได้เข้าไปอีกเลยครับ เคยเข้าไปทำกิจกรรมร่วมกับพวกโศก ฟังคำบรรยายธรรมะพ่อท่านและ**ได้ปรึกษาปัญหา**กับ**ท่านสมณะหลายรูป** ทำให้ข้อข้องใจที่สงสัยและทำให้ความไม่สงบในจิตใจคลายกังวลลงสงบ ซึ่งนับว่ายังมีบุญที่ได้มาพบกับสิ่งประเสริฐเหล่านี้ พบคำสอนให้เกิดสติปัญญาเพื่อนำไปใช้ในชีวิต การทำงานกับครอบครัว อยู่อย่างพอเพียง ไม่ฟุ้งเฟ้อ ได้ทบทวนดูจิตใจตัวเอง ซึ่งสิ่งเหล่านี้ผมได้อานิสงส์จาก**“สันตโศก”** ทั้งนั้น

ถ้าบั้นปลายชีวิตผม ก็อยากไปอยู่สันตโศกอีกครั้ง คือ หยุดทุกอย่าง อยากใช้ชีวิตเพื่อส่วนรวมและทำประโยชน์ต่อสังคม **ซึ่งผมอยากทราบแนวทางที่จะดำเนินการเข้าไปอยู่ร่วมกลุ่ม** ขอคำแนะนำด้วยครับ

และผมจะขอยึดแนวปฏิบัติตนตามคำสอนของพ่อท่าน และข้อคิดต่างๆที่ได้จากการอ่าน**สารโศก** เพื่อมาประยุกต์ใช้กับการบริหารจัดการทำงานและด้านอื่นๆ

- โอสถ ปิ่นปลื้มจิตต์ อ.เมือง จ.ระยอง

:- สามารถเริ่มปฏิบัติพื้นฐานของการมาอยู่ในหมู่กลุ่มได้ตั้งแต่อยู่ที่บ้าน ลดละสิ่งเก็นจำเป็นให้เรียบง่ายเบาภาระส่วนตน **ลดกิเลสระดับศีลห้า กิณมังสวิรัต(ระดับบริสุทธิ์) เลิกอบายมุข และลองฝึกเข้มข้นขึ้นในระดับศีลแปด กิณลดมือ เว้นเรื่องร้องรำประดับตกแต่ง นอนง่ายอยู่ง่าย และขยันทำงานเสียสละ หัดอ่านสภาวะจิตขณะกระทบผัสสะ และปรับจิตล้างกิเลส ทำเช่นนี้เสมอ** เมื่อพร้อมมาอยู่ปฏิบัติธรรมในหมู่กลุ่มก็ขออนุโมทนา

คนสนใจอโศกที่เปอร์เซีย

ผมต้องขอยอมรับว่าในการปฏิบัติธรรมไม่ได้ทำไหว แต่ก็พยายามปฏิบัติตามที่อ่านหนังสือที่ได้รับ และฟังธรรมพ่อกันแทบจะทุกวันเวลาเย็นและเวลาตีห้า ที่เป็นเช่นนี้เพราะยังครองเรือนอยู่ และยังเลี้ยงสุนัขอยู่ แต่ก็ทำใจทั้งที่รู้ว่ามันผูกพัน

เมื่อปฏิบัติตามที่ท่านสอน สภาพจิตใจก็ดีขึ้น ปล่อยวางไปตามที่ปฏิบัติ ไม่เหมือนเมื่อครั้งยังรับราชการ เดี่ยวนี้เรื่องลาภ ยศ สรรเสริญ ก็ปล่อยวาง โลก โกรธ ก็ลดลง จะค่อยเพียรไปเรื่อยๆ

ข้อคิดเห็น : ชาวอโศกลองออกแบบสำรวจประชาชนส่วนใหญ่ว่าสนใจหรือดูที่วิญญูนิยมที่เปอร์เซีย หนังสือธรรมะของพ่อท่านคนสนใจอาน์ที่เปอร์เซีย คำสอนของพ่อท่านที่ถูกต้องตามพระไตรปิฎกกับคำสอนของพระที่สอนไม่ถูกต้องอยู่ เดี่ยวนี้คนเชื่อคนศรัทธาอันไหนมากกว่า

- ธงชัย รัตนศิลป์

:- คนนิยมเอาตามโลกยะหรือคนนิยมเอาโลกุตระกว่ากันนั้น ไม่น่าจะตอบยาก เพราะ สารขันธ์“โลกุตระ”จริงๆ มันขัดแย้งความรู้และความนิยมของคนที่ดีดยึดอยู่ในความเป็น“เทวนิยม” อย่างทวนกระแส (จากหนังสือรู้คนขงสุข ฐุดกขงสตัว หน้า ๒๒/สมณะโพธิรักษ์)

ตัวเราแต่ละคนนั้นแหละที่ต้องสำรวจเปอร์เซียความสนใจในโลกุตระว่าอยู่ในระดับ เชื่อถือ เชื่อฟัง และถึงขั้นเชื่อมั่นในธรรมที่มีอยู่ในตนแล้ว แต่ไหนๆ เพราะเราจะได้ความพ้นทุกข์ก่อนใคร

นำไปปฏิบัติและเขียนแบ่งปันต่อ

หมู่บ้านที่อยู่เป็นชนบทซึ่งหาหนังสืออ่านยาก และไม่มีเครื่องมือสื่อสารอะไรนอกจากโทรศัพท์แบบเก่า ที่วัดประจำหมู่บ้านก็ไม่ได้สอนธรรมะ สารอโศกจึงเป็นทางเลือกที่ดีมาก ได้รับข่าวสาร ได้อ่านธรรมะและนำมาฝึกฝนปฏิบัติ และนำข้อมูลมาเขียนแบ่งปันให้กับหนังสือที่เขียนคอลัมน์ประจำ(สวรรค์บนพื้นพิภพขององค์การศาสนาควิเวศเดียว)

- ปฐวี ทิศรักษ์ อ.พิมาย จ.นครราชสีมา

:- งานเขียนที่เป็นสาระจะ ดึงสิ่งที่สื่อแสดงความจริง มีเนื้อหาของความดี ความถูกต้อง เป็นคุณค่าประโยชน์ เป็นไปเพื่อความพ้นทุกข์(อาริยสัจ) และเป็นไปได้แน่ ไม่ใช่ฝันเพื่องานเขียนลักษณะนี้จะทวนกระแสกับ“ทุนนิยม” การปฏิบัติที่ฝึกฝนจนตนเองเข้าถึง “ความจริง” หรือมี“ความจริง”ได้ตามความรู้นั้นๆแล้ว อย่างเต็มใจ แม้จะยังไม่สมบูรณ์ ก็ยังได้ชื่อว่าเป็นผู้เผยแผ่ความจริง สาธุ!

ไม่รู้จะตอบแทนเช่นไร

กระผมเป็นสมาชิกสารอโศก ดอกหญ้า ดอกบัวน้อย มานานมาก ได้อ่านทุกเล่มที่ทางกองบรรณาธิการกรุณาส่งไปให้ ต้องขอบพระคุณเป็นอย่างสูง กระผมอ่านหนังสือสารอโศกเป็นหลักติดตามธรรมะของชาวอโศกอย่างต่อเนื่อง **กระผมจะติดตามธรรมะของสมณะโพธิรักษ์ตลอด**

ข้อปฏิบัติที่ได้ เช่น กินมังสวิรัต ทำเกษตรอินทรีย์ ทำน้ำหมักชีวภาพ กินอาหารเป็นมื้อไม่จุบจิบ กินอาหารรสจืด ไม่กินน้ำเปรี้ยว น้ำหวาน น้ำอัดลม เหล้าเบียร์ อบายมุข

ถ้าไม่อ่านหนังสือชาวอโศก ฟังธรรมะจากสมณะโพธิรักษ์ จะไม่รู้เลยว่าบุญ คือการชำระกิเลส แม้เราจะอยู่ที่ไหนก็สามารถปฏิบัติธรรมได้ อย่าทำชั่ว อย่าตามใจกิเลสนั้นๆ เรียกว่าการ **รักษาศีล**

ก็ขอขอบคุณท่านผู้ส่งหนังสือไปให้กระผมอ่าน **ไม่รู้จะตอบแทนเช่นไร**

- ยอดปลั่ง พืพ่วนนอก อ.เฉลิมพระเกียรติ จ.บุรีรัมย์

:- การปฏิบัติตนจนไม่ผละถอย กินใช้ไม่ฟุ่มเฟือย เท่ากับเป็นการสงวนทรัพย์ากรให้สังคม ฝึกฝนตนในทางไม่เอาเปรียบ มีแต่สละคืนให้สังคม ใช้ชีวิตยืนยัน “บุญนิยม” ชำระกิเลสตนอยู่เป็นปกติ นับได้ว่า...ตอบแทนแล้ว มีจิตกตัญญูต่อศาสนาแล้ว

ขอบคุณที่ให้เกียรติเป็นสมาชิกมายาวนาน

อาตมาเวลานี้เข้าสู่วัยชรา สติปัญญาเสื่อม ความจำไม่ดี ปฏิบัติกิจพระบวรพร่อง อาตมาขอภัยสารอโศกและดอกหญ้า ได้รับทุกฉบับ การตอบรับคงบวรพร่องมาก เพราะความหลงลืม และมีอาพาธด้วยโรคเบาหวานด้วย เวลาเหลือน้อยลง ขณะนี้อายุ ๘๒ สายตาก็เสื่อมมาก ถ้าหากทางกองบรรณาธิการจะพิจารณาจัดส่งสารอโศกและดอกหญ้า อาตมาก็เห็นด้วย จะไม่ว่าอะไร **ขอบคุณที่ให้เกียรติอาตมาให้เป็นสมาชิกมายาวนาน**

ขอเจริญพร

- พระครูกิตติ สารการ

:- ลายมือของพระคุณเจ้าเขียนมาด้วยความบรรจงมาก **น้อมน้อมสการขอถวายหนังสือ จัดส่งไปให้ตามปกติ** พระคุณเจ้าสามารถนำไปเผยแพร่ให้ญาติโยมนำไปอ่านต่อได้ นับเป็นเกียรติของวารสารทุกเล่มของอโศกเช่นกัน

บิฎมิเท่านี้

ได้รับสารอโศกแล้ว ปัจจุบันส่วนมากจะหาเวลาอ่านตอนตื่นนอน ในสารอโศกที่ผ่านมามีใบตรวจศีลมาด้วยเลยให้หลานไป **ข้อปฏิบัติที่ได้จากการอ่านคือได้อยู่ในศีลห้า**

ตั้งแต่มีการสอบว.บ.บ. เข้าร่วมสอบทุกปี อยู่ในเกณฑ์สอบผ่าน ๓ ครั้งแต่ยังไม่ถึงระดับได้เข็มหนึ่ง คิดว่าหลายปีที่ผ่านมาเราคงได้มีภูมิเท่านี้

จากการได้รับสื่อทางสารอโศกและชมทางโทรทัศน์ ได้พบเห็นชาวอโศก ก็ขอปฏิบัติตนตามกำลังที่มีอยู่

ขอขอบคุณในคุณงามความดีของชาวอโศก

- เอื้อน ทองแมน อ.ศิษรภูมิ จ.สุรินทร์

:- การไปร่วมงานสำคัญของชาวอโศก **ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสพัฒนาความสามารถทั้งภาคทฤษฎี(ฟังธรรม)และภาคปฏิบัติ(ลดกิเลสตน)** ได้โอกาสฝึกหัดล้างความเห็นแก่ตัวด้วยการต้องทำงานร่วมมือร่วมประสานกับคนอื่น ๆ อาริยทรัพย์ที่ได้ด้วยการลงมือนี้ มีคุณค่ายั่งยืน สัจจะ บางคนได้รับเข็มกียินดีถวายดิน เพราะเข้าใจเป้าหมายที่ตนได้เข้าถึง ใครยังไม่ได้เข็ม แต่ก็ได้ตั้งต้นความเพียรพัฒนาตน เพื่อความก้าวหน้าทางธรรมต่อไป นั้นย่อมได้สะสมมรรคผลแล้ว

ติดตามอโศกตั้งแต่ยุค “ฟังเสียงกวางน้อยบ้าง”

ผมรับรู้การปฏิบัติภารกิจ การปฏิบัติธรรม การแสดงธรรม การสั่งสอนธรรมของพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์มาตลอด และปฏิบัติตามเท่าที่ปฏิบัติได้ แต่ยังไม่ถึงกับกินมังสวิรัต

ผมเริ่มติดตามและศึกษาประวัติของท่านโพธิรักษ์และสันตอโศกมาตลอดตั้งแต่ต้นๆ ผมยังได้เก็บหนังสือชื่อ ฟังเสียงกวางน้อยบ้าง ของสันตอโศก พิมพ์ครั้งที่ ๑, ๒ เมื่อเดือนก.ค. ๒๕๓๑ และหนังสือ ถึงเวลาแล้วที่จะต้องสารภาพความจริงในความรู้ อรติ โลกนาถิกา ความริษยา เป็นเหตุทำให้โลกฉิบหาย พิมพ์ครั้งที่ ๑ เดือนมี.ค. ๒๕๓๒

ที่ผมอ้างหลักฐานอย่างละเอียดนี้เพื่อสันตอโศกจะได้เชื่อว่า ผมได้ติดตามประวัติของท่านโพธิรักษ์และสันตอโศกมาจริงตั้งแต่ต้นๆ และเก็บหนังสือไว้ นานๆก็หยิบมาอ่านครั้งหนึ่งเพื่อทบทวนความจำ

ผมศรัทธาการปฏิบัติของพ่อท่านโพธิรักษ์ และการปฏิบัติธรรมของสำนักธรรมสันตอโศกมาก **เพราะปฏิบัติอย่างเคร่งครัดตามธรรมวินัยของศาสนาพุทธ โดยไม่สะสมลาภ สักการะ ยศ ตำแหน่ง และไม่เบียดเบียนสัตว์และสิ่งที่มีชีวิต** จนแต่มังสวิรัตและผู้ปฏิบัติธรรมทุกคนก็มักน้อยสันโดษ ผมศรัทธามากๆ แต่ยังมีเหตุจำเป็นเฉพาะตนหลายอย่าง จึงมาร่วมปฏิบัติไม่ได้ แต่ก็ส่งจิตมาอนุโมทนาเสมอทุกๆครั้งที่นึกถึงและอ่านวารสาร **ผมชอบอ่านวารสารดอกหญ้ามาก** เพราะมีธรรมและเรื่องดีๆ น่าอ่าน

ผมขอขอบคุณ**มูลนิธิธรรมสันติ**และกองบรรณาธิการวารสาร**“สารอโศก”**อย่างจริงใจที่ส่งหนังสือวารสารให้อ่านตลอดมา ขอขอบคุณครับ

- ฉลวย บุญแก้ว เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ

:- นับว่าทำความรู้จักอโศกมายาวนาน **ดังนั้นความเจริญใจที่มั่นใจว่าเป็นประโยชน์ ไม่ก่อทุกข์โทษภัยกับตน ก็อย่าเพิกทิ้งไป** วันคืนล่วงเลยไปตลอด ความคุ้นเคยในธรรมควรเน้นแน่นแฟ้น

เป็นอยู่เรียบง่าย ลดส่วนเกินชีวิต

วารสาร**“สารอโศก”**และสื่อต่างๆของชาวอโศก ล้วนเป็นสื่อที่ชี้ทางปฏิบัติให้เห็นธรรมได้ชัดเจน และทำตามได้สะดวก มีสื่อที่เหมาะสมกับวัยแต่ละระดับของผู้ปฏิบัติได้ต่างกัน เช่น **“ดอกหญ้า”**ก็เหมาะกับผู้ปฏิบัติในระดับกลางๆ **“ดอกบัวน้อย”**มีรูปแบบเนื้อหาที่สื่อออกมาสำหรับเด็กและผู้ที่ชอบรูปการ์ตูน

ข้อปฏิบัติที่ได้จากการอ่านสื่อต่างๆนั้น นับตั้งแต่เกิดกับตนเองก็ได้**แนวในการกินอาหารว่า** ควรกินเพียงเพื่อใช้ในแต่ละวัน ไม่ควรกินเกินการใช้พลังงานของร่างกาย และถ้ามีอาหารมากก็แบ่งปันให้คนอื่นด้วย ถ้ากินน้อยก็ได้ช่วยสังคมมากขึ้น

การนอนหลับพักผ่อนก็ให้รู้จักแบ่งเวลากำหนดไว้ ไม่ให้เกิดความจำเป็นของร่างกาย จะได้มีเวลาทำงานมากขึ้นและไม่ติดนอน ติดสบาย

ส่วนการใช้ชีวิตประจำวันอื่นๆ เช่น การใช้จ่ายเงิน ก็ยึดหลักเศรษฐกิจแบบพอเพียง ใช้เฉพาะสิ่งของที่จำเป็นจริงๆ คือปัจจัย ๔ ส่วนปัจจัยอื่นๆที่เป็นส่วนเกินของชีวิตก็ลดน้อยลง เช่น ไม่ใช้ไฟฟ้าเกิน ๕๐ หน่วย แต่ได้ใช้ไฟฟ้าฟรีมาตลอด ใช้การเดินทาง จักรยาน มากกว่าพาหนะที่ใช้น้ำมันอยู่ได้โดยไม่ต้องใช้เงินในวันที่มีอาหารแล้ว โดยงดการซื้อส่วนเกินจากปัจจัย ๔ ทำงานช่วยคนอื่นเพื่อนบ้านใกล้เคียงโดยไม่รับค่าแรง และรับน้อยๆหรือรับเป็นของกินของใช้แทนเงิน เพราะจริงๆแล้ว

คุณค่าทางจิตใจสำคัญกว่าราคาของวัตถุ

อีกสิ่งหนึ่งที่มีคุณค่าสูงของสื่อชาวอโศกคือ คำขวัญคติธรรมต่างๆที่มีสอดแทรกในบทความต่างๆอย่างเหมาะสม ซึ่งเป็นคาถาที่นำมาปฏิบัติได้ง่ายสะดวก รวดเร็ว และแม่นยำ เช่น **“ประโยชน์สูง ประหยัดสุด ประโยชน์ตนประโยชน์ท่าน”** และที่ประทับใจมากคือคำขวัญที่ให้ลงมือทำ และจะได้ธรรมะกับตนและทีมงาน ที่ว่า **“บรรลุ‘ทำ’เป็นทีม บรรลุธรรมะเป็นทีม”**

ในการเปิดห้องสมุดเพื่อประชาชนทุกชั้น มีเด็กๆเยาวชนและชาวบ้านที่ชอบการอ่านหนังสือประจำได้เข้ามาใช้บริการมากกว่าวัยผู้ใหญ่และผู้มีคอมพิวเตอร์ใช้ ดังนั้นถ้าทางมูลนิธิธรรมสันติมีวารสาร นิตยสารเก่าและใหม่ที่จะส่งมาให้ได้ ไม่รับกวนค่าส่งมากนัก ก็ได้โปรดส่งมาให้กับสมาชิกในถิ่นห่างไกลเมือง และยังขาดแคลนหนังสือใหม่ๆและมีแนวปฏิบัติธรรมให้เป็นคนดี ก็จะเป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวมได้ตามสมควร

- จุไรรัตน์ จันทร์ทอง ห้องสมุดประชาชนอำเภอกุตุขาวปูน จังหวัดอุบลราชธานี

:- การถ่ายทอดหรือบอกเล่าประสบการณ์ของผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการอ่านแล้วไปลงมือปฏิบัตินั้น คือการบอก **“ตัวอย่างสังคมที่โปรดได้แล้วจริง ๆ”** เป็นการยืนยันด้วยความเป็น ไม่ใช่ความฝันหรือนึกเอา และเป็นตัวอย่างที่ท้าทายให้มาพิสูจน์ได้

ฝ่ายธรรมปฏิกรรมจัดส่งหนังสือไปให้ทางห้องสมุดประชาชนอำเภอกุตุขาวปูนแล้วอีกจำนวนหนึ่งกล่องใหญ่

ขอขอบคุณทางสมาคมผู้ปฏิบัติธรรมที่กรุณาส่งหนังสือธรรมะดีมอบให้ โดยเฉพาะเรื่องของกรรมตามสนอง เป็นอุทาหรณ์ไม่ให้ทำบาปกรรม

- วิเชียร อ.ดอกคำใต้ จ.พะเยา

:- กฎแห่งกรรมมีสองด้าน อกุศลกรรมและกุศลกรรม ความดีเล็กน้อยสะสมไปเรื่อยก็เป็นไปตามกฎของกรรมวิบากเช่นกัน หากใครสามารถเขียนมาเล่าอุทาหรณ์ความดีของตนบ้าง ก็เป็นการเน้นย้ำความเพียรที่ถูกต้อง ว่ามีผลเจริญได้จริง

ข้อควรปรับปรุงเพิ่ม

ความคิดเห็นหรือข้อปฏิบัติที่ได้จากการอ่าน

๑. ได้ความรู้สาระที่เป็นประโยชน์ดี
  ๒. ควรออกให้เป็นปัจจุบัน
  ๓. ควรจัดส่งให้เป็นปัจจุบันด้วย
  ๔. ควรเพิ่มรูปภาพสีให้มากขึ้นอีกด้วยจะดีมาก
  ๕. ควรให้มีคอลัมน์คลายเครียดด้วยจะดีมาก
  ๖. ควรให้มีการตอบปัญหาและให้ของชำร่วย
  ๗. ควรมีคอลัมน์พระไตรปิฎกอย่างย่อและอย่างง่าย
  ๘. ควรมีบทความที่อธิบายเกี่ยวกับพระนิพพานอย่างย่อ ง่ายต่อการเข้าใจและนำไปปฏิบัติได้ด้วย
- ขอขอบคุณยิ่งครับ

-จักรพันธ์ จันทร์कुณา อ.เมืองลำพูน จ.ลำพูน

:- เป็นความบกพร่องที่ทางฝ่ายจัดทำต้องขออภัย เนื่องด้วยภารกิจงานของผู้ทำและความสามารถที่ยังต้องพัฒนาต่อไป ขอโน้มรับคำแนะนำเพื่อไปพิจารณาแก้ไขด้วยความขอบคุณ

ตามรอยพ่อครู ต้องรีบ

ขอขอบคุณในความกรุณาจากบก.สารอโศกที่ส่งสื่อธรรมะให้อ่านเป็นประจำ ซึ่งได้ช่วยให้ผมได้ใช้เป็นเครื่องมือในการขัดเกลาตนเอง จากการได้รับรู้ข่าวคราวการปฏิบัติธรรมของท่านผู้ทรงศีลและผู้ปฏิบัติธรรมชาวอโศกทุกท่าน ทำให้ผมเกิดความรู้สึกว่า **ยังมีภารกิจอีกมากที่ตนเองต้องรีบทำ เพื่อตามรอยพ่อครู ผู้ชี้ทางให้ปฏิบัติตามพระธรรมของพระบรมศาสดา**, เหตุที่ต้องรีบ เพราะขณะนี้อายุก็มากแล้ว มรณะกาลก็คืบคลานเข้ามา จึงขอตั้งใจ ลด-ละ-เลิกสิ่งที่เป็นอกุศลให้เบาบางมากที่สุด และขอเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยรักษาพระพุทธศาสนา(ที่แท้จริง)ให้ยั่งยืนตลอดไป

- ปรีชา ชาวบล อ.โพธิ์ชัย จ.ร้อยเอ็ด

:- การตื่นตัวในธรรม ขวนขวายกระทำสิ่งที่จำเป็นที่สุดของชีวิต ย่อมได้รับความสบายใจ ไม่ติดค้างใจหรือรู้สึกเสียดาย หรือเสียใจในพฤติกรรมของตน เมื่อวาระกาลล่วงเลย

ผังรายการสถานีโทรทัศน์เพื่อมนุษยชาติ Boonniyom TV

เวลา \ วัน	จันทร์	อังคาร	พุธ	พฤหัสบดี	ศุกร์	เสาร์	อาทิตย์
๕.๐๐-๖.๐๐	ธรรมะ อธิปไตย						
๖.๐๐-๗.๐๐	สุขภาพดีด้วย ๘๐.(ศิระขอโคก)	สุขภาพบุญนิยม ปฐมอโคก	แค่เอื่อม	แพทย์วิถีธรรม		สุขภาพดีด้วย ๘ อ.	
๗.๐๐-๘.๐๐	วิปัสสนาข่าว(สด) สันตอโคก		วิปัสสนาข่าว ปฐมอโคก(สด)	วิปัสสนาข่าว ศิระขอโคก(สด)	วิปัสสนาข่าว(สด) ราชธานีอโคก		
เพลงชาติ และ พระราชนิพนธ์							
๘.๐๓-๙.๐๐	วิปัสสนาข่าว(สด) สันตอโคก		วิปัสสนาข่าว ปฐมอโคก(สด)	วิปัสสนาข่าว ศิระขอโคก(สด)	วิปัสสนาข่าว(สด) ราชธานีอโคก		
๙.๐๐-๑๑.๐๐	วิถีอารยธรรม	พุทธศาสนตามภูมิ			บอกเล่าข่าว อโคก(สด) สารคดีในหลวง		วิถีอารยธรรม(สด)
๑๑.๐๐-๑๑.๕๖	สุขทุกข์ของชีวิต		สารคดีในหลวง	ลีเสียงแห่งศิลป์	รักเรา รักชาติโลก	ชามะนาว	คนเพื่อแผ่นดิน
๑๑.๕๖-๑๒.๑๐ สงบนิ่งเพื่อรำลึกถึงสันติภาพ ๑๒ นาที และพระราชดำรัส							
๑๒.๑๐-๑๓.๐๐	สุขทุกข์ของชีวิต		วิถีชีวิต บุญนิยม	ไกลกองฟอน	บวรบุญนิยม		คุยข่าววันหยุด
๑๓.๐๐-๑๔.๐๐	กฎธรรมชาติแบบโสภณ (ฉายซ้ำ)	พลังความรักเพื่อพ่อ (ฉายซ้ำ)		ธรรมะรับอรุณ		พุทธศาสนาตามภูมิ (ฉายซ้ำ)	
๑๔.๐๐-๑๕.๐๐		วิเคราะห์ข่าว วิปัสสนา สันตอโคก	วิเคราะห์ข่าว วิปัสสนา ปฐมอโคก	วิเคราะห์ข่าว วิปัสสนา ราชธานีอโคก			
๑๕.๐๐-๑๖.๐๐	ถึงสื่อถึงคน (ฉายซ้ำ)	คนเพื่อแผ่นดิน (ฉายซ้ำ)	สามอ่าชีพเพื่อมนุษยชาติ				
๑๖.๐๐-๑๖.๓๐	สิ่งดีดีที่ผ่านมา		ศึกษาชีวิตปราชญ์	ดินอุ้มดาว	เงาฟ้าที่ท่าหน้า		
๑๖.๓๐-๑๗.๐๐	ธรรมะกับคนรุ่นใหม่			ที่นี่ศิระขอโคก	ขวางโลก	มองโลกมองธรรม (สด)	
๑๗.๐๐-๑๗.๓๐	จากโลกีย์ถึงโลกุตระ	เสียงธรรมจากคอยเขาวชนยุศฯ	ย้อนอดีตชาวอโคก	ไขโลกุตระ			
๑๗.๓๐-๑๗.๕๖			เส้นทางวิถีพุทธ	ชีวิตนอกกล่อง	เติมฝันวันสุข		
๑๗.๕๖-๑๘.๒๐	พระราชดำรัส เพลงชาติ และรายการเดินหน้าประเทศไทย						
๑๘.๒๐-๒๐.๒๐	พุทธศาสนตามภูมิ (สด)						พุทธชีวศิลป์(สด)
ข่าวในพระราชสำนัก					20.15น.คืนความสุขให้คนในชาติ	ข่าวในพระราชสำนัก	
๒๐.๓๐-๒๑.๓๐	พลังความรักเพื่อพ่อ		โลกคือเรา เราคือโลก	ปฏิบัติกรตัวจริง		กฎธรรมชาติแบบโสภณ	ถึงสื่อถึงคน วิถีอารยธรรม(ฉายซ้ำ)
๒๑.๓๐-๒๓.๓๐	พุทธศาสนตามภูมิ (ฉายซ้ำ)				พุทธศาสนาตามภูมิ (ฉายซ้ำ)		
๒๓.๓๐-๓.๓๐	ฉายซ้ำรายการวิปัสสนาข่าวและอื่นๆ						

ช่องบุญนิยมทีวีไม่มีโฆษณาขายของ ไม่มีการเรียกรับด้วยวิธีใดๆ

ทุกบรรยากาศ
คือการรายงานความจริง

บุญนิยมทีวี

★ ชมสถานีโทรทัศน์“บุญนิยมทีวี” ทางโทรทัศน์

- ✧ ที่ค่าความถี่ 3840 Symborate 30,000 แหนวตั้ง(V) Video PID : 241 Audio PID : 341
- ✧ ทางดาวเทียมไทยคม 6 ระบบ C-Band(จานดำ)
- ✧ กล้องรับยี่ห้อที่มีระบบ OTA ดังต่อไปนี้ Big4, infosat, idea Sat, Thaisat หมายเลขช่อง 192 Psi ช่อง 240 Gmmz HD ช่อง 185

★ ทางอินเทอร์เน็ต

- ✧ ชมภาพ HD ที่ www.boonniyom.tv และผ่านมือถือที่ www.boonniyom.tv/mobi -เว็บไซต์ชมออนไลน์
- ✧ ชมรายการย้อนหลังที่ www.youtube.com/thaifmtv
- ✧ facebook : www.facebook.com/boonniyomtelevision
- ✧ facebook พิมพ์ค้นหา กองทัพอธรรมFP หรือ บุญนิยมทีวี
- ✧ App Store พิมพ์ค้นหา boonniyomtv หรือ บุญนิยมทีวี
- ✧ ฟังวิทยุผ่านคอมพิวเตอร์ www.asoke.info/pacradio.html
- ✧ เว็บไซต์หลักชาวอโศก <http://www.asoke.info>, <http://www.boonniyom.net>
- ✧ ติดตามหนังสือออนไลน์ชาวอโศกได้ที่ <http://ebookasoke.blogspot.com/>

เหตุที่จะทำให้พ่อคุณ อายุยืนยาว

ต่อมาก็ขอไขความ เรื่องของอาตมาที่มีข่าวออกไปว่าจะปลงอายุสังขารแล้วมันเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในปลายวันที่ ๗ เม.ย.'๖๐ ทางปัจจุคนดินไท บันทึกเอาไว้ว่า

พ่อครูพูดว่า.....

“ ปีนี้ ๖๐ คงได้อยู่เนาะ!

....คือยังงี้ ปีนี้มันเป็นปีครบอีกรอบนักษัตราหนึ่ง

อาตมาใช้อิทธิบาทมา ๑ นักษัตราแล้ว จาก ๗๒ มาถึง ๘๔ แล้ว

เพราะฉะนั้น ปีนี้นี้ หนัก ถ้าเกินปีนี้ไป ก็
จะดีขึ้นหน่อย ปีนี้จะหนัก อยู่ ไม่อยู่ ก็ไม่รู้ได้ ....
ปี ๘๓-๘๔ นี้ละ เพราะฉะนั้น ๘๔ นี้จะหนัก ต้องสู้
ขึ้นรอบใหม่ จะได้หรือไม่ได้ ก็ไม่รู้ ถ้าเข้ารอบใหม่
ไม่ได้ ก็ต้องจบ”

๑๔ เม.ย.'๖๐ กลุ่มแพทย์แผนไทย-
ศิระระอโศก มากกราบอาราธนาพ่อครูที่เสือนุญญ์สุญ
ราชธานีอโศก (คัดมาส่วนหนึ่ง)

ญาติธรรม : ที่พ่อท่านบอกว่า อยากจะ
อยู่นานๆ เพื่อจะได้ดู ก็อยากจะอาราธนา ให้
พ่อท่านได้อยู่ดูค่ะ

พ่อท่าน : ตอนนั้รับคำอาราธนา
กันตะพรีด เดินไปที่ไหน ก็อาราธนาเรื่อยไปเลย
แหม ตอนนั้ก็เอา.....เอา!

ญาติธรรม : ๑๕๑ ปี นะคะ

พ่อท่าน : อ่า.....ไม่รู้.....อาตมาก็
ตอบไม่ได้

ญาติธรรม : สาธุ

พ่อท่าน : ก็พยายามเท่านั้น ๑๕๑
ก็ ๑๕๑ มันก็จะไปรู้ได้ไง ก็พากเพียรอยู่

จริงๆ อาตมาจริงๆว่า แค่อันดับอาตมา มัน ๗๒ ปี ....นี่มันมาหนึ่งรอบ ๘๔ นี้..... โอ้โห! ปีนี้มันก็เลย ...เอ้! มันอาการยังงี้ไม่รู้ .....จนกระทั่ง พุดพหลังปากออกไป.....

โอ้โห!.....เสียงสะท้อนกลับมาอย่าแยะเลย ก็ไม่รู้จะทำยังไง ก็พากเพียรอยู่เท่านั้นเอง..... มันก็น่าจะได้อีกนะ ก็ลองๆดูไม่รู้สิ จะทำเต็มกำลัง มันจะสุดที่เท่าไรก็ไม่รู้ ถ้าอีกนักษัตรหนึ่งนี้ มัน ๘๖ ... ๘๖ ยังไม่ถึง ๑๐๐ นะ เอ้อ ก็คิดว่าไม่น่าจะมีปัญหา ๘๖ ก็คงอาจจะพอได้ จาก ๘๖ ไป ยังไม่รู้จะยังพุดไม่ได้เลย นักษัตรใหม่จาก ๘๖ ไป ยังไม่รู้อีก ถ้า ๘๖ ไปอีกรอบหนึ่งก็ ๑๐๘ ก็ ๑๐๘

ญาติธรรม : ครบเวทนาพอดี

พ่อท่าน : ไม่รู้มันจะไปถึงเวทนา ๑๐๘ หรือเปล่า ก็พยายามอยู่ ถ้าเวทนา ไปถึงเวทนา ๑๐๘ ขึ้นไปอีกอันหนึ่ง ก็โอ้โห ที่นี้ จาก ๑๐๘ เป็นเท่าไร ๑๒๐ ปี โอ้โหตั้ง ๑๒๐ ปียังห่าง ๑๕๐ อีกตั้ง ๓๐ กว่านะ โอ้โห ห่าง ๑๕๑ อีกตั้ง ๓๑ ปี

เออ...แหม.....มันจะไหวรี ก็ไม่รู้จะ ถ้าเผื่อว่า สังเกตนะ ถ้าสรีระอาตมานี้มันหนุ่มขึ้น เนื้อหนังมังสาอะไร มันหนุ่ม สังเกตตรงนี้ ถ้าสังเกตว่า ถ้ามันหนุ่มขึ้นได้จริงๆ.....ไปได้ แต่ถ้าพลังงานหรือว่า ดินน้ำไฟลม มันสังขารสังเคราะห์กันในตัวเราไง มันได้สัดส่วน มันก็มาใหม่ มันจะกลายเป็นพวกอุปปัจจัยะ เป็นพวกที่เกิด เป็นธาตุ อุปปัจจัยะธาตุ เป็นธาตุเกิด มันก็จะพัฒนา เจริญขึ้น เจริญขึ้นได้ มันเป็นของจริง ถ้าสามารถทำได้อย่างนั้นจริงๆ มันได้ขึ้นมาจริงๆนะ มีธาตุ อันนั้นจริงๆ คือพลังงานในตัวเราเนี่ย มันก็ทำงานอยู่ทุกส่วน ในอาการ ๓๒

ที่นี้เราก็พยายาม stimulate(กระตุ้น) พยายามที่จะเพิ่มพลังให้มัน ให้มันพัฒนา แต่ละอาการ ในอาการ ๓๒ เมื่อมันได้สมดุล มันได้พลังงานเกิน หรือว่าไปได้ เป็นตัวก้าวหน้า ก้าวหน้านี้ ท่านเรียกว่า “**สัมโพธิปรายะ**” เป็นพลังงานที่ก้าวหน้า ที่ไปได้ มีอุปปัจจัยะ อุปปัจจัยะก็มันกลางๆ ไม่มีพลังพอที่จะเรียกได้ว่า ก้าวหน้า อุปปัจจัยะมันเริ่มเกิด พอพัฒนาไปถึงขั้น สัมโพธิปรายะ มันชัดเจนว่า จะไปที่สูงถึงที่สุด

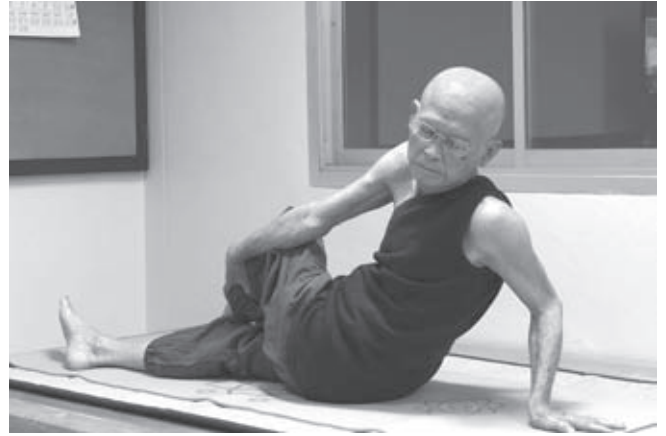
สัมปรายภพ หรือสัมปรายภูมิ เนี่ย เป็นพลังงานในระดับพอไปถึงขีดนี้แล้ว เรียกว่า สัมปรายภพ เนี่ย ธาตุนี้จะถึงที่สุด ลูที่สูง ที่สุดได้ จะดำเนินไปสู่ที่สูงที่สุด ตามที่ปรารถนาได้ อาตมาทำอย่างรู้ ไม่ได้เดา มีทฤษฎี ก็พากเพียรจริงๆ เป็นพลังงานที่ก้าวหน้าเป็นอุปปัจจัยะ ถ้าไม่มีพลังงานพอจะก้าวหน้า อุปปัจจัยะก็ไม่เกิด หากพัฒนาอุปปัจจัยะได้ พัฒนาไปถึงสัมโพธิปรายะนะ ก็จะได้รู้ได้ แปลว่าไปสู่วิษณุภูมิที่สูงที่สุดได้

เช่น โสตาบันนี้ไปเป็นอรหันต์ได้ คือมีองค์ ธรรม ๔ คือ ส่วนที่เกิดทางจิต (โอปาติโกโยนิ)

๑. โสตาบันนะ (เข้าสู่กระแสโลกใหม่ คือโลกุตระ)
๒. อวินิปาตัทธัมโม (ไม่ตกต่ำเป็นธรรมดา)
๓. นียตะ (เที่ยงแท้แน่นอน สุ่มรรคผลที่สูงขึ้น)
๔. สัมโพธิปรายะนะ (มุ่งตรัสรู้ในกายหน้า) (พระไตรปิฎกเล่ม ๑๙ ข้อ ๑๔๗๕)

เราจักเป็นผู้ไม่ถอยหลัง จักเป็นผู้มีพรหมจรรย์ เป็นที่ไปในเบื้องหน้าฯ อนิวตฺติ ภวิสฺสํามิ พรหมจริยปรายโนติ ฯ (พระไตรปิฎกเล่ม ๑๒ ข้อ ๔๗๘)

ญาติธรรม : พ่อท่านคะ แล้วอะไรที่จะทำให้พ่อท่าน อยู่ยาวไปได้ นานเท่าที่จะนานได้คะ
พ่อท่าน : อยู่ที่อาตมา และความพยายามของอาตมา อาตมาถึงตอบ ตอบไปอย่างนั้นๆเอง ใครว่ายังไงมันก็อยู่ที่พยายาม และพยายาม will... will try and try will try and try เท่านั้นเองหมด มันไม่มีอะไร ไม่ใช่ shall try and try ..... will เลย will try and try ..... I will try and try

ญาติธรรม : พ่อท่านคะ นอกจากเหตุปัจจัยภายใน ที่เกิดจากตัวพ่อท่านเองแล้ว พ่อท่านคิดว่า เหตุปัจจัยภายนอก สามารถที่จะเป็นพลัง ทำให้พ่อท่านมีพลังมากขึ้นไหมคะ ?

พ่อท่าน : พวกเราตอบแทนหน่อยสิ ....

ญาติธรรม : ได้!

พ่อท่าน : แล้วมีลูกดีหรือไม่ดีล่ะ?.....ก็ต้องไม่ดี เมื่อแน่ใจว่า อาตมาไม่พาไปทางต่ำแน่ อยู่ไหนรีบมา คำว่ามีดีพัวและจอบเสียม ....ฯลฯ,,,

สรุปแล้วเหตุปัจจัยภายนอกก็ย่อมมีส่วน เพราะอาตมาจะรู้จักว่า ถ้ามากพอ อาตมาก็ปิดออกหรือว่าตัด ไม่เอา มีมากพอเกินแล้ว เราไม่ได้หลงส่วนความมาก เราไม่ได้หลงกอบโกย เราไม่หลงสะสมใจ เราก็กู้ที่มันใช้งานพอดี เราจะไม่เอาของใครนึ่งง่าย เช่น บางอย่างเขาให้เรา แต่เราก็กู้ไม่ได้ใช้ เขาก็เอามาให้ เราก็กู้เอาออกไม่ยาก อย่างน้อยไปให้ที่ สุขจ. พวกเรานี้อยู่ใกล้ๆอาตมาก็

ผ่องถ่ายไปให้ได้ง่าย อย่างนี้ไม่ยาก สำหรับคนไม่ต้องการสะสมแล้ว

ญาติธรรม : แล้วสิ่งที่เป็นพลังเหนี่ย หมายความว่า ถ้าพวกเรามีความรับผิดชอบในหน้าที่ กิจการ ภาระ อย่างเช่น รับผิดชอบในงานแพทย์แผนไทย พยายามทำเพื่อมวลมนุษยชาติ พยายาม ทำตามรอยพ่อ ปฏิบัติธรรม ประโยชน์ตน-ประโยชน์ท่าน จนมีมรรคผลจริง สิ่งเหล่านี้จะมีพลัง ในการทำให้พ่อท่าน มีชีวิตต่อได้มั้ยคะ ?

พ่อท่าน : ได้ๆ มันเสริมหนุนกัน ทุกอย่างมันเป็นปฏิกิริยาลูกโซ่ เป็นเครือข่าย พ่วงเชื่อม กันหมด มาสู่จุดกลางสูงสุด อาตมาใช้คำว่า pyramidal web คือข่ายแห ของเราฐานใหญ่ สูงก็สูง ยิ่งกว่าแห นับตั้งแต่สูงสุดพระพุทธรเจ้า ลูกพระพุทธรเจ้า เราเข้าใจ เรารู้แล้วว่า นี่เป็นของแท้ เป็น พระพุทธรเจ้าสูงสุด เป็นพระโพธิสัตว์ เป็นอะไรเนี่ยรองๆลงมา ไม่ผิดพลาด และเรามีปัญญาอ่านออก ของจริงหรือของเก๊ ก็จบ อย่าไปเลือกของเก๊ ก็แล้วกัน หลอกเก่งนะ

ญาติธรรม : กราบขอบพระคุณพ่อท่านค่ะ

พ่อท่าน : เอ้า.. สาธุ

ญาติธรรม : อย่างน้อยพวกเราก็มีกำลังใจ มีกำลังใจมากขึ้น ที่อยากจะทำให้พ่อท่านอยู่ได้ นานๆนะคะ ก็อยากให้เห็น ได้เห็นอะคะ

พ่อท่าน : มันดี มันดี ถ้าเผื่อว่า มันเป็นไปได้ มันเป็นอิทธิฤทธิ์ๆ เป็นปาฏิหาริย์ให้ แก่คน จริง พยายามทำอยู่ไง จะไปตอบได้ไง อาตมาไม่อยากอวด ตั้งใจทำเท่านั้น จะไปอวดทำไม ละ ได้ก็ได้อะ ไม่ได้ก็แล้วไป จบ

ญาติธรรม : ในฐานะตัวแทน นักเรียนแพทย์แผนไทยนะครับ ขออาราธนาพ่อครูอยู่ ๑๕๑ ปี ขึ้นไป

พ่อท่าน : ขึ้นไปด้วย ...โห...อ้าว สาธุ ตั้งใจ ก็อยู่ที่ความตั้งใจ

ญาติธรรม : ในฐานะตัวแทน กลุ่มแก่นอโคกนะคะ ขออาราธนา ให้พ่อท่านอยู่ต่อ เมื่อ ๒-๓ วันที่ผ่านมา มีไลน์ ในกลุ่มแพร่ออกไป ทำให้ลูกหลายคน ดิฉันเองก็รู้สึกกลัวว่าจะเสีย พ่อท่านไป คิดว่าตัวเองเกิดขึ้น เป็นลูกพ่อท่านแล้วโตะ จาก ชมร. ก็เป็นความหวังหนึ่ง ที่จะให้มี ชมร. ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย จังหวัดขอนแก่น แล้วก็อยากจะทำให้ คนแก่นอโคกโตะ ก็ขอโอกาส ลักครั่งว่า จะทำสิ่งนี้ให้พ่อท่าน ก็ขอกราบอาราธนาพ่อท่าน ให้อยู่ต่อถึง ๑๕๑ ปีขึ้นไป

พ่อท่าน : เอ้า! ทำเลย ไม่ใช่ทำแบบรีๆรอๆ และรอไว้อย่าเพิ่งทำให้เสร็จ อย่าเพิ่งทำให้ สมบูรณ์ ค้างไว้ก่อนรอให้พ่อท่านมาดู..... ไม่ได้นะ!ทำให้เสร็จแหละ มันจะได้เป็นกำลังเสริมให้ อาตมาไปได้ ทำให้บริบูรณ์ ทำให้มันดีขึ้นมา เร็วๆเลย ไม่ใช่ว่าจะมารอช้า...ไม่ได้ จะได้เสร็จเร็วๆ

อาตมาเห็นแล้วยิ่งเพิ่มพลังทุกคน ทำให้เสร็จ ทำให้บริบูรณ์ ทำให้เจริญเต็มที่ อันนั้นจะ เป็นพลังรวม ที่มันจะเป็นประโยชน์กับประชาชนไง พ่อเราทำเสร็จ มันก็จะเป็น พลังสร้างสรรค์ เป็น พลังสร้างสรรค์ให้กับประชาชน อาตมาก็ดู โอ้ ผลมาเจริญ ไม่ใช่ให้มารอ โอ๊ย แล้วเมื่อไหร่จะเสร็จมี ผลต่อประชาชนซักทีละ

แหม... ยังไม่เสร็จซักทีนะ! อะเรื่งี้ มันก็ไม่มีพลังเสริม.

บันทึกการฟื้นฟูสุขภาพของพ่อครู ที่จ.เชียงใหม่ ปี ๒๕๖๐ (จาก ปฐมอโศก สู่ ภูฟ้าพรรณม)

วันอังคารที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เดินทางจากปฐมอโศกไปดอนเมืองตั้งแต่ ๕.๐๐ น. รอขึ้นเครื่อง ๒ ชม. ที่ดอนเมือง ด้วยสายการบินโลออนแอร์

พ่อครูคุยให้ฟังถึง อะไรที่มีอยู่ก็ไม่ ๐ แต่เราต้องรู้ถึงความ ๐ ในตัวเอง แต่เมื่อต้องทำงานเพื่อคนอื่นก็จะไม่ ๐ แต่เป็นความ ๐ เฉพาะตัวเท่านั้น คนรู้เท่านั้นที่ทำได้

เดินทางถึง **ชมร.(ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย) สาขาเชียงใหม่** ตอนสายๆ พ่อครูจุ่มอาหารที่ชมร. เสร็จแล้วเดินทางไปภูฟ้าพรรณม

ไปถึง**ภูฟ้าพรรณม** เดินดูอาคารต่างๆ ที่กำลังก่อสร้าง เนื่องจากอาคารเป็นพื้นที่มีความลาดชันทำให้การเดินทางพ่อครูต้องใช้พลังงานมาก ขนาดชมราวาสที่น้ำหนักมากๆ จะได้ยินเสียงเดินไปหอบไปเป็นระยะๆ กว่าจะเดินได้ครบรอบพ่อครูต้องใช้วิธีหันหลังเดินขึ้นเนิน เพราะคิดว่าจะเป็นการผ่อนแรงได้และเมื่อถึงที่พัก รีบบอกให้พวกเขาเอาผ้าชุบน้ำมาเช็ดตัว เพราะมีเหงื่อออกมากจนชุ่มตัว ท่านพูดที่เล่นที่จริงว่า เอาผ้ามาเช็ดขยาดายออกหน่อยเร็ว! เมื่อพักได้สักครู่ ก็นอนพักไปจนเย็น

การปล่อยให้พ่อครูต้องเหนื่อยมากในครั้งนี้นี้ เพราะพวกเราเคยชินกับภาพความแข็งแรงของ

พ่อครู ที่กระปรีกระเปร่ากระฉับกระเฉงมาตลอด จนลืมนึกไปว่า **พ่อครู** ใกล้เคียงจะ ๘๔ ปีแล้ว แต่ก่อนนี้ ยังมีก๊อกร ๒ ก๊อกร ๓ ที่สำรองไว้ เอามาใช้ได้ แต่ตอนนี้ดูเหมือนว่าถ้าหมดแล้วก็หมดเลย และก็จะต้องใช้เวลาที่จะให้กำลังกลับคืนมาใหม่ตามรอบวัยใกล้เคียงจะ ๗ นักษัตริ

ตอนค่ำ นอนในมุ้งที่เย็บมาใหม่ๆ จากมุ้งสองหลัง โดยป่าใบหญ้า อากาศกำลังเย็นสบาย ไม่หนาวมาก พ่อครูพักได้ดี ไม่ได้ยินเสียงไอ เหมือนที่อยู่ข้างล่าง

วันพุธที่ ๓ พฤษภาคม ที่ภูฟ้าธรรมชาติ พ่อครูตื่นมาตอน ๖.๓๐ น. บอกว่าดีมาก **ฟื้นความรู้** รากของอักษรบาลีได้มาเกือบครบแล้ว และเปรยว่า **บรรยากาศ** ที่นี้เหมือนเขาศิขรภูมิจึงน่าจะเป็นที่ตาย

พ่อครูบอกว่าจะอยู่ ๗ วัน ต่อมาบอกว่าจะอยู่สัก ๔ วันเลย ก่อนมาทำท่าจะเป็นหวัด พอมาที่ภูฟ้าธรรมชาติ อากาศดีขึ้นมากเลย

พ่อครูบอกว่า ปีนี้จะลดวันเทศน์ลง ให้สมณะ ๓ วัน พ่อครู ๔ วันต่อสัปดาห์

ตอนเช้าพ่อครูเดินทางต่อไปที่พุทธสถานภูผาฟ้าหน้า

พ่อครูมาครั้งนี้ คนไม่รู้ข่าวหลายคนก็ดูจะไม่พอใจ อาจน้อยใจว่า ทำไมไม่บอกกัน ...แต่ก็อยากให้อุบัติอย่างพ่อครูนะว่า ท่านไม่ได้ให้ความสำคัญกับตัวเอง หรือทำเพื่อตัวเองเลย มีแต่คิดและทำเพื่อคนอื่นตลอดเวลา ท่านก็เลยไม่ต้องทุกข์ใจ ไม่น้อยใจ

ได้ข่าวว่าที่ภูผาฯ มีแต่แม่ทองธรรมชาติกับน้ำใจสองคน แต่ก็ไม่ได้เรียกประชุมกรรมการ เพราะไม่อยากให้อีกเกริก อาจารย์ ๒ (สมณะผืนฟ้า อนุตตโร) พาสมณะนวกะไปช่วยงานที่บ้านราชฯ และที่ศิระชะโศก ที่ลานนาหอโศกก็มีงานก่อสร้าง สมณะยังดินดูแลงานอยู่ แต่เมื่อพ่อครูมาถึงก็พร้อม

เพียงได้ มีนักเรียนเข้าค่ายพุทธมาช่วยทำความสะอาดที่พัก มีพยาบาลและนักโภชนาการรวมทีมเวิร์ค มาช่วยทำอาหารให้พ่อครู อย่างอบอุ่น น่าจะเป็นโมเดลให้พุทธสถานต่างๆ รวมตัวกันบ้าง จะดูดีกว่าต่างคนต่างเก่ง

วันพฤหัสบดีที่ ๔ พฤษภาคม เช้านี้ที่ตีกฎฟ้า พ่อครูทำโยคะ

ตอนบ่ายพ่อครูเดินไปโบสถ์ดิน ที่ทรุศโถมไปเยอะ เพราะไม่มีใครอยู่ดูแลเหมือนถูกทิ้งร้าง ตอนค่ำ มรสุมเข้า ฝนตกตลอดคืน ปีนี้จึงได้มาลองมรสุมแทนงานฉลองหนาว

วันอาทิตย์ที่ ๗ พฤษภาคม เช้านี้เดินออกกำลังกาย จากตีกฎฟ้าไปสะพานแขวนแล้ว

กลับมาตีกฎฟ้า เป็นวันแรกที่เดินออกกำลังกาย

วันนี้เป็นวันครบ ๑ สัปดาห์ ในการเดินทางมาพักทางภาคเหนือของพ่อครู กิจกรรมช่วงนี้

พ่อครูบอกว่ามีแต่กินกับนอนเป็นหลัก เมื่อเข้าตื่น ๖ โมง แต่พ่อครูเห็นว่านอนต่อไปให้ถึง ๙ โมงดีกว่า (อากาศช่วงนี้ ๑๔ องศาC) ทีมปัจฉากก็พากันดีใจที่พ่อครูพักให้เต็มที่ เพราะคิดว่าโหลตมายนาน คงไม่สามารถพักฟื้นให้หายโดยเร็วพลันในช่วงเวลาสั้นๆได้

เมื่อสร้งน้ำเสร็จแล้วก็เดินมาที่ศาลาฉันจึงเรียนถามท่านว่ากำลังฟื้นตัวบ้างไหมครับ? ท่านก็บอกว่า ยังไม่เห็นมันบึ้งบึ้งขึ้นมา และไม่คิดว่านอนจะทำให้มีกำลังขึ้นมาได้ พ่อครูเคยแต่ทำงานจึงมีกำลังขึ้นมา

แต่ท่านถักบุญมั่นใจว่า ถ้าพ่อครู **“ไม่นอนให้หนัก-ไม่พักจนเหนื่อย”** จะฟื้นตัวได้ยากมาก ขนาดท่านโหลตมา ๑๐ กว่าปีก็ยังนอนยาวเป็นเดือน ของพ่อท่านโหลตมา ๔๐ กว่าปี แม้พักเพียงเดือนเดียวก็ยังไม่น่าจะทันด้วยซ้ำ สำหรับในวัยของผู้มีอายุยาวมาก ๆ

ในช่วงที่พักราวเช่นนี้สิ่งที่ได้คืนมาคืออดีตสัญญา ที่เป็น **“อดีตสัญญาณ”** มันค่อยๆหลั่งไหลออกมา บางช่วงขณะที่พรั่งพรูจนแทบจะบันทึกไม่ทัน ท่านเลยคิดจะทำ **“อักษรานุกรม”** ขึ้นมา ท่าน

เห็นว่าภาษาไทยและภาษาบาลีมีความเชื่อมโยงกัน และก็น่าแปลกที่อยู่ห่างกันคนละทวีป แต่มีรากภาษาเกือบๆ เหมือนกันได้อย่างไร? แต่ก็ไม่น่าแปลกถ้าคนจากทวีปอินเดียมาเกิดเป็นคนไทย แล้วมาคิดอักษรไทยขึ้นมา ก็ย่อมเข้าใจเป็นเหตุผลได้ว่า ภาษาไทยและอินเดียมีความเชื่อมโยงกัน

การพักในครั้งนี้จึงถือว่าเป็นบุญประการ ที่พ่อท่านจะได้มีเวลาทำงานในเชิงลึก ให้ลูกๆได้เข้าใจรากฐานของภาษาทางศาสนาและภาษาไทยได้มากยิ่งขึ้น

ปล. มีพวกเราเป็นห่วงว่าภูมิก๊าซน้ำอากาศจะขึ้นมากไปไหม ถ้าเป็นฤดูฝนก็ใช่ แต่ช่วงนี้แค่พายุมาเท่านั้น พอฝนผ่านไปฟ้าก็สดใสขึ้นมา ปกติมีปัจฉาฯบางท่านเป็นโรคแพ้ฝนเพื่ออากาศอยู่แล้ว แต่มาอยู่ที่นี้สุขภาพดีขึ้นโดยพลัน

วันจันทร์ที่ ๘ พฤษภาคม พ่อครูนอนหัวค่ำ ตื่น ๙.๐๐ น. บอกว่าจะนอนให้เพิ่มน้ำหนักเลย

วันอังคารที่ ๙ พฤษภาคม เช้านี้พ่อครูเดินออกกำลังกายโดยลงไปสะพานแขวน กลับมาพ่อครูสร้งน้ำไว้มาก พ่อครูเทศน์ระหว่างฉัน เรื่อง **“กาย และ เวทนา ๒”** เวทนาเกิดทีละหนึ่ง สลับไปมาได้ แต่อย่างแรกต้องกำจัดโสมนัส โทมณัสเคลหิตะให้ได้ก่อน มันจะเป็น โทมณัสเนกขัมมะก่อนเราก็ต้องปรับ ถ้าทำได้ก็เป็น โสมนัสเนกขัมมะ แล้วก็ปรับเป็น อุเบกขาเนกขัมมะ

วันพุธที่ ๑๐ พฤษภาคม ตรงกับ “**วันวิสาขบูชา**” พ่อครูได้ร่วมแสดงธรรมในการเวียนธรรมที่ศาลาชาวปี บวรภูผาฟ้าหน้าอีกด้วย ชาวภาคเหนือและชาวอโศกมาร่วมฟังธรรมกันเกินร้อยคน เป็นครั้งพิเศษที่พ่อครูได้แสดงธรรมวิสาขบูชาที่ภูผาฟ้าหน้า

วันศุกร์ที่ ๑๒ พฤษภาคม ก็ครบ ๑๐ วันที่พ่อครูได้มาฟื้นฟูสุขภาพร่างกาย ที่จ.เชียงใหม่ โดย ๑๐ วันที่ผ่านมาได้พักอยู่ที่พุทธสถานภูผาฟ้าหน้าเป็นหลัก **โดยองค์รวมสุขภาพของพ่อครูดีขึ้น เพราะได้พักผ่อนเต็มที่** สถานที่อยู่ก็เย็นสบาย ไร้ฝุ่นละออง อุณหภูมิภายในห้องประมาณ ๒๒-๒๗ ส่วนภายนอกช่วงเช้า ๑๗-๑๘ บางวันก็ถึง ๑๔ องศาเซลเซียส อาหารก็ไร้สารพิษ พิษฝักธรรมชาติ มีมากจริงๆ พวกเราอยากจะได้เสริมให้พ่อครูน้ำหนักเพิ่มขึ้น จนพ่อครูบ่นอยู่เรื่อยๆว่า มาอีกแล้ว และบางที ก็ไม่ไหวจริงๆ ก็ปฏิเสธบางอย่าง ซึ่งตอนนี้ น้ำหนักก็ถึง ๕๐ กิโลกรัม หลังฉันก็ ๕๑ กิโลกรัม กว่าๆแล้ว ทีมงานคณะพยาบาลและนักโภชนาการทำงานประสานกับปัจเจกตลอด

ทุกวันพ่อครูจะออกกำลังกาย ซึ่งปกติจะมีการทำโยคะ และสลับกับการเดินไกลจากตึก ภูฟ้าลงไปถึงสะพานแขวนเป็นระยะทางก็ประมาณ ๒-๓ กิโลเมตร ไปกลับก็ ๔-๕ กิโลเมตรเดียว มีเครื่องวัดการเต้นของหัวใจ วัดจำนวนก้าว จำนวนพลังงานที่ใช้ไป เครื่องวัดนี้ติดตัวกับพ่อครูอยู่ตลอด

สุขภาพร่างกายพ่อครูแข็งแรงขึ้นเรื่อยๆ สังเกตจากการเดินออกกำลังกายที่เหนื่อยน้อยลง เดินขึ้นลง
ตอยได้อย่างสบายๆมากขึ้น

นอกจากนั้นเวลาทำงานเขียนหนังสือไป พ่อครูยังยกน้ำหนัก เพื่อเพาะกล้ามเนื้อให้เพิ่มขึ้น
มาอีกด้วย ดำริว่า จะทำให้กล้ามเนื้อเป็น ซิกแพค งานนี้...ลูกๆคงอดใจรอ คงได้เห็นพ่อครูมี
สุขภาพพลานามัยดีขึ้น

วันเสาร์ที่ ๒๐ พฤษภาคม วันนี้เป็นวันกำหนดกลับจากการพักผ่อนที่จังหวัด
เชียงใหม่ พ่อครูได้มาบิณฑบาตพร้อมกับสมณะและสิกขมาตุ ที่ ชมร.เชียงใหม่ ในเวลา ๘.๐๐ น.
และเมื่อถึงเวลา ๘.๔๐ น.พ่อครู จึงได้มาเทศนาที่ ชมร.เชียงใหม่ ก่อนจะเดินทางกลับราชอาณาจักร
อโศกในตอนบ่ายโดยสวัสดิภาพ

บทสรุป ในวัยย่างเข้า ๘๔ ปี ที่จะครบ ๗ รอบนักษัตรอีกไม่กี่วัน สุขภาพของพ่อครู ที่
ตรากตรำทำงานหนักเพื่อกอบกู้บวรพุทธศาสนาตลอด ๔๗ ปีนั้น แม้จะดูแข็งแรงกว่าคนวัยเดียวกัน
แต่ก็ปฏิเสธถึงความทรุดโทรมลงไม่ได้ ยิ่งเมื่อพ่อครูเปรยว่า ปีนี้จะหนัก อยู่ ไม่อยู่ ก็ไม่รู้ได้ ทำให้
ลูกๆทุกคน เห็นตรงกันว่าอยากให้พ่อครูได้พักผ่อน จึงเป็นที่มาให้พ่อครูเดินทางมาพักผ่อนที่
จ.เชียงใหม่ครั้งนี้

โดยพ่อครูได้เดินทางมาพักที่ ภูฟ้าผาธรรม ที่จ.เชียงใหม่ในคืนแรกคือคืนวันที่ ๒ พฤษภาคม
๒๕๖๐ และในวันที่ ๓ ถึงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ก็ได้พักอยู่ที่ บวรภูผาฟ้า และในวันที่ ๑๘ ถึงวันที่
๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ก็ได้มาพักอยู่ที่ ฐลีฟ้ารีสอร์ทธรรมชาติ ของคุณจ้อย-นิวซ์ จากนั้นจึงเดินทาง

กลับราชธานีโอศก

การมาฟื้นฟูสุขภาพครั้งนี้ของพ่อครู ไม่ได้มีกำหนดการแน่นอนตายตัว และก็ไม่ได้บอกให้ลูกๆทราบกันโดยทั่วไป เพราะอยากให้พ่อครูได้พักผ่อนเต็มที่ ซึ่งน่าประทับใจที่ลูกๆทุกคน ต่างยินดีอาราธนาพ่อครูให้พักอยู่นานๆ ไม่ได้มีเรื่องมารบกวนพ่อครูให้ต้องแก้ไขปัญหาแต่อย่างใด และก็เป็นที่ระยะเวลาหนึ่งที่ทำให้ลูกๆได้ฝึกฝนร่วมมือกัน ยังบวรพุทธศาสนานี้ให้สืบต่อไปได้ แม้จะไม่มีพ่อครูอยู่ด้วย

ชาวชาติธรรมเชียงใหม่ แม้จะรู้ข่าวอย่างกะทันหัน แต่ก็ไม่ได้ขาดหทกทกล่นเรื่องการต้อนรับขับสู้ ต่างพากันมาอำนวยความสะดวก ในเรื่องปัจจัย ๔ กับพ่อครูและคณะปัจฉาฯได้อย่างครบพร้อมอบอุ่นคุ้นเคย ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียน กันมาทำหน้าที่อย่างเป็นทางการ

ก็ต้องขอบคุณพวกลูกๆทุกคนที่ช่วยกันลดอัตราและเอาภาระงานศาสนากันมากขึ้น ไม่มีเรื่องราวขวาวคราวที่ทำให้พ่อครูต้องเพิ่มภาระ มีแต่เบาภาระมากขึ้น และไม่ยึดติดว่าจะต้องมีพ่อครูอยู่กับเราตลอดไป สามารถทำใจอยู่กับอภิมหาบรมอนิจจังได้เสมอๆ ซึ่งจะเป็นเหตุปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้พ่อครูมีชีวิตยืนยาว เพื่อช่วยกอบกู้บวรพุทธศาสนานี้ให้ยืนยาว ไปจนครบจบพุทธกาลของพระสมณโคตม

งานสงกรานต์ กับงานตลาดอารียะ

อยากจะขอพูดถึงเหตุปัจจัยปัจจุบัน ตอนนี อตมาเห็นสิ่งที่ตัวเองทำ ที่พึ่งผ่านไปคืองานสงกรานต์ กับงานตลาดอารียะ พึ่งผ่านไปหยกๆ

เอาสงกรานต์ก่อน สงกรานต์ที่เกิดขึ้นในบ้านราชานปีนี้ เราได้พยายามช่วยทำ ปีนี้ประสบความสำเร็จตามที่เราพยายามทำพอสมควร คืองานสงกรานต์ของชาวโอศกนั้นไม่ทำลาย ไม่ผลาญพร่ำไม่สาดน้ำเล่นเสียหาย

อตมาอธิบายมาหลายครั้งแล้วว่า งานสงกรานต์รดน้ำดำหัวเป็นประเพณีที่สูงส่ง คือมันเป็นหน้าแล้ง น้ำน้อย ขาดแคลน ถ้าขึ้นมาเล่นสงกรานต์เอาน้ำมาสาดกันเล่น เด็กเล็กหนุ่มสาว ฉวยโอกาสทำลามกจกเปรตให้เสียหายอีกเยอะ สูญเสียเงินทองสมบัติ เอาปืนมาเล่นยิง เอาน้ำใส่ภาชนะ ขั้บรถเทศาตทิ้งกันทำไม ทั้งที่น้ำมีน้อย

ถ้ายังเลิกการเอาน้ำมาสาดกันเล่นไม่ได้ อตมาว่าไม่รู้จักหลักการของเศรษฐศาสตร์ แต่เป็นนักผลาญพร่ำด้วยจารีตประเพณี แล้วคนที่เล่นคือใคร...ก็หนุ่มสาว หนึ่งมันแต่งตัวไป แล้วผู้หญิงก็อยากอวด อยากโชว์ ยิ่งพวกฝรั่งเมืองนอกไม่ต้องพูดเลย มันไปกันมากมาย เพราะมันมีวัฒนธรรมแบบนี้ เมืองไทยก็ยิ่งอุตสาห์ตั้งแล้วตั้งอีก เพื่อรักษาวัฒนธรรมของเราไว้

สงกรานต์ในปัจจุบันก็เลยกลายเป็นเรื่องพิเรนทร์ลามก ทั้งๆที่เดิมเป็นเรื่องมีเกียรติศักดิ์ศรีสำหรับคนที่ได้รับความนับถือ ใครๆที่มีน้ำก็เอาออกมารวมกันใส่ขันใส่ตุ่ม แล้วเอาน้ำเย็นมารด เป็นน้ำ

ใช้ทุนรอนเหมือนกัน

ตลาดอาริยะนี้อยู่ใกล้ๆ โรงปุ๋ยก็ได้ อาตมาพยายามพากเพียรว่า เราจะเอาตลาดและวิชาการ การศึกษา ให้รวมกันอยู่ด้วยกัน ให้ตลาดการค้าเกิด osmosis กับสถานศึกษา โดยอยู่โรงเรียนเดียวกัน ซึ่งเราทำได้ เหตุที่เราทำได้เพราะว่า คนของเรามีประสิทธิภาพ ถ้าคนไม่มีประสิทธิภาพทำ ไม่ได้ ที่อื่นหากมีมหาวิทยาลัยแล้ว จะมีอย่างอื่นตั้งอยู่ต้องอย่างน้อยไกลกัน ๕๐ เมตร นี้ของเรามาซ้อนกันในที่เดียวกันเลย อันหนึ่งอยู่ชั้นบน อีกอันหนึ่งอยู่ชั้นล่าง อาตมาว่า osmosis กันได้

ผู้ที่อยู่ชั้นบนจะติดแอร์ไม่เอาเสียงก็ได้ แต่ถ้าจะเอาเสียงและภาพก็เอาได้จะทำให้เกิดความสัมพันธ์กันอย่างรวดเร็ว ร่วมกันพัฒนา อาตมาคิดว่า เป็นพัฒนาการที่เกิดจากคุณสมบัติของ ประสิทธิภาพของคน ที่มีคุณภาพ คุณค่า คุณสมบัติเพียงพอ ทำอันนี้ได้ จึงอยากจะมีปฏิสัมพันธ์ ใครอยากจะช่วยปฏิสัมพันธ์บ้างยกมือ.....พรีบ!(เอาด้วย).

เราต้องปฏิสัมพันธ์ให้เห็นว่า ตลาดนี้แหละ อยู่กับมหาวิทยาลัยได้ติดๆกันเลย อันหนึ่งเป็น ชั้นบนกับชั้นล่าง จะเกิดประโยชน์ได้ด้วยกัน สามารถมีพืชพันธุ์ผลไม้เอามาตั้งขาย พอสมควรพอ เป็นไป อาตมาว่าเป็นไปได้ ถ้าเราเอาพืชผักผลไม้ของเรามาวางขาย ขายไม่ออกก็เอาเข้าครัว ไม่เห็น ยากใช่ไหม เสร็จแล้วพุงนี้เข้าก็เก็บมาขายอีก ของเราสดๆ อย่างนี้เป็นต้น

ของดี ราคาถูก ชื่อสัตย์ มีน้ำใจ ขายสด งดเชื่อเมื่อทวง ปวดท้อง นี่คือสูตรของเรา แล้วเราก็จะทำ ถ้าคนเข้าใจแล้วมาเอา ก็จะเป็นตลาดที่เราจะมี แล้วก็ไม่ต้องพึ่งพาพวกเราที่อยู่บ้านราชา แต่ให้รวมทั้งประชากรที่เป็นเครือข่ายอโศก ก็จะนำมาขาย นี่เป็นตลาดให้ แล้วประชาชนจะได้รับ

สินค้าสดใหม่ ไร้สารพิษ ราคาถูก ไม่ หลอก ชื่อสัตย์ มีน้ำใจ ขายสด งดเชื่อ เมื่อทวง ปวดท้อง มาที่นี้ได้เลย

เราไม่ใช่สร้างเป็นอาคารตลาด แบบนายทุนที่ใช้เพื่อหาเงินทอง มวลชน ที่มาแล้วน่าเห็นใจเขา เขามาที่นี่บางที่ได้อะไร ได้เท่า หอบมาหนัก อุตสาห์เดินทางมา ตั้งไกลได้ตามาอันหนึ่ง ได้กะละมัง ได้ถัง

ได้อะไรไปพอสมควร น่าเห็นใจน่าสงสารนะ
เขาอุตส่าห์ลงทุนลงแรง ถ้ามันไม่คุ้มกับเขาเขา
ก็ไม่ลงทุนหรอก บางทีกำหนดบัตรแวงออกมา
ก็เปียกเลย บางทีร้อยบาท กำแล้วกำอีก

สมณะฟ้าโหว่.....ถ้าเรามีตลาดผักไร
สารพิษจะเป็นไปได้ไหม

พ่อครูว่า.....ก็ยังไม่อยากจะทำหนด
แต่เราขายไม่ออกก็เข้าครัวเรา

สมณะฟ้าโหว่.....ถ้าเราประกาศว่ามีขายทุกวันอาทิตย์เป็นต้น

พ่อครูว่า.....เราไม่ได้ทำอย่างนายทุน ว่าต้องแข่งที่กัน คณะกรรมการก็มาช่วยกันคิดต่อ
ถ้ามีโทรทัศน์ของเราประกาศไปในเครือข่ายเรา สร้างให้มันเกิด ดีไม่ดี ตั้งแล้วจะเกิดเป็นวงจร มีเรื่อง
วิ่งไปจากอุบลฯ มาที่นี้ ค่าเรือห้าบาท ต่อเที่ยว นั่งเรือท้องแบน หรือจะมีเรือดีกว่านั้นก็ว่ากันไป
ติดต่อเชื่อมโยงให้เกิดตลาดน้ำ อาตมาเสียชีวิตแม่ น้ำมนต์ น่าจะให้เป็นการคมนาคม จะปลอดภัยยิ่ง
กว่าบนถนน ทั้งรถติดทั้งชนกัน อาตมาเรียกรถยนต์ว่าเสือกรุง มันขยำชีวิตส่งไปเข้าโรงพยาบาล
เจ้าเสือกรุงนี้ วันๆมันขยำเท่าไร? (อุบัติเหตุรถยนต์ทำให้คนไทยตายโดยเฉลี่ยวันละ ๔๖ คน ซึ่งตาย
มากเป็นอันดับที่ ๒ ของโลก)

ตอนนี้แม่น้ำยังไม่คราคร่ำไม่จ่อแจ ใช้ได้ดีเลย จะเป็นการคมนาคมที่ดี ขนาดที่คลอง
ผดุงกรุงเกษม น้ำดำมากๆ ก็ยังหาทางเอาเรือมาล่องน้ำกัน หรือที่คลองแสนแสบ ก็ยังใช้คลองกัน
ทั้งที่น้ำดำ แถมมีร้านอาหารอีกด้วย แต่ที่แม่น้ำมนต์ยังดีใสดุๆ ตอนเด็กอาตมายังดื่มน้ำมนต์ได้

คำว่าอาริยะคือเจริญศิวิไลซ์ อย่างไม่เป็นโทษภัยต่อคนอื่น ไม่ได้มาเอาเปรียบ แต่เป็น
ผู้ที่เสียสละ คนที่เกิดมาเป็นคนเสียสละเป็นคนให้ประโยชน์แก่คนอื่น ด้วยความจริงใจ และเป็น
ความจริงทั้งพูด ทั้งทำ อย่างมีความฉลาดมีปัญญา โดยที่ไม่ได้มีใครมาหลอกเรา ชัดเจนว่าเราเป็น
ผู้มีประโยชน์ต่อคนอื่นรับใช้ผู้อื่นให้ผู้อื่นได้ แล้วการมีคุณค่าต่อผู้อื่นได้ มันไม่เจริญได้อย่างไร

แต่ถ้าไปเอาเปรียบคนอื่น ไปเบียดเบียนผู้อื่นอย่างนั้นเรียกว่าเจริญได้อย่างไร ไปชมผู้อื่น
ทำร้ายผู้อื่น แล้วใช้อำนาจบาตรใหญ่ อย่างนั้นมันเจริญได้อย่างไร? แล้วสังคมที่เขาว่าเจริญ มี
ความศิวิไลซ์ อย่างนายทรัมป์กับนายคิม แสดงออกมาไม่รู้ว่าจะชนะกัน แล้วการชนะของคิมหรือ
ทรัมป์นั้น การชนะแบบนี้เรียกว่าชนะอะไร

ขั้นแรกชนะด้วยโลภี๋ย

ขั้น ๒ ชนะด้วยอำนาจบาตรใหญ่ข่มกัน แต่มันชั่วชั่วอน ถ้าไม่มีทรัมป์หรืออเมริกา คิมคง
จะบ้าเลือดกว่านี้ แล้วแอดคาร์ทด้วยนะ ดินะที่ทดลองนิวเคลียร์ล้มเหลว หากทดลองสำเร็จ นายคิม
จะบ้าอีกเยอะเลย

สิ่งเหล่านี้พูดไปแล้วมันเป็นเรื่องของัจธรรม เรื่องของวิบาก ฐานะใครฐานะมัน เขาก็อยู่

ในฐานะที่จะต้องเอาชนะ มันเป็นตถตา ต้องเป็นเช่นนี้ มันต้องมี ไม่มีไม่ได้ ในโลกมันต้องมี มันต้องเป็นเช่นนั้น

เราเห็นว่าไม่ควรร่วมมือก็ไม่ทำ เราใช้ต้องสัปปริสธรรม ๗ มหาปเทศ ๔ เรื่องเหล่านี้ พระพุทธเจ้าไม่ได้ห้าม ไม่ได้อนุญาต ก็ต้องใช้มหาปเทศ ๔ ว่าควรร่วมมือหรือไม่ควรร่วมมือ

เราจัดการชีวิตเราให้เป็น ต้นไม้แห่งจิตวิญญาณได้อย่างไร?

อาตมาว่าศีลข้อที่ ๑ นี้ลึกซึ้งและยิ่งใหญ่มาก มันเป็นคุณสมบัติของมนุษยชาติ มนุษย์เป็นสัตว์ที่ในจิตวิญญาณ มีภูมิปัญญา มีธาตุรู้ มีความเอื้อเอ็นดูต่อประโยชน์ในสัตว์ทั้งปวง เป็นสัตว์ประเสริฐ หวังความเป็นประโยชน์แก่สัตว์ทั้งปวงอยู่

เมื่อมนุษย์ใดก็ตาม ที่ได้ชื่อว่าได้ร่างกายมาเป็นคนเป็นมนุษย์แล้ว ยังไม่มีความรู้สึก ที่หวังประโยชน์แก่สัตว์ทั้งปวงอยู่ แล้วมีความกรุณา มีความเอ็นดู มีความละอาย ละอายที่จะไม่หวังความเป็นประโยชน์แก่สัตว์ทั้งปวง

สัตว์ทั้งปวง แม้เริ่มเป็นสัตว์เซลล์เดียว เขาก็เริ่มเป็นสัตว์มีจิตนิยาม ก็ต้องพัฒนาต่อ อาตมาเคยอธิบายในพลังงานต่างๆ กว่าที่จะพัฒนาพลังงาน จากพีชนิยามจากพีชมาเป็นสัตว์ ต้องมีคุณสมบัติเจริญ เจริญมาเป็นสัตว์ได้ แม้จะเริ่มเป็นสัตว์เซลล์เดียว ก็เป็นชีวะ อย่ายไปทำลาย เห็นความเป็นสัตว์ เขาก็จะสร้างประโยชน์ พลังงานชีวะของเขา ตั้งแต่ชีวะระดับพีช ก็มีความรู้ในวงวนของความเป็นชีวะ ระดับพีช ซึ่งมีแค่สัญญา สังขาร ไม่มีเวทนาไม่มีวิญญาณ มีธาตุรู้แค่สัญญา รู้ว่านี่คือธาตุที่จะเอามาปรุงแต่งเป็นทุเรียน หมากมี(ขนุน) มันเลือกเอาของมันเอง ไม่ไปเบียดเบียนไม่ไปแย่งชิงกับใคร ถ้ามันเอาไปไม่ได้คนอื่นมาแย่งไป สัตว์หรือคนอื่นมาแย่งไป มันไม่มีพลังดูตามได้ มันก็ไม่ไปทะเลาะกับใคร ถ้าสามารถดูตามได้ก็เอามาใช้สังเคราะห์สังขารปรุงแต่งมาเป็นตัวของมันเอง

ได้เท่าไรก็เท่านั้น ถ้าไม่ได้ก็เสื่อมสูญสลาย สูญพันธุ์ไปมันก็ยอม มันไม่เบียดเบียนใคร

นี่เป็นคุณสมบัติอันประเสริฐที่ไม่เบียดเบียนใคร!

ถ้าทำให้พลังงานใดก็ตามแล้วแต่เป็นแบบพีช โดยพีชจะเป็นเจ้าของ ความเป็นพีชมีพลังงานที่จะไปจัดสรรของมันเอง แล้วก็จัดการพลังงาน เอามาสังเคราะห์ปรุงแต่งออกมาเป็นตัวมัน เช่นเป็นกล้วย ก็มีตัว

ตนแต่มันไม่ไปเบียดเบียนใคร มันก็ทำหน้าที่ของมัน

ส่วนมาเป็นจิตแล้ว จะมีการเบียดเบียนคนอื่น มีจิตวิญญานมีเจตนา ตอนนี่ ยิ่งเจริญมาก เข้าก็ยิ่งเห็นแก่ตัว ยึดเอาโลกทั้งโลกเลย เหมือนคนทุกวันนี้ อยากจะเป็นเจ้าโลกให้ได้ แต่ละประเทศ ตัวใหญ่ๆของแต่ละประเทศอยากจะเป็นเจ้าโลก อย่างเช่นนายโดนัลด์ ทรัมป์ หาเสียงด้วยคำว่า The Great American จะสร้างให้อเมริกาที่ยิ่งใหญ่ อย่างนี้เป็นต้น

เขาเองทำไปแล้วไม่มีใครว่าเขา ชาวอเมริกันก็เอาตามเขา นี่คือการเห็นของชาวอเมริกัน ว่าต้องเป็นใหญ่ เป็นตัวตนที่ใหญ่ เป็นคุณสมบัติของปุถุชน แต่เป็นโทษสมบัติของอารยชน ปุถุชนจะคิดว่าเป็นคุณสมบัติ อารยชนจะคิดว่าเป็น โทษสมบัติ อาตมาพูดคำหั้น เพราะว่า เป็นสิ่งที่ไม่ดีทำอย่างนั้นมันไม่ถูก เขาไม่รู้หรือว่าไม่ดีไม่ถูก

จากพลังงานแบบพีชแล้วยังมีพลังงานแบบอุตุ เป็นพลังงานที่ใช้ร่วมกันไม่ได้แล้ว เช่น ส่วนเล็บของเราที่ถูกตัดทิ้งไปก็ไม่มีรู้สึก เล็บที่เรามีอยู่นั้นเมื่อตัดทิ้งไปเราก็ไม่รู้สึกแล้ว เราก็อยาบยัด ถือมัน ไม่ต้องไปจริงจั่งอะไรกับมันมาก เราก็จะรู้ว่าเป็นพลังงานที่ใช้ร่วมกันไม่ได้แล้ว มันเป็นอุตุ แต่ถ้าเป็นพีชด้วยยังใช้งานร่วมกันได้แล้ว ไม่เป็นภัยไม่เป็นโทษ

เราจึงจัดสรรให้พลังงานแบบพีชนี้เป็นสัมประสิทธิ์ที่คงแน่นอน ให้เป็นพลังงานที่คุ้มครองไม่ให้ไปทำร้ายใคร แต่ไม่ใช่แข็งและนิ่งอยู่กับที่ แต่จะมีพลังงานที่จะช่วยคนอื่นด้วยอย่างสุภาพ อย่างไม่รุนแรง แต่มีพลังไปจัดการไปทำงานกับเขาได้ **ผู้ที่กำหนดพลังงานระดับต่างๆนี้ได้ จึงทำพลังงานให้ไม่เป็นโทษเป็นภัยกับใครได้เลย และเป็นประโยชน์ได้สูงสุด เป็นประโยชน์สูงประหยัดสุด จากกำหนดพลังงานที่หนึ่ง และพลังงานที่เคลื่อนไหวได้อย่างได้ประโยชน์สูงสุด**

และต้องรู้จักในการประมาณในการทำงาน คนที่มีพลังงานที่เคลื่อนไหวได้มากแล้ว ต้องใช้ให้พอดี ไม่ต้องเอาออกหมดก็จะไม่พลาด แต่คนที่มีแล้วใช้จนหมดก็จะพลาดได้หรือใช้เกินตัวก็ยิ่งจะพลาดได้มาก

อย่างวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ อาตมาก็พยายามประมาณให้ได้ผลดี ใช้ความสงบสยบความรุนแรงได้ แต่อย่าประมาทและห้าม คนที่ไม่ห้ามแล้วประมาณได้ดีก็จะรอดมาได้ ถ้าอาตมาห้ามก็ตายไปแล้ว คนที่ซบถเก่งที่สุดนั้นตายไปหลายคนแล้ว เพราะว่าอวดเก่ง แต่คนไม่อวดเก่งก็จะรอด ให้น้อยๆดีกว่า ถ้ามากไปจะผิดพลาด ทั้งดูรุนแรง ให้อ่อนนุ่มถ่อมตน ได้ดีกว่าคนที่อวดดี ไม่รู้จักสงวนท่าที คนนั้นเสื่อม นี่เป็นลัจจะ!

เราต้องคำนวณและประมาณในการใช้พลังงาน เมื่อเราประมาณพลังงานเท่านี้แล้วใช้เท่านี้ ให้พลังงานออกไปไม่เกิดกรรมที่เป็นโทษ มีแต่เกิดผลดีไปได้เรื่อยๆ ต้องใช้สัปปุริสธรรม ๗ และมหาปเทศ ๔ อย่างเข้าใจสภาวะ จึงสามารถที่จะจัดสรรความเหมาะสมเกิดองค์ประกอบให้เป็นศิลปะอันเป็นมงคลอันอุดม ชาวโลกเขาก็ศึกษาปรากฏการณ์วิทยา แต่เขาศึกษาได้แค่ญาณวิทยาepistemology ไม่สามารถเข้าถึงความจริงสูงสุดได้

เราสามารถควบคุมสิ่งที่มีอยู่ในตัวเราได้ ไม่ว่าจะป็นดินน้ำไฟลมหรือพลังงานบวกลบอะไรก็ตาม จัดการพลังงานให้ลงตัว จัดองค์ประกอบแต่ละส่วนเรียกว่า ปริเฉท จัดสัดส่วนที่ละส่วนให้

เรียบร้อย ราบรื่น ง่ายงาม ให้เป็นอากาศ เป็นความว่าง ให้รวมลงกันหนึ่ง หากทำมากไปจะไม่ไหว ต้องประมาณ

เมื่อคุณสามารถควบคุมพลังงานเหล่านี้ได้ เท่าที่อธิบายมา เรียนรู้จัดการอินทรีย์ของผิวกัษมาร ให้เกิดความว่างได้ เป็นอากาศ ว่าง แต่มีพลังงานที่คล่องตัวทั้งเวทนา-สัญญา-สังขาร **สิ่งที่หมุนเร็วที่สุด คือสิ่งที่นิ่งที่สุด เป็นกายปาคูณญุตตา มีพลังงานของเวทนา-สัญญา-สังขารที่คล่องแคล่วที่สุด ที่อธิบายไปนี้เป็นวิทยาศาสตร์ที่ยิ่งใหญ่ทางฟิสิกส์ ทางชีววิทยา และปรากฏการณ์วิทยา**

ที่สุดก็ต้องรู้รูปมัตถ์ อ่านอาการ ลิงค นิमित คำว่านิमित คือที่เราทำเครื่องหมายกำหนดเอาเองว่า อาการอย่างนี้คือโลก คือโอรธ มันต่างกันนะ อาการอย่างนี้คือโลกียสุข อาการอย่างนี้คือโลกุตสุข รู้จักเนกขัมมลิตเวทนา รู้จักอาการของจิตที่มันลด ค่อยๆลด วิจารณ์โรธ ค่อยๆนิโรธ จางคลายลงมา บางลงมาก็อ่านอาการมันได้ จนเกือบจะหมดแล้ว เกือบหมดกับใกล้หมดก็แยกกันยาก แต่เราก็รู้ได้ เล็กละเอียดมาก กับมันไม่มีแล้ว ก็ต้องมีญาณละเอียดของคุณเองที่จะรู้เป็นเรื่องจริง

ลัจจะที่อาตมาศึกษาจากพระพุทธเจ้า จนมาอธิบายที่ท่านแยกถึงนิยามชีวิต ๕ จะรวมตัว จนถึงมีเวทนามีวิญญาณกันขนาดไหนจึงอยู่แค่พีชะ แล้วขนาดไหน พระอรหันต์ถึงทำจิตให้เป็นพีชะ ส่วนเกินคือโลกียรส เราไม่ให้เกิด แต่มันมีพลังงานนะ พลังงานนั้นเราก็เอามาสมทบใช้ให้เป็นพีชะ พีชะเป็นพลังงานไม่มีโทษภัยกับใคร จึงเป็นพลังงานส่วนเกินที่ไม่มีโทษภัยกับใคร

พีชะนี้เป็นพลังงานให้แก่อะไร ของเขาไม่ให้ตัวเองนะ น้ำเต้ามันก็ไม่รู้ว่าสร้างมาเพื่ออะไร แต่มันก็ทำของมัน จนขาดจากชีวิตินทรีย์ แล้วก็เสื่อมเป็นอุตุไป หมดพลังงานพีชะแล้ว เพราะขาดจากสิ่งที่เชื่อมต่อกันแล้ว ก็จะมีแต่เสื่อมไปเป็นอุตุ โดยตัวมันเองพีชะนี้มันไม่รู้ตัวหรอก แต่คนมีจิตนิยามจึงสามารถทำให้พลังงานเราเป็นเหมือนพีชะ สร้างเหตุปัจจัยเป็นชีวิตอยู่ได้

เมื่อมีพลังงานจิตนิยามส่วนเกินเอามาสร้างให้เป็นกุศล เพราะท่านไม่ทำอกุศลหรือบาปอีก ก็สร้างเอามาไล่แจกกัน ประเทศไทยมีพลเมือง ถ้าถึงร้อยล้านแล้วก็ทำแจกทำเพื่อชาวโลก แผ่ลัทธินี้ให้โลกเห็นดีเห็นงามเพราะยุคนี้เป็นยุคปัญญา แล้วชาวโลกจะทำตาม จึงจะเกิดปฏิบัติต่อไป ในหลวงในพระบรมโกศแพร่เชื่อนี้ให้แก่เราแล้ว ก็ให้พวกเราทำตาม แล้วในโลกจะเกิดอารยธรรมขึ้นมาได้

ก็ขอสรุปว่า ธรรมชาติของพระพุทธเจ้าท่านนั้น ต้องเข้าใจ อาการของจิต เช่น อาการ ของสภาพที่เรียกว่า รูปคืออะไร อาการของเวทนาคืออะไร อาการของสัญญาคืออะไร อาการของสังขารคืออะไร แม้อาการของวิญญาณคืออะไร ก็เรียกว่า กลุ่มกองของจิต ที่ท่านจัดไว้ ว่าลักษณะอย่างนี้ เรียกว่าอะไร แล้วลักษณะต่างๆ ของขั้น ๕ ที่เรียกว่า รูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ มันเป็นพลังงาน มีหน้าที่ต่างกัน

หน้าที่ของรูป มีหน้าที่ถูกรู้ ไม่มีหน้าที่มารู้ ถ้ายังเป็นดินน้ำไฟลม มหาภูตรูป มันไม่มีธาตุรู้ที่จะไปรู้อะไร มันมีหน้าที่ให้ถูกรู้ อย่างเดียว เพราะฉะนั้น ดินน้ำไฟลม ต้องมีนามธรรม เข้าไปสัมผัสรู้ จึงเกิดรูปขึ้นมา ธาตุดินน้ำไฟลม ไม่มีธาตุรู้แบบของสัตว์ ระดับจิตนิยาม ที่เรียกว่าธาตุรู้ แล้วรู้ขั้นเอามาเป็นตัวตนด้วย พีชนิยาม ก็มีธาตุรู้ เรียกว่า สัญญา สังขาร มันทำให้เกิดตัวตนได้เหมือนกันนะ

กล้วยก็ทำหน้าที่ของมัน เอาธาตุมาสังขารให้เกิดกล้วย ทานตะวันก็ปรุงแต่งให้เป็นทานตะวัน พืชทุกชนิด ก็มีหน้าที่เอาธาตุต่างๆ มาผสมให้เป็นตัวมันเอง มันไม่มีหน้าที่ ที่จะไปโทษภัยกับใคร

ธาตุพีชะ จึงเป็นธาตุที่ปลอดภัย พระพุทธเจ้า รู้วิธีทำให้ จิตเป็นธาตุพีชะได้ ทำให้ทุกพลังงานจิต มาเป็นพีชะให้ได้ ถ้าจิตของสัตว์โลก ขึ้นอรหัตต์ ทำธาตุจิตให้มันตนเอง แต่ไม่ทำลายใคร ไม่ทำโทษภัยกับใครอีกเลย ในพลังงานจิตของตัวเอง เป็นพลังงาน ที่มีความสามารถมาก พลังงานมี ๑๐๐ ทำให้เป็น พีชะ ๓๐ เหลืออีก ๗๐ เป็นพลังงานที่ไม่เป็นโทษภัยกับใครได้ พลังงานจิตที่เหลือ จึงไปสร้างประโยชน์ ให้แก่ผู้อื่น ไม่ปรุงแต่งจิต แบบโลกๆ ที่เป็นพิษภัย เบียดเบียนคนอื่นไม่มีแล้ว มีแต่พลังงาน ที่ไปอนุเคราะห์ผู้อื่น

นี่คือคุณลักษณะของผู้รู้ พลังงานของจิตนิยาม ตามคำสอนพระพุทธเจ้า

ทำไมพ่อครูจึงฉลาดมาก?

ชาวโศกศวรจะมาแย่งกันเป็นคนฉลาดดีกว่าไหม!!!

ถาม : หนูอยากทราบว่า ทำไมคนเราไม่หัดยอมซึ่งกันและกัน ทำไมถึงอยากเอาชนะแต่อย่างเดียว

พ่อครู : เพราะมันมีอัตตา มันมีตัวตน

ทำไมไม่ยอม? เพราะมันถือตัว และทำไมอยากจะทำเอาชนะ? ก็เพราะว่าถือดี

พูดถึงเรื่องอยากเอาชนะ อัตตานั้นฉลาดมาก! นี่พูดความจริงนะ เพราะใจลึกๆของอัตตา ไม่เห็นว่าการแพ้ผู้อื่น มันจะเลวตรงไหน ถ้าเราผิดเราสมควรแพ้ แม้ถ้าเราถูก แต่ถ้าคนจะมาว่าเราผิด แล้วก็ข่มให้เราแพ้ แม้ว่าเราไม่ผิดก็ตาม และหากเราไม่ผิดจริงๆ คนผิดก็คือคน...“ว่า”! คนโง่ก็คือคน.....“ว่า”!

อัตมาฉลาดอย่างนี้

เพราะฉะนั้นอัตมาจึงไม่ถือสาคนที่มา...“ว่า”! หรือคนที่มาเอาผิดกับอัตมา

ทั้งอัตมาก็พยายามตรวจสอบความผิดของตัวเองว่าเราผิดจริงหรือเปล่า? ถ้าเราไม่ได้ผิด เขาจะว่าเราแพ้ว่าเราผิด ก็ช่างศิระเขา ไม่ใช่เรา เป็นของศิระเขา ที่ประกอบด้วยสมยอมแต่ไม่ฉลาดเท่าไร ก็เลยรู้ผิดมาลงโทษเรา อัตมาก็ได้รับโทษมาแล้วในชีวิตนี้

ขอภัยที่ต้องพูดความจริง อัตมารับโทษถึงขนาดที่ทางศาสนาก็หาว่าผิด ก็ถูกลงโทษทางศาสนา แล้วยังส่งเรื่องไปถึงทางโลกทางกฎหมาย กฎหมายทางบ้านเมืองก็ตัดสินว่าอัตมาผิดอีก อัตมามีแต่แพ้และแพ้ ไม่เป็นไร อัตมาก็ยังเบิกบานร่าเริงแจ่มใสได้ เพราะตรวจตัวเองแล้วว่า เราไม่ผิด

แพ้ก็แพ้ชะตากรรมดวงใจทรงความมั่นคง!

ทำไมต้องมาแต่งเพลงผู้แพ้ แต่งตั้งแต่ตอนอายุ ๒๐ พอดิ(พ.ศ.๒๔๙๗) เป็นเพลงฮิตด้วย เพลงนี้ได้มาเปิดเผยความจริงว่า เราต้องเกิดมาเป็นผู้แพ้นี้แหละ อัตมาเป็นผู้แพ้ที่ไม่เคยเศร้าหมอง

เป็นผู้แพ้ที่ไม่เคยหุดหู่อะไรเลย และเป็นผู้แพ้ที่ไม่เคยโกรธคนเอาชนะ คนที่เอาชนะอาตมาก็เอาชนะไป อาตมาไม่เคยโกรธ ไม่เคยอยากเอาชนะ ทั้งที่อาตมาไม่ผิด อาตมามั่นใจว่า อาตมาไม่ผิด แต่อาตมาก็ยอมได้และยอมแพ้ได้ เพราะฉะนั้นอาตมาจึงประสบผลสำเร็จ

ถามว่า คนเราทำไมไม่หุดหู่ยอมซึ่งกันและกัน ทำไมอยากเอาชนะอย่างเดียว ก็เพราะ...โง่!

ถ้าเป็นคนฉลาดแล้วจะยอมแพ้ แต่อย่าผิด นี่เป็นประเด็นสำคัญนะ

ฝึกยอมแพ้ให้ได้ ขณะนี้ในโลกล้างคมประเทศไทยกำลังจะปรองดอง ถ้าเข้าใจประเด็นนี้ และอยากให้ล้างคมสงบปรองดอง คนฉลาดรู้จักยอมแพ้เถอะ เพราะคนโง่มันจะเอาชนะ ก็ให้มันชนะให้ เช็ด แล้วหากเรายอมแพ้ได้จริง เมื่อเราเป็นผู้ยอมแพ้ก็น่าคือผู้ฉลาด ผู้จะเอาแต่ชนะคือคนโง่

สำหรับผู้ที่ไม่แพ้บอกแล้วนะว่าเป็นผู้ฉลาด ก็เอาความฉลาดของเราที่ละ ประณีประนอม เพราะฉะนั้นล้างคมต้องให้คนฉลาดเป็นคนทำ อย่าเอาคนโง่เป็นคนทำ เพราะมันจะเสีย หากยอมแพ้ แล้วพลังงานจะไม่สูญเสีย คนเขาจะทำให้เสียก็ทำไป แต่เราฉลาดนะก็อย่าให้เกิดผลเสียในล้างคม ให้

พยายามปรุงแต่ง ปรับหรือทำ พลังงานพฤติกรรม เป็นวัตถุในโลกอย่าให้สูญเสีย

ล้างคมจะอยู่ดีต้องเป็นหน้าที่คนฉลาด แน่نون คนโง่จะต้องทำเสีย คนฉลาดต้องช่วยคนโง่ ต้องช่วยทำสิ่งที่ดี เหมือนอย่างเช่นเราชาวอีสาน เราก็ทำดี อาตมามั่นใจว่าได้พาชาวอีสานมาทำดี แล้วก็สะพัดความดีออกไปให้แก่ประชาชน แม้จะสะพัดออกไปสู่ผู้อื่น ก็ต้องให้ถูกที่สุด หรือฟรีได้เลย เพื่อช่วยมนุษยชาติ

อาตมาว่าอาตมาพาคนมาทำอย่างนี้จริงๆ นี่เป็นสุดยอดของงาน สุดยอดของพฤติกรรม สุดยอดของอาตมา และพาทำ ผู้ใดเห็นว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องก็มา ถ้าไม่เห็นว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องก็ไม่มา.

✧ กองงานปัจฉาสมณะ

ชื่อ น.ส.เกษร ตะบุญยพงศ์
เกิด ๒๘ กันยายน ๒๔๘๐
พี่น้อง ๖ คน เป็นคนที่ ๕
ภูมิลำเนา จ.เพชรบุรี
สถานภาพ โสด
การศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
อาชีพเดิม ขายล็อตเตอรี

วัยเด็ก ช่วยพ่อแม่เลี้ยงหมู เลี้ยงเป็ด เข้าป่าตัดไม้ไผ่กองกาง เพื่อเผาถ่าน และทำประมง ตอนอายุ ๒๗ ปี มีคุณป้าบ้านเดียวกัน ฐานะดี มีอาชีพขายล็อตเตอรี ชวนมาอยู่กรุงเทพฯ เลี้ยงดูเหมือนลูกหลาน ก็ได้มาช่วยขายล็อตเตอรี โดยนั่งขายประจำแถววงเวียนใหญ่ มีญาติธรรมท่านหนึ่ง ทำงานธนาคารอยู่แถวเทเวศน์เดินผ่านทุกวัน ยืมให้กันเสมอ ต่อมาก็รู้จักคุ้นเคย เขาชวนมาที่พุทธสถานสันติอโศก บอกว่าที่นี่ดี ไม่มีภาระเรื่องเงิน พระไม่ใช้เงิน ไม่ฉ้อเนื้อสัตว์ฉันข้าวมือเดียว ก็สนใจ และได้ไปฟังพระเทศน์ ซึ่งไม่เคยได้ยินมาก่อน พระเทศน์แรง เหมือนว่าคน แต่เป็นการเปรียบเทียบสิ่งใดถูก สิ่งใดผิด เช่น พระพุทธรูปเป็นอิฐหินดินปูน ไม่มีอิทธิฤทธิ์ใดๆ สิ่งที่จะคุ้มครองเราคือ ศีล ซึ่งตอนนั้นตนเองพกพระดั่งราคาแพงอยู่ ๓ องค์ ต่อมาหายไปจึงไม่เสียดายมาก ไปเองอีกหลายครั้ง ต่อมาไปทุกเสาร์และอาทิตย์ ให้หลานขายล็อตเตอรีแทน ฟังจนเข้าใจ สบายใจดี มีความสุข ก็เริ่มลดความฟุ่มเฟือย อะไรไม่จำเป็นจะไม่ซื้อ

ต่อมาบอกคุณป้าอยากอยู่ใกล้วัด คุณป้าจึงซื้อทาวเฮาส์ให้ ๑ หลังอยู่ข้างๆวัด ก็เริ่มไม่กินเนื้อสัตว์ทุกชนิด และเลิกขายล็อตเตอรี ตามคำแนะนำของญาติธรรมอีกท่านหนึ่ง ซึ่งชี้ให้เห็นวิบากของคนขายล็อตเตอรี ว่าเป็นการมอมเมาชาวบ้านให้หลงรวย เป็นบาปที่ไม่ควรทำ ฟังแล้วกลัวบาปมาก จึงเลิกขายและได้นำเงินที่สะสมไว้จำนวนหนึ่งไปบริจาคเพื่อให้สบายใจ

นอกจากเสียสละเงินออกแล้ว ก็คิดเสียสละแรงกายช่วยงานศาสนา จึงมาทำงานฟรี เป็นอาสาสมัครที่บริษัทพลังบุญ(บุญนิยม)จำกัด จนถึงทุกวันนี้

เวลา ๐๔.๓๐ น. ไปช่วยทำครัวที่ร้าน

ชมร.(ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย) หน้าสันตือโศก พอใกล้เวลา ๐๖.๐๐ น. ก็เตรียมตัวไป ตักบาตร เสร็จแล้วก็ไปช่วยแพนกันน้ำปั่นผักของชมร. จนถึงเวลาประมาณ ๑๑.๐๐ น. ก็ไปช่วย บจ.พลังบุญต่อ จนถึงเวลาประมาณ ๑๖.๐๐ น. หรือ ๑๗.๐๐ น. จึงกลับบ้าน

ปัญหาในการทำงาน ไม่ค่อยมีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนร่วมงาน ถ้ามีก็จะเฉย ไม่ต่อความยาว สาวความยืด รู้อยู่ในใจคนเดียว ไม่คิดมาก

แนวทางแก้ไข เวลาเกิดปัญหาจะพยายามแก้ไขที่ตัวเองก่อน จะคิดเสมอว่า สิบคน ก็สิบคิด ก็เข้าใจได้ แต่ถ้าเจอคนที่จู้จี้จุกจิก พุดมากเกินไป บางครั้งก็จะเดินหลบไป

คติประจำใจ ตั้งใจอยู่กับชาวอโศกไปตลอดชีวิตที่เหลืออยู่

เป้าหมายชีวิต ตั้งใจปฏิบัติธรรมไปให้นานแสนนานเท่าที่ทำได้

ข้อคิดข้อฝากให้หมู่กลุ่ม ขอให้ชาวอโศก เพื่อนๆ พี่ๆน้องๆ และเด็กๆทุกคน เชื่อฟัง คำสอนของพ่อท่าน แล้วชีวิตจะมีความสุข ความเจริญไปตลอดชีวิต ขอขอบคุณมากๆค่ะ

SSSI:
ประทับใจ
(๑๕๗)

เดินทางไปภูผาท่าน้ำ
มีเพื่อนร่วมเดินทางไปด้วย
อายุ ๖๔ รุ่นแทรังวลม
ดูแข็งแรงแถวไรและปราดเบริงว
แต่บ่ตัวสมลั้ว สมฐานะนักปฏิบัติธรรม

เวลาอยู่ใกล้ไม่รู้สิกว่า อยู่กับคนแก่
แต่เนเหมือนอยู่กับเพื่อนที่เป็นผู้ใหญ่
ทั้งนำเคารพ และ นำเข้าเล่นเล่น

เพราะเธอทำตัวง่าย ๆ สบาย ๆ
เธอร่วมทำและทำทุกเรื่อง แม้มันจะไม่เข้าใจ
เธอถามในเรื่องที่สงสัย
และตอบในเรื่องที่เธอรู้ช่างสุภาพ
เธอเอาใจใส่ดูแลผู้อื่นตลอดเวลา

เธอคอยช่วยเหลือ เอาการะทั้งหนักเบา(กระเบาเดินทาง)

เธออาทรห่วงใยในเรื่องการกินอยู่

เธอใจกว้าง เป็นผู้ใหญ่มากกว่าผู้รับ

เธอมีอารมณ์ หันมามากมาย ทั้งคำพูดและท่าที

เธอเชื่อฟังและทำตาม

เธอเนเหมือนเด็กกว่าบ้างในเรื่องที่ไม่รู้

เธอแนะนำสั่งสอนบางเรื่องที่เธอรู้ช่างอ่อนน้อม

เธอต่อว่าความไม่ถูกต้องอย่างอ่อนโยน

เธอคบผู้คนได้ทุกวัย

เพราะเธอไม่มีมานะว่า เป็นผู้ใหญ่

เธอถึงเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์

“เกษร ตะบูนแพงค์” คนแก่ที่น่ารัก

♥ เอี่ยมแข็ง

๑๔ ก.พ. '๕๕

กว่าจะถึง

อรหันต์

โดย...ณวมณฑาท

● ท้อสลา ท้อสละ รำธล
 แจบดัลล เน้นกาม เน้นกัณ
 ออภลล ฌีกภล ฌีกใจ
 ลุไก ลุธรรล อรหันต์.

พระสุภากัมมารธิตาเถรี

พระสุภากัมมารธิตาเถรี ได้บำเพ็ญบารมีมาแล้วในพระพุทธเจ้าองค์ก่อนๆ สิ่งสมกุศลอันเป็นอุปนิสัยเพื่อนิพพาน(ดับกิเลสสิ้นเกลี้ยง)เอาไว้ ท่องไปในภพต่างๆด้วยสุคติ(การดำเนินไปดี)เท่านั้น

กระทั่งถึงยุคสมัยของ**พระพุทธเจ้าองค์สมณโคดม** นางได้เกิดเป็นธิดาของช่างทองคนหนึ่ง ในกรุงราชคฤห์ นครหลวงของแคว้นมคธ นางมีชื่อว่า **สุภา(งาม)** เป็นสาวงามที่มีทั้งรูปสมบัติและทรัพย์สมบัติเพียบพร้อม

ในครั้งที่พระศาสดาเสด็จเข้าไปยังกรุงราชคฤห์นั้น ด้วยการที่นางมีใจเลื่อมใสในพระศาสดา จึงได้นุ่งห่มผ้าสะอาดไปเข้าเฝ้าพระศาสดา ได้ฟังธรรมของพระศาสดาแล้ว **เห็นโทษในชีวิตความเป็นอยู่ของผู้ครองเรือน จึงเกิดความปรารถนาจะออกบวช**

แล้วในที่สุด นางก็ได้บวชเป็น**ภิกษุณีรูปหนึ่ง**ในพระพุทธศาสนา ได้ตั้งอยู่ในศีลและวินัยของภิกษุณี โดยมี**พระอุบลวรรณาเถรี**ช่วยแนะนำบอกสอนให้

ขณะที่**ภิกษุณีสุภา**พากเพียรบำเพ็ญอยู่นั้น **เหล่าญาติ**มักจะมาเยี่ยมเยียนเสมอๆ ด้วยหวังว่า **จะชักชวนให้กลับไปเสพสุขในกองทรัพย์สมบัติ และประเล้าประโลมด้วยกามสุขทั้งหลาย** ทำให้ภิกษุณีสุภาต้องกล่าวแสดงธรรม กำจัดความหวังของญาติเหล่านั้น

“แม้เรายังเป็นสาว แต่พอได้ฟังธรรมของพระศาสดาแล้ว ก็เกิดการรู้แจ้งใน**อริยสัจ** (ความจริงอันประเสริฐสุดของชีวิต) และเพราะเราเป็นผู้ไม่ประมาท **เราจึงละความยินดียิ่งใน**

กามทั้งปวง เห็นภัยในกายของตน จึงปรารถนาหนีพยานอันเป็นเครื่องออกจากกิเลส

เราละหมูญาติ ทาส กรรมกร บ้าน ไร่นาเป็นอันมาก ละทรัพย์สมบัติทั้งหลาย อันเป็นเครื่องรื่นเริงบันเทิงใจ **แล้วออกบวช**

ก็การที่เราบวชด้วยศรัทธาอย่างนี้ ในพระสังฆกรรม(ธรรมที่ดีแท้ของผู้มีสัมมาทิฐิ)ที่**พระสัมมาสัมพุทธเจ้า**ทรงประกาศดีแล้ว จะให้เรา

กลับไปสู่กามทั้งหลายที่เราตัดได้แล้วนั้น เป็นการไม่สมควร

เลย เพราะเราปรารถนาความเป็นผู้ไม่มีห่วงใย

ในเมื่อผู้ใดละทิ้งทองและเงินแล้ว ยังกลับไปรับทองและเงินนั้นอีก ผู้นั้นใฉนยังจะเซ็ดหน้า อยู่ท่ามกลางบัณฑิตทั้งหลายได้เล่า เพราะทองหรือเงิน ไม่ได้มีเพื่อความสงบใจแก่ผู้นั้นเลย

ทองและเงินเป็นของไม่สมควรแก่สมณะ (ผู้สงบจากกิเลส) ไม่เป็นอารยทรัพย์(ทรัพย์แท้อัน

ประเสริฐสุดของมนุษย์) **ทองและเงินนั้นแท้จริง เป็นเหตุให้เกิดความโลภ** นำมาซึ่งความมัวเมา ทำให้เกิดความลุ่มหลง เกิดความติดใจพัวพัน เกิดความระแวง เกิดความยุ่งยากคับแค้นใจมาก และไม่มีคามยั่งยืนมั่นคง

คนทั้งหลายที่ยินดีในทรัพย์นั้น ชื่อว่า เป็นผู้ประมาท มีใจเศร้าหมอง ต่างผิดใจกันและกัน กระทบความบาดหมาง มักทะเลาะวิวาทกัน ฆ่ากัน ต้องถูกจองจำ ถูกลงโทษ เสื่อมเสีย เศร้าโศก ถึงความฉิบหายวอดวาย เหล่านี้ย่อมปรากฏแก่ผู้ติดอยู่ในกามทั้งหลาย

ท่านทั้งหลายเป็นญาติของเรา แต่เหตุใฉนจึงมาทำเป็นเหมือนศัตรู ชักชวนเราไปในกามทั้งหลายเล่า พวกท่านจงรู้เถิดว่า เราเป็นผู้มีปกติเห็นภัยในกามทั้งหลาย จึงมาบวช เพราะอาสวะ(กิเลสที่หมักหมมอยู่ในสันดาน)ทั้งหลายนั้นไม่สิ้นไปด้วยทองและเงิน

กามทั้งหลายนั้นเป็นศัตรู เป็นนกงฆ่า เป็นดุจลูกศรที่ยิงใส่ เป็นเครื่องจองจำ ฉะนั้นท่านทั้งหลายจงรู้เถิดว่า เราบวชแล้ว มีศีระะ

ไลน์ ครองผ้าจีวร อาศัยก้อนข้าวของชาวบ้าน เทียวบิณฑบาต ใช้ ผ้าบังสุกุล(ผ้าที่เขาทิ้งแล้ว)อันสมควรแก่เรา เพราะเป็นเครื่องอาศัยของ บรรพชิต(นักบวช)

กามทั้งหลายทั้งที่เป็นของ ทิพย์(ของเทวดา) ทั้งที่เป็นของมนุษย์ ท่านผู้แสวงหาคุณอันยิ่งใหญ่มีพระ พุทธเจ้าเป็นต้น ได้คายทิ้งแล้ว ท่าน เหล่านั้นน้อมใจไปในความปลอดโปร่ง ได้บรรลุความสุขอันไม่หวั่นไหวแล้ว

เราจึงอย่าได้คบหาสมาคมกับกามทั้งหลาย เลย เพราะกามทั้งหลายเป็นเหมือนขี้คี้ก เป็นดุจ เพชฌฆาต อุปมาดังกองไฟ เป็นทุกข์ กามเป็นของ ไม่บริสุทธิ์ มีภัย เป็นเลี่ยนหนาม ยุ่งยาก มีกังวลมาก ชัดช่อง น่ากลัวราวกับหัวงูเห่า

ปุถุชน(คนกิเลสหนา)ผู้โง่เขลา ย่อมมอง ไม่เห็นภัยในกาม จึงผลิตเพลินกามเหล่านั้นอยู่ ปุถุชนส่วนมากจึงติดพันอยู่ด้วย กาม โดยไม่รู้สึกรู้สึกรู้จักความจบ แห่งการเกิดและการตาย **ผู้คนจำนวนมาก พากันดำเนินชีวิตไปตามเส้นทางสู่ทุกข์(ทาง ไปชั่ว)** นำโรคร้ายมาให้แก่ตน ล้วนเกิดจาก กามเป็นเหตุทั้งสิ้น

กามทั้งหลายเป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อน นำมาซึ่งความ เศร้าหมอง เป็นเหยื่อล่อในโลก เป็นเครื่องผูกมัดของความตาย เป็น เหตุทำให้บ้า บ่นเพ้อ มัวเมา เป็นกับดักของมาร(กิเลส) มีไว้เพื่อทำให้ หมู่สัตว์พินาศเร็วพลัน

กามทั้งหลายมีโทษหาที่สุดไม่ได้ มีทุกข์มาก มีพิษมาก มี ความพอใจน้อย เป็นบ่อเกิดแห่งการรบราฆ่าฟันกัน เป็นเหตุให้ธรรม อันเป็นกุศล(ความดีงาม)เหือดแห้งไป

ก็เรานั้นได้ละความพินาศ อันมีกามเป็นเหตุเช่นนั้นแล้ว จะ ไม่ยอมกลับไปบริโภคกามนั้นอีก เพราะตั้งแต่เราได้บวชแล้ว เรามีความ

ยินดีอย่างยิ่งในนิพพานทุกเมื่อ เราหวังความเยือกเย็นอันสงบจากกิเลส จึงทำสงครามสู้กับ
กามทั้งหลาย เป็นผู้ไม่ประมาท ยินดีในนิพพานอันเป็นที่ไม่สิ้นไปแห่ง**สังโยชน์**(กิเลสที่ผูกมัดใจ
ไว้ให้เป็นทุกข์)

เราจะเดินไปตาม**อารยมรรคมีองค์ ๘** (คือทางสู่ความเป็นกลางอันประเสริฐ ๘ ประการ
๑. สัมมาทิฏฐิ = มีความเห็นที่ถูกต้อง ๒. สัมมาสังกัปปะ = ความดำริที่ถูกต้อง ๓. สัมมา-
วาจา = การเจรจาที่ถูกต้อง ๔. สัมมากัมมันตะ = ทำการงานที่ถูกต้อง ๕. สัมมาอาชีวะ = การ
เลี้ยงชีพที่ถูกต้อง ๖. สัมมาวายามะ = ความเพียรที่ถูกต้อง ๗. สัมมาสติ = การระลึกตัวตนที่ถูกต้อง
๘. สัมมาสมาธิ = การมีจิตตั้งมั่นที่ถูกต้อง) **อันเป็นทางที่ไม่มีความเศร้าโศก ปราศจาก
ธุลี(กิเลส) เป็นทางปลอดโปร่ง เป็นทางตรง เป็นทางที่ท่านผู้แสวงหาคุณอันยิ่งใหญ่ ได้พา
กันข้ามห้วงน้ำใหญ่(กามทั้งหลาย)ไปแล้ว”**

ภิกษุณีสุภาได้ทำให้นิพพานหลายสัณฐานความหวังแล้ว จึงเป็นโอกาสดีที่จะได้บำเพ็ญ
ธรรมอย่างขะมักเขม้น ไม่ต้องมีใครมารบกวน ไม่ช้านานเลย เพียงบวชผ่านไปได้ ๗ วันเท่านั้น
ในวันที่ ๘ ก็ได้บรรลุลุทธิ เป็นพระอรหันต์องค์หนึ่งในพระพุทธศาสนาแล้ว

มีอยู่วันหนึ่ง พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ตรัสกับภิกษุณีทั้งหลาย ทรงสรรเสริญภิกษุณี
สุภากัมมารีตาเถรี(หมายถึงพระเถระผู้หญิงชื่อสุภาที่เป็นบิดาของช่างทอง) ซึ่งขณะนั้นกำลังนั่ง
อยู่ที่โคนต้นไม้ ด้วยอาการจิตใจแน่วแน่สงบจากกิเลสทั้งปวง

“ท่านทั้งหลาย จงดูสุภาธิดานายช่างทอง(สุภากัมมารีตา) ที่ตั้งอยู่ในธรรมนี้เถิด เธอ
ได้บรรลุลุทธิอันไม่หวั่นไหวแล้ว เฟงฉาน(ทำจิตแน่วแน่สงบจากกิเลส)อยู่ที่โคนไม้เช่น

วันนี้เป็นวันที่ ๘ ในการบวชของเธอผู้มีศรัทธาถึง งดงามด้วยการบรรลุลุทธิ(ธรรม
ที่ดีแท้ของผู้มีสัมมาทิฏฐิ) ได้บรรลุลุทธิ ๓ (ความรู้แจ้งอันพาสู่ความพ้นทุกข์คือ ๑. บุพเพ-
นิวาสนุสติญาณ = รู้ระลึกเรื่องที่ผ่านมาชาติต่างๆของกิเลสตนได้ ๒. จุตูปปาตญาณ = รู้การเกิด
และดับของกิเลสต่างๆของตนได้ ๓. อาสวักขยญาณ = รู้ความหมดสิ้นไปของกิเลสตนได้)แล้ว
เป็นผู้ละมัจจุมา(คือไม่ตายเป็นอมตะหมายถึงนิพพาน)ได้

พระเถรองค์นี้เป็นไทแก่ตน ไม่เป็นหนี้ มีอินทรีย์(อำนาจควบคุมร่างกายและจิตใจ)ที่
อบรมได้ดีแล้ว พรากออกจากเครื่องเกาะเกี่ยวผูกพันทั้งปวง ทำกิจเสร็จแล้ว ไม่มีอาสวะ(กิเลส
ที่หมักหมมในสันดาน)ทั้งปวง

**แม้แต่ท้าวสักกะ(ผู้นำของคนดี)ที่เป็นใหญ่ในหมู่มสัตว์โลก พร้อมด้วยเหล่าเทวดา(คือ
คนที่ดีมีจิตใจสูง) ต่างก็พากันมาแสดงความเคารพแก่สุภากัมมารีตาเถรียุคนี้”**

ฉันทะ

จันทร์ ๗ ส.ค. ๒๕๖๐

(พระไตรปิฎก เล่ม ๒๖ ข้อ ๔๗๑)

อรรถกถาแปล เล่ม ๕๔ ข้อ ๔๑๕)

รายงานจาก พุทธสถาน

พุทธสถานสันติอโศก เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

บรรยากาศเดือนกุมภาพันธ์ วันแห่งความรัก ความเมตตาต่อสรรพสัตว์ คือวันมาฆบูชา วันเพ็ญขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๓ ทิ้งความชั่ว ทำแต่กรรมดี มีจิตใจบริสุทธิ์ผ่องใส

☼ เหตุการณ์ทั่วไป

พ.๑ นักเรียนสัมมาสิกขาชั้น ม.๑ ไปเข้าค่ายเตรียมงานพุทธาภิเษกฯ ที่พุทธสถานปฐมอโศก

ศ.๓ สมณะ ๓ รูป รับนิมนต์ไปแสดงธรรมงานอุโบสถศีล ๓ วัน ๒ คืน ที่อวาสสถานวังจันท์พุกงา อ.ท่าใหม่ จ.จันทบุรี

ศ.๑๐ สมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรมไปร่วมงานพุทธาภิเษกฯ ที่พุทธสถานปฐมอโศก

ส.๑๑ วันมาฆบูชา เป็นวันเริ่มงานพุทธาภิเษกฯ

อา.๑๒ สมณะส่วนหนึ่งไปร่วมงานฉาบปัดกิจศพ หลวงพ่อลักษณะ จิตตมโล อายุ ๗๗ ปี ประธานกลุ่มสายรุ้งศรัทธา ที่วัดคงคสถานอยู่สุขเจริญ จ.ตาก

ศ.๑๗ คณะครูและนักเรียนไปศึกษาดูงานการจัดการศึกษาแบบนิโอสิวแมนนิส ที่โรงเรียนอมาตยกุล เขตบางเขน กรุงเทพฯ

จ.๒๐ ชาวชุมชนไปสวนบุญผักพืช จ.ปทุมธานี โหมแวงกันทำสวน เป็นกิจกรรมที่จะโหมแวงร่วมกันเดือนละครั้ง เพื่อสร้างการร่วมมือร่วมใจกัน

- ☼ เป็นเงาฟ้าที่ทำน้ำ
- เป็นนิยามสื่อให้ไว้ศึกษา
- เป็นเงาไหวหรือเงาใสพิจารณา
- เป็นมายา ปรมัตถ์ หรือสังขาร

❖ สมณะแต่ธรรม ธรรมรักจิตใจ

พุทธสถานปฐมอโศก เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เนื่องจากชาวอโศก หรือในนามชาวกองทัพธรรม ต้องรวมพลังกันไปจัดโรงบุญกองทัพธรรม ทำอาหารเลี้ยงประชาชนที่มาสักการะพระบรมศพในหลวงรัชกาลที่ ๙ ที่ท้องสนามหลวง ชาวอโศกมีจำนวนน้อย งานมาก จึงต้องรวมกันจากหลายๆ พุทธสถาน หมุนเวียนมาช่วยกัน จึงทำให้การจัดงานประจำปีมีการปรับเปลี่ยนไปตามสถานการณ์การจัดงานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ในปี นี้ จึงย้ายมาจัดที่พุทธสถานปฐมอโศก ซึ่งอยู่ไม่ไกลจากสนามหลวง จึงนับเป็นโอกาสอันดีที่ชาวปฐมอโศกได้รับกุศลอันใหญ่

เดือนนี้มีการปรับปรุงสถานที่ศาลางานขึ้น ๓ เพื่อเป็นที่เก็บข้าวของเครื่องใช้ต่างๆรวมทั้งประวัติความเป็นมาของพ่อครูสมณะโพธิรักษ์และชาวอโศก โดยพ่อครูให้ใช้ชื่อว่า **เมี้ยนของเก่า** (ภาษาอีสานแปลว่า เก็บของเก่า) หรือเป็นพิพิธภัณฑ์ มีการทาสีใหม่ที่ตึกโรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศก โดยได้งบประมาณจากกระทรวงศึกษาธิการ ที่ศาลาค้า๑ มีการสร้างร้านใหม่แทนของเดิมที่ทรุดโทรมและต่ำกว่าถนน เริ่มสร้างใหม่ตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๕๙

กำลังเร่งสร้างเพื่อให้ทันงานพุทธาภิเษก

★ เหตุการณ์ทั่วไป

พ.๒ ผู้อำนวยการส่งเสริมสถานศึกษา เอกชนจังหวัดนครปฐม และคณะกรรมการ จาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต๑ รวม ๘ คน มาติดตามตรวจสอบการใช้ จ่ายเงินอุดหนุนโรงเรียนเอกชน ของโรงเรียนสัมมา- ลึกชาปฐมอโศก ได้รับคำชมว่าทำงานเรียบร้อยดี ง่ายต่อการตรวจสอบ

ศ.๓-พ.๘ สมณะสิกขมาตุและชาวชุมชนไป ร่วมงานฟังสวดพระอภิธรรม คุณรัชดา ทงมี อายุ ๘๔ ปี ที่วัดตุ๊กตา อ.นครชัยศรี จ.นครปฐม สมณะแสดงธรรมครบทุกวัน เผา ๘ ก.พ.

ช่วงบ่ายสิกขมาตุพูนเพียรไปเฝ้าศพคุณลุงต่าย นาคตระกูล อายุ ๘๙ ปี อ.ตะคร้อ จ.นครสวรรค์

อา.๕-พ.๙ ค่ายนักเรียนม.๑ “ทำดีเพื่อพ่อ” มีนักเรียนม.๑ จำนวน ๘๕ คน รวมนักเรียน ทั้งหมด ๑๘๐ คน เตรียมงาน

ส.๑๑-ศ.๑๗ งานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๔๑

ส.๑๑ เปิดงานพุทธาฯ ตรงกับวันมาฆบูชา มี ผู้มาร่วมงานพันกว่าคน และมีการประชุมศิษย์เก่า สัมมาลิกชา มีศิษย์เก่าประมาณ ๒๐๐ กว่าคนรับ โฉวาทจากพ่อครู

อ.๑๔ ประชุมการศึกษาระบบบุญนิยมและการ พัฒนาตนเอง

สมณะเสียงศีลแสดงธรรมและตอบข้อซักถาม นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ๒๔ คน มาศึกษาว่าคนใน ชุมชนใช้ชีวิตอย่างไร เหตุใดจึงลดละเสียสละทำงาน ที่ไม่มีรายได้และเกื้อกูลเพื่อนมนุษย์ในสังคม นำ โดยผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวิดา ธรรมมณีวงศ์

ศ.๒๔ สม.พูนเพียรไปประชุมเพลิงญาติธรรม รุ่งนุกเบิกชื่อ ป้าถนอม พุกกะนัต อายุ ๘๙ ปี ที่ศาลอโศก จ.นครสวรรค์

ศาลาค่า ๑ รื้อสร้างใหม่ประมาณ ๓ เดือน เริ่มเปิดบริการวันนี้

พ.๒๓ สมณะเสียงศีล แสดงธรรมต้อนรับ คณะของเทศบาลต.หนองบัวลาย อ.บัวลาย จ.นครราชสีมา ได้ขอศึกษาดูงานเพื่อนำหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปปรับใช้ในการ ปฏิบัติงานและดำเนินชีวิตประจำวัน จำนวน ๑๑๖ คน นำโดยนางสาวชวันรัตน์ เล่าสุภาพรสิริโชติ นายกเทศมนตรีตำบลหนองบัวลาย

ส.๒๕ คุณบุญมี ชุมใหญ่ พนักงาน บจ.พลัง บุญ(บุญนิยม)พาร่างไร้วิญญาณของยายนวล อายุ ๘๙ ปี มาทำพิธีที่ปฐมอโศก และประชุม เพลิงตอนบ่ายวันที่ ๒๗ ก.พ. พี่น้องชาว สันตอโศกมาร่วมงานกันมาก

❖ สมณะกรรมกร กุสโล

พุทธสถานศิระชะอโศก ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2560

เดือนนี้ ประกา....มีการเดินทางเพื่อทำกิจกรรมมากมาย ตั้งแต่ไปแจกอาหารที่โรงบุญกองทัพธรรม ณ ท้องสนามหลวง ....ไปร่วมกิจกรรมงานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๔๑ ซึ่งย้ายไปจัดที่ปฐมอโศก(เดิมจัดที่ศาลอโศก) ตลอดจนการพานักเรียนไปทำกิจกรรมริมมูน บ้านราชาฯ เพื่อเตรียมไว้สำหรับงานปลูกเสกฯ...การเคลื่อนย้ายจุดทำให้ได้เรียนรู้การไม่ยึดติดอยู่กับที่ ตลอดจนการเตรียมพร้อมทั้งกาย ใจ.....การได้ต่อสู้ทั้งความเหนียวแน่น...ต่อสู้อากาศที่แปรปรวน ทั้งหนาวเหน็บและร้อนแดดแผดเผา.....การต่อสู้ที่เป็นไปเพื่อยังทั้งประโยชน์ตนและประโยชน์ท่านโดยปริยาย.....

พ.๑ นักเรียนระดับชั้นม. ๑-๓ จำนวน ๓๑ คน เข้าค่าย"สามัคคี คือพลัง" ที่ไร่พลาญหิน โดยมีอาจารย์ ๒(สมณะผืนฟ้า อนุตตโร) สมณะนวกะ เป็นที่ปรึกษา มีทีมงานศิษย์เก่าเป็นผู้ดูแล และครูจิตจรลดา นิลนนท์เป็นผู้ประสานงาน ซึ่งเริ่มจัดค่ายตั้งแต่วันที่ ๓๐ ม.ค. - ๒ ก.พ. ๖๐

พ.๒ ผู้ปกครองและนักเรียนสันติบาล จากสันตอโศกเข้าพื้นที่ เพื่อรอสอบโอเน็ต

ศ.๓ พี่อะ พสุธา จันทะสน ศิษย์เก่า นำนักเรียนชั้นม.๑ จำนวน ๑๒ คน ไปเข้าค่ายเตรียมงานพุทธาภิเษกฯ ณ พุทธสถานปฐมอโศก

จ.๖-พ.๘ สมณะถ่องแท้ วินยธโร สมณะผองไท รตนบุญญ์ ครูจิตจรลดา และทีมงานพี่ศิษย์

เก่านำนักเรียนไปทำกิจกรรมริมมูน บ้านราชาฯ

ตอนเย็นประชุมบ้าน วัด โรงเรียน

พ.๑๙ สมณะถ่องแท้ วินยธโร คณะสมณะพร้อมผู้ใหญ่ชาวชุมชนบางส่วน เดินทางไปร่วมงานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ครั้งที่ ๔๑

ศ.๑๐-ศ.๑๗ ครูจิตจรลดา และทีมงานศิษย์เก่านำนักเรียนทุกชั้นปี กว่า ๘๐ ชีวิต ไปร่วมงานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์

ส.๑๑ ศิษย์เก่าประชุม ณ ห้องประชุมชาวบ้านปฐมอโศก

อ.๑๔ ประชุมการศึกษาบุญนิยม ณ ห้องประชุมเวทีชาวบ้านปฐมอโศก

พ.๑๕-ศ.๑๗ คนจีนได้หวั่น ๒๐ คนเข้าอบรม "จ้าวเจ๋ง" ที่ศิระชะอโศก.... โดยอาจารย์บุญรุ่ง สีดำบรรยาย และดูแลตลอดช่วงการอบรม

อ.๑๙-อ.๒๑ ครูจิตจรลดา และทีมงานศิษย์เก่านำนักเรียนทุกชั้นปีไปทำงานกิจกรรมที่ริมมูน โดยมีชาวชุมชนศรีโคตรบูรณ์เป็นที่ปรึกษา

อ.๒๑-จ.๖มี.ค. นักศึกษาแพทย์แผนไทย ๓๐ คน มาฝึกงานที่ปัจจัยสี่ ชุมชนศิระชะอโศก

พ.๒๒ ประชุมครูและทีมงานการศึกษา

ศ.๒๔ ครูบุญรุ่ง สีดำ นำนักเรียน ๔ คนไปจัดแสดง "จ้าวเจ๋ง" ที่งานเกษตรเทคโนโลยีภาคอีสาน ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสุรินทร์ โดยร่วมงานถึงวันที่ ๒ มี.ค. ๖๐

ส.๒๕ สมณะถ่องแท้ วินยธโร ครูจิตจรลดา และนักเรียนม.ปลายร่วมประชุมสภาม.ปลาย

อ.๒๖ นักเรียนตรวจศิลปะประจำสัปดาห์ และชี้ชมชมุทรรพ์นักเรียน

อ.๒๘ อาจารย์ขวัญดิน สิงห์คำ พานักเรียนลงงานกิจกรรมในชุมชน

ตอนเย็นสมณะถ่องแท้ วินยธโร ครูจิตจรลดา นิลนนท์ และนักเรียนม.ปลายร่วมประชุมสภาม.ปลายในวาระพิเศษ(ประชุมวิสามัญ)

★ วลีก่อนจาก :

"สันติ" เกิดจากความเมตตามาก่อน.....

กล่าวคือต้องรู้จักเมตตาตนเอง

แล้วจึงจะสามารถแผ่แผ่แบ่งปันความเมตตาแก่ผู้อื่นได้...

ดังนั้นจงเมตตาทั้งต่อตนเองและผู้อื่นเถิด.....

เพื่อความสันติจักบังเกิดแก่มวลมนุษย์.....

❖ **จิตรอดา นิลนนท์**

พุทธสถานศาลือโคก

เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เดือนนี้เป็นบรรยากาศของงานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๔๑ ซึ่งปีนี้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ จึงต้องไปจัดกันที่พุทธสถานปฐมอโคก ชาวศาลือโคกเราถือว่าเป็นเจ้าภาพร่วมอยู่ จึงให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ แม้จะมีงานค่ายพระไตรปิฎกของหมอเขียว(ใจเพชร กล้าจน) อยู่ แต่พวกเราแบ่งกำลังกันเป็น ๒ ส่วน งานจึงเป็นไปได้ด้วยดี

ส่วนอีกบรรยากาศหนึ่ง เป็นมรณานุสติ เพราะมีงานฌาปนกิจถึง ๕ งาน เป็นการเตือนว่าพวกเราอย่าได้ประมาทในการเร่งทำความดีไว้ให้มากที่สุด เพราะชีวิตของคนเรานั้นสั้น

❖ เหตุการณ์ในเดือนนี้

พ.๑ สมณะ พระอาคันตุกะ ชาวชุมชนและญาติธรรม จำนวน ๒ รถตู้ ไปร่วมงานฌาปนกิจคุณยายยัง สุ่มประเสริฐ ที่วัดบ้านโป่งบุญเจริญ ต.วังพิกุล อ.บึงสามพัน จ.เพชรบูรณ์

พ.๑-พ.๑๙ หมอเขียว(ใจเพชร กล้าจน) เปิดค่ายพระไตรปิฎก อบรมจิตอาสาแพทย์วิถีธรรม

ส.๔ สมณะ พระอาคันตุกะ ชาวชุมชน ญาติธรรม และจิตอาสาแพทย์วิถีธรรม ไปร่วมงานฌาปนกิจคุณแม่หน่อย กุศลสถิตย์(แม่ของสามีครูอัญชลี แพทย์วิถีธรรมและญาติธรรม) ที่วัดเขาทอง อ.พยุหะคีรี จ.นครสวรรค์

จ.๖ ประชุมชาวชุมชนบุญนิยม(เศรษฐกิจพอเพียง)ศาลือโคก

พ.๘ สมณะ พระอาคันตุกะ และชาวชุมชน ไปเยี่ยมตาเลี่ยม บุญเกตุ ที่ไปผ่าตัดลำไส้ ที่โรงพยาบาลเพชรบูรณ์

พ.๑๙ ชาวชุมชนและญาติธรรม นำภาชนะ และของใช้ส่วนกลางที่จำเป็นต้องใช้ในงานพุทธาภิเษกฯ เดินทางสู่พุทธสถานปฐมอโคก

ศ.๑๐ สมณะ พระอาคันตุกะ ชาวชุมชน และญาติธรรม ๑ รถตู้ เดินทางสู่พุทธสถานปฐมอโคก สมณะแนวแน่ สีลวันโณและสมณะชยันยอม วิริยโร เดินทางถึงพุทธสถานศาลือโคก

ส.๑๑-ศ.๑๗ งานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๔๑ ที่ปฐมอโคก

อ.๑๒ สมณะ ลิกขมาตุ ชาวชุมชน ญาติธรรม ศิษย์เก่าสัมมาสิกขา และนักเรียนสัมมาสิกขาไปร่วมงานฌาปนกิจ พรทิพย์(โบว์) ศรีแก้ว ที่วัดเขาชาวดวนาราม อ.ท่าตะโก จ.นครสวรรค์

ส.๑๘ สมณะ พระอาคันตุกะ ลิกขมาตุ ชาวชุมชน และญาติธรรม ไปร่วมงานฌาปนกิจคุณพ่อ ต่าย นาคตระกูล(ลุงของลิกขมาตุพูนเพียร อโคกตระกูล) ที่วัดตะคร้อ อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์

อ.๒๑ โยมถนอมรัตน์ พุกกะนัต ญาติธรรม ระดับบรรพชน ของชาวศาลือโคก ได้สิ้นชีวิตลง บรรจุศพไว้ที่ศาลาพุทธาภิเษก ภาคค่ำ สมณะล้อม ชัมมกิตติโก แสดงธรรม

พ.๒๒-พ.๒๓ ตอนค่ำมีการแสดงธรรมหน้าศพโยมถนอมรัตน์

ศ.๒๔ ก่อนนั้น สมณะเมฆฟ้าและลิกขมาตุ พูนเพียร แสดงธรรม ภาคบ่าย สมณะล้อม ชัมมกิตติโก ดำเนินรายการ เปิดใจลูกสาวและลูกชาย คุณแม่โยมถนอมรัตน์ ก่อนจุดไฟฌาปนกิจ โยมถนอมรัตน์ สมณะล้อม แสดงธรรมปิดท้าย

อ.๒๘ ประชุมชาวชุมชนบุญนิยม(เศรษฐกิจพอเพียง)ศาลือโคก

❖ ข้อคิดสุดท้าย

ทำอย่างมีจุดหมาย แต่อย่าทำด้วยความมุ่งหวัง

❖ **สมณะเน้นแก้ว ทลานิกโก**

พุทธสถานสีมาอโศก

เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เดือนนี้รู้สึกว่บรรดาญาติธรรมหลายคนที่อายุยาวเริ่มทยอยลาโลกกลับ ไปไม่กลับ กลับไม่ตื่น ฟันไม่มี หนีไม่พ้น ทำให้ได้เจริญมรณานุสติ “ความตาย” เป็นเครื่องเตือนจิตใจของผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ เป็นดังเหตุมาสอนธรรมะ เพื่อมิให้คนเป็นๆ ดำเนินชีวิตด้วยความประมาทมัวเมา หลงใหลอยู่กับการกินสุบตีเมสเฟย์ คนเราเกิดมามีความตายรออยู่เบื้องหน้าทั้งหมดทั้งสิ้น จึงไม่ควรประมาทในชีวิต

☀ เหตุการณ์

พฤ.๒ สมณะฝนธรรม, สมณะดินทอง และญาติธรรมที่เป็นข่ายแห่ พร้อมด้วยเด็กนักเรียน เดินทางไปสันตอโศก เพื่อร่วมทำอาหารแจกที่โรงบุญ กองทัพรธรรม ณ ท้องสนามหลวง(๓-๙ ก.พ.)

ส.๔ โครงการเข้าวัดฟังธรรมเสาร์นี้มีผู้มาร่วม ๘๐ คน อาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัย แม่โจ้ ๔ คน มาศึกษากสิกรรมและระบบน้ำกับ อ.กมล

พฤ.๙ สมณะสร้างไทและญาติธรรม ๑ รถตู้ ไปร่วมงานพุทธาภิเษกฯ ครั้งที่๔๑ ณ ปฐมอโศก

ส.๑๑ โครงการเข้าวัดฟังธรรมเสาร์นี้ มีผู้มาร่วม ๗๐ คน

ศ.๑๗-๑๘ ค่ายอบรมกสิกรรมไร้สารพิษ และระบบน้ำอัตโนมัติ จำนวน ๘๐ คน(ครั้งที่ ๑๐)

ส.๑๘ โครงการเข้าวัดฟังธรรม เสาร์นี้ มีผู้มาร่วม ๑๗๐ คน

๑๖.๑๙,๑๖.๒๖ ประชุมนักเรียน สส.ม.

จ.๒๐ สมณะดินทอง แสดงธรรมงานศพโยม สวัสดิ์ ทิมทอง ซึ่งเป็นคุณพ่อของคุณอุบลวรรณ ทิมทอง(อ้อม) ณ วัดช่องอู่ อ.เมือง จ.นครราชสีมา

๑.๒๑ สมณะสยาม แสดงธรรมงานศพโยม สวัสดิ์ ทิมทอง ที่วัดช่องอู่

สมณะดินทอง ไปกิจนิมนต์แสดงธรรมหน้าศพคุณแม่เหล่า พิเชียรวิไล อายุ ๗๕ ปี ณ วัดใหม่ อัมพวัน ใกล้หัวรถไฟ อ.เมือง จ.นครราชสีมา

พ.๒๒ สมณะ ๕ รูป และญาติธรรม ไปร่วมงานฌาปนกิจศพพ่อสวัสดิ์ ทิมทอง อายุ ๘๙ ปี ที่วัดช่องอู่ สมณะเพาะพุทธ(ท่านจันทร์)แสดงธรรมก่อนทำพิธีฌาปนกิจ และได้เดินทางไปเทศน์หน้าศพคุณแม่เหล่า ที่วัดใหม่อัมพวันด้วย

ศ.๒๔ ค่ายอุโบสถศีล ครั้งที่ ๑๕ จำนวน ๒๔ คน

ส.๒๕ ค่ายสุขภาพแพทย์วิถีธรรม ๕๖ คน และจิตอาสา ๑๕ คน ส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุจากชุมชนวัดบูรพ์ อ.เมือง จ.นครราชสีมา

โครงการเข้าวัดฟังธรรม มีผู้มาร่วม ๑๖๐ คน ๑๓.๐๐ น. ประชุมคณะกรรมการชุมชน ๑๗.๐๐ น. สมณะ ๖ รูป ลงอุโบสถฟังสวดพระปาฏิโมกข์

๑๖.๒๖ สมณะดินทอง ไปแสดงธรรมงานศพโยมทองเพชร แยมวิเศษ (เป็นแม่ของครูกล้า คอยเกษม) ที่ อ.จักราช จ.นครราชสีมา

อ้ง.๒๘ สมณะสยามไปกิจนิมนต์ แสดงธรรมก่อนฉันในหัวข้อ “ศีล๕พาพ้นทุกข์” ที่วัดป่าประทานพร บ้านดอนไพล อ.โชคชัย จ.นครราชสีมา

“บุญ” เป็นพลังงานที่มีหน้าที่มากำจัด “กิเลสหรือบาปหรืออกุศล” เท่านั้น เสร็จแล้วก็หายไปทันที ไม่เหลืออะไรอยู่เป็น “สมบัติ” [พ่อครูสมณะโพธิรักษ์]

❖ สมณะสร้างไท ปณิโต

พุทธสถานภูผาฟ้า

เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เดือนนี้ อาจารย์ ๑ (สมณะบินบน ธิริจิตโต) และอาจารย์ ๒ (สมณะผืนฟ้า อนุตตโร) นำสมณะนวกะมาร่วมงานพุทธาภิเษกฯ พุทธสถานปฐมอโศก

หลังงานพุทธาฯ ชาวชุมชน คนวัด นักเรียน ลัมมาลิกขา ภูผาฟ้า และชาวอดอยรายปลายฟ้า ร่วมทำอาหารแจกที่โรงบุญกองทัพรธรรม แจกประชาชนที่มาเคารพสักการะพระบรมศพ ที่ท้องสนามหลวง

๕ เหตุการณ์ในรอบเดือน

ศ.๓ อาจารย์ ๑ (สมณะบิณฑน ถิรจิตโต) และปัจฉาฯ ประชุมครูแม่ไก่เตรียมงานค่าย ม.๑ “ทำดีเพื่อพ่อ” ที่ชุมชนปฐมมโศก

ส.๔ สมณะ ๗ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ ประชุมครูแม่ไก่ กำหนดตารางงานค่าย ม.๑ “ทำดีเพื่อพ่อ” ที่ชุมชนปฐมมโศก

สมณะ ๔ รูป และพระสันติ นำโดยอาจารย์ ๑ แสดงธรรมหน้าศพนางรัชดา ทองมี อายุ ๘๔ ปี ที่วัดตึกตา อ.นครชัยศรี จ.นครปฐม

สมณะยังดิน ภูมิกิต แสดงธรรมกับผู้สูงอายุ ที่ลานนาอโศก จ.เชียงใหม่

พ.๘ อาจารย์ ๑ และปัจฉาฯ ร่วมงานฌาปนกิจศพ นางรัชดา ทองมี ที่วัดตึกตา จ.นครปฐม

ศ.๑๐ อาจารย์ ๑ และปัจฉาฯ เยี่ยมสมณะนิกนบ ฉันทโส ที่นา ๙ ไร่ ที่ชุมชนปฐมมโศก

อา.๑๙ สมณะฟ้ารู้ โนภาคโต สมณะคำดิน ภูมิจุโรธน์ ไปร่วมงานทำบุญครบรอบ ๑๐๐ วัน ในการจากไปของพ่อคุณวราสนา(ใบเพียร) มาน้อย ที่หมู่บ้านบวค่าง อ.สันกำแพง จ.เชียงใหม่

อัง.๒๑ อาจารย์ ๑ และปัจฉาฯ แสดงธรรมกับพนักงานโรงปูลังแผ่นดิน ที่ชุมชนปฐมมโศก

พ.๒๓ สมณะ ๔ รูป นำโดยสมณะดวงดี ฐิตปุญโญ ไปร่วมงานฌาปนกิจศพ ยายบัวคำ แซ่เต๋ว ที่สุสานข้างศาลาน วัดดอกเอื้อง จ.เชียงใหม่

ส.๒๕ สมณะ ๓ รูป นำโดยสมณะดวงดี ฐิตปุญโญ ประชุมชาวคอยรายปลายฟ้า จ.เชียงราย

ส.๒๕-อา.๒๖ สมณะ ๓ รูป นำโดยสมณะดวงดี ฐิตปุญโญ ร่วมงานอบรมค่ายแพทย์วิถีธรรม (หมอเขียว) ที่ชุมชนคอยรายปลายฟ้า จ.เชียงราย

อา.๒๖ อาจารย์ ๑ และปัจฉาฯ ประชุมศาลาคำ ๑ ที่ชุมชนปฐมมโศก จ.นครปฐม

สมณะฟ้ารู้ โนภาคโต, สมณะยังดิน ภูมิกิต แสดงธรรมหน้าศพคุณแม่บัวทอง โศกแก้ว อายุ ๔๗ ปี เป็นโรคมะเร็ง ซึ่งเป็นคุณแม่ของศิษย์เก่า สส.ภ. นายปภัส ทราชคำ

จ.๒๗ สมณะฟ้ารู้ โนภาคโต สมณะยังดิน

ภูมิกิต คณะครู ศิษย์เก่า นักเรียน สส.ภ. ไปร่วมงานฌาปนกิจศพคุณแม่บัวทอง โศกแก้ว ที่สุสานสันติสุข สันลมจอย ต.สุเทพ อ.เมือง จ.เชียงใหม่

๕ ขอฟากแ่งติดคำคมจากพ่อครู

ผู้ปฏิบัติมรรคองค์ ๘ อย่างถูกต้อง สัมมาทิฐิจึงจะเกิดปัญญา

❖ สมณะโพธิสิทธี โพธิสิทธี

พุทธสถานราชธานีอโศก เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

พ.๒ คุณขวัญหินแก้ว รักพงษ์อโศก ผู้ใหญ่บ้านและผู้ช่วยคือคุณพูนไท ชูน้ำเที่ยง และคุณซึ่งบุญ บุรณะกิติ ไปประชุมประจำเดือนกำหนดผู้ใหญ่บ้านที่หอประชุมอำเภอวารินชำราบ

สมณะมือ มั่นนำคณะครู และนักเรียนชั้น ม.๑ เดินทางไปร่วมงานกิจกรรมค่ายเตรียมงานพุทธาภิเษกฯ ที่ชุมชนปฐมมโศก จัดในวันที่ ๕-๙ ก.พ.

ส.๔ สมณะฟ้าไท สมณะถักบุญ สมณะหินจริง ไปกิจนิมนต์ที่สวนล่างฝัน จ.อำนาจเจริญ

อา.๕ สมณะฟ้าไท สมณะแก่นเกล้า สมณะคำจริง ไปกิจนิมนต์งานศพคุณตาเลิด เขื่อดวงผุยที่อำเภอนาแก จ.นครพนม และเคลื่อนศพมาทำพิธีฌาปนกิจที่ราชธานีอโศกในวันที่ ๖

จ.๖-๑.๗ คุณหนูชนก จันทร และคุณอุดม ศรีเชียงสา ไปประชุมเชิงปฏิบัติการการจัดการอาชีวศึกษาทวิภาคีในสถานศึกษาเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ที่โรงแรมบ้านเชียง จ.อุดรธานี

๑.๗ สมณะฟ้าไท สมณะถักบุญ สมณะหินจริง ไปกิจนิมนต์ที่บ้านของสมาชิกเครือแห่ ที่อำเภอลำโรง จ.อุบลฯ

ประชุมโรงปูลังชีวิต

พ.๘ สมณะฟ้าไท สมณะเด่นตะวัน เดินทางไปเยี่ยมโยมแม่ของสมณะเด่นตะวันที่อำเภอแปดริ้ว จ.ฉะเชิงเทรา

เจ้าหน้าที่กรมตรวจบัญชีสหกรณ์ฯ จะมาตรวจบัญชีสหกรณ์คนของแผ่นดิน จำกัด และติดตามการใช้โปรแกรมบัญชี

ชาวบ้านราชจำนวน ๓๒ คน เดินทางไปร่วมงานพุทธาภิเษกฯ ที่ปลื้มอโศก โดยรถไฟ

พฤ.๙ ชาวบ้านราชจำนวน ๒๕ คน เดินทางไปร่วมงานพุทธาภิเษกฯ โดยรถหกล้อพร้อมพี่ซึก

พฤ.๑๖ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

คุณนุชนาฏ จันทร์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ ไปประชุมผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา ที่วิทยาลัยเทคนิคอุบลราชธานี

พฤ.๙-๑๑.๑๙ ชาวบ้านราชรับเวรบริการอาหารที่โรงบุญกองทัพอธรรม ที่สนามหลวง ในช่วงงานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ วันที่ ๑๑-๑๗ ก.พ.

จ.๒๐ ประชุมครูสัมมาสิกขาฯ และวิทยาลัยอาชีวฯ

อ.๒๑ พ่อครูและปัจฉาฯ เดินทางมาบ้านราช นายอนันต์ คำริกาบุตร นายกเทศบาลตำบลบู่ใหม่ นำเจ้าหน้าที่เทศบาลและหน่วยงานต่างๆ เช่น รพ.สต. กศน. วิทยาลัยสารพัดช่าง ออกมาบริการตรวจสุขภาพ ตัดผม ให้ชาวบ้านราช

พ.๒๒ ประชุมที่มงานโรงปุ๋ยพลังชีวิต เพื่อพัฒนาปุ๋ยตรงออกงาม

พฤ.๒๓ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

นักเรียนชั้น ป.๑-๔ สอบการอ่านออกเขียนได้ โดยมีครูจากโรงเรียนอื่นมาคุมสอบ และครูสัมมาสิกขาฯ ไปคุมสอบโรงเรียนอื่น ๒ โรงเรียน

ศ.๒๔ ประชุมที่มงานกสิกรรมไร้สารพิษ

ส.๒๕ นักศึกษาอาชีวฯ ระดับ ปวช. ปีที่ ๓ ไปสอบ V-net ที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุบลราชธานี พิธีมอบนิกิจศพคุณพ่อเรือน ศรีทอง อายุ ๘๓ ปี (พ่อของคุณธรรมทำ นักรบธรรม)

อ.๒๖ นักศึกษาอาชีวฯ ระดับ ปวส. ปีที่ ๒ ไปสอบ V-net ที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุบลราชธานี ประชุมสมณะ ลิกขมาตุที่ปรึกษา นิสิต วทบ. เตรียมงานปลูกเสกฯ

จ.๒๗ โฮมแองแปลงกสิกรรมข้างเขื่อน สวน. เพื่อเป็นนิรโรคการมีชีวิตในช่วงงานตลาดอาริยะ มีชาวบ้านราชไปร่วมประมาณ ๕๐ คน และมีพี่น้องนักศึกษาแพทย์แผนไทยจากศิระะอะโคกจำนวน ๓๐ คน ช่วยกันทำแปลง และปลูกทานตะวัน

อ.๒๘ นักศึกษาอาชีวฯ ระดับ ปวช. ปีที่ ๓ และ ปวส. ปีที่ ๒ สอบมาตรฐานวิชาชีพ ที่วิทยาลัยอาชีวฯ สัมมาสิกขาวิชชาวม

★ ศึกษาดูงาน

ศ.๓ คุณตติยา ทองมงคล นำคณะครู และนักเรียนบ้านโนนแดง อ.วารินชำราบ จำนวน ๑๙๒ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

จ.๖ คุณเครือจิตร สีทา นำคณะครู และนักเรียนโรงเรียนบ้านนาดี อ.พิบูลมังสาหาร จำนวน ๔๔ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

อ.๘ คุณอุทัย สมใจเพ็ง นำคณะครู และนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองบัวท่าช้าง อ.กันทรารมย์ จ.ศรีสะเกษ จำนวน ๑๐๔ คน มาศึกษา

คุณสมรัักษ์ อินทรเทศ นำคณะครู และ

นักเรียนโรงเรียนโนนชาติผดุงวิทย์ อ.วารินชำราบ ๑๑๐ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

คุณชนิษฐา เอื้อยศรีรัตน์ นำคณะครู และนักเรียนโรงเรียนนางาม (ผลแก้วอุปถัมภ์) ต.โพธิ์ไทร อ.พิบูลมังสาหาร จำนวน ๔๒ คน มาศึกษา

พ.๑๙ นายชาติชาย นามวงศ์ นำคณะครูและนักเรียนโรงเรียนบ้านโนนคุณ อ.ยางชุมน้อย จ.ศรีสะเกษ จำนวน ๒๒๐ คน มาศึกษา

นายคำปัน จำปาเรือง นำคณะครู และนักเรียนโรงเรียนสามแยกหินกอง อ.กันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ จำนวน ๖๓ คน มาศึกษา

ศ.๑๐ นายสังวาล ประพรม นำคณะครูและนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองซุ่น ๕๐ คน มาศึกษา

คุณบุปผา จันท์กิติ นำคณะครูและนักเรียนโรงเรียนอนุบาลศรีประจักษ์กุล จำนวน ๒๖๑ คน

คุณเพ็ญภา ยาคำ นำคณะครูและนักเรียนโรงเรียนเทพพิทักษ์ อ.วารินฯ จำนวน ๒๔๑ คน

คุณไพบุลย์ โพธิ์ไทร นำคณะครูและนักเรียนโรงเรียนบ้านแคนน้อยหนองเลิง จำนวน ๘๗ คน

คุณยุฑิศา นิลชัยแล่นำคณะครูและนักเรียนโรงเรียนบ้านบากชุม ต.โนนก่อ อ.สิรินธร จ.อุบลฯ จำนวน ๖๐ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

คุณสุภาวดี ไชยอเนก นำคณะครูและนักเรียนโรงเรียนบ้านนาไคร้พิทยาสรรพ์ อ.ภูมินารายณ์ จ.กาฬสินธุ์ จำนวน ๑๔๐ คน มาศึกษา

อ.๑๔ คุณจุไรพร แก้วกัณหา นำคณะครูและนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองบัวท่าช้าง อ.กันทรารมย์ จ.ศรีสะเกษ จำนวน ๒๙๖ คน มาศึกษา

พ.๑๕ คุณมณฑิรา พิบูลย์กิจ นำคณะครูและนักเรียนโรงเรียนบ้านสร้างแก้ว จำนวน ๙๕ คน

พ.๑๖ คุณกณิศนันท์ ไทษากร นำคณะครูและนักเรียนโรงเรียนนิคมสร้างตนเองห้วยคลั่ง ๒ จำนวน ๑๘๐ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

คุณสุกัญญา โสณสิทธิ์ นำคณะครูและนักเรียนโรงเรียนสตรีสิริเกศ จ.ศรีสะเกษ ๔๑ คน

คุณดาหวัน นราภรณ์ นำคณะครู และนักเรียนโรงเรียนบ้านแมดคำลือชา จำนวน ๕๐ คน

ศ.๑๗ คุณพันทิภา ชรรมาวิรุฬห์ นำคณะครูและนักเรียนโรงเรียนเทพพิทักษ์ จำนวน ๑๑๐ คน

คุณสุกัญญา ทิงาม นำคณะครูและนักเรียนโรงเรียนสตรีสิริเกศ จ.ศรีสะเกษ จำนวน ๔๕ คน

คุณเพ็ญไพ เทศนา นำคณะครูและนักเรียนโรงเรียนโพนเมืองมะทัน อ.ม่วงสามสิบ จ.อุบลฯ จำนวน ๑๖๐ คน มาศึกษาวิถีชีวิตฯ

คุณพรสวรรค์ ทองกลม นำคณะครู และนักเรียนโรงเรียนบ้านดงมะหรี ๖๗ คน มาศึกษา

ส.๑๘ คุณศราวุธ สมเสมอ นำคณะครู และนักเรียนโรงเรียนอัญชรพิทยา จ.อำนาจเจริญ ๖๐ คน

คุณอรวรรณ ทองแสง นำคณะกรรมการโครงการร่วมสร้างชุมชนท้องถิ่นให้น่าอยู่ บ้านฟ้าห่วน ต.ฟ้าห่วน อ.ค้อวัง จ.ยโสธร จำนวน ๙๗ คน

คุณอำพล ลังกา นำคณะศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สาขาอิเล็กทรอนิกส์ ม.ราชภัฏ-อุบลฯ จำนวน ๑๐ คน มาศึกษา

พ.๒๓ ผศ.ดร.ชมนพูนุช โมราชาติ และคณะนักวิจัย ๖ คน มาศึกษาข้อมูลงานวิจัยธุรกิจ เพื่อสังคมกับวิถีเศรษฐกิจพอเพียงแบบราชธานีโอโกล เพื่อเผยแพร่สู่สาธารณชน

คุณอภัย ลาวรรณ นำคณะครูและนักเรียนโรงเรียนบ้านข้าวแม่แก จำนวน ๑๘๐ คน มาศึกษา

พ.๒๔ คณะครูและนักเรียนโรงเรียนทองแหลม อ.สิรินธร จ.อุบลฯ จำนวน ๑๒๖ คน มาศึกษา

จ.๒๘ นางเพ็ญศรี สุขเสริม นำคณะครูและนักเรียนโรงเรียนบ้านชุมคำดงตาหวาน อ.เขมราฐ จำนวน ๖๒ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

คุณสายฝน ธนันไทย นำคณะครู และนักเรียนโรงเรียนสร้างหัว อ.พยุหะคีรี จ.ศรีสะเกษ ๗๗ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

☆ ขอฟากคำสอนของพ่อครู

เมื่อวันที่ ๕ ธ.ค.๑๘ ดังนี้

ผู้จะก้าวออกจากกรอบแห่ง “โลก” ได้นั้น ต้องเอาจริง

❖ *สิทมาตุมาแก้ว ขาวินันท์*

ประยงเดือน นาวาบุญนิยม

สังขสถานหินผาฟ้าน้ำ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

พ.๑ ครูนำนักเรียนสัมมาสิกขาชั้น ม.๑ ไปเตรียมงานพุทธาภิเษกฯ ที่ปฐมอโศก

ส.๔-อา.๕ นักเรียนชั้น ป.๖และม.๓ สอบ O-NET ที่โรงเรียนชุมชนแก้งคร้อ

จ.๖ ประชุมชุมชน, ประชุมนักเรียน

อ.๗ ตัวแทนสหกรณ์กู้คืนฟ้าหินผาฟ้า น้ำ หนังสือไปบริจาคร่วมโครงการแบ่งปันความรู้สู่ชุมชน จากคนสหกรณ์

ศ.๑๐ ชาวชุมชนเดินทางไปงานพุทธาภิเษกฯ ที่พุทธสถานปฐมอโศก

ส.๑๑-ศ.๑๗ ร่วมงานพุทธาภิเษกฯ

ศ.๒๔ นักเรียนชั้น ป.๖ ไปสอบแข่งขันทางวิชาการโครงการ Open House ที่โรงเรียนมารีย์แก้งคร้อ อ.แก้งคร้อ จ.ชัยภูมิ

จ.๒๗ ประชุมชุมชน, ประชุมนักเรียน

❖ รัทบุญ อโศกตระกูล

สังขสถานทะเลธรรม เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

พ.๑-ศ.๓ ร่วมแรงร่วมใจเก็บข้าว พลิกฟื้นวัฒนธรรมลงแขก มีญาติธรรมและพี่น้องมาจากหลายจังหวัด เสร็จงานร่วมกันเปิดใจ

อา.๕ ญาติธรรมทะเลธรรมหลายคนไปปั่นจักรยานร่วมกับคณะผู้ว่าราชการจังหวัดตรัง จาก อ.เมืองตรัง ไปหาดปากเมง

ส.๑๑-ศ.๑๗ ร่วมงานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๔๑ ณ พุทธสถานปฐมอโศก

ศ.๒๔-อา.๒๖ ค่ายอุโบสถศีล มีญาติธรรม เก่าๆมาร่วมงานหลายคน

จ.๒๗ ประชุมชุมชน

❖ สมณะนาโถ อิสสรชนโน

พุทธสถานสันตอโศก ประจำเดือน มีนาคม ๒๕๖๐

เดือนมีนาคมชาวอโศกได้สูญเสียสมณะไปอีก ๑ รูป ทั้งๆที่อายุเพียง ๕๕ ปี นั้นแสดงว่าความตายอาจมาเยือนทุกๆคนได้ทุกเมื่อ พึงถามตนเองว่าวันนี้ ขณะนี้ เราได้ทำดีที่สุดหรือยัง เพื่อเป็นการตั้งตนอยู่บนความไม่ประมาท

เหตุการณ์ทั่วไปในรอบเดือน

จ.๖ นักเรียน ม. ๑-๖ เข้าร่วมกิจกรรมค่ายคำพ่อสอน โดยเครือข่ายองค์กรงดเหล้า ณ อาคารเรียน โรงเรียนสัมมาสิกขาสันตอโศก

อ.๗ อาจารย์จากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต นำคณะครูจากประเทศภูฏาน ๒๕ คน มาศึกษาดูงานการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของโรงเรียนสัมมาสิกขาสันตอโศก

พ.๘ สมณะ ๓ รูป ลิกขมาตุ ๓ รูป เดินทางไปร่วมงานฌาปนกิจศพยายเย็น สุขสวัสดิ์ ที่ราชธานีอโศก จ.อุบลราชธานี

สมณะลือคม ทัมมกิตติโก และสมณะจนแจ่ง อัสสกจาโร นำชาวชุมชนศาลืออโศก ๒๐ คน เดินทางมาเพื่อรับช่วงโรงบุญกองทัพธรรม ที่สนามหลวง ๑๐-๑๖ มี.ค. ๒๕๖๐

ศ.๑๐-อา.๑๒ สมณะชนะพี ชิตมาโร และสมณะเทินธรรม จิรัสโส เดินทางไปร่วมกิจกรรมค่ายอุโบสถศีลที่อ่าวสสถานวังจันทร์พฤกษา อ.ท่าใหม่ จ.จันทบุรี มีผู้มาร่วมกิจกรรม ๓๑ คน

อ.๑๔ สมณะดินดี สันตจิตโต สมณะเทินธรรม จิรัสโส พร้อมด้วยญาติธรรมจากสังขสถานทะเลธรรม ๒๐ คน เดินทางมาเพื่อรับช่วงโรงบุญกองทัพธรรม ที่สนามหลวง ๑๗-๒๓ มี.ค. ๒๕๖๐

พฤ.๑๖ พ่อครูสมณะไพริภักษ์ พร้อมด้วยคณะปัจฉาฯ เดินทางมาจากพุทธสถานราชธานีอโศก

อาจารย์จากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต นำคณะครูจากประเทศภูฏานชุดที่ ๒ จำนวน ๒๐ คน มากกราบพบ และฟังธรรมจากพ่อครูสมณะไพริภักษ์

พร้อมทั้งศึกษาดูงานการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของโรงเรียนสัณมาสิกขาสันตือโคก

พถ.๑๖-ส.๑๘ นักเรียนไปร่วมงานมหกรรมคืนชีวิตให้แผ่นดินครั้งที่ ๑๑ ที่ศูนย์กสิกรรมมาบเอื้อง จ.ชลบุรี และเนื่องในวันคล้ายวันเกิดของ อ.วิวัฒน์ คัลยกำธร นักเรียนมัธยมปลายเข้าค่ายคำพ่อสอนร่วมกับนักเรียนจากหลายโรงเรียน

ศ.๑๗-อา.๑๙ กิจกรรมเข้าวัดปฏิบัติศีล ๘ ครั้งที่ ๑๔๓ มีผู้มาเข้าค่าย จำนวน ๔๑ คน

อา.๑๙ ประชุมสามัญประจำปี ๒๕๕๙ กลุ่มลัจจะออมทรัพย์สันตินาครบุญนิตี ณ บริเวณศาลาพักร้อน มีสมาชิกมาร่วมประชุม ๑๓๓ คน

ศิษย์เก่าสัณมาสิกขาสันตือโคกรวมตัวกันที่สันตือโคก ตอนเย็นรุ่นพี่ร่วมจัดกิจกรรมอำลาของนักเรียนที่จะจบ ม.๓ และม.๖

พ.๒๒ พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ พร้อมด้วยคณะปัจฉาฯ เดินทางกลับไปยังพุทธสถานราชธานีอโศก

ศ.๒๔ สมณะชนะพี ชิตมาโร และสมณะเทินธรรม จิรัสโส เดินทางไปร่วมประชุมกลุ่มชลบุรี ณ วนเกษตร อ.บ่อทอง จ.ชลบุรี

ส.๒๕ สมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรม ร่วมเดินทางไปเคารพศพสมณะนิกนบ ฉันทโส ที่พุทธ

สถานปฐมอโศก ต.พระประโทน จ.นครปฐม

พถ.๓๐ สมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรม นำโดยสมณะเมืองแก้ว ติสสวโร ร่วมเดินทางไปฉาปนกิจศพสมณะนิกนบ ฉันทโส ที่ อ.สวี จ.ชุมพร

“ชีวิตนี้น้อยนัก สัตว์ย่อมตายแม่ภายใน ๑๐๐ ปี ถ้าแม่สัตว์เป็นอยู่เกิน(๑๐๐ ปี)ไปไซ้ สัตว์นั้นก็ย่อมตาย แม่เพราะซาโดยแท้แล

ชนทั้งหลายย่อมเศร้าโศก เพราะสิ่งที่ตนยึดถือว่าเป็นของเรา สิ่งที่เคยหวงเหวนเป็นของเที่ยงไม่มีเลย บุคคลเห็นว่าสิ่งนี้มีความเป็นไปต่างๆ มีอยู่ ดังนี้แล้วไม่พึงอยู่ครองเรือน

บุรุษย่อมล่ำคัญสิ่งใดว่า สิ่งนี้เป็นของเราจำต้องละสิ่งนั้นไปแม่เพราะความตาย บัณฑิตผู้นับถือพระพุทธเจ้าว่าเป็นของเรา ทราบข้อนี้แล้วไม่พึงน้อมไปในความเป็นผู้ถือว่ามีสิ่งนั้นๆเป็นของเรา...”

...จากขราสูตฺร พระไตรปิฎกเล่มที่ ๒๕ ข้อ ๔๑๓

❖ สมณะภัทรธวัช ธัมมธโร

พุทธสถานปฐมอโศก เดือนมีนาคม ๒๕๖๐

ศ.๓-๑.๗ ชาวปฐมอโศกเป็นเจ้าภาพแจกอาหารให้กับแขกของพระราชฯ ที่โรงบุญกองทัพธรรม ที่สนามหลวง บรรยายากาศทุกอย่างลงตัว

อา.๕ สมณะเสียงศีล ชาตวโร ต้อนรับ แสดงธรรมและตอบข้อซักถามกลุ่มเครือข่ายนานาชาติ พุทธศาสนิกสัมพันธ์เพื่อสังคม ภายใต้มูลนิธิการศึกษารักษาพระธรรม นำโดย Mr.Theodor

William Meyer ทั้งหมด ๑๑ คน จากประเทศ USA., ลาว, ศรีลังกา, พม่า, อินเดีย

พ.๘ สม.พูนเพียร แลญาติธรรมไปร่วมเผาศพคุณยายเย็น สุขสวัสดิ์ ที่บ้านราช

จ.๑๓-อ.๑๔ รุ่นน้องจัดกิจกรรมอ้อมาให้แก่ ม.๓, ม.๖ มีนักเรียนจบม.๓ ๑๕ คน ม.๖ จำนวน ๒ คน สมณะสิกขมาตุและชาวชุมชนให้โอวาทแก่นักเรียนทุกคน เมื่ออยู่ข้างนอกอย่าลืมศีลธรรม

พฤ.๑๖ สมณะดาวดินไปร่วมเผาศพโยมเหล่า โมงขุนทด อายุ ๗๙ ปี ที่สี่มาอโศก

อา.๑๙ สมณะเสียงศีล ชาตวโร แสดงธรรม และตอบข้อซักถามนักกิจกรรมทางสังคม นักการศึกษา ครู อาจารย์ จากประเทศพม่า ๑๕ คน ในหัวข้อเรื่องการศึกษาเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยการประสานงานของคุณพัชรี ชนมน์ส (เครือข่ายชุมชนเพื่อการเรียนรู้ จ.ราชบุรี)

ตอนบ่ายคุณอนุโมทนา สรณะชานา นำร่างคุณพ่อบุญรอด ศรีบัวอ่ำ อายุ ๘๔ ปี มาสวดบำเพ็ญกุศล วันรุ่งขึ้นก็ประชุมเพลิง

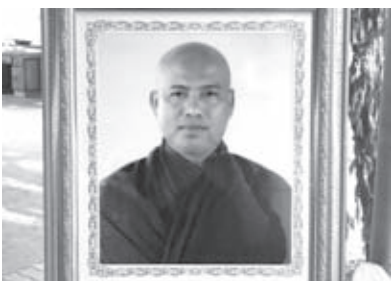
อา.๑๙-จ.๒๐ กิจกรรมชวนคนเข้าวัด ชีวิตดีที่ละก้าว ครั้งที่ ๒๘ มีผู้มาร่วมงาน ๒๐ กว่าคน

จ.๒๐ พ่อครูมาจากสันตโศกแต่เช้า พ่อครูพาบิณฑบาต ญาติโยมมาร่วมใส่บาตรมากเป็นพิเศษ

ตอนบ่ายพ่อครูนำประชุมชุมชน ตกเย็นแสดงธรรมในรายการ “พุทธศาสนาตามภูมิ” โดยมี อ.กฤษณา ให้วัฒนานุกูล ดำเนินรายการ

พฤ.๒๓ ตอนบ่าย คุณมุก ลูกสาวบำหยก ฉันทระเจริญโชค นำร่างของคุณแม่มาตั้งบำเพ็ญกุศล วันรุ่งขึ้นประชุมเพลิง

ศ.๒๔ เวลา ๒ หุ่่มกว่าๆ สมณะนี่กนบ ฉันทโส มรณภาพ อายุ ๕๔ ปี บวชได้ ๒๘ พรรษา

ตั้งศพที่ปฐมอโศก มีการแสดงธรรมในวันต่อมา มีญาติธรรมมาร่วมงานกันมาก รุ่งเช้าตี ๕ โยมทางบ้านท่านขอย้ายศพไปทำพิธีที่ภูมิลำเนา สมณะอรณชิว สมณะดาวดิน และญาติธรรมเดินทางไปด้วย ไปที่ จ.ชุมพร ประชุมเพลิงวันที่ ๓๐ มี.ค. ที่วัดห้วยกลาง อ.ฉวี มีสมณะ สิกขมาตุ ญาติธรรมและญาติพี่น้องจากพุทธสถานต่างๆมาร่วมงาน

อ.๒๘ สมณะและญาติธรรมไปร่วมงานประชุมเพลิงคุณสมโภช เก่งทอง วัดท่าคอย อ.ท่ายาง จ.เพชรบุรี ประชุมเพลิงตอนบ่าย

❖ สมณะกรรมกร กุสโล

พุทธสถานศิระะอโศก เดือนมีนาคม ๒๕๖๐

เป็นเดือนแห่งการชำระสะสางการบ้าน การเรือน ตั้งแต่เรื่องการรับงบประมาณจากรัฐบาลมาปรับปรุงซ่อมแซมถนนหนทางก็ดี... การต่อเติมอาคารร้านค้าไร้สารพิษก็ดีการตัดแต่งกิ่งไม้ในชุมชนก็ดี.. หรือแม้แต่ในแต่ละฐานงานก็พยายามเก็บรายละเอียดงานของตน เพื่อให้ทราบข้อมูลทั้งข้อเด่นและข้อ

ด้อยอันจะทำการปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น..เจริญยิ่งขึ้นไป
...และความเคลื่อนไหวแต่พอสังเขปของชาวศิระระ
อโศกมีดังนี้

พ.๑ พ่อครูสมณะโพธิรักษ์มาเยี่ยมและเทศน์
โปรดชาวชุมชนศิระระอโศก..

ตอนบ่ายมีประชุมนัดพิเศษกับผู้ปกครองจำนวน
๑๑ คน

พฤ.๒ นักเรียนทำวัตรเช้าประจำสัปดาห์
ผู้ใหญ่บ้านแก่งแก่น นิลนนท์ ไปประชุมกำหนด
ผู้ใหญ่บ้าน ณ ที่ว่าการอำเภอกันทรลักษ์
ครูจิตจรลดา นิลนนท์ ไปศึกษาดูงาน"เกษตร
อินทรีย์อีสาน" ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
วิทยาเขตสุรินทร์

อา.๕ ทีมอสม.หมู่บ้านจำนวน ๗ คน ไป
ประชุม อสม. ที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล
นักเรียน สส.ช. ตรวจสอบประจำสัปดาห์
สมณะผืนฟ้า อนุตตโร สมณะถ่องแท้ วินยธโร
และคณะสมณะ ไปร่วมงานฌาปนกิจศพคุณแม่
เพ็ญศรี หลักเขต ซึ่งเป็นคุณแม่ของคุณ
ซึ่งดิน หลักเขต ที่เป็นชาวบ้านราช

จ.๖ นักศึกษาแพทย์แผนไทยพลัด ๒ จำนวน

๓๐ คน สิ้นสุดการฝึกงาน (ฝึกงาน ๑๕ วัน)

อัง.๗ นักเรียนทุกชั้นปีไปเรียนรู้แบบบูรณาการ
งานกิจกรรมที่ริมมูล

ตอนเย็นมีประชุมบ้าน วัด โรงเรียน

พ.๘ ประชุมคณะครูประจำสัปดาห์

พฤ.๙-จ.๑๓ มีกิจกรรมเลี้ยงส่งนักเรียนชั้น
ม.๓ และม.๖ รวมปวช.๓ ภาคเช้ามีกิจกรรมที่ไร่ชำ
ตาโตง ตอนเย็นมีผูกแขนบายศรีสู่ขวัญ

สมณะพอจริง สัจจโสภ และสมณะสู่บุญ
รับกนิมนต์ไปร่วมงานบุญที่ร้อยเอ็ดอโศก และรับ
กนิมนต์ทำบุญรวมญาติโยมแดง ที่ อ.โพหนอง
จ.ร้อยเอ็ด (วันที่ ๑๑ มี.ค.)

ศ.๑๐ สมณะผืนฟ้า อนุตตโร และคณะ
สมณะพร้อมทีมงานโรงพยาบาลวังชีวิตบ้านราชเดินทาง
ไปศึกษาวัตถุประสงค์ทำปุ๋ยโดโลไมต์ที่ อ.วิเชียรบุรี
จ.เพชรบูรณ์ หลังจากนั้นได้เดินทางไปดูกากอามีที่
อ.บางเลน จ.นครปฐม

ส.๑๑ ประชุมสภาม.ปลายนัดพิเศษ

อา.๑๒ คณะครูประชุมวิสามัญ

จ.๑๓ อาจารย์บุญรุ่ง สีดำน่านักเรียนชั้นม.๖
และปวช.๓ จำนวน ๕ คนเดินทางไปเตรียมการ
บรรยายจ้าวแจ้งที่อ.เวียงป่าเป้า จ.เชียงราย

พฤ.๑๖ นักเรียนระดับประถมศึกษาศึกษาเข้าค่าย
ภาษาอังกฤษ

ศ.๑๗ ครูจิตจรลดา นิลนนท์ เข้าประชุมกรมการ
ศึกษากับเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต ๔

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาเข้า
ค่ายภาษาอังกฤษ ๒ วัน (๑๗-๑๘ มี.ค.)

ส.๑๘ ชาวบ้าน ๑๖ คน จากบ้านหนองแขว อ.กันทรารมย์ มาศึกษาดูงานเกษตรอินทรีย์

ส.๑๘-จ.๒๐ อาจารย์บุญรุ่ง สีดำน่านักเรียน ชั้นม.๖และปวช.๓ จำนวน ๕ คนเดินทางไปจัด กระบวนการกลุ่มม.๖ ที่ดอยรายปลายฟ้า เชียงราย

อา.๑๙ สมณะผืนฟ้า อนุตโตโรและคณะสมณะ พร้อมนักเรียนและชาวชุมชน เดินทางไปร่วมงาน ฌาปนกิจศพคุณพ่อของอาจารย์บุญรุ่ง(อาแดง) ที่ บ้านสนาย อ.ปรางค์กู่ จ.ศรีสะเกษ

อา.๑๙-พ.๒๒ ครูฝ่ายธุรการ-การศึกษา ๒ คน เดินทางไปประชุมเกี่ยวกับการจัดทำเอกสารของ วิทยาลัยอาชีวศึกษาที่เข้าสังกัดกับกรมอาชีวศึกษา (ของรัฐบาล) ณ โรงแรมไอเชะ จ.ขอนแก่น

พ.๒๒ ครู ศิษย์เก่า ชาวชุมชนและนักเรียน ม.ปลาย ประมาณ ๕๐ คนเดินทางไปแจกอาหารที่ โรงบุญก้องทัฬหกรรม สนามหลวง

อา.๒๖-จ.๒๗ นักเรียนม.๖ จำนวน ๕ คน เดินทางเข้าค่ายม.๖ ที่บ้านราช จ.อุบลราชธานี

อา.๑๒, จ.๒๗ สมณะลงปาฏิโมกข์ ณ ศาลา วิหารพระธาตุ

จ.๒๗ ครู ศิษย์เก่า ชาวชุมชนและนักเรียน ม.ต้น ประมาณ ๔๐ คน เดินทางเข้าพื้นที่ที่บ้านราช เพื่อเข้าค่ายยอส. และดูแลผลผลิตที่ริมมูล (กสิกรรมริมมูล)

อ้ง.๒๘-พ.๒๙ ครูจิตจรลดา นิลนนท์ และ คณะครูที่ทำการศึกษางานส่วนเข้าร่วมอบรม STEM ที่ จ.ศรีสะเกษ

พฤ.๓๐-จ.๓ ครูฝ่ายประถมศึกษา ๒ คน เดินทางไปติดต่องานที่คุรุสภา กรุงเทพมหานคร

อ้ง.๗-พฤ.๙ อาจารย์บุญรุ่ง สีดำ บรรยายที่ อ.มหาชนะชัย จ.ยโสธร มีผู้เข้าร่วมฟัง ๗๐ คน และยังไปบรรยายที่ จ.เชียงราย และสุพรรณบุรี

🌟 วลีก่อนจาก :

ทุกสิ่งทุกอย่างในจักรวาลล้วนเชื่อมโยงสัมพันธ์ กันทั้งหมดทั้งสิ้น...

❖ จิตรลดา นิลนนท์

พุทธศาสนาสื่อโศก เดือนมีนาคม ๒๕๖๐

เดือนนี้เป็นบรรยากาศของ“ระเบิดรักเพื่อพ่อ” เพราะชาวศาสนาสื่อโศกเราได้คิดไปอ่านวยความสะดวก ในเรื่องอาหารการกินแก่แขกของพระราชฯ ณ ท้อง สนามหลวง ที่โรงบุญก้องทัฬหกรรม แม้พวกเราจะมีน้อย แต่ก็รวบรวมกันไปแสดงพลังแห่งความ สามัคคีและเสียสละตามรอยพระบาทที่ในหลวง ร.๙ ท่านทรงงานเพื่อประชาชนของพระองค์มาตลอด พระชนม์ชีพของพระองค์ที่ทรงครองราชมา

🌟 เหตุการณ์ในเดือนนี้

พ.๘-ศ.๑๗ สมณะลือคม รัชมกิตติโก และ สมณะจนแจ้ง อัสนกจาโร ชาวชุมชน และญาติ ธรรมเดินทางสู่พุทธสถานสันติอโศก เพื่อร่วมแจก อาหารแก่ผู้ที่มาเคารพพระบรมศพในหลวง ร.๙ ที่ โรงบุญก้องทัฬหกรรม ท้องสนามหลวง

อา.๑๙ ประชุมคณะกรรมการชุมชนบุญนิยม (เศรษฐกิจพอเพียง) ศาสนาสื่อโศก

อ.๒๑ ประชุมชาวชุมชนบุญนิยมเศรษฐกิจ-พอเพียง ศาสนาสื่อโศก

ส.๒๕-อา.๒๖ จิตอาสาแพทย์วิถีธรรม เปิด ค่ายสุขภาพย่อย

อา.๒๖ กรรมการสิทธิมนุษยชนมาฟังข้อมูล และให้คำแนะนำแก่ชาวไฟศาลี กรณีโรงงานไฟฟ้า ชีวมวลพลังงานขยะ

พฤ.๓๐ สมณะและชาวชุมชนไปเยี่ยมพี่สาว

ของครูสมจิต คงเพชรศักดิ์ ที่ประสบอุบัติเหตุรถตกถนนที่บ้านห้วยตะโก

❖ ข้อคิดสุดท้าย

ไม่ควรคำนึงถึงสิ่งที่ล่วงเลยไปแล้ว
และไม่ควรหวังสิ่งที่ยังมาไม่ถึง

❖ สมณะเวณิกาน์ ทลานโก

พุทธสถานสิบาอโศก เดือนมีนาคม ๒๕๖๐

❖ เหตุการณ์

พ.๑ สมณะ ๔ รูปและญาติธรรมไปร่วมงานพระราชทานเพลิงศพ แม่ทองเพชร เข้มมิพิเศษ อายุ ๘๘ ปี ที่เมรุวัดหนองคล้า อ.จักราช จ.นครราชสีมา งานนี้นิมนต์สมณะสยาม ลัจจญาโณ แสดงธรรมก่อนทำพิธีฌาปนกิจ

พฤ.๒ นักเรียน สส.ม. ชั้นประถมและม.๑,๒ ไปสอบ N.T. และลาส ที่อ.แก้งคร้อ จ.ชัยภูมิ

ส.๔ โครงการเข้าวัดฟังธรรมเสาร์นี้มีผู้มาร่วม ๙๗ คน

๑๗.๐๐ น. ประชุมนักเรียนสส.ม.

จ.๖ สมณะฝนธรรมไปร่วมงานฌาปนกิจศพ โยมเพ็ญศรี หลักเขต อายุ ๘๖ ปี ที่วัดศรีประดู่ อ.เมือง จ.อุบลราชธานี

พ.๘ สมณะฝนธรรมไปร่วมงานฌาปนกิจศพ คุณยายเย็น สุขสวัสดิ์ ที่พุทธสถานราชธานีอโศก

ส.๑๑ โครงการเข้าวัดฟังธรรม เสาร์นี้ มีผู้มาร่วม ๙๕ คน

อ.๑๒ เวลา ๐๗.๓๐ น. หมู่สมณะ ๖ รูป ลงอุโบสถฟังสวดพระปาฏิโมกข์

๑๗.๐๐ น. ประชุมนักเรียนสส.ม.

พ.๑๕ สำนักงานเทศบาลตำบลฉวาง จ.นครราชสีมา นำคณะมาศึกษาดูงานด้านกิจกรรมไร้สารพิษและสุขภาพพึ่งตน จำนวน ๑๘๐ คน

พฤ.๑๖ ฌาปนกิจศพแม่เหล่า โมงขุนทด อายุ

๗๘ ปี

ศ.๑๗ อบรมกสิกรรมและระบบน้ำอัตโนมัติ รุ่นที่ ๑๑ จำนวน ๖๕ คน

ส.๑๘ โครงการเข้าวัดฟังธรรม เสาร์นี้มีผู้มาร่วม ๑๔๐ คน

อ.๑๙ สมณะฝนธรรมและสมณะดินทอง เดินทางไปเยี่ยมเครือญาติต่างๆในภาคอีสาน

จ.๒๐ อาจารย์, เจ้าหน้าที่ในสังกัดคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอน พระพุทธศาสนา ชั้นปี ๓ นักศึกษา ม.มกุฏราชวิทยาลัย มหาปชาบดีเถรี วิทยาลัยในสังฆราชูปถัมภ์ ต.ภูหลวง อ.ปักธงชัย จำนวน ๑๒ คน มาศึกษาดูงานด้านกิจกรรม ๑ ไร่ ๑ งาน และการใช้ชีวิตอย่างพอเพียง

อ.๒๑-พฤ.๒๓ หน่วยงานเจาะน้ำบาดาล กรมทรัพยากรธรณี ทำการเจาะน้ำบริเวณหลังโรงแปรรูป ความลึกประมาณ ๖๐ เมตร

พฤ.๒๓ อาจารย์ ๑ และสมณะโพธิรักษ์ มาเยี่ยมเยือนและพักค้าง

ศ.๒๔ ค่ายอุโบสถศีล(ศีล๘) ครั้งที่ ๑๖ มีผู้เข้าร่วม ๔๒ คน

ส.๒๕ โครงการเข้าวัดฟังธรรม เสาร์นี้มีผู้มาร่วม ๑๓๐ คน สมณะบินบน ถิรจิตโต แสดงธรรมก่อนนั้น

๑๓.๐๐ น. ประชุมคณะกรรมการชุมชนสี่มา

อ.๒๖ อาจารย์และนักเรียนกศน.จาก อ.ขามสะแกแสง มาศึกษากิจกรรมไร้สารพิษ จากอาจารย์กมล พรหมมาก จำนวน ๑๒ คน

จ.๒๗ สมณะ ๕ รูปและพระอาคันตุกะ ๑ รูป ลงอุโบสถ ฟังสวดพระปาฏิโมกข์

อ.๒๘ ดร.เพลงพิน เพียรภูมิพงศ์ สาขาวิชาวิศวกรรม หลังการเก็บเกี่ยวและแปรรูปอาหาร ม.เทคโนโลยีราชมงคล นำชาวบ้านมะเกลือเก่าสามัคคี อ.สูงเนิน ชานา ๒๐ คน, บ้านศาลา อ.พิมาย ชานา ๑๐ คน อาจารย์ ๑๐ คน รวมทั้งหมด ๔๐ คน มาศึกษาดูงานกิจกรรมธรรมชาติ ๑ ไร่ ๑ งาน

พฤ.๓๐ อ.บ.ต. หนองบัวโคก นำชาวบ้าน ๕๐ คน มาดูงานกิจกรรมไร้สารพิษ ๑ ไร่ ๑ งาน

❖ ธรรมะจากพ่อครูสมณะโพธิรักษ์

อาการทุกข์-สุข หรือ “ชอบ-ชัง” นี้แหละคือ “ทุกข์อาริยสัง” ที่มันเป็น “อุปาทาน” ตัวจริง ซึ่งตนเองจะสร้าง “ความรู้สึกรู้สึก” (เวทนา)เอง จึงสุขสุดก็ได้ เกิดทุกข์จนเอาเราตายก็ได้ จะเกิดทุกข์ที่เป็น “อาการ”เจ็บที่ใจ ปวดที่ใจได้ อย่างมีอาการ “จริง” ในผู้นั้นจริงๆ

❖ สมณะสร้างไท ปณฺโฑ

พุทธสถานภูผาฟ้า น้ำ เดือนปีนาคม ๒๕๖๐

เดือนนี้ที่ภูผาฟ้ามีสมณะ คนวัด ชาวชุมชน และนักเรียนอยู่กันน้อย ช่วงต้นเดือนคุณน้ามิตร นำนักเรียน สส.ภ. ฝ่ายชาย ช่วยกันทำแฉกกันไฟ ช่วงกลางเดือน อาจารย์ ๑ (สมณะบินบน ถิรจิตโต) พร้อมด้วยปัจฉาฯ และคนวัดช่วยกันทำฝายกันน้ำ หลังโรงครัว ปลายเดือนอาจารย์ ๑ หม่อมสมณะ ชาวชุมชน คนวัด ครู และนักเรียน สส.ภ. เดินทางมาจัดค่าย พัฒนาคุณธรรมเด็กอโศก ที่หมู่บ้านราชธานีอโศก

❖ เหตุการณ์ในรอบเดือน

พฤ.๒ อาจารย์ ๑ และปัจฉาฯ พุดคุยกับคนวัดฝ่ายหญิง ที่ชุมชนปลื้มอโศก จ.นครปฐม

ส.๔ อาจารย์ ๑ และปัจฉาฯ ประชุมชาวชุมชนเพชรผาภูมิ จ.กำแพงเพชร

อา.๕ อาจารย์ ๑ และปัจฉาฯ กิจนิมนต์แสดงธรรม ฉันทน์บ้านคุณชิน-จันทราโสคติ ที่หมู่บ้านศรีดอนมูล อ.เกาะคา จ.ลำปาง

พฤ.๙ สมณะโพธิรักษ์ โพธิสิทธฺ์ ประชุมชาว ชมร.ชม. ที่ ชมร.ชม.

ศ.๑๐ ครูชาวหินผาฟ้า น้ำ ๕ คน นักเรียน ๒ คน นำโดยคุณธวัชชัย ดิเรกศรี มาเข้าคอร์ส แม่ไก่-ลูกไก่ ที่ลานนาอโศก จ.เชียงใหม่

ส.๑๑ สมณะ ๓ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ ประชุม

ผู้ประสานงานชุมชนภูผาฟ้า น้ำ ที่ลานนาอโศก

สมณะ ๔ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ ประชุมชาวชุมชนภูผาฟ้า น้ำ ที่ลานนาอโศก

อา.๑๒-๑๒ สมณะโพธิสิทธฺ์ โพธิสิทธฺ์ สมณะฟ้า รุจิ โนโคโต ไปร่วมงานค่ายพระไตรปิฎก และค่ายแพทย์วิถีธรรม ที่อวาสสถานฮอมบุญอโศก จ.แพร่ มีผู้เข้าค่าย ๑๘๑ คน จิตอาสาที่มาช่วยงาน ๓๕ คน ทุกคนรับประทานอาหารมื้อเดียว

อัง.๑๔ อาจารย์ ๑ และปัจฉาฯ ไปเยี่ยมโยมศรีประยูร ชะโกทอง ที่ จ.ลำพูน และไปเยี่ยมโยมไบจริง นาวาบุญนิยม ที่บ้าน จ.เชียงใหม่

พ.๑๕ อาจารย์ ๑ สมณะโพธิสิทธฺ์ และชาวชุมชนบางส่วน ช่วยกันทำฝายเล็กๆ ในลำธารที่อยู่ภายในชุมชนภูผาฟ้า น้ำ น้ำเริ่มไหลน้อยลงมาก

ศ.๑๗-๑๗ สมณะ ๔ รูป นำโดยสมณะถ่องแท้ วินยธโร ร่วมงาน “ปลูกพระปราบผี เกษตรอินทรีย์วิถีพุทธ” ที่อวาสสถานดอยรายปลายฟ้า จ.เชียงราย

ศ.๑๗ ชาว ชมร.ชม. รดน้ำดำหัวผู้สูงอายุที่ร้าน ชมร.ชม. จ.เชียงใหม่

อา.๑๙ อาจารย์ ๑ และปัจฉาฯ บินทบาต แสดงธรรมงานทำดี ๑๐๐ วัน ของผู้จากไป คือ คุณฟ้าแก้ว อาทิตย์แก้ว ที่ชุมชนเพชรผาภูมิ

จ.๒๐ สมณะ ๔ รูป นำโดยสมณะดวงดี ลีตปุญญ์ ประชุมชาวชุมชน ที่ดอยรายปลายฟ้า

อัง.๒๑ อาจารย์ ๑ และปัจฉาฯ ไปเยี่ยมสมณะคมสิริ เมตตจิตโต ซึ่งเป็นโรคเส้นเลือดในสมองตีบที่ ร.พ.นครปฐม จ.นครปฐม และเยี่ยมสมณะนิกนบ ฉันทโส ที่นา ๙ ไร่ จ.นครปฐม

พฤ.๒๓ อาจารย์ ๑ และปัจฉาฯ กิจนิมนต์ ฉันทน์บ้านกลางปากช่อง จ.นครราชสีมา

ส.๒๕ สมณะยังดิน ภูมิโคโต แสดงธรรมกับผู้สูงอายุ ที่ลานนาอโศก จ.เชียงใหม่

อา.๒๖ อาจารย์ ๑ และปัจฉาฯ ร่วมงานค่าย ล้อมมาอาริยมรรค ครั้งที่ ๑๗ ที่ชุมชนราชธานีอโศก

จ.๒๗-พ.๒๙ อาจารย์ ๑ ปัจฉาฯ ชาวชุมชนคนวัด นักเรียน สส.ภ. ร่วมงานค่าย “ขอทำดีเพื่อพ่อ” ที่หมู่บ้านชุมชนราชธานีอโศก จ.อุบลราชธานี

พ.๒๙-จ.๓ เม.ย. สมณะ ๖ รูป นำโดย อาจารย์ ๑ ร่วมงานค่าย “ยุวชนอโศกสัมพันธ์ (ยอส.)” ที่หมู่บ้านชุมชนราชธานีอโศก จ.อุบลราชธานี

❖ ขอฟ้าคำสอนของพ่อครู

เกณฑ์การตัดสินของคนอยู่ที่ศีล ไม่มีศีล คือเดรัจฉาน แม้ร่างกายเป็นคนก็ตาม ไม่ถือว่าเป็น มนุษย์ หากยังฆ่าสัตว์อยู่

❖ สมณะโพธิรักษ์ โพธิรักษ์

พุทธสถานราชธานีอโศก ประจำเดือนมีนาคม

พ.๑ สมณะและลูกขมาตุ นำทีมโดยสมณะ ฟ้าไท พร้อมทั้งญาติธรรมไปกิจนิมนต์แสดงธรรม หน้าศพคุณยายเพ็ญศรี หลักเขต (แม่คุณซึ่งดิน หลักเขต) ที่วัดศรีประตู่ อ.เมือง จ.อุบลราชธานี

พถ.๒ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

พถ.๒,ศ.๓ คุณขวัญหินแก้ว รักพงษ์อโศก ผู้ใหญ่บ้านและผู้ช่วยคือคุณพูนไท ชูน้ำเที่ยง และคุณซึ่งบุญ บุรณะกิติ ไปประชุมประจำเดือนกำหนด ผู้ใหญ่บ้านที่หอประชุมอำเภอวารินชำราบ

ศ.๓-๑๖.๕ ค่ายสัมมาอาริยมรรคครั้งที่ ๑๖

๑๖.๕ สมณะเดินดินตึกขวีโร ไปกิจนิมนต์และแสดงธรรมก่อนฉันงานศพคุณยายเพ็ญศรี หลักเขต สมณะเดินดิน ตึกขวีโร แสดงธรรมหน้าศพคุณยายเย็น สุขสวัสดิ์ ที่เขื่อนศูนย์สูญ

จ.๖ พ่อครูแสดงธรรมหน้าศพ และร่วมพิธีฌาปนกิจศพคุณยายเพ็ญศรี หลักเขต

พ.๘ ฌาปนกิจศพคุณยายเย็น สุขสวัสดิ์ โดยมีพ่อครูแสดงธรรมหน้าศพและประธานประชุมเพลิง

พฤ.๙,๑๖,๒๓ ประชุมคณะกรรมการชุมชน
ศ.๑๐ นักเรียนชั้น ป.๒,๔,๕ และ ม.๑,๒ สอบ
ข้อสอบกลางของเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
อุบลราชธานีเขต ๔

ส.๑๑-๑๑.๑๒ ทีมงานโรงปุ๋ยพลังชีวิต มีคุณ
สุขแสงบุญ คุณไเอติน คุณพูนไท คุณดินดอน
เดินทางไปดูวัตถุประสงค์ทำปุ๋ย ร่วมกับทีมศิระะอโศก
และปฐมอโศก

๑๑.๑๒ ประชุมชุมชน โดยมีพ่อครูสมณะ
โพธิรักษ์เป็นประธาน

จ.๑๓,๒๐,๒๗ ประชุมครูวิทยาลัยอาชีวฯ
และล้มมาลิกษา

๑.๑๔ ประชุมโรงปุ๋ยพลังชีวิต

พฤ.๑๖ พ่อครูและปัจฉาเดินทางไปสันตอโศก

ศ.๑๗-๑๘ คุณหนูชนัญ จันทร และคุณ
สุขแสงบุญ สอนจันทร์ไปอบรมที่โรงแรมโฆษะ
จ.ขอนแก่น

จ.๒๐ โยสมแสงทำความสะอาดเขื่อนสวน.

พ.๒๒ พ่อครูและปัจฉาเดินทางมาบ้านราชา

ส.๒๕ จัดกิจกรรมอำลา นักเรียนที่จบชั้น ม.๓
ม.๖ เวลา ๑๗.๐๐ น.

จ.๒๗-พ.๒๙ ค่ายนักเรียนล้มมาลิกษา ชั้น
ม.๖ มีชื่อค่ายว่า “ทำดีเพื่อพ่อ”

พฤ.๓๐-พ.๕ เม.ย. ค่ายยุวชนอโศกล้มพันธ์

☆ ผู้มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

๑๑.๕ คุณฉัฐติมา ศรีสุข นำคณะจากศูนย์ฝึก
และพัฒนาอาชีพราษฎรไทยบริเวณชายแดนมุกดาหาร
ต.นางทรงใหญ่ จ.มุกดาหาร จำนวน ๓๕ คน

คุณสุวรรณ ชายทวีป นำคณะ อสม.อำเภอ
กุดชุม จ.ยโสธร จำนวน ๑๑๐ คน

๑.๗ นายสุทธิศักดิ์ จันทอก นำคณะครูและ

นักเรียนโรงเรียนบ้านอุบมุงแก้งเกลี้ยง ๗๐ คน

พ.๘ นายวุฒิชัย ลีทธิจันทร์ นำคณะครูและ
นักเรียนโรงเรียนขุนหาญวิทยาสรรค์ อ.ขุนหาญ
จ.ศรีสะเกษ จำนวน ๒๕๐ คน

พฤ.๙ น.ส.สุนันทา พุฒพันธ์ นำคณะครู
และนักเรียนโรงเรียนบ้านน้ำอ้อม อ.ค้อวัง จ.ยโสธร
จำนวน ๖๐ คน

ดร.วีรศักดิ์ เอกศรี นำคณะครูและนักเรียน
ร.ร.เขมราฐพิทยาคม อ.เขมราฐ จ.อุบลฯ ๒๕๐ คน

ส.๑๑ นายวาสนา วันทา ผอ.บ.บ้านทองสวัสดิ์
อ.ทุ่งศรีอุดม จ.อุบลฯ นำคณะกรรมการหมู่บ้าน
และลูกบ้านจำนวน ๕๐ คน

จ.๑๓ นายรวิ ศรีคำ นำคณะครูและนักเรียน
โรงเรียนบ้านด่านฮัง อ.นาตาล จ.อุบลฯ ๗๙ คน

๑.๑๔ นศพ.วชิรวัชร ศรีอารีย์ภักดี และ
คณะนักศึกษาแพทย์ จากโรงพยาบาลสรรพสิทธิ
ประสงค์ จ.อุบลฯ จำนวน ๑๕ คน

นายสมพงษ์ จุ่มทอง นำเจ้าหน้าที่และสมาชิก
อบต.ปะอาว อ.อุทุมพรพิสัย จ.ศรีสะเกษ ๖๗ คน

พ.๑๕ นายสันต์ พรหมศิริรัตน์ นำคณะเจ้า
หน้าที่จาก สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด
อุบลฯ จำนวน ๖๐ คน

นายบรรจงรักษ์ จันราตี นำคณะครู และ
นักเรียนโรงเรียนบ้านดอนแดง อ.ม่วงสามสิบ จ.อุบลฯ
จำนวน ๘๐ คน

พฤ.๑๖ นายจิรวัดณ์ ธนวาที นำคณะครูและ
นักเรียนโรงเรียนบ้านหนองม่วงหนองเต้ อ.พยัคฆ์
จ.ศรีสะเกษ จำนวน ๕๐ คน

ศ.๑๗ นายโกมิน ทัพชัย นำคณะครู และ
นักเรียนโรงเรียน ใน สพป.อำนาจเจริญ ๖๐ คน

นายสมจิตร มุ่งงาม นำคณะครูและนักเรียน
โรงเรียนบ้านพุทธรักษา อ.ชานุมาน จ.อำนาจเจริญ
จำนวน ๓๕ คน

จ.๒๐ -นางรัชณี แสงฝาก นำคณะครู และ
นักเรียนโรงเรียนบ้านทับเมย อ.เมือง จ.อำนาจเจริญ
จำนวน ๕๒ คน

จ.ส.ต.สุทิน โทษุการ นำคณะครูและนักเรียน
โรงเรียนบ้านคึมใหญ่ อ.เมือง จ.อำนาจเจริญ จำนวน

๕๐ คน

นางเพ็ญสุดา อุทมา นำคณะครู และนักเรียนโรงเรียนม่วงสามสิบอ้วนวิทยา อ.ม่วงสามสิบ จ.อุบลฯ จำนวน ๓๕ คน

นายเกรียงไกร โอบุชิวะ นำคณะครู และนักเรียนโรงเรียนอนุบาลศรีเมืองใหม่ อ.ศรีเมืองใหม่ จ.อุบลฯ จำนวน ๓๗๖ คน

นายกิตติภาพ โทณเงิน นำคณะครู และนักเรียนโรงเรียนนาโคกพิทยาสรรพ์ อ.กุฉินารายณ์ จ.กาฬสินธุ์ จำนวน ๒๓ คน

อ.๒๑ นายสาธิต บุญสะอาด นำคณะครู และนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองเล็งคำ อ.เลิงนกทา จ.ยโสธร จำนวน ๔๐ คน

พ.๒๒ นายกรุงศรี ศรีสมบุรณ์ นำคณะครู ชุมชน บ้านดอนกลางใต้และชุมชนบ้านวัด ต.ธาตุ อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี ๓๐ คน

ศ.๒๔ นางมณฑารีย์ แก่สังเกศตรกรณ์ นำคณะครูและนักเรียนโรงเรียนบ้านดอนแดง อ.ม่วงสามสิบ จ.อุบลฯ จำนวน ๖๐ คน

ส.๒๕ นางพัฒนีย์ ตันจำปา นำคณะครูและนักเรียนโรงเรียนบ้านโนนนิคมศาสตร์ศึกษา อ.โนนนารายณ์ จ.สุรินทร์ จำนวน ๓๐ คน

จ.๒๗ นายอรุณโรจสอัมเส็ด นำคณะครูและนักเรียนโรงเรียนบ้านโพธิ์โนนจามอีลอก จ.ศรีสะเกษ จำนวน ๒๔ คน

อ.๒๘ นายพัชรินทร์ พันธุ์วงศ์ นำคณะครู และนักเรียน ร.ร.แก่งหลักสวน อ.เขมราฐ ๙๓ คน

พ.๒๙ บาทหลวงประยูร สมศรี เจ้าอาวาส โบสถ์นักบุญยอแซพ บ้านหนองทามน้อย อ.กันทรารมย์ จ.ศรีสะเกษ ได้นำสัตบุรุษ ๒๕ คนมาดูลาน

❖ ขอฟากคำสอนของพ่อครู

“จน” อย่างไร อย่า “จน” อย่างไร
“จน” ให้เป็น เช่นพระพุทธรูปดาพา “จน”
แล้วเราจะไม่มีความ “จน” อีกเลย
ได้แท้ๆ” (๓๑ ต.ค.๒๕๒๒)

❖ *สิกมาตุณแก้ว ขาวนิพนธ์*
ปะตงเดือน นาวาบุญนิยม

สังขสถานหินผาฟ้าน้ำ เดือนมีนาคม ๒๕๖๐

พ.๑ คณะพระสงฆ์ แม่ชี และญาติธรรม จากวัดป่าสุคโต เดินทางมาเยี่ยมชุมชน

สมณะดินทอง นครวโร และนักเรียนจาก สี่มาโอศกเดินทางมาเยี่ยมหินผาฟ้าน้ำ

พ.๒ นักเรียนชั้นป.๔, ม.๑, ม.๒ สอบวัดผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนตามข้อสอบมาตรฐานกลาง

ส.๔ มีญาติธรรมจากอวาสถานแก่นอโคกมา เยี่ยมชุมชนหินผาฟ้าน้ำ ร่วมฟังเทศน์ก่อนฉัน

จ.๖ ประชุมชุมชน ประชุมนักเรียน

อ.๗ นักเรียนชั้นป.๓ สอบวัดผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียน ตามข้อสอบมาตรฐานกลาง

พ.๙ นักเรียนสัมมาสิกขา ๒ คน และครู รวม ๗ คน เดินทางไปฝึกตนเป็นแม่ไก่-ลูกไก่ที่ ลานนาโอศก

จ.๑๓ ประชุมชุมชน ประชุมนักเรียน

อ.๑๔ สมณะเด็ดขาด เดินทางไปสี่มาโอศก

พ.๑๖ เจ้าหน้าที่ตรวจบัญชีสหกรณ์จังหวัด ชัยภูมิ เข้ามาตรวจบัญชีสหกรณ์ที่ดินฟ้าหินผาฟ้า น้ำจำกัด

ศ.๑๗ คณะครูและนักเรียนที่เดินทางไปฝึกตน ที่ลานนาโอศกเดินทางกลับมาหินผาฟ้าน้ำ

จ.๒๐ ประชุมชุมชน ประชุมนักเรียน

ศ.๒๔ คณะครูจากวิทยาลัยการอาชีพแก่งคร้อ ๔ คน เดินทางมาเยี่ยมชุมชนหินผาฟ้าน้ำ

อ.๒๖ ญาติธรรมสายแม่กวณอิมจาก อ.บ้าน เข้วา และญาติธรรมจากแก่นอโคกมาเยี่ยมชุมชน

อ.๒๗ พระภิกษุ สามเณร พร้อมด้วย แม่ชี และผู้บวชศีลจาริณี จากวัดป่าสุคโตจำนวน ๑๕๐ คน ชุุดงค์มาพักค้างที่ชุมชน คึกษาวิถีชีวิตการ ปฏิบัติธรรมของชาวโอศก

พ.๒๙-ศ.๓๑ ครูนำนักเรียนสัมมาสิกขาหินผา ฟ้าน้ำทุกคน เข้าค่าย ยอส.(ยุวชนโอศกสัมพันธ) ที่ราชธานีโอศก

❖ *รักบุญ โสภกตระกูล*

สังฆสถานทะเลธรรม เดือนมีนาคม ๒๕๖๐

พฤ.๑๖-พฤ.๒๓ ชาวทะเลธรรมรับหน้าที่แจกอาหารที่โรงบุญกองทัพธรรม ณ ห้องสนามหลวง เพื่อต้อนรับแขกของพระราชา

ส.๒๕ ร่วมฟังเทศน์หน้าศพสมณะนีกนบ ฉันทโส ที่พุทธสถานปฐมอโศก ซึ่งท่านป่วยด้วยโรคเส้นเลือดในสมองตีบ

พฤ.๓๐ ร่วมงานฌาปนกิจสมณะนีกนบ ฉันทโส ณ วัดห้วยกลาง ต.เขาทะเล อ.สวี จ.ชุมพร

❖ สมณะนาโถ อิสสรชน

พุทธสถานสันติอโศก เดือนเมษายน ๒๕๖๐

เดือนนี้ชาวอโศกใช้เวลากว่าครึ่งของเดือนร่วมกิจกรรมงานปลูกเสกพระแท้ๆของพุทธ และต่อด้วยงานตลาดอาริยะสงกรานต์ปีใหม่ไทย ซึ่งมีกิจกรรมตลาดอาริยะ ซึ่งทั้งสองงานต่างรวมกันอยู่ที่พุทธสถานราชธานีอโศก ต.บุงใหม่ อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี ถือเป็นงานประจำปีของชาวอโศกอีกงานหนึ่งที่ปีหนึ่งมีเพียงหนเดียว โดยบางคนลงพื้นที่ก่อนเวลาเพื่อไปช่วยเตรียมงาน และกลับหลังงานเพื่อช่วยเก็บงาน

หลังงานนี้ชาวอโศกเราก็พบกับความสูญเสีย โดยเกิดอุบัติเหตุของคณะหนึ่งระหว่างเดินทางไปสังฆสถานทะเลธรรม จ.ตรัง ทำให้สมณะมรณภาพ ๑ รูป ญาติธรรมเสียชีวิต ๓ คน และบาดเจ็บอาการหนักอีกหลายคน ถือเป็นกรณสูญเสียอย่างมากในรอบหลายปีที่ผ่านมา เหตุการณ์ดังกล่าวถือเป็นบทเรียนราคาแพงที่แต่ละคนควรนำมาพิจารณาแก้ไขเพื่อมิให้เกิดเหตุการณ์ลักษณะนี้อีก

☸ เหตุการณ์ทั่วไปในรอบเดือน

อ.๔-อ.๑๑ สมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรม

เดินทางไปร่วมงานปลูกเสกฯ และงานตลาดอาริยะสงกรานต์ปีใหม่ไทย ที่ราชธานีอโศก จ.อุบลราชธานี

อ.๑๘ ลงทะเบียนและสอบสัมภาษณ์เข้าเรียนต่อ นักเรียนเตรียม ม.๔ ณ ห้องประชุมถกเถียง มีผู้มาสมัคร ๑๒ คน

พ.๑๙ ลงทะเบียน สอบข้อเขียน สอบสัมภาษณ์ผู้ปกครองและนักเรียนเตรียม ม.๑

สมณะ ๘ รูป ลิกขมาตุ และญาติธรรม เดินทางไปร่วมฌาปนกิจศพสมณะดินดี สันติจิตโต ที่ราชธานีอโศก อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี

พ.๑๙-อา.๒๓ เข้าค่ายดูตัวนักเรียนเตรียม ม.๑ จำนวน ๓๓ คน ณ สวนบุญผักพืช จ.ปทุมธานี

ศ.๒๑ สมณะลือคม รัชมกิตติโก พร้อมด้วยญาติธรรมจากศาลอโศก ๑๖ คน เดินทางมาเพื่อรับช่วงโรงบุญกองทัพธรรม ที่สนามหลวง ๒๒-๒๘ เม.ย.๒๕๖๐

ศ.๒๘ พ่อครูสมณะโพธิรักษ์และคณะปัจฉาเดินทางมาจากพุทธสถานราชธานีอโศก

อา.๓๐ พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ร่วมประชุม ๔ องค์กรชาวอโศก ณ ศาลาฟังธรรม

❖ คดีธรรมสงฆ์

เมื่อเกิดอุบัติเหตุและความสูญเสียจนถึงแก่ชีวิตบางคนยกให้เป็นเรื่องของวิบากกรรม แล้วก็ไม่มีใครแก้ไขป้องกัน และเกิดปัญหาซ้ำซาก แล้วก็โยนภาระให้วิบากกรรมอีก ทั้งๆที่วิบากกรรมก็มีทั้งวิบากกรรมเก่าและวิบากกรรมใหม่ การสั่งสมเหตุปัจจัยที่ดีย่อมก่อให้เกิดผลที่ดีตามมา จึงขอจบลงด้วยพุทธศาสนสุภาษิตที่ว่า

อปปมตฺโต ปมตฺเตสุ สุตฺเตสุ พุทฺธาโคร
อพลสฺสํว ลีฬสฺสํว หิตฺวา ยาทิ สุมฺหโร.

“คนมีปัญญาดี ไม่ประมาทในเมื่อผู้อื่นประมาท
มักตื่นในเมื่อผู้อื่นหลับ

ย่อมละทิ้ง(คนโง่) เหมือนม้าฝีเท้าเร็ว ที่งมัว
ไม่มีกำลังไปฉะนั้น.”

❖ สมณะภัทรวิธ วัฒนโร

พุทธสถานปฐมอโศก เดือนเมษายน ๒๕๖๐

อ.๑๑ สมณะ ๖ รูป และญาติธรรมประมาณ ๑๕ คน เดินทางไปร่วมงานเผาศพคุณพ่อประสิทธิ์ สุภาพ อายุ ๙๐ ปี ซึ่งเป็นคุณพ่อของคุณต้อย ปลุกขวัญ ที่วัดสันป่าสักวรอุไร จ.เชียงใหม่

อ.๑๖ พี่น้องชาวทะเลธรรมเดินทางกลับจากงานปลุกเสกฯ แวะมาพักที่ปฐมอโศก ออกเดินทางตีห้าครึ่ง แวะกินอาหาร ออกเดินทางต่อ เกิดอุบัติเหตุขับรถชนต้นไม้เพราะหลับใน เป็นเหตุให้มี

ฉาบบังคุดนตั้งมั่น(ประกิจ)

ผู้บาดเจ็บหลายคน และผู้เสียชีวิต ๔ คน หนึ่งในนั้นคือสมณะดิณดี สันตจิตโต ก็มรณภาพ ประชุมเพลิงที่เขื่อนสุดชีวิตในวันที่ ๑๙ เมษายน เวลาบ่ายสำหรับศพคุณตั้งมั่น(ประกิจ) บุญสัมฤทธิ์อโศก ประชุมเพลิงที่เมรุปฐมอโศก ส่วนอีกสองท่านที่เสียชีวิตทำการบำเพ็ญกุศลและฌาปนกิจที่จ.ยะลา

พ.๒๐ รับสมัครนักเรียนม.๑ และม.๔

ศ.๒๑-จ.๒๔ กิจกรรมเข้าค่ายของเด็กนักเรียน ดูตัวจัดขึ้นที่ปฐมอโศกและเดินทางไปเข้าค่ายต่อที่นาแรงรัก จนถึงวันที่ ๓๐ เมษายน มีนักเรียนม.๑ ผ่าน ๑๖ คน ม.๔ ผ่าน ๖ คน

ศ.๒๘-ส.๒๙ กิจกรรมชีวิตดีที่ละก้าว ครั้งที่ ๒๙ มีผู้มาร่วมงาน ๒๐ กว่าคน บรรยายภาคดี

❖ สมณะกรรมกร กุสโล

พุทธสถานศิระะอโศก ประจำเดือนเมษายน ๒๕๖๐

ความเคลื่อนไหวของศิระะอโศก ภายใต้ความร้อนของราศีเมษ.....มีดังนี้

ส.๑-จ.๓ นักเรียนม.ปลายมีภารกิจแจกอาหารที่โรงบุญกองทัพธรรม สนามหลวง เสร็จแล้วเดินทางไปสมทบและร่วมงานที่บ้านราชต่อ

ส.๑-ส.๑๕ สมณะ คณะครู นักเรียนศิษย์เก่า ชาวชุมชนและญาติธรรมร่วมกิจกรรมงานปลุกเสกพระแท่นๆของพุทธครั้งที่ ๔๑ ณ พุทธสถานราชธานีอโศก อ.บุงใหม่ จ.อุบลราชธานี

จ.๓ ครูจิตจรลดา นิลนนท์ เข้าร่วมประชุมการศึกษาที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษเขต ๔

อ้ง.๔ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านอาอูตร นรุธน ไปประชุมกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่อำเภอกันทรลักษ์

ศ.๗ ครูจิตจรลดา นิลนนท์ เข้าร่วมประชุมการศึกษาที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษเขต ๑

อา.๙ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านอาอูตร นรุธน ไปประชุมกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่อบต.กระแซง

จ.๑๐ มีการประชุมการศึกษาบุญนิยมที่บ้านราช

อ้ง.๑๑ นักเรียน นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับชั้นม.๖ ปวช. และปวส. จำนวน ๖ คน รับผิดชอบจากพ่อครู

ส.๑๕ กิจกรรม”ปัจฉิมนิเทศ” ก่อนปิดเทอมสิ้นสุดภาคเรียนที่ ๒/๒๕๕๙ ในวันรุ่งขึ้น

จ.๑๗-อา.๒๓ เข้าค่ายนักเรียนเตรียมม.๑ และปวช.ปวส. จำนวน ๒๙ คน เข้าค่ายที่ศิระะโฮตก และในวันเดียวกันเจ้าหน้าที่ภาควิชาตรวจเยี่ยมสถาบันแพทย์แผนไทย มีอาจารย์ขวัญดิน สิงห์คำ และคณะให้การต้อนรับ

พ.๑๙ สมณะ คณะครู นักเรียน พร้อมทั้งชาวชุมชน ญาติธรรมและศิษย์เก่าเดินทางไปร่วมงานฌาปนกิจศพสมณะดินดี สันตจิตโต ที่บ้านราช

พฤ.๒๐-จ.๒๔ สมณะต้องแท้ วินยธโร และสมณะพองไท รตนบุญญู ไปกิจนิมนต์ที่ชุมชนศรีโคตรบูรณ

อ้ง.๒๕ สมณะลงปาฏิโมกข์

พ.๒๖-ส.๒๙ ดร.อุ้นเอื้อ สิงห์คำ และศิษย์เก่าคุณพสุธา จันทะสน คุณพงษ์ศักดิ์ สายแก้ว เดินทางไปอบรมลูกเสือสามัญ ที่จ.สกลนคร

☸ คำคมนำมาฝากก่อนจากกัน :

I want to go when I want. It is tasteless to prolong life artificially. I have done my share, it is time to go. I will do it elegantly.

“ข้าพเจ้าต้องการจากโลกนี้ไปตามเวลาที่ข้าพเจ้าต้องการ การทำให้ชีวิตยืนยาวออกไปโดยไม่เป็นไปตามธรรมชาตินั้น เป็นชีวิตที่ไม่มีรสชาติ ข้าพเจ้าได้ทำในส่วนที่เป็นของข้าพเจ้าซึ่งได้บรรลุเสร็จสิ้น และก็ถึงเวลาแล้วที่จะต้องจากโลกนี้ไป ซึ่งข้าพเจ้าต้องการจากไปอย่างงดงาม”

วาทะของอินส์ไตน์ก่อนเสียชีวิต (จากหนังสือเหนือแนวคิด หน้า ๒๔๘)

☸ จิตรลดา นิลนนท์

พุทธสถานศาลือโส

เดือนเมษายน ๒๕๖๐

บรรยากาศในเดือนนี้ เป็นบรรยากาศของงานปลุกเสกพระแท้ๆของพุทธ ครั้งที่ ๔๑ และงานตลาดอารียะ ครั้งที่ ๓๘ ซึ่งจัดให้มีขึ้นติดต่อกันไปที่บ้านราช ชาวศาลือโสเราก็ไปร่วมกันเกือบหมดชุมชน

☸ เหตุการณ์ในเดือนนี้

จ.๓ สมณะสี่คอม รัชมกิตติโก นำสมณะพระอาคันตุกะ ชาวชุมชน และญาติธรรมเดินทางสู่

พุทธสถานราชธานีโอศก เพื่อร่วมงานปลุกเสกพระ
แท่นๆของพุทธ และงานตลาดอารียะ

พ.๑๒ ชาวชุมชนและญาติธรรม ๑ รถตู้ เดินทาง
ทางสู่บ้านราชเพื่อร่วมงานตลาดอารียะ ครั้งที่ ๓๘

พ.๑๙ สมณะเน้นแก่น พลาน์โก ชาวชุมชน
และญาติธรรม รวม ๑๑ ชีวิต ไปร่วมงาน
ฌาปนกิจสมณะดินดี สันตจิตโต ที่บ้านราชฯ

ศ.๒๑-ส.๒๙ สมณะสี่อคม ธรรมกิตติโก นำ
ชาวชุมชนและญาติธรรมไปพุทธสถานสันตโอศก
เพื่อร่วมงานต้อนรับแขกของพระราชมาถวาย
สักการะพระบรมศพ ในหลวง ร.๙ ณ พุ่มพระเมรุ
ท้องสนามหลวง

✪ ข้อคิดสุดท้าย

ผู้ที่ยอมได้ คือ ผู้ที่เย็นจริง
ผู้ที่เล็กได้ คือ ผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

สมณะเน้นแก่น พลาน์โก

พุทธสถานสีมาโอศก เดือนเมษายน ๒๕๖๐

✪ เหตุการณ์

ส.๑ โครงการเข้าวัดฟังธรรมเสาร์นี้ มีผู้มาร่วม
๘๐ คน

ส.๑-ศ.๗ บวรสีมาโอศกและเครือข่ายเข้าร่วมจัด
โรงบุญแจกอาหารที่โรงบุญกองทัพธรรม สนามหลวง

จ.๓ คุณวรรณวิมล รัตนะวิศิษฐ์กุล นิมนต์
สมณะสยาม สัจจญาโณ ไปแสดงธรรม ที่วัดป่ารุ่ง
ธรรม ต.ตลาด อ.เมือง จ.นครราชสีมา

อ.๔ สมณะเต็ดขาด, สมณะสร้างไท, สมณะ
สยาม และญาติธรรม ๑ คันรถตู้ เดินทางไปร่วม
งานปลุกเสก ครั้งที่ ๔๑ และงานตลาดอารียะ ครั้งที่
๓๘ ที่บวรราชธานีโอศก

อา.๑๖ สมณะดินดี สันตจิตโต และญาติธรรม
จากทะเลธรรม ๑ รถตู้ มาแวะพักฉันภัตตาหาร
เช้าและเดินทางต่อไปยังปฐมโอศก

อ.๑๘ คณะศิษย์เก่าสัมมาสิกขาสีมาโอศกและ
ลูกหลานๆทำพิธีรดน้ำดำหัวแด่ผู้สูงอายุ ชาววัด
ชาวชุมชน

พ.๑๙ สมณะดินทอง สมณะฝนธรรม และ
ญาติธรรม ไปร่วมงานฌาปนกิจศพสมณะดินดี
สันตจิตโต ที่ราชธานีโอศก จ.อุบลราชธานี

ศ.๒๑ อาสาสมัครพัฒนามหาวิทยาลัยขอนแก่น
๒๐ คน มาอบรมเรียนรู้วิถีกรรมธรรมชาติ ๑ ไร่
แก้จน ถ่ายทอดความรู้โดยอาจารย์กมล พรหมมาก

ส.๒๒ โครงการเข้าวัดฟังธรรม เสาร์นี้มีผู้มา
ร่วม ๕๐ คน

ประชุมชาววัด ชาวชุมชน

ประชุมเตรียมงานค่ายยุวพุทธทายาท

จ.๒๔-พ.๒๖ อาจารย์ ๑ (สมณะบินบน ธิ
รจิตโต) และสมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิโรมาพักค้าง

อ.๒๕ หมุ่สมณะ ๕ รูป ลงอุโบสถฟังสวดพระ
ปาฏิโมกข์ สมณะบินบนเป็นประธาน

อ.๒๕-ส.๒๙ ค่ายยุวพุทธทายาท ครั้งที่ ๔
จำนวน ๔๐ คน

ส.๒๙ โครงการเข้าวัดฟังธรรมเสาร์นี้ มีผู้มา
ร่วม ๑๔๐ คน

ประชุมคณะกรรมการชุมชน

ประชุมสรุปงานค่ายยุวพุทธทายาท ครั้งที่ ๔

✪ ขอฝากธรรมะจากพ่อครู

“สุขแท้ๆนั้นคือ ไม่สุข ไม่ทุกข์ อทุกข์มสุข
หรืออุเบกขา” (๓๐ เม.ย.๖๐)

❖ สมณะสร้างไท ปณฺโฑ

พุทธสถานภูฟ้าฟ้า เดือนเมษายน ๒๕๖๐

เดือนนี้ อาจารย์ ๑ (สมณะบินบน ธิรจิตโต)
อาจารย์ ๒ (สมณะฝันฟ้า อนุตตโร) สมณะนวกะ
ชาวชุมชน คนวัด นักเรียน สส.ภ. ไปร่วมงาน
ปลุกเสก“พระ”แท่นๆของพุทธ ครั้งที่ ๔๑ และงาน
ตลาดอารียะปีใหม่สงกรานต์ ครั้งที่ ๓๘ ที่หมู่บ้าน

ชุมชนราชธานีอโศก ส่วนที่ภูผาฟ้ามีฝนตกลงมา ๓ ครั้งในรอบเดือน

🌀 เหตุการณ์ในรอบเดือน

อ้ง.๓ สมณะ ๓ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ เข้าร่วม สัมมนาครูชาวอโศก ที่หมู่บ้านชุมชนราชธานีอโศก

จ.๑๐ สมณะ ๓ รูป นำโดย สมณะฟ้ารู้ นโมโคโต ร่วมงานฌาปนกิจศพ คุณพ่อประสิทธิ์ สุภาพ อายุ ๙๐ ปี ซึ่งเป็นคุณพ่อของคุณปลุกขวัญ (ต๋อย) รักพงษ์อโศก ที่บ้านหนองควาย ต.หนองควาย อ.หางดง จ.เชียงใหม่

ศ.๑๔ อาจารย์ ๑ ประชุม คมส ที่ตึกเฮือน ศูนย์บุญ ที่พุทธสถานราชธานีอโศก จ.อุบลราชธานี

อา.๑๖ สมณะฮังดิน ภูมิดโต แสดงธรรม เนื่องในงานทำบุญขึ้นบ้านใหม่ฝ่ายหญิงที่ลานนาอโศก

อ้ง.๑๘ อาจารย์ ๑ และปัจฉาฯ เยี่ยมผู้สูงอายุ หมู่บ้านชุมชนราชธานีอโศก โดยเยี่ยมโยมบุญรุ่ง วรรณปะเก อายุ ๘๔ ปี โยมเอื้อบุญ นิชกรรม อายุ ๗๕ ปี ยายอ้วน(เรียม อิ่มคำ) อายุ ๘๙ ปี ยายยู้ คำภีเดช ยายใบพอ ธนะรุ่ง อายุ ๙๐ ปี

พฤ.๒๐ อาจารย์ ๑ และปัจฉาฯ ประชุม ลิกขมาตุ ๙ รูป ที่พุทธสถานราชธานีอโศก

อ้ง.๒๕ อาจารย์ ๑ ปัจฉาฯ ประชุมพูดคุย กับคณะครูแม่ไก่ ที่สีมาอโศก ที่พุทธสถานสีมาอโศก

พ.๒๖ อาจารย์ ๑ และปัจฉาฯ กิจนิมนต์ฉัน ที่บ้านคุณพัชรี ต.ลาบตี อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา

พฤ.๒๗ อาจารย์ ๑ และปัจฉาฯ กิจนิมนต์ฉัน ที่ชุมชนเพชรผาภูมิ จ.กำแพงเพชร

ศ.๒๘ อาจารย์ ๑ และปัจฉาฯ ประชุมกับคณะกรรมการชุมชนเพชรผาภูมิ จ.กำแพงเพชร

ส.๒๙ อาจารย์ ๑ และปัจฉาฯ ประชุมผู้

ประสานงานชุมชนภูผาฟ้า น้ำ และร่วมประชุมชาว ชุมชนภูผาฟ้า ที่ลานนาอโศก

ศ.๒๘-อา.๓๐ สมณะดวงดี วิฑิตบุญโญ สมณะ ฟ้ารู้ นโมโคโต ร่วมงานเกษตรอินทรีย์วิถีธรรมชาติ ที่ อาวาสสถานดอยรายปลายฟ้า จ.เชียงราย

🌀 ก่อนจบขอฝากคำคมจากพ่อครู

“การเกิดผลที่เจริญ คือ ๑.ให้ ๒.มีพฤติกรรม ที่สร้างสรรค์”

❖ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์

พุทธสถานราชธานีอโศก ประจำเดือนเมษายน ๒๕๖๐

พฤ.๓๐ มี.ค.-พ.๕เม.ย. ค่ายเยาวชนอโศกสัมพันธ์

อ.๔ สัมมนาครูโรงเรียนในเครือสัมมาสิกขา หัวข้อ เดือนแห่งความใกล้ชิดกัฏฐิติศรัทธา

คุณหนูชนาฎ จันทร ไปประชุมเชิงปฏิบัติการ การสร้างความเข้าใจมาตรฐานการอาชีวศึกษา การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และการประกันออนไลน์

พ.๕-๑.๑๑ งานปลูกเสกพระแท้ๆของพุทธครั้งที่ ๔๑ ในปี่นี้มีพิธีอัญเชิญพระพุทธรูป ปางสมานัตตา ประดิษฐานที่แท่นหน้าองค์พระพุทธรูป

ธรรมนิมิต ในภาคค่ำของวันที่ ๕ และมีการลากเรือไฟผานขึ้น “เนินเขาว่า” ในเวลา ๐๙.๐๐ น. ของวันที่ ๑๐

พ.๑๓-ส.๑๕ งานตลาดอาริยะ ครั้งที่ ๓๘

อ.๑๘ ครูบาสุทธินันท์ ปรัชญพฤทธิ และคณะอาจารย์จากมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีจำนวน ๒๕ คน มาสัมภาษณ์พ่อครูสมณะโพธิรักษ์

พ.๑๘,จ.๑๒๔ ประชุมคณะครูวิทยาลัยอาชีวฯ และโรงเรียนสัมมาสิกขา

พถ.๑๙ พิธีสถาปนากิจสมณะดินดี สันตจิตโต ผู้เป็นสมณะรัตตัญญูของชาวโศก อายุ ๗๗ ปี บวช ๔๑ พรรษา ๘ เดือน ๑๐ วัน มรณภาพ จากอุบัติเหตุรถยนต์ชนต้นไม้ที่จังหวัดชุมพร

พถ.๒๐,๒๗ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

ศ.๒๑ คุณเรืองตะวัน วงศ์แสนสาน และคุณสุธารัตน์ รวมธรรม ไปอบรมเชิงปฏิบัติการ การบริหารจัดการเงินอุดหนุนรายบุคคล และการใช้งานระบบ PSIS

อา.๒๓ ประชุมชุมชน โดยมีพ่อครูสมณะ

โพธิรักษ์เป็นประธาน

อ.๒๕ ประชุมที่มงานกสิกรรม

ศ.๒๘ ประชุมประจำปีเทศบาลตำบลบึงไผ่ ร่วมกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ส่วนราชการตำบลบึงไผ่ มีผู้เข้าร่วมประชุมจำนวน ๕๐ คน โดยมีคุณอรุณี ภูณะยา ปลัดอำเภอวารินชำราบมาเป็นประธานการประชุม ณ ห้องประชุมชั้นสองเฮือนศูนย์บุญ

★ **ผู้มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง**

ส.๘ คุณบรรยงค์ อินทร์ม่วงนำคณะอาจารย์และนิสิตปริญญาโท สาขาสิ่งแวดล้อมศึกษา คณะสิ่งแวดล้อม ม.มหาสารคาม จำนวน ๓๔ คน

ศ.๒๑ น.ส.ปัทมา ผ่องศิริ ผอ.วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสรรพสิทธิประสงค์ จ.อุบลฯ นำคณะนักศึกษาหลักสูตรการเป็นข้าราชการที่ดี หลักสูตร ๑๒๐ ชั่วโมง รุ่นที่ ๓ จำนวน ๕๐ คน

น.ส.พรชิตา คุณทะสาร และนักศึกษาคณะนิติศาสตร์และศิลปศาสตร์ ม.อุบลฯ ๑๐ คน

อา.๒๓ นายศราวภูมิ วงศ์แก้ว และนักศึกษา คณะรัฐศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์ ม.อุบลฯ ๑๗ คน

ศ.๒๘ นายปฎิวัติ สวนแก้ว นำคณะเจ้าหน้าที่และสมาชิก จาก อบต.หนองอ้อย อ.สนม จ.สุรินทร์ จำนวน ๙๘ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

ส.๒๙ นายรัชชัย รี้วทอง นำเยาวชนจำนวน ๕๐ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

✪ ขอฝากคำสอนของพ่อครู

เมื่อวันที่ ๒๒ พ.ค.๑๙ ดังนี้

“นิพพาน” นั้นไม่ใช่คนเก่ง

แต่ “นิพพาน” นั้นคือผลของคนผู้มีปัญญา

รู้จัก “เจโตวิมุตติ” และ ทำ “เจโตวิมุตติ” นั้นๆ ให้ตนเอง

ได้สำเร็จจนไม่กลับกำเริบอย่างสัมมาทฎฐิแท้จริง

❖ *สิกขมาตุณาแก้ว ชาวอินทรี
ปะตงเดือน นามบุญนิยม*

สังขสถานหินผาฟ้าน้ำ

เดือนเมษายน ๒๕๖๐

พ.๓๐ มี.ค.-จ.๓ เม.ย. นักเรียนสัมมาสิกขา เข้าไปเข้า ค่าย ยอส. ที่บ้านราช จ.อุบลราชธานี

พ.๕-๑.๑๑ สมณะ และชาวชุมชนไปร่วมงาน ปลุกเสกพระแท่นๆของพุทธ ครั้งที่ ๔๑

พฤ.๑๓-ส.๑๕ ร่วมงานขายอาหารในตลาด อาริยะ ที่บ้านราช

อ.๑๘ เจ้าหน้าที่ตรวจสหกรณ์จังหวัดชัยภูมิ มาตรวจบ ปัญชี ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๐

รดน้ำดำหัวผู้ใหญ่ในชุมชน “วันครอบครัว อบอุ่น”

พ.๑๙ ร่วมงานฌาปนกิจศพสมณะดินดี สันตจิตโต ที่บ้านราช

พฤ.๒๐ ชาวชุมชนนำชาวต่างชาติทัศนศึกษา เดินชมภูมิประเทศบนภูเขากุแลนคา

พ.๒๖ ทีมปั่นจักรยานและชาวชุมชนบางส่วน เดินทาง ๑๒ กม. ไปสังสรรค์ร่วมรับประทานอาหารที่นาญาติธรรม พ่อบุญหนา ถานะ

สรุปสถานะจิตวิญญาณ ทบทวนธรรมะ นำ โดยสมณะแก่นผา สารูปไป

❖ *รักบุญ อดิภคระกูล*

สังขสถานทะเลธรรม

เดือนเมษายน ๒๕๖๐

พ.๕-๑.๑๑ ร่วมงานปลุกเสกพระแท่นๆของพุทธ ครั้งที่ ๔๑ ณ พุทธสถานราชธานีอโศก

พฤ.๑๓-ส.๑๕ ร่วมช่วยงานตลาดอาริยะ ขาย สินค้าต่ำกว่าทุน ที่ชุมชนราชธานีอโศก

จ.๑๗ รถตู้ของชาวทะเลธรรมเดินทางกลับจาก พุทธสถานราชธานีอโศก เกิดอุบัติเหตุชนต้นไม้ริมทาง บริเวณ อ.ประทิว จ.ชุมพร สาเหตุเกิดจากคนขับ หลับใน ทำให้สมณะดินดี สันตจิตโต มรณภาพ และญาติธรรมอีก ๓ คนเสียชีวิต ได้แก่ คุณ ฉลองรัฐ คุณวีไล และคุณตั้งมั่น ญาติธรรมบาดเจ็บสาหัส ๔ คน บาดเจ็บเล็กน้อย ๒ คน นับ เป็นความสูญเสียครั้งร้ายแรงของชาวอโศก

พ.๑๙ ร่วมงานฌาปนกิจสมณะดินดี สันตจิตโต ที่ราชธานีอโศก และคุณตั้งมั่น ที่ปทุมอโศก

ส.๒๒ ร่วมงานฌาปนกิจศพ คุณฉลองรัฐ ณ ฌาปนสถานเทศบาลนครยะลา จ.ยะลา

อา.๒๓ ร่วมงานฌาปนกิจศพ คุณวีไล ณ วัด ดอนกลาง อ.ปะนาเระ จ.ปัตตานี

หลังเกิดอุบัติเหตุ สมณะ สิกขมาตุ และ ญาติธรรมร่วมใจกันดูแลเรื่องงานศพ และผู้ป่วย ที่โรงพยาบาลมาบอำมฤต ส่วนหนึ่ง และส่วนใหญ่ อยู่โรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จ.ชุมพร อย่างทุ่มเทและต่อเนื่อง พิสูจน์คำสอนของพ่อครู สมณะโพธิรักษ์ที่กล่าวว่า “ญาติธรรม” แปลว่า ผู้ ที่พึ่งเกิดแก่เจ็บตายกันได้

❖ *สมณะนาไท อิสสรชน*

รายงานการประชุมคณะกรรมการ

มูลนิธิธรรมสันติ

★ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ (๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐)

-ยกเลิกการจดทะเบียนสวนป่าสักพร้อมผัสน
 ในที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๙๔๙๙ ตำบลหนองหญ้าไซ
 อ.หนองหญ้าไซ จ.สุพรรณบุรี เนื้อที่ ๒ ไร่ ๓ งาน
 ๔๕ ตารางวา เนื่องจากได้ตัดไม้สักหมดแล้ว

-โรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศก (สส.ฐ.)

๓๐ ธ.ค.-๔ ม.ค. นักเรียนช่วยงานโรงบุญ
 กองทัพอธรรม ที่สนามหลวง

ช่วยทำอาหารแห้งและแพ็คของ เพื่อนำไป
 ช่วยชาวใต้ที่ถูกน้ำท่วม ในวันที่ ๑๑ มกราคม

๓-๙ กุมภาพันธ์ เข้าค่ายเตรียมงานพุทธา
 ที่ปฐมอโศก

-โรงเรียนสัมมาสิกขาสันตือโศก (สส.สอ.)

๑๘ พฤศจิกายน ประชุมคณะกรรมการบริหาร
 และภาคี ๔ ฝ่าย เพื่อรายงานจำนวนนักเรียนใน
 การขอเงินอุดหนุน และรายงานการดำเนินงาน

๒๕ ธันวาคม นักเรียนร่วมกับพี่ศิษย์เก่าใส่
 บาตรตอนเช้าที่ซอยนวมินทร์ ๔๖

๒๕-๓๐ ธันวาคม นักเรียนช่วยจัดโรงบุญ
 กองทัพอธรรม ที่สนามหลวง

๗-๙ มกราคม สมณะลานศิลป์ ครูบุญ
 ครูปีกรัก ไปอบรมการศึกษา เพื่อป้องกันปัญหา
 เหล้า บุหรี่ ระดับชาติ ที่คุรุสภา ในงาน
 รว.กระทรวงศึกษาธิการ มอบโล่ห์ โรงเรียน
 ต้นแบบ “โรงเรียนดีไม่มีมือบายมุข” ให้โรงเรียน
 สัมมาสิกขาและครูดีไม่มีมือบายมุข

๒๙ มกราคม นักเรียนสวนบุญผักพีชได้
 ผลิตเต็มเป็ และนำมาจำหน่ายที่ตลาดนัดวันอาทิตย์
 พร้อมผักไร้สารพิษ เห็ด ต้นไม้ และปุ๋ย ขายได้
 ๑๓,๐๐๐ บาทเศษ นักเรียนได้นำถวายพ่อครู

๔ กุมภาพันธ์ นักเรียนเดินทางไปค่ายเตรียม
 งานพุทธาภิเษก ที่ปฐมอโศก

๑๑ กุมภาพันธ์ ประชุมศิษย์เก่าสัมมาสิกขา
 ทุกโรงเรียน/วิทยาลัย ที่พุทธสถานปฐมอโศก

๑๗ กุมภาพันธ์ นักเรียนชั้น ม.๑-๒ ไปตี
 ที่โรงเรียนอมาตยกุล สมณะ ๒ รูป และครู ๘ คน
 ไปศึกษาดูงานการจัดการเรียนการสอนด้วย

๒๐ กุมภาพันธ์ ร่วมกิจกรรมสัมพันธ์พี่น้อง
 และชาวชุมชน ที่สวนบุญผักพีช

-หน่วยงานบุญญาภิบาล

ผู้ป่วยในชุมชนปฐมอโศกมี คุณน้ำดิน สิ้นหก

ล้ม แขนยกไม่ขึ้น แม่ลำพูน ป่วยเป็นอัมพฤกษ์
นอนติดเตียง คุณแม่ทวล นุวรรณ ขาววมอ๊กเสป
เบื่ออาหาร เวียนศีรษะ คุณตาจันแดง ถานะ เบื่อ
อาหาร ไม่มีเรี่ยวแรง สมณะฉันทโสพักรักษาตัวที่
แก๊งไร่ คุณฉนวนวรรณ สายสุวรรณ หกล้ม เข้ากระแทก
-แต่งตั้งนางสาวยุพิน น่วมมะสิงห์ เป็นผู้
ตรวจสอบบัญชีมูลนิธิตรรณสันติ แทนนายฐานะการ
วงศ์เที่ยง ซึ่งถึงแก่กรรมแล้ว
-จำนวนที่ดินของมูลนิธิตรรณสันติทั้งหมด ๘๖
แปลง จำนวน ๕๕๐ ไร่ ๑๐.๒ ตารางวา

★ รายงานการประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๖๐ คณะกรรมการมูลนิธิธรรมสันติ

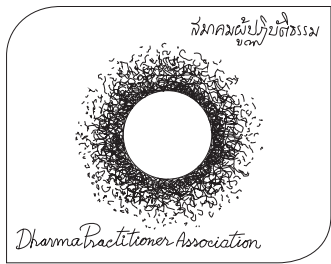
วันอาทิตย์ที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๐
-รายงานการตรวจตราและควบคุมดูแลการ
ดำเนินกิจการของมูลนิธิตรรณสันติ ประจำปี ๒๕๕๙
-สรุปกิจกรรมประจำปี ๒๕๕๙
๑. ในรอบปี ๒๕๕๙ ได้มีการประชุมคณะ
กรรมการมูลนิธิตรรณสันติ จำนวน ๕ ครั้ง
๒. รับบริจาคที่ดินจากนายสุเทพ ไชยพงศ์
โฉนดเลขที่ ๖๓๙๕๔ ต.บ้านควน อ.เมือง จ.ตรัง
เนื้อที่ ๓ งาน ๔๑.๗ ตารางวา รับโอนเมื่อ ๒๕
ก.ค.๒๕๕๙ เพื่อใช้ทำชุมชนเศรษฐกิจพอเพียง
๓. แต่งตั้ง นายฐานะการ วงศ์เที่ยง เป็น
ผู้ตรวจสอบบัญชีต่อมาเสียชีวิตจึงแต่งตั้งนางสาวยุพิน
น่วมมะสิงห์ แทน
-โรงเรียนสัทธิมาสิกขาปฐมอโศก (สส.ฐ.)
นักเรียนที่จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
๑๙ คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ จำนวน ๓ คน
จัดกิจกรรมทั้งในและนอกสถานที่ประกอบ
ด้วยกิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมเสริมคุณธรรม
กิจกรรมส่งเสริมประเพณีและวัฒนธรรม
๒๐ เมษายน รับสมัครนักเรียนใหม่ชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ ๑ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๐
- โรงเรียนสัทธิมาสิกขาสันตอโศก(สส.สอ.)
โรงเรียนต้นแบบ โรงเรียนดีไม่มีอบายมุข ครูดี

ไม่มีอบายมุข จากรัฐมนตรีกระทรวงศึกษา เนื่อง
ในวันครูแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๐ จัดโดยสำนักงาน
กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ(สสส.)
ร่วมกับเครือข่ายองค์กรงดเหล้า และกระทรวง
ศึกษาธิการ

นักเรียนปีการศึกษา ๒๕๕๙ มี ๖๕ คน
จัดกิจกรรมทั้งในและนอกสถานที่ประกอบ
ด้วยกิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมเสริมคุณธรรม
กิจกรรมส่งเสริมประเพณีและวัฒนธรรม
ปีการศึกษาใหม่ ๒๕๖๐ นักเรียนเข้าใหม่
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ผ่านการคัดเลือก ๒๙ คน
ส่วนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ จำนวน ๑๒ คน รวม
นักเรียนทุกชั้นปี ๙๑ คน
๗ และ ๑๖ มีนาคม อาจารย์จากสถาบัน
อาศรมศิลป์และมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต พา
ครูจากประเทศภูฏานมาดูงาน ๒ คณะ รวม ๔๖ คน
๑๖-๑๘ มีนาคม นักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ ๓-๕ จำนวน ๑๑ คนไปเข้าค่ายกิจกรรมของ
สสส. ในงานมหกรรมคืนชีวิตให้แผ่นดิน ครั้งที่ ๑๑
ที่จังหวัดชลบุรี
๒๗ มี.ค.-๑๖ เม.ย. นักเรียนไปช่วยเตรียม
งานปลูกเสกพระแท่นของพุทธ ที่ราชธานีอโศก
๒๙ เมษายน สัมมนาครู ประจำปีการศึกษา
๒๕๕๙ ภาคเรียนที่ ๒ เพื่อสรุปการทำงาน และ
วางแผนการทำงานภาคเรียนที่ ๑/๒๕๖๐
-หน่วยงานบุญญาภิบาล ให้บริการผู้ป่วย เช่น
ทำแผล เป็นไข้ เป็นหวัด นำมูก เจ็บคอ ปวดศีรษะ
ตาแดง อ่อนเพลีย หอบหืด ความดันโลหิตสูง
ปวดเมื่อยตามตัว ปวดหลัง ผื่นคัน ปวดฟัน
แผลติดเชื้อ รับประทานยา ฉีดยาบำรุง และดูแล
ผู้ป่วยที่ไม่สามารถช่วยตัวเอง
-อาคารตะวันงาย ๑ และอาคารตะวันงาย ๒
มีคณะกรรมการดูแลการอยู่อาศัยของสมาชิกตาม
ระเบียบ กฎกติกา เพื่อให้เกิดความเรียบร้อยและ
อยู่อย่างผาสุก
-แต่งตั้งนางสาวยุพิน น่วมมะสิงห์เป็นผู้
ตรวจสอบบัญชีรับอนุญาต ของมูลนิธิตรรณสันติ
ประจำปี ๒๕๖๐

รายงานการประชุม สมาคมปฏิบัติธรรม

★ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐(๑๙ ก.พ.๒๕๖๐)

-ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาหน้า
สันตโศภ(ชมร.สศอ.) ๒๕-๓๐ ธ.ค.'๕๙ ชุมน
สันตโศภรับหน้าที่ทำอาหารที่โรงบุญกองทัพธรรม
แจกประชาชนที่มาราบพระบรมศพ ที่สนามหลวง
ชาว ชมร.บางส่วน ไปร่วมช่วยทำอาหาร

ระงับการสั่งผักผลไม้จากไร่สุขสมานจ.ศรีสะเกษ
และสวนคุณตั้ง จ.มหาสารคาม เนื่องจากไม่มั่นใจ
ว่าไร้สารพิษจริงหรือไม่ ตั้งข้อสังเกตว่าผักสวยเกิน
มะเขือเทศสีดาปลูกได้ตลอดปี ผักบรรจุถุงได้สวย
วันที่ ๒๓-๒๕ ม.ค.'๖๐ คณะ คกร. และคณะ
คัดกรองสินค้าจึงไปตรวจประเมิน

-ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาเชียงใหม่(ชมร.ชม.)

๒๕ พ.ย.'๕๙ จัดงานตลาดอารียะ ครั้งที่๑๐
๘-๑๔ ธ.ค.'๕๙, ๒๓-๒๗ ม.ค.'๖๐ ปิดร้าน
ไปช่วยงานโรงบุญกองทัพธรรม ที่สนามหลวง

๑๑-๑๗ ก.พ.'๖๐ ปิดร้านไปร่วมงานพุทธาภิเษก
ครั้งที่๔๑ ที่ปฐมอศอก

ทีมงาน คกร. ชม. ได้ไปตรวจเยี่ยม
เกษตรกรที่อ.แม่วาง สวนหัวหอมใหญ่ อ.สะเมิง
พืชผักไร้สารพิษ อ.ปาง ส้มไร้สารพิษ เพื่อรับฟัง
และร่วมแก้ปัญหาช่วยเหลือเกษตรกรต่อไป

-ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาจตุจักร
๔-๑๖ พ.ย.'๕๙ ปิดร้านไปร่วมงานมหาปวารณา
ที่ปฐมอศอก ร่วมจัดโรงบุญแจกเห็ดปิ้งเป็นเงิน
๖,๐๐๐ บาท สมาชิกไปร่วมงาน ๓๐ คน

-๖ ธ.ค.'๕๙ แจกอาหารทั้งร้าน(๒๐ เจ้า)

เนื่องในวันพ่อ ๕ ธันวาคมมหาราช

-๑๑ ธ.ค.'๕๙ ทำอาหารร่วมกับส่วนกลาง
ต้อนรับกลุ่มชาติพันธุ์และชนเผ่าพื้นเมือง ๕,๐๐๐ คน
ที่มาราบพระบรมศพ

๒๖ ธ.ค.'๕๙ ร่วมทำอาหารที่โรงบุญกองทัพ
ธรรม ที่สนามหลวง

-กลุ่มวังจันทร์พฤษภา จ.จันทบุรี ๔ พ.ย.'๕๙
นำข้าวโพดและใบตองมอบให้โรงบุญกองทัพธรรม
ที่สนามหลวง, มีการอบรมแพทย์วิถีธรรม ๘-๑๑

ธ.ค.'๕๙, ๖-๘ ม.ค.'๖๐ จัดงานอบรมปุ๋ยจ้าวเจ้า
โรงเจเทียนเซ็งตั้ง ที่อยู่ในความดูแลของกลุ่ม
วังจันทร์พฤษภา ชำรุด ทางสมาคมเห็นว่าไม่ได้ถูก
ใช้งานอย่างต่อเนื่อง ที่ประชุมจึงเห็นว่า ควร
พิจารณาคืนเจ้าของเดิม หรือหน่วยงานท้องถิ่น ที่
ดูแลงานวัฒนธรรม เพราะอาคารเป็นสถาปัตยกรรม
โบราณควรอนุรักษ์ไว้

-กลุ่มชลบุรีอศอก ๒๙ ธ.ค.'๕๙ ทำกระเพาะเจ
๑๐ หม้อใหญ่ ร่วมแจกที่โรงบุญกองทัพธรรม

-นายวิเชียร และนางกำไร เสถียร บริจาคที่
ดินโฉนดเลขที่ ๑๑๕๑๖ อ.สว่างอารมณ์ จ.อุทัยธานี
เนื้อที่ ๒๗ ไร่ ที่ประชุมให้รับไว้

รายงานการประชุม

พจนีย์บุญนิยม

★ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๙ (๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๙)

ประธานที่ประชุม : สมณะเดินดิน ดิกขวิโร
ผู้เข้าร่วมประชุม : ฝ่ายนักบวช ๒ รูป คณะ
ทำงาน, ตัวแทนองค์กร, สมาชิกด้านพจนีย์ฯ ๕๘
คน

-การแต่งตั้งคณะทำงานคัดกรองสินค้าชาวอศอก
มติที่ประชุม เมื่อครั้งที่ ๒/๒๕๕๙(๖มิ.ย.'๕๙)
ให้มีคณะทำงานโดยคัดเลือกมาจากตัวแทนของ
หน่วยงาน รวม ๙ คน ดังนี้

๑. คณะทำงานตรวจสอบและพัฒนาผลผลิต
สินค้าชาวอศอก(ต.อ.) ๑ คน

๒. เครือข่ายกสิกรรมไร้สารพิษแห่งประเทศไทย(นคร.) ๑ คน

๓. ตัวแทนของหน่วยงานต่างๆในชุมชน บุญนิยมสันติอโศก

- บริษัทพลังบุญ(บุญนิยม)จำกัด ๓ คน
- บริษัทฟ้าอภัยจำกัด ๑ คน
- สถาบันชยะวิทยาด้วยหัวใจ(สขจ.) ๑ คน
- ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย(ชมร.)

สาขาสันติอโศก ๑ คน

๔. ตัวแทนของร้านค้าชุมชนเครือข่ายต่างๆ ๑ คน สขจ. และชมร. ไม่มีตัวแทนมา จึงเสนอให้พลังบุญมี ๕ คน ที่ประชุม เห็นชอบตามเสนอ

-รูปแบบการค้าในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑล เสนอให้ บจ.พลังบุญเป็นตัวแทนจำหน่ายสินค้าชุมชนในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑล โดยให้ชุมชนส่งสินค้ามารวมศูนย์ที่ บจ.พลังบุญเท่านั้น และให้ร้านค้าต่างๆมาซื้อที่ บจ.พลังบุญ เช่น ที่ชุมชนปฐมอโศกและบ้านราชทำอยู่ น่าจะเป็นรูปแบบเดียวกัน เพื่อกำหนดราคาสินค้าไม่แตกต่างกัน ทางศิระะอโศกขอไปพิจารณากันก่อน

คุณจันทร์แรม ถามว่าสินค้าชุมชนทุกแห่ง จำเป็นจะต้องเข้า บจ.พลังบุญหรือไม่ เป็นนโยบายเหมือนที่ บจ.ขอบคุณเคยทำในอดีต

พ่อท่านสมณะไพฑริกรักษ์ กล่าวว่า ถ้าจะว่าไป เรื่องของชุมชน ก็น่าจะเป็นเช่นนั้น ไม่ให้แตกให้แหลก มันควรเป็นองค์กรรวมดี ไม่กระจัดกระจาย เป็นสาธารณโภคีบริหารง่าย มันไม่เรื่องมากไม่ต้องคิด ถือเป็นกาผูกขาดก็ได้ แต่ของเราเป็น สาธารณโภคีครบครันเดียวกัน เราต้องนึกถึง ญาณของครบครันเดียวกัน คำว่า “ญาณของครบครันเดียวกัน” คุณเข้าใจไหม มันไม่เห็นร้านค้า ร้านค้าของเราคือพลังบุญในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล นอกเหนือจากนั้นชุมชนก็ส่งที่อื่นได้

มติที่ประชุม รับรองให้ บจ.พลังบุญเป็นตัวแทนจำหน่ายสินค้าชุมชนในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล เพื่อความเป็นสาธารณโภคี

-อาคารทาวเฮาส์ซอยนวมินทร์๔๖ ชุมชนสันติอโศก

พ่อท่าน เสนอว่า อาตมามีไอเดียใหม่ ที่ขอยกกลางสันติอโศกร้านค้าต่างๆได้ถอยหนีไปหมดแล้ว จนวันนี้อาตมาไม่เห็นเกิดคุณค่าประโยชน์อะไรเลย จึงมีความคิดใหม่ ดูแล้วอาคารทาวเฮาส์เหล่านี้ น่าจะอยู่ได้อีก ๑๐ ปี ไม่มีปัญหา ที่เขากลัวว่าจะพัง หล่นลงมา อาตมาว่าไม่ถึงขนาดนั้น ก็ให้ผู้มีความรู้ทางเทคนิคไปตรวจสอบดู จะไปรื้อเราก็ไม่มีแรงทุนจะทำอะไร จะไปปลูกต้นไม้ก็ไม่เื่ออะไรมันใจ จึงเห็นว่า น่าจะกลับคืนมาให้คนมาค้าขายอย่างเก๋ดีกว่า เพราะมันรู้สึกอบอุ่นและครึกครื้น ส่วนผู้ทำการทำ กิจก็รู้สึกดี ดีทุกอย่าง อาตมา รู้สึกว่าบรรยากาศ ลังคมมันดี จึงอยากให้นำมาขายอย่างเก๋

แต่อาตมามีมาตรการดังนี้คือ ให้มาลงมติดกันว่าจะทำสัญญาซึ่งกันจะก็ปี ก็ไม่มีปัญหาอะไร แต่ประเด็นอยู่ที่ผู้มาแข่ง ทำกิจแล้วรายได้เข้าส่วนกลาง ๑๐๐% ๗๕% หรือ ๕๐% แต่ ๒๕% ไม่มี ไม่เอา ไม่ทำ อนุโลมที่สุดคือ เข้าส่วนกลาง ๕๐% หมายความว่า ไม่มีค่าเช่าตึก เชิงอยู่ในกิจการที่คุณทำ เอาที่กิจการของคุณทำปัจจุบันมาแบ่ง เป็นการแบ่งเปอร์เซ็นต์จากกำไร เรากับคุณเป็นหุ้นส่วนกัน ซึ่งบัญชีจะมั่วไม่ได้ต้องชัดเจน ต้องมีการตรวจสอบการบัญชี ต้องมีการปฏิบัติธรรมไปด้วย ต้องซื่อสัตย์สุจริต ถ้าจับได้ว่าใครไม่ซื่อสัตย์สุจริตไม่เอา GET OUT! ดังนั้นคุณต้องรักษาสถานะของคุณให้ดี คุณกล้าสู้เท่าไร ถ้ากล้าสู้ ๑๐๐% ยิ่งสจริตใหญ่เลย ก็คือทุนของส่วนกลาง คือชมร. ถ้า ๗๕% ๕๐% ก็คือทุนส่วนตัวของคุณ พอเป็นไปได้ไหม คนจะแข่ง ต้องมาดูอาคารเอง ปรับปรุงร้านจะตกแต่งอย่างไร ส่วนชั้นต่างๆก็ค่อยจัดวางไป เพราะไม่มีค่าเช่า

สามัญสำนึกคนเขาคิดว่าสันติอโศกเป็นโซ่ร่วมของชาวอโศก เราต้องรักษา

สมณะเดินดิน กล่าวว่า การเข้ามาทำการค้านี้ เอาความพร้อมไม่เอาเส้น เอาเส้นมาเดี่ยวนั้นยึดที่หลัง ไม่มีใครจ่าย ซึ่งความเป็นจริงตอนนี้เราจำเป็นต้องใช้ทุนไปสร้างไปพัฒนาบ้านราช และส่วนหนึ่งก็คิดถึงความพร้อม และสิ่งที่จะเป็นไปได้ด้วย เพราะฉะนั้นอยู่ที่คุณสมบัติที่ควรจะเป็นมากกว่า

มติที่ประชุม กรรมการชุมชนสันติอโศกรับไป

พิจารณาดำเนินการต่อไป

-การผลิตที่ซ้ำซ้อน สินค้าที่ชุมชนผลิตซ้ำกันเกินไป มาแข่งกันเอง จนบจ.พลังบุญไม่มีที่จะวาง

การกำหนดขอบเขตของสินค้าเครื่องสำอางและเครื่องประทีนผิว

มติที่ประชุม ให้คณะคัดกรองสินค้าไปพิจารณาแล้วนำมาแจ้งที่ประชุมในครั้งต่อไป

-งานตลาดอารียะครั้งนี้เสนอให้ทำร้านบาทเดียว เหมือนที่ภูผาพ้าน้ำจืดในตลาดอารียะช่วงงานฉลองหนาว เป็นร้านรวมใจชาวอโศก ชื่อร้าน “ทั้งร้านบาทเดียว” จะขายวันละ ๑,๐๐๐ ชิ้น

มติที่ประชุม อนุมัติตามที่เสนอ

-คุณน้อมขวัญ แจ้งว่า

๑. ทางคณะคัดกรองฯ ไม่อนุญาตให้จำหน่ายน้ำยาปรับผ้านุ่มตามนโยบายพาณิชย์บุญนิยม เนื่องจากเข้าข่ายของฟุ่มเฟือย เกินความจำเป็น

๒. ร้านปันบุญ มีการจำหน่ายยาหยอดตาสมุนไพรของชุมชนศรีระอโศก ซึ่งขัดกับนโยบายพาณิชย์บุญนิยมที่ว่า ไม่ให้ร้านค้าชาวอโศกขายยาหยอดตาที่ผลิตกันเอง หรือไม่มีเลขทะเบียนยา เนื่องจากเป็นการสุมเสี่ยงกับอวัยวะสำคัญ ถ้ามีปัญหาจะเสียชื่อเสียงกับชาวอโศกโดยรวม

คุณพรตะวัน เสนอรับไปตามเรื่องให้

-ทบทวนมาตรฐานผลิตภัณฑ์

๑) ผู้ที่ผลิตสินค้าแล้วยังไม่ได้มาตรฐาน โดยเฉพาะฉลาก ต้องพยายามหาความรู้และปรับให้ถูกต้อง

๒) โรงงานผลิตสินค้าถ้ายังไม่ได้มาตรฐานจีเอ็มพีหรือ ออย.ก็ให้ปรับปรุง ซ้ำไม่เป็นไร แต่ขอให้ปรับปรุงมาตรฐานไปเรื่อยๆ เช่น ที่ปลูมอโศกด้วยความเคร่งครัดเอาจริงเอาจังของ บจ.พลังบุญ ทำให้เราชวนขาย ปัจจุบันนี้การผลิตน้ำมันต่างๆ ของปลูมฯได้มาตรฐานสถานที่ผลิตอาหารและผลิตภัณฑ์ก็ได้เลข ออย.แล้ว บางอย่างที่ว่ายาก เพราะเราไม่รู้ และยังไม่ได้เริ่ม

จึงขออย่าให้พวกเราทำให้การผลิตเข้าสู่มาตรฐาน

-งานตลาดอารียะ ที่ผ่านมา

๑. การจัดงานมีความลงตัวดีมาก สินค้าเหลือ

จากการขายในตลาดน้อย ไม่มีปัญหาเหมือนปีที่แล้ว

๒. ตลาดอาหารและตลาดสินค้าอยู่ในงบประมาณที่กำหนดไว้ ยังมีเงินเหลือนิดหน่อยไว้เป็นทุนของปีต่อไป ปีนี้กำไรอารียะทั้งหมด ๓ ล้านกว่าๆ ปีก่อน ๔ ล้านกว่าๆ

๓. การปรับรูปแบบให้แต่ละชุมชนและกลุ่มญาติธรรมมารับผิดชอบเป็นเจ้าของร้าน ทำให้ยอดกำไรตลาดอารียะอยู่ในงบประมาณการไว้ ถือเป็นการพัฒนาการที่ดี เพราะฉะนั้นต้องการความเป็นมาตรฐานของญาติธรรมมาช่วยกันรับผิดชอบ ซึ่งเป็นการแบ่งเบาภาระที่ดีมาก

๔. เนื่องจากคณะทำงานจัดงานตลาดอารียะชุดเก่าหมดวาระ ๑ ปี จึงมีการจัดตั้งคณะทำงานชุดใหม่ เพื่อทำหน้าที่ในปี ๒๕๖๐ โดยมติในที่ประชุมตลาดอารียะยังให้คงคณะทำงานชุดเดิมไว้ แต่เพิ่มให้แต่ละคนจะมีศิษย์เก่าเป็นผู้ช่วยงาน เพื่อที่จะถ่ายทอดการทำงานให้ โดยมีเป้าหมายว่าภายใน ๓ ปีจะมีการส่งมอบภาระหน้าที่ให้

☆ โฉวาทิตประชุม

สมณะเดินดิน ดิกขวิโร : ตอนนี้อย่าท่านชุมชนพาณิชย์ให้มีการขยายตัว ไม่ใช่เฉพาะที่สันตือโศกที่บ้านราชก็จะให้เปิดตลาดน้ำ เพราะเรามีเรือเยอะ แต่ที่พ่อท่านตั้งโจทย์ขึ้นมาที่หน้าทาวเฮาส์สันตือโศกอีกครั้ง เพื่อให้คนมาปฏิบัติธรรม พวกเราก็คิดตัดรอบไปเลย ให้คิดค่าเช่าตายตัว มันง่ายดีไม่เสียสมอง แต่ถ้าได้คนไม่มีอุดมการณ์ก็วุ่นวาย อยู่ที่เราคัดกรอง แต่ให้หมวกที่พ่อท่านตั้งเงื่อนไขว่า ต้องการคนที่มีเศรษฐกิจพอเพียงเข้ามาจำหน่าย คนที่เขาร้อมมาเสียสละได้เท่าไรเราไม่คิดอะไรมาก ได้ ๒๕% ก็มากพอแล้ว

★ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐(๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐)

ประธานที่ประชุม : สมณะเดินดิน ดิกขวิโร

ผู้เข้าร่วมประชุม : ๑. ฝ่ายนักบวช ๗ รูป

๒. คณะทำงาน, ตัวแทนองค์กร, สมาชิกด้านพาณิชย์ฯ ๕๑ คน

-ความคืบหน้าอาคารทาวเฮาส์ซอยนวมินทร์๔๖
ชุมชนสันตือโศก

คุณแซมดิน แจ้งว่าวัตถุประสงค์ตลาดบุญ
นิยมสันตือโศก คือ พัฒนาผู้ค้าให้เจริญในทางธรรม
โดยร่วมกันสร้างสังคมบุญนิยมในด้านพาณิชย์ คือ
นำผลประโยชน์ที่เหลือเป็นกำไร เอามาแบ่งกัน
๕๐%, ๓๕% หรือให้ ๑๐๐% เลยก็ได้ และเปิด
ร้านเพียงสองประเภท ได้แก่ ร้านค้า และร้านอาหาร
โดยให้แต่ละร้านไปปรับปรุงกันเอง

อัตราเงินเดือนคนทำงานไม่เกิน ๔,๐๐๐ บาท
ส่วนสวัสดิการต่างๆเจ้าของร้านไปจัดสรรกันเอง ให้
ลูกจ้างอยู่ได้ ถ้าเป็นบริษัทที่ต้องทำบัญชีต้องมี
อัตราเงินเดือนลูกจ้างตามที่รัฐกำหนด ก็แสดง
ตัวเลขตามที่กฎหมายกำหนด แต่ส่วนเกินจากเงิน
เดือนที่เราจ้าง ให้หักเข้ากองทุนของบริษัทเช่นที่
บจ.ฟาร์มทำอยู่

ผู้มาทำการค้าต้องอยู่ในเกณฑ์ถือศีล ๕ ละ
อบายมุข กินมังสวิรัต ชยันชั้นแข็ง ทำการค้าให้ได้
เงินตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และลูกจ้างก็ต้องถือศีล ๕ ละ
อบายมุข กินมังสวิรัตเป็นปกติเช่นกัน ไม่ใช่ปฏิบัติ
เฉพาะเวลาทำงาน มิฉะนั้นจะเป็นปัญหา เช่น
หลังจากเลิกงานแล้วไปกินเนื้อสัตว์ ไปดื่มเหล้า เป็นต้น

-การดำเนินงานด้านการค้าของชุมชนต่างๆ
วังน้ำเขียว สินค้าผลิตเองไม่มีสารเคมี
สี่มาโศก ร้านค้าในชุมชนลูกค้าน้อย บริการ
กันตามสภาพ

ชมร.เขียงใหม่ มีการจัดตลาดอาริยะ และโรง
บุญมังสวิรัตทุกวันๆละ ๑ ครั้ง ฉลองครบ ๔๕
ปีของพ่อครู และมีการขายสินค้าราคาทุนทุกแผนก
ในวันพระ

ทะเลธรรม สินค้าที่ขายส่วนใหญ่ซื้อจาก
บจ. พลังบุญ ร้านเล็กแต่สินค้าเยอะ ลูกค้าไม่มีทาง
เดิน กำลังจะสร้างร้านใหม่

ปฐมโศก ร้านค้าปฐมโศกดีขึ้น เพราะฝ่าย
พาณิชย์แข็งแรง

ศรัทธาโศก มี ๓ ร้าน ร้านหนึ่งน้ำใจ ร้านน้ำใจ
และร้านหยั่งดี การค้าเป็นไปด้วยดี ลูกค้าเยอะ
และมีการขายสินค้าทางไลน์ด้วย

☆ โฉวาทิตประชุม

สมณะเดินดิน ตึกขวีโร : ชุมชนปฐมโศก
เจริญด้วยพาณิชย์เพราะบุคลากรของเขาเข้มแข็งมั่นคง
ทำงานประจำ ไม่เปลี่ยนคนง่าย ซึ่งพ่อครูภาคภูมิใจ
ใจมากในจุดนี้

รายงานการประชุมชุมชน สันตือโศก

★ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๐ (๑๙ มีนาคม ๒๕๖๐)

ประธาน : พ่อครูสมณะโพธิรักษ์, สมณะ
เดินดิน ตึกขวีโร

ผู้เข้าร่วมการประชุม : ฝ่ายนักบวช ๑๑ รูป
ฝ่ายฆราวาสกรรมการและที่ปรึกษา ๑๐ คน
สมาชิกชุมชน ๖๙ คน)

โฉวาทิตจากพ่อครู : ความจนจะชนะความ
รวยได้อย่างไร คนจนนี้แหละช่วยคนได้มากกว่าคน
รวย จนคือไม่เอาไว้เป็นของตนเอง แต่ไม่หยุดขยัน
และเพิ่มสมรรถนะ ความขยันก็มีสูงขึ้นเรื่อยๆ ส่ง
ผลให้มีผลผลิตมากขึ้นตามมา คนจนนี้แหละจะ
กอบกู้โลกเป็นที่พึ่งของโลก เราต้องมีของจริง
ยืนยัน คนจึงจะเชื่อ เราต้องพัฒนาตนเองให้เจริญ
ก้าวหน้าขึ้นไป

การศึกษาต้องมืองค์ประกอบ ๓ ประการ คือ
บ้าน วัด โรงเรียน สามสิ่งนี้มีความสำคัญมาก
เป็นการผสมผสาน ส่งผลให้วิญญาณและวัตถุกาย
นอกเกิดปฏิภพของกิเลส และเราก็พยายามสอน
วิธีลดละกิเลสนั้น และมีวิธีกำจัด ที่เราต้องศึกษา

และถ่ายทอด ทั้งชุดเวลาทั้งส่งเสริมที่จะต้องทำผลสำเร็จและมีพลังงานที่สร้างสรรค์สูงขึ้น ซึ่งเป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่มาก

-พ่อครูจะอายุครบ ๗ รอบ หรือ ๘๔ ปี เสนอให้ชาวชุมชนมีการฝึกฝนพัฒนาตนเองร่วมกัน เพื่อแสดงความกตัญญูทวดเวทีที่มีต่อพ่อครู เป็นโครงการสร้างรูปธรรมชุมชนสาธารณโภคี ได้เริ่มทำแล้วที่ชุมชนสวนบุญผักพีชเมื่อวันจันทร์ที่๒๐ก.พ.๖๐ ไปช่วยกันทำสวน

-โรงบุญอาลัยในหลวง ร.๙ หรือโรงบุญกองทัพธรรม ณ ท้องสนามหลวง ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึง มีนาคม ๒๕๖๐ รับผิดชอบแจกอาหารแก่แขกของพระราชทานที่รับรอคิวเข้ากราบสักการะพระบรมศพ ในพระบรมหาราชวัง ของแต่ละชุมชน รับผิดชอบกันดี

-ชมรม.มีการเลือกผู้รับใช้ชุดใหม่ ๕ คน ได้แก่ คุณดาบบุญ คุณชูจิตร์ คุณเบ็ญญ์ คุณสุวรรณา และคุณร้อยร่วมบุญ

-บจ.พลังบุญฯ แผนกขายส่ง กำลังก่อสร้างลิฟท์ ฝ่ายผลิตกำลังดำเนินการปรับปรุงสินค้า ได้ส่งพนักงานไปดูการทำน้ำหมักสมุนไพรร เพื่อนำมาพัฒนาผลิตภัณฑ์น้ำยาซักล้างเพื่อลดการใช้สารเคมี

-ธรรมทัศน์สมาคม สื่อสิ่งพิมพ์ขายได้น้อยมาก ไม่ถึงวันละหนึ่งพันบาท

-บริษัทฟ้ายักษ์คณะกรรมการร่วมกันบริจาคเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งจำนวนเก้าหมื่นบาทให้ส่วนกลางสาธารณโภคี มีงานพิมพ์หนังสือและงานผลิตและขายน้ำยาซักล้างชีวภาพ

-สำนักพิมพ์ก้านแก่น หนังสือเราคิดอะไร ออกล่าช้า มีสมาชิกติดตามอยู่เป็นจำนวนมาก

-สวนบุญผักพีชนักเรียนปลูกข้าวผักพีชผลต่างๆ ผลผลิตนำเข้าชมรม. ทำอาหารขึ้นศาลา และบางส่วนขายที่ตลาดนัดไร่สารพิชสันตโตศก บรรยากาศคึกคักมาก เงินที่ได้หลังจากหักทุนแล้ว นำมาถวายหลวงปู่(สมณะโพธิรักษ์)

-สขจ.และดินอุ้มดาว การนำขยะสดไปทิ้งที่สวนบุญผักพีช มีนักเรียนช่วยเหยขยะและช่วยล้าง

ถังขยะ

-บุญนิยมทีวีได้ปรับผังรายการใหม่ ๑ เม.ย.

ไปร่วมงานที่บ้านราช จะนำรถอีโป้ไปไว้ที่บ้านราช

-ตลาดนัดไร่สารพิชวันอาทิตย์ ซอยนวนมิตร ๔๖ หรือซอยไสบาตร สามารถควบคุมดูแลสินค้าได้ มีการเลือกผู้รับใช้ใหม่เข้ามาช่วยกันดูแลตลาดให้เป็นไปตามนโยบายตลาดนัดไร่สารพิชวันอาทิตย์ บรรยากาศคึกคักดี มีผู้มาจับจ่ายซื้อของจำนวนมาก มีทั้งผักไร่สารพิช ต้นไม้ อาหาร สินค้าเพื่อสุขภาพ ฯลฯ ผัฟหนึ่งเป็นแผงขาย อีกผัฟหนึ่งจะปูเสื่อให้ผู้มาไสบาตร ได้นั่งไสบาตรในตอนเช้า

๗, ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๐ ต้อนรับคณะครูชาวภูฏาน คณะอาจารย์จากอาศรมศิลป์และม.ราชภัฏสวนดุสิต มาดูงานด้านการศึกษา ที่ชุมชนสันตโตศก ในวันที่ ๑๕ มี.ค. พ่อครูอยู่ที่สันตโตศก พ่อครูเมตตาตอบปัญหา ผู้มาเยือนรู้สึกประทับใจมาก

ตลาดอารีเยที่บ้านราชปีนี้คนทำงานไม่พอ ขอให้ไปร่วมด้วยช่วยงานกัน ขอเชิญชวนญาติธรรมให้ไปร่วมงานตลาดอารีเย แม้ว่าอากาศจะร้อนเราก็จะได้ปรับใจให้สามารถอยู่กับงานได้อย่างมีความสุขที่นั่นพีชพันธุ์ธัญญาหารมีจำนวนมาก อยากให้ไปช่วยกันกิน ตลาดอารีเยปีนี้จะเปิดสองตลาดคือ ตลาดเหือน สวน. และเหือนตลาด

☆ โฉวากปิดประชุมจากสมณะเถินตัน

ชุมชนแห่งนี้มีบุญหล่นทับ ตั้งแต่ตั้งโรงบุญกองทัพธรรม โรงบุญเพื่อพ่อหลวง ที่สนามหลวง ได้เห็นการรวมพลังและการพัฒนาของพวกเรา เมื่อก่อนดูการรวมกันของพวกเรายากมาก เห็นการเคลื่อนไหวและรวมตัวกันได้ดี

ปัจจุบันเรามีงานกันมากขึ้น แต่คนน้อยลงเดือนมิถุนายนที่จะมาถึงนี้พ่อครูจะมีอายุย่าง ๗ รอบ ๘๔ ปี น่าจะเป็นอีกปีหนึ่งที่เป็นปีพิเศษที่เราจะได้ทำกิจกรรม หรือพัฒนาตนเอง เพื่อน้อมรำลึกถึงความกตัญญูทวดเวทีที่มีต่อพ่อครู ผู้ที่ให้การอบรมสั่งสอนเราตลอดมา

รายงานการประชุมชุมชน ราชธานีอโศก

★ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๐ (๑๒ มีนาคม ๒๕๖๐)

พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ เป็นประธาน

ผู้เข้าร่วมประชุม สมณะ ๑๒ รูป พระ
อาคันตุกะ ๑ รูป ลิกขมาตุ ๖ รูป ภริกา ๑ คน
ปะหญิง ๒ คน ญาติธรรมชาย ๓๓ คน ญาติ
ธรรมหญิง ๖๖ คน นักเรียนชาย ๓๘ คน นัก
เรียนหญิง ๓๕ คน รวมทั้งสิ้น ๒๑๗ คน

-ฐานงานกสิกรรม กสิกรรมริมมูลทางด้าน
ใกล้หมู่บ้านเฟส ๒ มีการปลูกผักหลายชนิด ส่วน
ริมมูลเดิมแดงโมแดงไทยออกลูกแล้ว ส่วนสวนทำ
กินมีผักหลากหลาย การทำนาประสบผลสำเร็จข้าว
งาม และทำได้จำนวนมาก ปีนี้การพัฒนาของการทำ
กสิกรรมก้าวหน้าขึ้นโดยภาพรวม มีการร่วมคิด
ร่วมเปลี่ยนแปลงสู่ความเรียบง่ายไม่หนักแรงจนเกินไป
คนมีจำนวนน้อยการบริหารจัดการจึงเป็นเรื่อง
สำคัญที่ต้องศึกษาเพิ่มเติม ที่น่าภาคภูมิใจคือผล
ผลิตของบ้านราชปีนี้สามารถส่งไปที่ปฐมอโศก
สันตอโศก สีมอโศก แม้นคนน้อยแต่ความ
เชี่ยวชาญก็ทำให้มีผลผลิตจำนวนมาก

กองเก็บต้องมีการวางแผนในการเก็บผลผลิต
เพราะปีนี้มีผลผลิตมีจำนวนมากหลากหลาย ควรมี
การวางแผนบริหารจัดการ มีการเก็บเมล็ดพันธุ์
มะเขือเทศด้วย ผลผลิตเหลือก็แปรรูปไว้กิน

โรงปุ๋ยได้ปรับปรุงสูตรปุ๋ย เนื่องจากการตรวจ
คุณภาพไม่ผ่าน โดยการเพิ่มมูลสัตว์ และขณะนี้
มีการซ่อมหลังคาโรงปุ๋ย และมีการเปลี่ยนแปลง

คุณภาพการปั้นเม็ดปุ๋ย

-ฐานงานก่อสร้าง

ที่เฮือน สวน. งานเสร็จประมาณ ๙๐% ที่
โรงปุ๋ยมีการปรับปรุงหลังคาใหม่

การก่อสร้างที่ทำงานใกล้แก๊งก์น้ำข้างหมู่บ้าน
ฝั่งทิศตะวันตก กำลังสร้างโรงงานศิลปะของคุณ
แสงศิลป์เป็นสำนักงานปั้นแม่พิมพ์และใกล้ๆ กัน
จะเป็นโรงหล่อทองเหลือง

การก่อสร้างหมู่บ้านเฟส ๑, ๒ เริ่มมีคานมา
สร้างเยาะขึ้น กำลังดำเนินงาน และโรงยาอยู่ใน
ระหว่างเก็บรายละเอียดตรวจของสาธารณสุข

ขณะนี้มีทีมงานซ่อมเรือหลายทีมดังนี้

ทีมอยุธยาทำเรือบริเวณหน้าร้านปั้นกัน ตาม
โครงเหล็ก และย้ายมาไว้ที่สวน วนบ.

เรือกระแซงลานเบ่งฟ้า และตามอยู่ใกล้สวน
สองโงชน์เกือบสิบลำที่ต้องซ่อม

เลยโรงปุ๋ยก่อนถึงโรงสีกำลังทำบ่อหมักจุลินทรีย์
และบ่อเก็บจุลินทรีย์ เพื่อให้ปุ๋ยมีคุณภาพ

-คณะกรรมการเสนอว่าจะแบ่งสินค้าจากเฮือน
สวน. ไปที่เฮือนตลาดด้วย เพื่อจะได้ให้ประชาชน
ที่มางานตลาดอาริยะได้รู้จักเฮือนตลาดและร้านปั้นกัน
ซึ่งเป็นร้านค้าของชุมชนที่เปิดบริการประจำ

-ฐานงานการศึกษา

๒๗-๒๙ มี.ค. ค่ายของนักเรียนชั้น ม.๖

๓๐ มี.ค. - ๓ เม.ย. ค่ายยุวชนอโศกสัมพันธ์

๑๑ เม.ย. กิจกรรมรับกวดของนักเรียน นัก

ศึกษาที่จบการศึกษา

๑-๕ เม.ย. รับสมัครและสอบสัมภาษณ์

นักเรียนและผู้ปกครอง

ค่ายดูตัวครั้งที่ ๑ วันที่ ๑-๑๑ เมษายน

ค่ายดูตัวครั้งที่ ๒ วันที่ ๑๒-๑๘ เมษายน

มอบตัววันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐

-ฐานงานสาธารณสุขขบวนการ การบริการของ
ไธสงบัว ขอบข่ายของงานประกอบด้วย งานรักษา
พยาบาล งานส่งเสริมสุขภาพ งานป้องกันโรค งาน
ฟื้นฟูสภาพ งานคุ้มครองผู้บริโภค งานผลิตสมุนไพร
และงานทันตกรรม ปัจจุบันได้ย้ายห้องทันตกรรม
จากชั้นสองตึกศูนย์บุญไปอยู่ที่ชั้นสองไธสงบัว

-ฐานงานต้อนรับ เดือน ก.พ. มีผู้มาดูงาน ๓,๑๕๔ คน ๔๓ คณะ ขอความช่วยเหลืออาสาสมัครมาช่วยงานต้อนรับ เนื่องจากมีผู้มาศึกษาดูงานเป็นจำนวนมาก ทั้งที่แจ้งมาและมาโดยไม่ได้แจ้ง

-เรื่องการใช้ไฟโซล่าเซลล์ การใช้อุปกรณ์ในบ้านที่ติดตั้งโซล่าเซลล์ดังนี้ หลอดไฟแอลอีดี พัดลมไม้ตบุง การชาร์จโทรศัพท์มือถือ และขอให้ทุกคนตั้งตนบนความลำบากเป็นนักปฏิบัติธรรม โดยการอย่าให้หลอดไฟ 220 V ใช้ในบ้าน

-เรื่องการขนหิน ทีมงานจะไปเรื่อยๆจนกว่าฝนจะตก หรือเมื่อเข้าสู่การเตรียมงานตลาดอาริยะ ก็จะหยุดงาน เพื่อมาช่วยเตรียมงานตลาดอาริยะ

-การทำลำธารถอยหลังเข้า

ทีมประปาปรับผิวดินเรื่องปั้มน้ำ เพื่อสูบน้ำตรงบริเวณพระพุทโธโต ป้มน้ำ ๑๒ นิ้ว สูบอัดน้ำตรงเข้าซ้ายและขวาและป้มน้ำ ๘ นิ้ว สูบที่ไหลทางซ้ายของพระพุทโธโต และป้มน้ำ ๑ นิ้ว ใช้ที่บริเวณน้ำตกผาแหงน ส่วนบริเวณลานแก่งสระโพธิ์ชั้นล่างกรวดเล็ก และชั้นบนกรวดก้อนใหญ่

โซล่าเซลล์ที่สูบอยู่ข้างบุง ย้ายไปที่โรงสีเพื่อสูบน้ำขึ้นแท็งค์บอลลูน ถ้าสูบน้ำด้วยระบบโซล่าเซลล์ก็จะช่วยงานกสิกรรมได้ ทีมงานประปากำลังดำเนินงานอยู่ในขณะนี้

การดำเนินระบบไฟฟ้าของระบบเขื่อนสวน. อยู่ในความดูแลของทีมงานวิศวกรรมที่เน้นประโยชน์สูงสุด

การดำเนินงานที่ปรับเปลี่ยนวิธีการของกระบวนการผลิตปุ๋ยที่เป็นองค์รวม เป็นสามเส้าของโรงปุ๋ยพลังชีวิต ศีระอะโคก และปลูมอะโคก

☆ โฉวาทพอกุศลมะโพธิ์รักษ์

การประชุมของเราทุกที่ฟังแล้วก็เห็นว่าเป็นเรื่องของมนุษยชาติกลุ่มหนึ่งที่อยู่รวมกัน เป็นสังคมเป็นวัฒนธรรม อยู่กันแล้วก็มาบอกกล่าวกัน มีอะไรจะขอแรงกัน มีอะไรจะตำหนิกัน ไม่ค่อยจะชมเชยกันเท่าไร เพราะเรื่องชม ไม่ได้เป็นประโยชน์อะไร จะบอกว่าเป็นการให้กำลังใจ แต่อัตมาว่าจะเป็นการฟูใจเสียมากกว่า แต่ดีนี่จะได้รู้ข้อบกพร่อง ไม่ว่าจะเป็นข้อบกพร่องจริงหรือมองอย่างอคติ มองอย่างลำเอียง มองแล้วก็ดีก็ตาม มันก็เป็นการจะต้องให้สัญญาณ คนนั้นคนนี่ยกพร่องอย่างไรก็จะได้สังวร มันดีทั้งนั้น

อัตมาว่าในอนาคตนี้ หมู่บ้านเรา เรื่องคนจะมากดูมาชม ควรจะต้องมีคณะปฏิคม ควรจะมีกันได้แล้ว พวกเราควรจะต้องสื่อสารที่เรามี อย่างมีศิลปะ ไม่ใช่ขาดแต่ความรู้ให้ แต่จะทำอย่างไร ช่วยกันคิดจะต้อนรับอย่างไร

ต้องมีศิลปะ ควรจะให้เขารู้อะไรก่อน ก็ควรดูคนที่เขามาด้วย บางที่เขาตั้งเข้ามาแล้ว เราก็เอาเข้ามาก่อนแล้วก็ขยายผลไปสู่สิ่งที่ควรได้ ใครไม่ได้ตั้งเข้ามาเราก็เอาเข้าหาสิ่งควรรู้ได้เลย ถ้าไม่เช่นนั้นในอนาคตจะละเหะ ว่าทำไมมาอย่างนั้นอย่างนี้ แต่

ถ้ารู้แบบนี้จะมีการจัดการ มีความเข้าใจมีความรู้ เป็นระบบระเบียบดีขึ้น เป็นประโยชน์ทั้งผู้ที่เข้ามา และตัวเราเองที่จะช่วยกันดูแล ไม่อย่างนั้นไม่มีปฏิสัมพันธ์ เข้ามาก็ไม่รู้เรื่อง

คนไทยเรามีคำพังเพย เป็นทำเนียบไทยแท้ แต่โบราณ ใครมาถึงเรือนชานต้องต้อนรับ เราควรจะทำเช่นนั้นจริงๆ

พวกเราทำอะไรเป็นหมู่บ้านชุมชน มันเป็นเรื่องชีวิตของพวกเรา จนอาตมาว่าลงตัวแล้ว เป็นแต่เพียงของพวกเรานั้นอิสระ อยากรว่าแต่ขรวาสเลย แม้แต่สมณะ มาบวชทำไม มาเทศน์ให้ฟัง ไม่มาฟัง อาตมาว่าอาตมาชวนชววยเทศน์ ไม่ได้ทำอย่างซึ่ง กะต่าย พยายามเตรียมงานสอนให้ได้รับประโยชน์ เพราะอาตมาเห็นความสำคัญ ชีวิตอาตมาทางนี้ เลิกทางโลก มาทำงานนี้เป็นสำคัญ อาตมาก็รับผิดชอบเอาภาระอยู่ แต่ช่างกระไรหนอ พวกเราบอกว่ามาอยู่ที่นี่ ก็เพื่อจะเอาธรรมะ แต่ก็ไม่ค่อยชวนชววยฟังธรรม

พูดถึงหลักธรรมพระพุทธเจ้า ทำให้เกิดสัมมาเจาะลงไปโน้ลสัมมาอาชีวะ มันมีมิจฉาอยู่๕ ใน พวกเรานั้นก็ไม่มีแล้ว อันนี้รัฐบาลน่าจะตรวจสอบ ถ้าเอาหลักธรรมพระพุทธเจ้ามาตรวจสอบ จะถือว่าหมู่บ้านไหนดีที่สุด หมู่บ้านไหนจะดีที่สุด เพราะหมู่บ้านนี้ไม่มีชายเหล้ายา ไม่มียาเสพติด ไม่มีอบายมุข

สัมมากัมมันตะ ๓ ไม่ฆ่าสัตว์ ไม่ลักทรัพย์ ไม่ผิดแผ้วเขาเมียใคร นั่นเป็นมิจฉา ที่จะต้องทำให้สัมมา ของเรานี้ก็ประเสริฐ ไม่ฆ่าสัตว์กันจริงๆทั้งหมู่บ้าน แม้แต่กินเนื้อสัตว์ก็ยังไม่กิน ไม่ลักทรัพย์ ก็ใช้ได้ เราสังวรกันจริงๆทั้งหมู่บ้าน

ถ้ารัฐบาลหรือผู้บริหารคำนึงถึงธรรมะ เอาไปประยุกต์ใช้ เป็นการบริหาร ที่จริงก็อันเดียวกัน สุดยอดของพระพุทธเจ้าแล้ว มิจฉาอาชีวะ กัมมันตะ วาจา ควรจะออกกฎหมายให้มีหลักเกณฑ์อย่างสำคัญ ไม่เช่นนั้นมันไปกันใหญ่เลยสำหรับภาษาคำพูด พูดโกหก มันน่าจะออกกฎหมายสำหรับคำโกหก ในมิจฉาวาจา ๔ นี้ ถ้าจัดการได้ดีดีมาก สังคมจะพัฒนา ยิ่งสังกับปะ ที่วิเศษเลย กาม พยาบาท นี้

พวกเราศึกษา และปฏิบัติ

สังคมที่ตามหลักเกณฑ์พระพุทธเจ้าแล้ว ถ้าไปเอากฎหมายคำนึงถึง มิจฉาอาชีวะ มิจฉากัมมันตะ มิจฉาวาจา มิจฉาสังกับปะ เอาไปประยุกต์ใช้ศิลปะในการออกกฎหมาย

★ ครึ่งที่ ๔/๒๕๖๐ (๒๓ เมษายน ๒๕๖๐)

สมณะ ๑๓ รูป ลิกขมาตุ ๕ รูป ภิกข ๑ คน ปะหุญิง ๒ คน ญาติธรรมและนักเรียนชาย ๕๕ คน ญาติธรรมและนักเรียนหญิง ๑๔๑ คน รวมทั้งสิ้น ๒๑๗ คน

พ่อครูสมณะโพธิรักษ์เป็นประธาน

-ฐานงานโรงปุ๋ย วิสาหกิจชุมชนจะมาซื้อปุ๋ยของเรา เพื่อเอาไปให้ลูกชาย และส่งไปที่เขมร

-ฐานงานก่อสร้าง การทำโรงเห็ดเกิดการผิดพลาดโรงเห็ดพัง ทำให้เกิดค่าใช้จ่ายมากขึ้น ตอนนีปิดงานอยู่ต่อเร็ว วันพุธจะเริ่มตีฝั่งสหกรณ์ที่อำเภอวารินฯ งานเร่งด่วนคือโรงหมักจุลินทรีย์ ที่โรงปุ๋ยมีวิศวกร คุณแป๊ะ คุณแต้กซ์ คุณพรเทพ เข้าไปช่วยเหลือระบบการผลิต โดยใช้ลมเป่าที่สายพานให้เม็ดปุ๋ยแห้ง จะรื้อร้านปั้นบุญเก่าและโรงขยะเก่า จะทำเป็นแลนสเคปเป็นทิวทัศน์ที่สวยงามแลนสเคปทำไปเรื่อยๆ ตามเหตุปัจจัย

ตอนนี้ได้ทำฝายน้ำล้นบริเวณหลังโรงขยะเก่า และสิ่งที่จะทำต่อไปคือ เอาเรือไปบนเนินเขาว่า และสูบน้ำในคลองถอยหลังเข้า และขอโทษในเหตุการณ์ไฟไหม้ร้านอาหารที่กำลังก่อสร้างเหตุเพราะหลังคาแปกติดไฟจากปล่องไฟที่ร้อนจัด จากการต้มอาหาร

-ฐานงานกสิกรรมไร้สารพิษ ปีนี้ผลผลิตดีมาก พริกมีกินอย่างต่อเนื่อง แดงไทยคาดว่าไม่ต่ำกว่า ๑๒ ตัน แดงโม ๑๒ ตัน แดงกวาเกือบ ๑๑ ตัน รวมทั้งหมดไม่ต่ำกว่า ๓๔ ตัน ที่มกสิกรรมมีโครงการจะปลูกที่ไซนหมู่บ้านใหม่

การเก็บเมล็ดพันธุ์ด้วยการแช่เย็น เมล็ดพันธุ์มะเขือเทศเก็บมาแล้ว ๕ ปี ยังลูกตก

-ฐานงานร้านปั้นกันจะร่วมกิจกรรมขายชาตุน

กำไรอาริยะ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ประเภทอุปกรณ์ก่อสร้างและอุปกรณ์การเกษตร

-ฐานงานต้อนรับ ผู้มาศึกษาดูงานในเดือนมีนาคม ทั้งมีเอกสารติดต่อและไม่มีเอกสาร ๓๗ คนละ จำนวน ๒,๒๓๒ คน

-๑๑ เม.ย. มีการประชุมแม่ค้าที่จะมาขายที่ตลาดนัด ที่บริเวณเขื่อน สวน. พ่อครูตั้งชื่อตลาดนี้ว่า ตลาดนัดบุญนิยม มีผู้ประชุมประมาณ ๓๐ ร้าน ผู้ที่จะมาขายต้องไม่มีอบายมุข ของที่ขาย เช่น ผักไร้สารพิษ หรือของที่ไม่เป็นอบายมุข ผู้มาร่วมมีทั้งสมาชิกเครือข่าย ศิษย์เก่าสัมมาสิกขา ญาติธรรม ทั้งในและนอกชุมชน จะขายในวันศุกร์ เสาร์ อาทิตย์ เริ่มขาย ๕ พ.ค. โดยวันแรกขายต่ำกว่าทุน ไม่มีการเก็บค่าสถานที่ คนมาขายของสามารถมาพักค้างที่ชุมชนได้ เปิดตลาดตอนเช้าและปิดตลาดตอนเย็น จะมีสมณะไปปิดทาบเวลา ๗.๐๐ น.

-กลุ่มไฟแรง ทีมดับไฟ อุปกรณ์ดับเพลิงไม่มีความพร้อม ขอเสนอมีรถดับเพลิงประจำ

-จากเหตุมีกลุ่มวัยรุ่นมายิงกันที่หลังพระพุทธรูป มีผู้เสนอ อยากให้มีป้อมถาวรโดยมีตำรวจมาร่วม

-การจัดประชุมสังฆจรกัณฑ์ผู้ใหญ่บ้านตำบลบึงใหม่ โดยมีนายอำเภอหรือหัวหน้าหน่วยราชการมาเป็นประธาน ที่บ้านราช ในวันที่ ๒๘ เม.ย. ประมาณ ๓๐-๕๐ คน รับประทานอาหารเที่ยงด้วย ผู้ใหญ่บ้านกุดระงุมมาขอทราย ๑ รถสิบล้อ

ไปสร้างศาลาวัด

-มีผู้ทำผิดศีลในหมู่บ้าน ต้องออกจากชุมชน และห้ามมาพักค้าง

๑. พันจ่าหลักบุญ เต็มใจจน ถูกลงโทษให้ออกจากชุมชน ๑๐ ปี

๒. นายเคษดิน กีตา ถูกลงโทษให้ออกจากชุมชน ๕ ปี

๓. นายเสกสรร แยกไธสง ถูกลงโทษให้ออกจากชุมชน ๓ ปี

๔. นางแก้วภูไพร วาจาดี ถูกลงโทษให้ออกจากชุมชน ๕ ปี

☆ โฉวาทิพอกุศล-ไพริศรัภ

ต้องขอขอบคุณพวกเราที่ตั้งใจทำให้เป็นสังคมบวรบุญนิยม วัฒนธรรมพฤติกรรมสังคม มีอะไรซับซ้อนทั้งทางด้านเศรษฐกิจสังคม โดยเฉพาะด้านจิตวิทยาทางด้านธรรมะ มันไม่ใช่เรื่องสามัญ มันเป็นเรื่องวิสามัญอย่างยิ่ง เป็นเรื่องโลกุตระธรรมที่เราทำได้ถึงขนาดนี้

ถ้าพวกเราไม่ลงมือทำ ไม่มีบาร์มี ไม่เสียสละ ก็เป็นไปไม่ได้ สังเกตจากคนข้างนอกนักบริหารใหญ่ๆ เขาสัมผัสพวกเราแล้ว เขาเกรงใจ แต่เขาก็ไม่แน่ใจ อาตมาสรุปได้เช่นนั้น เกรงใจคือ เขารู้โดยปฏิภาณลึกๆว่า มันดีจริง แต่อีกอันหนึ่งที่เขาไม่รู้คือประกบประกบประเดิด แต่ไม่กล้าดูถูก เพราะเรา

ทำได้อย่างเป็นรูปธรรม ยาวนานด้วย เขาก็เข้าใจมากขึ้น จนแต่ก็มาแจกจ่าย จนมาแจกคนอื่น ก็มีทั้งทางด้านวัตถุพฤติกรรม อะไรต่างๆ ยืนยัน เขาเข้าใจไม่ได้

จะเห็นได้จากเสียงสะท้อน ผู้เขียนเห็นว่า จัดงานตลาดอาริยะจนสามารถสร้างอาคารใหญ่ขนาดนี้ได้ สำเนียงเขาบอกว่า เขาไม่เชื่อหรือ มาเสียสละอย่างไรได้อาคารตั้งเมื่อเร็ว เขาเข้าใจไม่ได้ ว่าจะมีส่วนเหลือมาสร้างอะไรได้ มีทั้งอุปกรณ์ต่างๆ อย่างนี้ แต่พวกเราชัดเจนในความจริง เหลือแต่ว่าพวกเรา จะพิสูจน์ความจริงนี้ให้ยิ่งขึ้น แข็งแรงเป็นรูปธรรมมากขึ้น ก็ต้องอาศัยความจริงค่อยๆ เป็นไป

ลัทธิธรรมของพระพุทธเจ้าจะต้องยืนยัน ของเรว่ากันแล้ว เป็นนามธรรมสอนลึกมาก ต่างจากที่ในหลวงรัชกาลที่ ๙ ทรงงานมา ซึ่งเป็นรูปธรรมที่เป็นรูป แต่ของเราเป็นนามธรรม อรูปที่เป็นนามซับซ้อนเข้าไปอีก แต่ของในหลวงท่านเป็นรูปแต่นามธรรมนั้นลึก คนรับไม่ค่อยได้ แต่รูปธรรมท่านชัดเจน ว่าท่านทรงงาน ท่านรับใช้ประชาชนจริงๆ พฤติกรรมอันนี้เป็นรูปธรรม

ของเราไม่ได้ออกไปรับใช้ทุกทิศหัวระแหงทั่วประเทศอย่างนั้น แต่ของเราเน้นทฤษฎีหลักของพระพุทธเจ้าเน้นการกระจายความรู้ มันจึงช้า ง่าย ต้องอาศัยเวลา อาตมาจึงต้องพากเพียรอยู่นาน มันเร็วไม่ได้ รีบร้อนให้ทันใจไม่ได้ จะต้องค่อยๆ ให้ซึมลึกๆ ไปอย่างนี้ ยากแสนยาก จะต้องพากเพียรอดทนกันจริง เป็นเรื่องจริงที่เป็นไปได้ แต่เป็นเรื่องที่สูดยากเท่านั้นเอง เราจะต้องทำสิ่งที่ทำได้ยาก

เราจะขึ้นป้ายแผ่นดินพุทธ ก็คงจะมีผลกระทบพอสมควร เราก็เคยขึ้นมาแล้ว เพราะฉะนั้นถ้าเราขึ้นอีก เป็นแผ่นสแตนเลสที่กำลังทำ มันก็จะเป็นการประกาศศักดิ์ แผ่นดินพุทธ มันถึงไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย เป็นเรื่องที่ยาก เพราะฉะนั้นเราต้องทำให้ดี เราต้องมั่นใจว่า เราเองเป็นพุทธจริงๆ ต้องพากเพียรช่วยกันจริงๆ อาตมาก็พยายามอธิบายเนื้อหาของพุทธแท้ๆ ช่วยกันรังสรรค์ศาสนของพระพุทธเจ้า

สถิติเผยแพร่สัจธรรม

ประจำเดือน ก.พ.-เม.ย ๒๕๖๐

ธรรมพิมพ์

สารอโศก [พุทธปาฐกทริย ๓ ปฐมอโศก] ๑๐,๐๐๐ เล่ม
 ดอกหญ้า [ปลูกวัยใส่ให้เป็นพลเมือง] ๒๔,๐๐๐ เล่ม
 ดอกบัวน้อย [คนแลเป็นที่พึง] ๕,๐๐๐ เล่ม

ธรรมปฏิกรรม

	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.
จดหมาย (ฉบับ)	๔๘๔	๕๓๔	๔๑๕
สิ่งตีพิมพ์ (ฉบับ)	๑๖๐	๑๓๗	๑๒๑
ตีพิมพ์ (ชิ้น)	๓๖	๓๑	๒๑

สถิติธรรมเสด

กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

	ซีดี	ดีวีดี	เอ็มพี 3	เทป	วีซีดี
ผู้มาติดต่อ	๑	๕	๓	๑	๒ ราย
จำนวนที่ยืม	๓	๗๔	๒๓	๒๔	๒๐ แผ่น/ม้วน

มีนาคม ๒๕๖๐

	ซีดี	ดีวีดี	เอ็มพี 3	เทป	วีซีดี
ผู้มาติดต่อ	๑	๕	๓	๑	- ราย
จำนวนที่ยืม	๓	๖๘	๒๓	๒๔	- แผ่น/ม้วน

เมษายน ๒๕๖๐

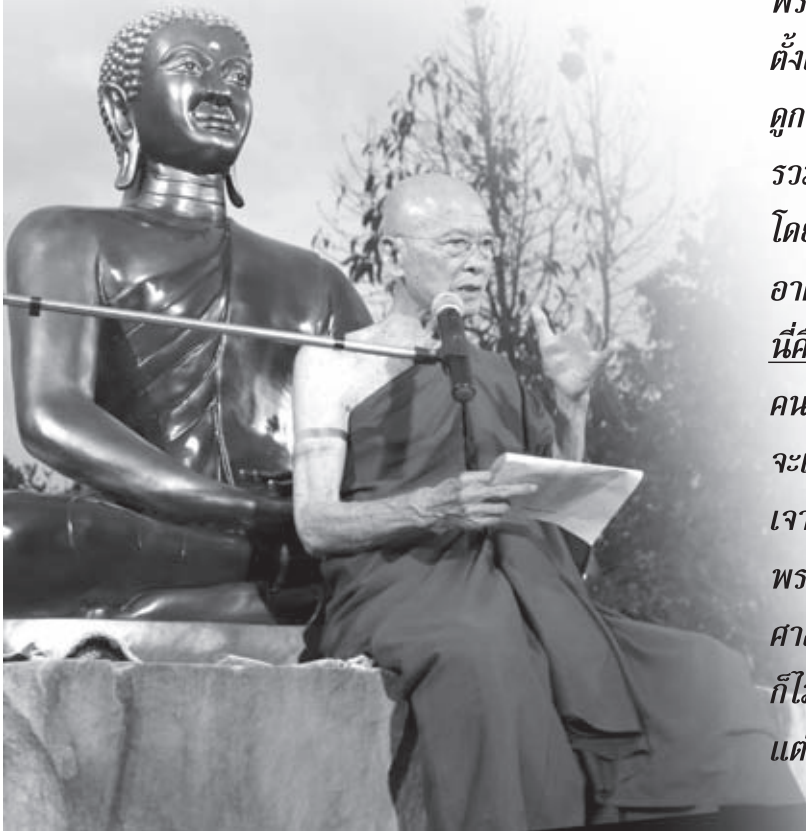
	ซีดี	ดีวีดี	เอ็มพี 3	เทป	วีซีดี
ผู้มาติดต่อ	๑	๖	๓	๒	- ราย
จำนวนที่ยืม	๓	๓๓	๒๓	๓๖	- แผ่น/ม้วน

สื่อเพิ่มเติม - ดีวีดี ๑๖ แผ่น
 - แฟลชไดร์ฟ ๑๑ อัน ๘๔๖ เรื่อง

ใต้ร่มอโศก

สารอโศก ฉบับที่ ๒ ปีที่ ๓๗(๔๐)
ประจำเดือน ก.พ.-เม.ย. ๒๕๖๐

ศูนย์รวมข่าวคราวของญาติธรรมจากทั่วสารทิศ
เพื่อเสริมสร้างกำลังใจ ให้กรรมฐาน
และแก้ปัญหาของนักปฏิบัติธรรม

พระไตรปิฎก เล่ม ๑๐
ตั้งแต่มหานิทานสูตร ข้อ ๖๐
ดูกรอาหนนท์ ธรรมทั้งสองเหล่านี้
รวมเป็นอันเดียวกับ “เวทนา”
โดยส่วนสอง ด้วยประการดังนี้แลฯ
อาตมาอ่านปั๊บ ก็เข้าใจเลยว่า
นี่คือ หัวใจศาสนาพุทธ
คนเข้าใจแล้วปฏิบัติได้
จะเป็นอรหันต์ได้เพียงแค่นี้...
เจาะเข้าหากรรมฐานในเล่ม ๙
พระพุทธเจ้าตรัสว่า กรรมฐานของ
ศาสนาพุทธ คือ เวทนา หากไม่มีเวทนา
ก็ไม่มีฐานให้ปฏิบัติ.....
แต่เขาไม่เข้าใจเอง

-เก็บตกโอวาทพ่อท่าน-

อโศกสร้างคน คนสร้างเมือง(๑)

“ขอบพระคุณเป็นอย่างมากค่ะ ที่ส่งหนังสือมาให้อ่านประจำ จากการติดตามอ่าน ติดตาม
ดูทางทีวี ข้อปฏิบัติที่ได้มากเลยทีเดียวค่ะ
ได้ลดละ เลียสละ ใจเย็นมากขึ้น
ไม่ถือสาคนรอบข้าง ...
ถึงแม้จะอยู่ไกล คนเดียวหัวเดียวกระเทียมลีบ ก็จะไม่ท้อในการปฏิบัติ...”

-จันทร์เทพ โสภากพล (อ.ธวัชบุรี จ.ร้อยเอ็ด)-

หมายเหตุ กระเทียมอย่างเราต้องกระเทียมโทน!

อโศกสร้างคน คนสร้างเมือง(๒)

“หลังจากรับประทานแจกกลางเดือน ต.ค.'๕๘ แล้ว ก็ไม่รับประทานเนื้อสัตว์อีกเลย ส่วนโทสะ ก็กดข่มไม่ได้ หรือวางได้ แต่ก็ม่อยู่ ปะทะกับคนใกล้ๆบ้าง แต่ไม่อาฆาตเขา.... ใจเย็นมากกว่าเดิม....”

- อรุมา นันทุรัตน์ (เวตงานนาถา กทม.) -

อโศกสร้างคน คนสร้างเมือง(๓)

“ขอขอบคุณสารอโศก ดอกหญ้า จากการได้อ่านหนังสือทั้งสองฉบับ ทำให้ชีวิตเปลี่ยนไป จากเคยกิน ๓ มื้อ ขณะนี้ก็กินเพียง ๒ มื้อ งดเนื้อสัตว์ ไม่ไปร้านเสริมสวย ไม่ซื้อเสื้อผ้าแพงๆหรูๆใส่....”

- วิไล เอื้ออารี (อ.เมือง จ.ฉะเชิงเทรา) -

ถามจริงๆเถอะค่ะ!

“ท่านคะ ทางธรรมเนีย เรายังมีความหวังอะไรกับประเทศบ้านเมืองนี้บ้างไหมคะ? โยมรู้สึก ว่าชาลงมากๆแล้วจริงๆนะคะ”

จึงจกตอบแทนว่า “อยากจะดีขึ้น ต้องมีคนปฏิบัติธรรมมากๆ!” จุ๊ๆๆ

อโศกสอนอะไร?

จากญาติธรรม ไพศาล สหสังขี (อ.เมือง จ.สงขลา)

๑. พ่อกำหนดปฏิบัติ “โลกุตระสุข”ในชีวิตประจำวัน

๒. ทุกวันนี้ คนมีความทุกข์มาก จากการมอมเมาทุนนิยม ให้ตกเป็นทาสวัตถุนิยมมากขึ้น ...อโศกสอนให้รู้เท่าทัน

๓. อโศกสอนให้ใช้ชีวิตเรียบง่าย แบบเศรษฐกิจพอเพียง

สาธุๆๆ

ธัมมวิจยวันละกัณหาที?

ญาติธรรม ฐวัชชัย สุตโสสม (อ.หนองม่วง จ.ลพบุรี) เล่าอาณิสงส์ของการเขียนจดหมายตอบรับดังนี้... “เป็นการทบทวนการปฏิบัติของตัวผู้อ่าน ...คือว่า นอกจากการลงมือปฏิบัติลัดกิเลส ...การเขียนก็เป็นการเล่าว่า เวลาที่ตนกระทบผัสสะทุกเรื่อง ในเหตุการณ์ต่างๆนั้น ตนเองได้ทำวิปัสสนาบ้างบางโอกาส...”

สาธุๆ จังจกจะขอเสริมว่า การเขียนความคิดของเราบ่อยๆ จะทำให้ “ธัมมวิจย” แข็งแรงขึ้น เชี่ยวเหวย! สาธุๆๆๆ

“บองแท้” พิสูจน์ได้ด้วยการอยู่จน!

ญาติธรรม พิมพ์พรรณ วิสุทธิแพทย์ (อ.เมือง จ.ตราด) เล่าปณิธานของชีวิต ...พบอโศกปี ๒๕๒๘ ที่วิทยาลัยครูจันทบุรี ตอนนั้นตั้งลจจะใส่ชุด ๒ ข้อ

๑. กินมังสวิรัติตลอดชีวิต

๒. ไม่แต่งงานตลอดชีวิต

ปีนี้ ๒๕๖๐ ยังมั่นคง ไม่เปลี่ยนใจ แต่ได้เพิ่มกิจกรรมดังนี้

๑. บริจาคเดือนละ ๑,๐๐๐ บาท ทำบุญ

๒. ปีนี้อายุ ๗๐ แต่ต้องดูแลแม่อายุ ๘๖ ทำนนอนติดเตียง ต้องให้อาหารทางสายยาง เมื่อทำหน้าที่เสร็จจลัน ก็ขอเข้าวัดบ้าง...

สาธุๆๆๆ จุ้ยๆๆ

อโศกเพื่อมวลมนุษยชาติเป็นไฉน?

จากญาติธรรมปรีชา ชาวบล (อ.โพธิ์ชัย จ.ร้อยเอ็ด) “กระผมได้รับสื่อธรรมะสิ่งพิมพ์ จากสมาคมนเป็นประจำ ยิ่งทำให้มองเห็นการทำงานเพื่อมนุษยชาติของพ่อครู ที่นำพาชาวอโศกพัฒนาตนเอง และเป็นแบบอย่างให้ผู้คนในสังคม...ได้ทำตาม...” สาธุๆๆๆ

ไพอะบายะตะปะเพากิเลส!

จะไม่ประมาท

จะทำบุญด้วยวิธีชำระกิเลส

ไม่ตามใจกิเลส

จะรักษาศีล

จะทำให้การตั้งตบะเรื่องที่ตนเองมีกิเลสเป็นเรื่องๆไป

- ญาติธรรมโสภณ สุภาแก้ว (อ.ลอบ จ.แพร่) -

ความฝันของสาคร

ญาติธรรมสาคร สิทธิภานต์ (อ.เมือง จ.นครพนม) อยากจะ “CHANGE”.....นำผักผลไม้ใส่บาตร พอสมณะฉันแต่ผักและผลไม้ ญาติธรรมก็จะไม่ปรุงแต่งอาหาร...

สาธุๆ อนุญาติให้ฉัน

แต่การฉันเป็นของอาตมา !

ญาติโยมมีความคิดเห็นอื่นๆ โปรดสำแดง! จุ๋ยๆๆ

แม่แกก็ไม่ถอย!

จากญาติธรรม ชู สวนประเสริฐ ปีนี้ ๙๐ กว่าแล้ว เดินก็ต้องถือไม้ค้ำยัน...

ข้อ ๑. ขออนุโมทนาสาธุในการประพฤติปฏิบัติของหมู่มวลญาติธรรมที่ปฏิบัติอยู่ และมีการพัฒนาให้เจริญยิ่งขึ้นไป

ข้อ ๒. ยังติดตามผลงานและความเคลื่อนไหวของแต่ละสาขา

ข้อ ๓. ยังปฏิบัติธรรมอยู่ ตามอัธมภาพ

ข้อ ๔. ขอบพระคุณชาวอโศกเป็นอย่างสูงที่เอื้อเฟื้อกระผม...

ชีวิตต้องขั่นเขนนะ...ให้อึดแน่น...มากขึ้น!

จากญาติธรรม พรรณิภา มอญสร้อย(อ.สันทราย จ.เชียงใหม่)

“บุญน้อยที่ไม่ได้มาปฏิบัติที่สมาคม แต่ก็พยายามปฏิบัติที่บ้านอยู่ ที่พอจะเห็น กิติฉันจะรับประทานมังสวิรัต วันพระตลอดชีวิต ตั้งปณิธานไว้แล้ว แล้วก็สวดมนต์ก่อนนอน และให้อภัยกับคนที่ทำไม่ดีกับเราแต่ยากหน่อยนะคะ ก็พยายามอยู่นะคะ...”

สาธุๆ กฎเกณฑ์ชีวิตเราต้องขยับให้สูงขึ้น เครื่องขึ้น

ทั้งนี้ถือเป็นเทคนิคแห่งความตื่นตัว

หาก คีล-พรต-ตบะ วันแล้ววันเล่าเหมือนเดิมๆ มันจะกลายเป็นเฉื่อยชา

เราต้องตื่นๆๆๆๆ จุ๋ยๆๆ

เราจะไม่อยู่กับที่

จากญาติธรรมอาภรณ์ จองเจริญกุลชัย (อ.เมือง จ.เชียงใหม่) “จะพยายามรักษาศีล ๕ ให้บริสุทธิ์ให้ยิ่งขึ้นไป..”

สาธุๆ ต้องทบทวนศีลทุกวันก่อนนอน เพื่อความตื่นตัวของชีวิต สาธุๆๆ

บรรณธรรมเป็นไฉน?

“บุญ คือ อดกิเลส แต่ก่อนหาเงินไปบริจาค ไม่อดกิเลส รู้แล้ว คิดว่าถูกต้องแล้ว พ่อครูพามาถูกต้องแล้ว...” ญาติธรรม ก้าน ไตรยสุทธิ (อ.โกสุมพิสัย จ.มหาสารคาม) เล่าสภาวะธรรมมา พวกเรามาช่วยกันจับประเด็นที่พ่อท่านพยายามบอกพวกเราในเรื่องอื่นๆด้วย สาธุๆๆ

อเมริกาขอม

หอสมุดรัฐสภาอเมริกัน ทำจดหมายเป็นทางการ ขอ “สารอโศก” ย้อนหลังจนถึงปัจจุบัน ธรรมปฏิบัติธรรมจัดให้... จุ๊ๆๆ

ปล. อเมริกาเขาเก็บทุกเรื่อง อย่าตื่นเต้นกันเลย!

★ จัจจกส์

คติประจำฉบับนี้

“ถ่อมตนไว้เสมอ
จะไม่หลงตัว
เตือนตนอยู่เสมอ
จะไม่ลืมตัว.”

www.laouina.com

เรื่องย่อ.อ.อ. เป็นหนึ่งในรู้แจ้ง

ตัวที่ไม่ไปปรากฏขึ้นมา(ในใจ) ขณะที่ฉันกำลังเล่นกันอยู่กับเพื่อน ฉันแทบจะสลัดความโมโหออกไปไม่ได้ พวกเรากำลังเล่นสนุกตัวลงกันอยู่แต่ๆ แต่ความโกรธก็แทรกขึ้นมาสำเร็จ เพื่อนมองหน้าฉัน เขาก็ดวงแปดใจ

ตอนนั้นฉันพูดทวนสิ่งที่เพื่อนทำพลาด เพราะว่าหัวใจยังค้างอยู่กับความบกพร่องของเขานักตัวเองไม่ลงจริงๆ เลยทำให้พูดทวนสิ่งผิดพลาดที่เกิดขึ้นพูดแบบเพ้อๆ พูดเบาๆ แต่ฉันก็พยายามสะกดอารมณ์ ฉันไม่เอวากโกรธเลย

ฉันพยายามบอกกับเขา (เพื่อบอกกับตัวฉันเองไปด้วย) ว่าตัวเขาไม่ได้ตั้งใจ ฉันประคองตัวเอง โดยการอยู่กับปัจจุบัน นั่นคือ พวกเราเล่นกันต่อไป สนทนากันด้วยเรื่องอื่นๆ เพื่อให้ตัวฉันไม่จมอยู่กับสิ่งที่ผ่านไป ไซ้! มันผ่านไปหมดแล้ว ไม่เหลือแล้ว

ความโกรธ เป็นเพราะความยึดในความถูกต้อง ในความไม่บกพร่อง ในความไม่พลาด

อารมณ์ยึดถือนี้ น่ากลัวจริงๆ

ฉันรู้สึกว่ตอนนั้นฉันพยายามมากๆ ที่จะเลิกโกรธ มีความกระตือรือร้นที่สุดที่จะยุติการนวมกุ่มกับความผิดนั้น ออกจากความโกรธให้เร็วที่สุด

ฉันยังไม่เก่งที่จะไม่มีความโกรธเลย แต่ฉันเก่งมากๆ ที่พยายามออกมาจากความโกรธ

✽ ศีลฤทธิ

เป็นเรื่องจริงที่เกิดขึ้นมาแล้วประมาณ ๕๐ กว่าปี ณ ที่หมู่บ้านแห่งหนึ่งของจังหวัดขอนแก่น มีครอบครัวชื่อนายอยู่ครอบครัวหนึ่ง ผู้เป็นหัวหน้าครอบครัวชื่อพ่อเส็ง มีภรรยาชื่อแม่สมร มีลูกชายหญิงอีกสี่คน

พ่อเส็งและแม่สมรมีอาชีพทำนาทำไร่ พ่อเส็งนั้นนอกจากทำนาทำไร่แล้ว ยังชอบเล่นการพนันจำพวกโบกหรือไฮโล พ่อเส็งนั้นเรียกว่าชอบเล่นเป็นชีวิตจิตใจเลยทีเดียว

การเล่นการพนันนั้นหากวันใดที่พ่อเส็งเล่นได้ พ่อเส็งก็จะยิ้มแย้มแจ่มใส หัวเราะชอบอกชอบใจอย่างสนุกสนาน แต่ถ้าหากวันใดที่พ่อเส็งเล่นการพนันเสีย พ่อเส็งก็จะนำเอาเงินที่เหลือจากการเล่นการพนันนั้นนำมาหว่านแจกให้กับผู้คนที่สนุกสนานกัน

เพราะพ่อเส็งบอกว่าเงินเหล่านี้มันพาให้เราเสียการ

พนัน หากขึ้นเอาไว้ มันจะพาให้เราเสียการพนันไปมากกว่านี้

มีอยู่วันหนึ่ง พ่อเส็งเล่นการพนันได้เงินจำนวนมากจนพวกที่เล่นด้วยกันพากันอิจฉา พ่อทองใบก็เป็นอีกคนหนึ่ง que เสียเงินในการพนันในคราวนี้เป็นจำนวนมาก จน

หมดไม้หมดมือ จึงอยากจะเล่นต่อ เพื่อจะได้เงินทุนคืนมา เห็นพ่อเส็งได้เงินมากจึงเอ่ยปากขอยืมเงินจากพ่อเส็งสัก ๕๐๐ บาท (๕๐๐ บาทสมัยนั้น มันมากโขอยู่ทีเดียว) พ่อเส็งถามว่าจะใช้คืนเมื่อไหร่ พ่อทองใบเลยบอกว่า ผมเล่นได้จะเอา

คืนให้ทันทีเลยครับ

วันนั้นและวันต่อมา พ่อทองใบส่วนมากจะเสียการพนันนั้นเป็นส่วนมาก เงินที่กู้ยืมมาจากพ่อเส็งก็ยังไม่พอ จะคืนให้กับพ่อเส็งเลย หลายวันผ่านไป พ่อเส็งเลยทวงเงินจากพ่อทองใบที่หยิบยืมไป แต่ก็ไม่ได้

หลายครั้งหลายครา ที่พ่อเส็งเล่นการพนันเสียเลยทวงถามเงินจากพ่อทองใบ แต่ก็ไม่ได้สักที จึงผูกใจเจ็บ พ่อทองใบเรื่อยมา อยู่มาวันหนึ่งพ่อเส็งเลยเรียกลูกน้องคนสนิท คือ **นายจ๋อย** ที่ชอบกินเหล้า ดุดักัญขามาพูดคุย พ่อเส็งพูดกับนายจ๋อยว่า

“จ๋อย แกช่วยทำงานให้ข้าลั๊กอย่างได้ใหม่”

“ว่ามาเลยลูกพี่”

นายจ๋อยตอบรับ

“ทองใบมันยืมเงินข้าไป ไม่เอามาคืน แกไปเผาบ้านมันให้ข้าหายแค้นหน่อยสิ ข้าจะให้เงินแก ๔๐๐”

พอว่าจะได้เงิน นายจ๋อยถึงกับตาเหลือก ตอบตกลงทันที

ต่อมาในคืนวันหนึ่ง เป็นคืนเดือนมืด นายจ๋อยเห็นเป็นโอกาสเหมาะในตอนดึกสวดของคืนวันนั้น นายจ๋อยวางแผนเอาไว้เรียบร้อยแล้ว จึงเดินตรงไปยังบ้านของพ่อทองใบ พอเดินไปถึง จึงเอาผ้าที่ชุบน้ำมันก็าดออกมา แล้วจุดไม้ขีดไฟใส่ผ้าที่เปียก ชุ่มด้วยน้ำมันก็าดนั้น แล้วก็โยนผ้านั้นขึ้นไปบนหลังคาบ้านของพ่อทองใบทันที

พอไฟโดนแฝกเท่านั้น แฝกจึงเป็นเชื้อเพลิงของไฟอย่างดีทีเดียว ไฟก็ลามอย่าง

รวดเร็ว พอไฟลุกลามบ้านไม่นาน พ่อทองใบและภรรยา พร้อมลูกๆ ต่างพากันตกใจตื่นขึ้นมา แล้วพากันวิ่งลงจากบ้านไป พร้อมกับร้องตะโกนขอความช่วยเหลือจากชาวบ้านที่มีบ้านอยู่ใกล้บ้านเรือนเคียงกัน

ชาวบ้านต่างพากันตื่นรีบคว้าเอาถังน้ำตักน้ำจากโอ่ง จากตุ่ม รีบมาดับไฟ กว่าไฟจะดับลงได้ บ้านก็โดนเผาจนหมดแล้ว

พอตอนเช้าผู้ใหญ่บ้าน และพ่อทองใบ ก็ไปอำเภอ เพื่อแจ้งความ เจ้าหน้าที่ถามว่า ก่อนนอนได้ตรวจดูฟืนไฟดีไหม ดับไฟให้เรียบร้อยหรือเปล่า เวลาสวดมนต์ไหว้พระนะ

พ่อทองใบก็ตอบว่า ดับไฟทุกสิ่งอย่างหมดเลย ไม่น่าเกิดไฟไหม้

ในตอนสายเจ้าหน้าที่ก็ออกมาตรวจสอบสถานที่

เรื่องนี้ก็เสียหายไปนานพอสมควร อยู่ต่อมาก็มีคนแก่ในหมู่บ้านได้ล้มตายลงด้วยโรคชรา นายจ๋อยก็เป็นอีกคนหนึ่งที่ได้ไปช่วยงานศพนี้ด้วย วันนั้นนายจ๋อยทั้งช่วยงาน ทั้งสูบกัญชา ทั้งกิน

เหล่า จนกระทั่งตะวันจะตกดิน นายจ่อยทั้งเฒ่าเหล่า ทั้งเฒ่า กัญญา ก็พูดคุยกุศลที่พูด คุยไป

ในตอนหนึ่งนายจ่อย ได้เปลือปากพูดออกมาว่า

“รู้ไหม ว่าใครเป็น คนเผาบ้านของพ่อทองใบ”

พวกเพื่อนๆที่ร่วม ทำงานอยู่ด้วยกัน ต่างก็พูด เป็นเสียงเดียวกันว่า

“ใครจ่อยใคร บอก มา”

“ข้าเอง ก็พ่อเล็งเป็นคนจ้างข้าให้ไปเผา”

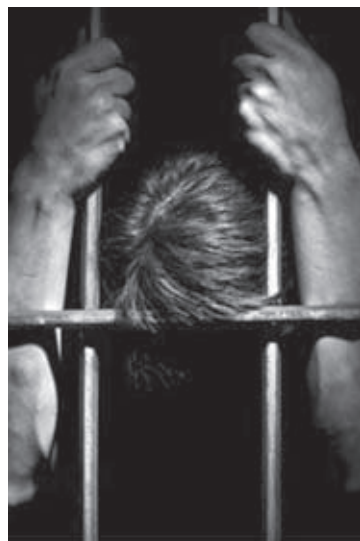
เท่านั้นละ ความลับ ก็ไม่เป็นความลับต่อไปอีกแล้ว เสียงของคนดังกว่าเสียงของ ฟ้าร้อง ไม่นานเสียงร่ำลือนี้ก็ ไปเข้าหูของพ่อเล็ง พ่อเล็ง พอได้ยินเสียงคำลือว่าตนเอง เป็นคนจ้างให้นายจ่อยไปเผา บ้านของพ่อทองใบ ก็อยู่ไม่ได้ จึงเก็บเสื้อผ้าใส่กระเป่า แล้ว ออกเดินทางไปพักอยู่กับญาติ พี่น้องที่ต่างจังหวัด

ต่อมาเจ้าหน้าที่ตำรวจ ตามไปจับตัวพ่อเล็งมาได้จาก บ้านญาติพี่น้องที่ต่างจังหวัด พอจับได้ เจ้าหน้าที่นำไปสอบสวนขึ้นโรงขึ้นศาล พ่อเล็ง จ้างนต่อพยานหลักฐาน คือ

นายจ่อย ผู้เป็นพยานปาก เือกของศาล

ศาลจึงตัดสินให้ พ่อเล็งชดใช้ค่าเสียหาย คือ บ้านที่ถูกเผา และเครื่องใช้ ไม้สอยภายในครัวเรือน ที่ถูก ไฟไหม้ไปด้วยกันกับบ้านนั้น พ่อเล็งมีเงินไม่พอจ่าย จึง ขายบ้านของตนเอง พร้อมกับ วัวควายอีกจำนวนมาก จึงพอเพียงกับสิ่งที่ศาลปรับ ใหมให้ชดใช้เงินกับพ่อทองใบ นั้น

นอกจากนั้นศาลยัง สั่งจำคุกพ่อเล็งอีก ๖ ปี ส่วน นายจ่อยถูกกันเป็นพยานของ พ่อทองใบ จึงจำคุกเพียง ๓ ปีเท่านั้น พ่อเล็งต้องไปทน ทุกข์ทรมานอยู่ในคุกเป็นเวลา ๖ ปี จึงได้มีโอกาสพ้นโทษ ออกจากคุกมาได้

พ่อพ้นโทษออกมา พ่อเล็งก็รู้สึกไม่สบายตามตัว เดียวก็เจ็บตรงนั้น เดียวก็ เจ็บตรงนี้ เดียวก็เจ็บออดๆ แอดๆอยู่เรื่อยมา จนถึง ขนาดล้มหมอนนอนเสื่อ

อยู่ต่อมาพ่อเล็งรู้สึก **อกร้อนตามตัว ปากก็ร้อง ครรณครางว่า โอ๊ยๆร้อนๆ ร้อนอย่างกับไฟไหม้** หาน้ำมา อาบให้ซ่าหน่อยๆ พวกลูก และเมียต่างก็พากันเอาน้ำมา อาบให้พ่อเล็ง แต่พ่อเล็งก็ บอกว่ามันไม่เย็น

พ่อเล็งเห็นว่าน้ำ ธรรมดาไม่เย็นเลยให้ลูกเมีย ไปหาซื้อเอาน้ำแข็งมาแช่น้ำ ให้อาบ พอพ่อเล็งอาบน้ำที่แช่ น้ำแข็งก็บอกว่าเย็นดี แต่พอ อาบน้ำแช่น้ำแข็งไม่นาน ตัวก็ ร้อนขึ้นมาอีก พ่อเล็งบอกว่า มันเหมือนไฟกรรมที่เผาไหม้อยู่ ในร่างกายของพ่อเล็งเอง พ่อ เล็งทนทุกข์ทรมานอยู่กับไฟ กรรมนี้เพียง ๑๕ วันก็สิ้นใจ ตายลงอย่างน่าสงสารเป็นที่สุด

พระท่านว่า คัฏฐที่ แท้จริงของมนุษย์คือ โลก โกรธ หลง

♣ **เขียนโดยขจรกนก**

๖ ก.ย.'๕๕

เมื่อ

เราถูกทักท้วงว่า ทำผิดอย่าง
นี้ได้อย่างไร หากมีประโยคที่ว่า “ที่เขายัง
ทำได้” แวบขึ้นมาเมื่อใด ต้องรีบตั้งสติฟัง
พิจารณาหาคำตอบทันทีว่า

..... เรากำลังแก้ตัวให้กับอะไรกันแน่?
เพื่อผลประโยชน์อะไร? หรือ
เพื่อจะได้ทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง?
เราอยากทำผิดนั้นต่อไปอย่างนั้น
จริงๆหรือ?

สรุปได้หรือยังว่า “ที่เขายังทำได้”
ประโยคอันตรายนี่ เป็นเสียงกระซิบจากมาร
ผู้ซัดขวางความเจริญของชีวิต

ชีวิตประจำวันในแต่ละขณะ สิ่ง
สำคัญที่สุด คือ การได้มีโอกาสกำหนดรู้ชัด
ความจริงทุกขณะ ความจริงอะไรหรือ? ก็
ความจริงของอารมณ์ความรู้สึกนึกคิดในใจเรา ณ
ขณะปัจจุบันนี้

ถ้าเราหัดอ่านรู้สัมผัสใจของตัวเอง
เองอยู่ให้เป็นปกติของชีวิต เราก็คือ เจ้าของ
ชีวิตที่คอยดูแลเอาใจใส่ชีวิตของตน ด้วยความ
รับผิดชอบอยู่ตลอดเวลา เพื่อว่าชีวิตของเราจะ
ได้ไม่เปิดโอกาสให้เวลาไปกับการคิดชั่ว พุดชั่ว
กระทำชั่ว ‘คิด-พุด-ทำ’ สามพฤติกรรมนี้
แหละที่เป็นตัวลิขิตชีวิต

“ที่เขายังทำได้” นั่นก็ชีวิตของเขา
เขาเป็นผู้ลิขิตเองเขาทำเท่าภูมิปัญญาขนาดของเขา
แล้วชีวิตของเราล่ะ เราก็ยอมอาศัย
ภูมิปัญญาขนาดของเราพิจารณาให้เห็นความจริงว่า
จะต้องทำอะไร จึงจะเหมาะสมกับชีวิตของเรา
และเมื่อเราทำตามภูมิปัญญาของเราแล้ว เรียบ
รู้ผลจากการตัดสินใจของเราเอง ถูกผิดอย่างไร
เราก็จะได้รู้จักตัวเองชัดยิ่งขึ้น

การรู้จักตนเองนั้นเป็นจุดเริ่มต้นของ

การพัฒนาชีวิต หากรู้จักตนได้ชัดๆ จะเห็น
ความบกพร่องผิดพลาดในพฤติกรรมที่ตัวเรา
แสดงไป นั่นคือการรู้จักตัวตนแท้ เมื่อรู้ชัดแล้ว
ย่อมเห็นโทษภัยของการแสดงพฤติกรรมเช่นนั้น
เกิดความสำนึกในหน้าที่ “เจ้าของชีวิต” ต้องรีบ
กำจัดหิ้งหิ้งที่คิดบาป เช่น การคิดเข้าข้าง
กิเลส(มาร) เพราะถ้าไม่รีบกำจัด มันจะเจริญ
เติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว

การระมัดระวัง ‘ความคิด’ จึงเป็นสิ่ง
สำคัญมากๆ อย่าคิดเข้าข้าง ‘มาร’ เป็นอันขาด
เพราะความคิดของมารย่อมซัดขวาง ความ
เจริญก้าวหน้าของชีวิต เราจึงต้องอย่าให้มาร
มาร่วมตัวตน แม้แค่แว็บเดียว!

สรุปว่า สิ่งที่แว็บแว็บ แม้น้อยนิด
ในความคิด อย่าได้เห็นเป็นเรื่องเล็กน้อย ฟังมี
สติรู้ทันให้เร็ว ยิ่งเร็วยิ่งดี เพราะแต่ละวินาที
ของการกำหราบพลังความคิดของมาร ด้วย
พลังปัญญาของธรรมนั้นคือการชำระจิตให้สะอาด
เป็นบุญแท้ๆของชีวิตจริงๆ

อุปสมบท วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๑๘
 บวช ๕๑ พรรษา ๘ เดือน ๑๐ วัน
 ชาตะ วันศุกร์ที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๔๘๓
 มรณภาพ วันจันทร์ที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๖๐
 สิริอายุ ๗๗ ปี

2017

สมณะดินดี สันตจิตโต

สมณะมหาเถระกัณฑ์ใหญ่

งานฌาปนกิจ ณ ราชธานีอโศก ๑๙ เม.ย.๒๕๖๐

ตลาดอารียะ

ถึงกราบตี๋ปีใหม่ไทย'๖๐

ครั้งที่ ๓๘

